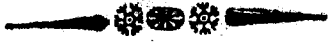

கடவுள் துணை.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பழுவெற்காடு.

இரந்தப்பிள்ளைகவிராயரவர்கள்

பாடியது.

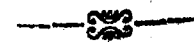

இஃது

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டது.

திருவொற்றியூர்,

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்.

பரசுராமமுதலியாரால்

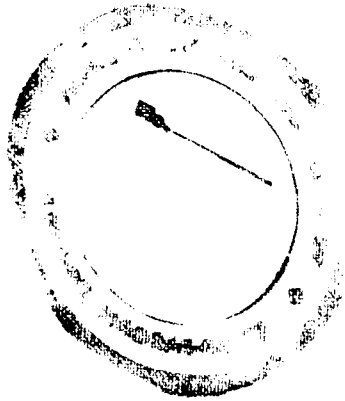
தனது-பாப்பிரமமுத்திராக்ஷரையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுஸ்வர - (இ).

114020

கடவுள் தலை

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பழுவெற்காடு

இரங்கப்பிள்ளைகவிராயவர்கள்

பாடியது.

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வைபெட்டிப்பட்டு

திருவொற்றியூர்

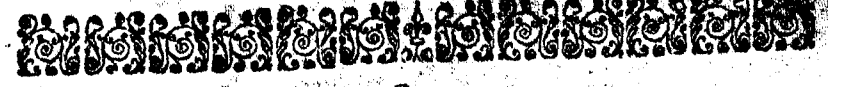
இருசப்பமுதலியார் - குமாரர்

பரசிராமமுதலியாரால்

தனது-பாப்பிக்குத்திராசுவாமிநாதன்

மதிப்பிடுகப்பட்டது

சஸ்வர(ஆ) - பரமசிவன்

கடவுள் தூண.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

வெண்பா.

இராகம்-சங்கராபரணம்.

ஆதித்தன்மன்மரபி லண்ணலரிச்சந்திரவிலாசம்
நீதிகதையைத்தமிழால் நீணிலத்தி—வெண்பா
முற்புதவிலாசமென வாவலுடன்பாடுதந்தே
கற்பகவிதையகன்றான் காப்பு.

சுப்பிரமணியர் தோத்திரம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

வெள்ளியங்கிரியிசை வினந்தருமெப்பொருள்
கள்ளவிற்குமுலுண்ட கலந்தபாகை
பொள்ளரும்பரிவுட னின்றசோதியாம்
வள்ளிபங்காளனை வணங்கிவாழ்த்துவாம்

செவதோத்திரம்-இ-ம்-கண்டா.

அருட்புகைன்றினுக் கமுதலீயந்தருட்
பெருமைதங்கியபரன் பிரமணமாதன
சரகரென்றுகொண்டாடுமெப்பொருள்
திருநடனப்பதஞ் சிந்தைசெய்குளாம்.

விஷ்ணுதோத்திரம்-இ-ம்-தோடி.

சங்கொருக்கர்ப்வான் கோதண்டமொங்கிறு
நழுவத்ததையுடன்பஞ்சாயுதமுத்தாங்கி
பங்கயஜாப்படைத் துயிரிகளனைத்துமீன்ற
பரத்தாமன்வசுதேவன்குதனுயவந்த
துங்கமுகிலிறத்தானைக் கமலமேணி
கலங்கிய ரார்பிறுநாபத்தானைப்
பொங்கலினடித்தே கிருமகிமைபுண்ட
புகழாதிதரணன்றான் போத்திவாழ்வாம்

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சாஸ்வதிதோத்திரம்-இ-ம்-மு-காரி.

சுதர்மமையோடாகமது ஸனத்தினுள்ளும்
தானுகியுலகமெங்குந் தழைத்துவாழும்
புதியவெண்டாமனாமலரின் விளங்குமெய்யாள்
பொன்னவர்மதினுக்கு மருமகளாய்வந்த
துதிபெறுதற்பவளவா யருட்கண்பொன்னின்
றுவங்குகரத்தெழுந்த தனத்தாளோங்கு
மதிவதனத்தருங்கொடிபாரதியி டுசெப்பொன்
மலாடியையனுதினமும் வணங்கிவாழ்வாம்.

இ-ம்-நாட்டை-தாளம்-திரிபுடை.

புலனபோகவெப்போகத்தர புண்யனாமிச்சந்திரசரிதையை
தவறில்லாமல்விவாசமாகவே தமிழினுணைசெய்யவே
பவளமால்வகாபோ லுமேனியர்-புரமனாருளா லுதித்திரு
சுவகணைசகுஞ்சாநூர்பொற்பதத் தினமுந் துணைசெய்து எக்வே

ஜெயஜெய

சேவனியகிருபாலன் திசுமுஞ்செங்கோலி னுயர்சிலைவிராடுகிப
கோலவரிச்சந்திரன் கதைவிவாசமாய்குறித்துநா முண்செய்யவே

ஜெய

ருவிகரகபாலி அன்புமுனியுள்ள மனதாவித் துதிக்கும் (ஜெய)
எவளார்மயில்விவாசன்கு ளுணைவேணுத் துணைசெய்யவே-ஜெய
செல்லும்புலனக்கொள்குந் துதிசெய்யுந் துயவரிச்சந்திரன்
மச்சரிதையைவல்லபைத்தமிழால்விவாசமாய் வகுத்துகத்ததைப்

(பாடவே-ஜெய)

கல்விநிறைகருவாணநாலிலும்சுருது மூவர்க்குப் படுத்தமிழிலும்
எல்லையெங்கினும்வளருங்கலைகளின்ய பகத்துணையாவே - ஜெய

(ஜெய)

ஜெப்பெரும்புழரிச்சந்திரன்கதை திகழ்விவாசமதாய்விளக்கவே
பாரின்மிகைச்செத்தமிழினி னுவிதைபரித்து புகிழ்வுடன்பாடவே

ஜெய

வர்பெறுந்தனமாதுசங்கி வளருந்திருமகன்மனை முனிமுதல்
பாணந்தேராரதிநாணன்பா தமுந் துணைசெய்யவே-ஜெய ஜெய

ஜெய.

சுதிருவத்தில்துதித்தாதலரிச்சந்திரமன்னன்
விதிமுறைதத்தகை விவாசமெனச்செல்லவே
மதிபுணத்தவெணியான் மாங்கிழ்வினாஸநித்
சுதிருமங்காநூர் பதக்கமலரித்ததுணைய

ஜெய-ஜெய

ஜெய-ஜெய

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சுதிரிபுருரியகுலந்தன்னிலரிச்சந்திரன்கதை
துதிபெருவிலாசமெனச்செய்துநிலைக்கச்சொல்லவே

ஜெய

புதியமதிவதனவள்ளி போகத்திறைவாகிமகிழ்
பகியெனுஞ்சண்முகக்குமாரன்பாதமலர்த்துணையே

ஜெயஜெய

நிருபர்ப்புழரிச்சந்திர நிபுணன்கதைபத்தமிழால்
அருமைதல்விவாசாதாய் ஜவலுடன்சொல்லவே

ஜெய

நிருமகனாலைமகனாந் திறமிகுத்தலைமகனாந்
பருவனாயித்தமுனிவன் பதமலருந் துணையே

ஜெயஜெய

தருநிறைபொன்னுலகுபுகழ் தாமனரிச்சந்திரன்கதை
விருதுளவிலாசமென மேதினியிற்சொல்லவே

ஜெய

கருமுகிலின்மேனியுட்பொற் கவுஸ்தமணியுத்துலங்க
வருதிசிரிசங்கவணி மாயன்பதத்துணையே

ஜெய ஜெய

தோடபம்.

(இ-ம்-ஆனந்தபாவி-தாளம்-ஆதி.)

விராகிமிமிசையுலகமுன்னிருபுணாயுதவுருமான் ஆறமுமி
லகுசிக்காரன் துணைசெய்யவே

ஜெய

சேப்பெறும் புவிபாண்டவரிச்சந்திரதீரன் சரிதையை விவாசமா
கவேபாரின்மிகை அருந்தமிழினுல்மிகப் பரிந்துமகிழ்வுடன்பாட
வே-வீரன்

பவவிதமலைகளின் நிலைபெறுசிறகுகள் படவெறிகார்பதிமடம
யில்மருவிய-வீரன்.

பணிமணியணிதீழ் பதுமமென்மலர்முகபவளவிதழிவித நன
குமகள்புணர்-வீரன்.

பதறிக்குறவிட்டபயமத்தியிதுபாசிற்பணாதரு பாமர்க்குவே
பழுது நீறிட்டொடு அசுரன்கிரியொடு படவெற்றியினிதில் விடு
மற்புதக-வீரன்.

கிரியிசையுலகமுன்னிருபுணாயுதவுருமான் அறமுமிலகு
சிக்காரன் துணைசெய்யவே-ஜெய-ஜெய.

(மங்களம்-இ-ம்-பத்துவாரணி-தாளம்-ஆதி.)

மங்களம் ஜெய மங்களம்-மலையைச்சிலையென- வளைதருவிவசத
ன்மருவளர்மலர்நிசுந்திருவடிதனக்கினம்மங்களம்-செயுமங்களம்.

எங்கும்நிறைமாமறை புகழிசையசெஞ்சுடரொளிகிழ் சுந்தரநி
ணையருதவமுனிவர்கள் புசுழ்முகிமையினிசைபெறு மதிசபசெயமு
லவிய நவயிங்கிசைக்கா சம்புசதாசெயிதுபொருளஸ்தினி பெறு

பொருளெனவளரிந்திராதிபர்கள் துதிசெய்திதமுறைசந்திரசேகர
ரொணொருபரமரீதம்-மங்கலம்.

சிவகாமியைசுருக்கு மங்கலம் அலைகடவினிவொரு நிலைபு
வினைபயன் அப்பர்க்கன்றருளிபுரிதருபரமெனும்-சிவகாமியேசுரு
க்கு மங்கலம்-அடல்வொண்டொருசிலயடிபுண்டமுயெவபிராயிக்கு
ளமகிழ்வறவிசையணயங்ககொடத்தி அணைத்துறிவத்திலமுக்கி
த்திசுழ்ச்செய்ய அப்புதமுடன் அகமகிழ்ந்துகண்ண வென்றரு
ளியபதையிசுத்தபிரணவாதிருபாகரகிவகாமியேசுருக்கும்.

மங்கலம்.

அந்திபுரித்தவர் தித்தநுத்தவர் அப்புதகிந்தபவித்தகர் மத்த
மொருக்கவர் வைத்திருக்கடைபொம்புருத்தநனைத்திலும்மற்றுதி
பெற்றவர் அரிபவானவரும் அரியவாதவரும் அரசவிகெவென
அனாவையவளர்சிவகாமியேசுருக்கும் சித்தப்பிரகாரசுருக்கும் தவரி
விலாசருக்கும் தலைக்குமெப்பாசுருக்கும் தவளங்கருடேசுரு
க்கும் தாசமுசுவிலாசருக்கும்நாடிய திருமகன்சிலமகள்முதலாம்
வகையிப்புழவள்ளிபங்குமை முருகேக்கும்-மங்கலம்.

ஜெய மங்கலம்.

அவையடக்கம்- விருத்தம்.

(இராசம்-குடும்பகாம்-பொதி)

தாரணியிசுருத்தமுதலானவர்களுக்கென
சுருவரிச்சந்திரசேகரவைத்தயிவெனன்பாத்
தீர்பெறவிசைமென்புடலுத்த

திருவினைத்தவாறனைத்தெளிந்துபரீக்கி
பேர்பெருகுங்கடவீனாபுண்டிமேகம்

பிறங்குபுவிமேம் போழிந்துவெள்ளமர்க்கி
வருவடக்கடலை நிறைவிப்பெனென்ன

இவசத்தயிழாவிக்கைதையிபம்புவெனென
பொது விருத்தம்-இம்-மத்தியமாவது.

மருவளர்கடுக்கைதும்பை மணிநிறைந்திலுக்கும்வெணிப்
புரிசடைபாணசின்சுபுனிதரைநீரமுதலிட

பருவமைதிவிலாசமும் பாரதமொருதுங்கோயி
வரிபொவரிதிழித்தி விதாபகர்நாடிவந்தாரென

வசனம்.

அகோசேனாக்கள் சபையோர்களை அயோத்தியாபுரியாளப்
பட்ட திரிச்சங்குமாரானையசத்தியபாவி அரிச்சந்திரமகாராஜன்
தீர்த்தப்பிரதாபங்களை சாங்கமாய்கவ்யாணமுதல் முடிசூட்டுகின்ற
வகைக்கும் விலாசமாய்செய்து ஆறிதற்கு விக்கிதேஸ்வரீ கருகிற
விதங்காண்க.

விக்கிதேஸ்வரீ-வருகிற-தரு.

இராசம்-புரிகல்டாணி-தாளம்-ஆதி

இதசெனூந்த-தகைத்தக-தந்தக-திச்செனூந்தக-கிரித்திசிலானு-
தார-தாம்-தகை-திப்திம்-தகை-தசத்தக-தந்தகத்தக-தக தகித்தி
ணத்தக-தித்திவிதாயகர்வந்தார் சிவசத்திரபாசா நித்தியகம்பா
ணிப்பிரசித்தபுராதன சித்தமகிழ்ந்தருள் சித்திவிதாயகர் வந்தார்

எத்திசையுட்புகழ் பலமுபுரிபில்வள ரித்திதருபவிலாசவினா
தர் அங்குசபாச மணிநிந்திராத நிலகியதபமது புரிபவ ளருபகிழ்
நிலபெறுசபகர் தெறிபுடனெனும் சித்திவிதாயகர்வந்தார்.

உம்பரீபுகழும்வெகுதுயருவிலாசென்கனிவாய்மம்பிடு
ரிடீ தீர்க்குமுடாயர்குண்சாயர்மவிச்சைபுவதய்யாய்பம்
பிதிதைத்தகுடவயிறு அப்புதமென்ன பருத்தார்ப்பினில்வன்னுமுப்
புரிதால்மின்னபரமனல்லடியவொணுத்திருக்கடபீம் பரவிவந்தவ
ருளமகிழ்வாரதாட்டசித்திவிதாயகர்வந்தார் சிவசத்திரபாசாநித்ய
கம்பாணிப்பிரசித்தபுராதன பகிழ்ந்தருள்கித்தி விதாயகர் வந்தார்

பொது-விருத்தம்-இம்-இவகுபதி.

மட்டிணப்புதம்பெற்றெங்கி ளையிசுமயோத்திவாமும்
கெட்டியநீரமொருக்கத்திம் கிளர்கிரிச்சங்குமைத்தன்
ஸ்டிடியவினைகடந்த வயரிச்சந்திரன்வாசம்
கட்டியகவன்வந்து கனமுடல்மோன்றினுனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களை அயோத்தியாபுரி ஆளப்பட்ட
திரிச்சங்குமைத்தனுகியசத்தியபாவி அரிச்சந்திர மகாராஜன்வாசம்
கட்டியகவன் வருகிறவிதங்காண்க.

கட்டியகவான்-தரு-இம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

கிறதநிர்மத்திக்குத்தகணை-சுக்கஜே தரிசுதாம்-தாரிசும் தா
ரிசும் தாரித்தனந்தன தத்தினத்திதா - திமிதிமி கிடநக-சத்தெய்
தெய்ய தாத்தெய்-தெய்ய-சஞ்ஜாத்தெய் தெய்ய-தகுத்தத்தினு
தினானு- தானாத்திரினுசரினாதரி தித்தில்கானு கி-விசிலானு
தானாதத்தரிதீம் தாரதானாதரியத்திரித்தில்கான - கிரினாதரினாதரி
கட்டியகவான்வந்தான் மாராசனரிச்சந்திரமகாராசன் வாசம்கட்
டியகவான்வந்தான்.

அரிச்சந்திர விலாசம்.

[illegible]

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அச்செய்யுதிதாம் அருந்தினா செய்துமுடிப்பாடமாவிய கேந்திர
 6 - வானவருதிருநு மேனடைமுதையிர் வடிவழிகளைகண்டுமறைத்
 தவொழிதீர்ந்தி - தடனமாநர்வந்தார் - இந்நா தடனபாநர் வந்தார்.
 ஸ்ரீகங்கைவரகவி.

பென் கன் கொச்சகம்-இ-ம் புன் குகவரணி.
 ஒக்குபிதீ ப்புன்னமெல மொருகுடைத்தீழரதாட்டி
 பாக்குடனே நடத்தலிதர பராக்கிரமவனோவையனே
 திகொழித்தலுதீயுதி திரிசென்குமகாசாசன்
 நகலித்தவலிசென்குமகாசாசன்

[illegible]

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம் - தோடி.
தருமன்னைநிபி. பிக்சு சத்தியகீர்த்தியென்னும்
பொருவின்குமாரத்திரிபிந்தப் புனிதரன்னடனஞ்செய்த
மருமலர்க்குழலாரான மழிபிரயங்கன்செய்யும்
வினாசெய்யாதருக்கு வெகுமதிதாக்கெவ்வாசிய.
சுதனம்.

கேளுஞ் சத்தியமீத்தியாகிய மந்திரி இத்தோதம்முடைய எஃகை
சமூத்தியில்ல நடனஞ்செய்தாடசைவென்றிஃஞ்சுச் சைவெனரு
பதியிற் கொடுத்தனுப்பச் செய்து மந்திரி.

மத்திரி-விருத்தம் - இ-ம்-தொடி.
மகினைவீமன்னரை வளரிக் கந்திரிகை
பெண்ணினை நமஸ்கரிக்கும் புகழ்பெருகெழியக்கார
அன்னமென்றையாரிங்கே உணரி, நடப்புகிறதனாலே
சொன்னதநினைபும்திரித் - துக்கமென்றதனுப்புவே.
சுதனம்.

சேனாபதிள்ளாய் ஆசாஸனத்தாக்குமிடம்புயக்காராதம்முதல்
யசகோலவானுள் அரிச்சந்திர மாராசாஸனத்தாக்குமிடத்திலுள்ள
சேனாபதிடோடு நடவாங்குமேந்திராசனத்தாக்குமிடத்திலுள்ள

களுக்கு நலவந்தினங்கள் வைத்திழைத்த ஆபரணங்களும் தலைய
பட்டி பட்டாளியும் வெகுமதிகொடுத்தனுப்பும் பிள்ளாய்.

பாத்திரைபிராமணன் பொது-விருத்தம்-இ-ம்-பந்தியமாவதி.

சுத்திரவிதிகளெல்லாம் சமைத்தற-வினங்கெய்யுஞ்
சுத்திராநாயென்னத் துதியரிச்சந்திரன்வாழ்தான்
சுத்திரசேருகடெங்குந் கிளர்ந்தித்தலங்கென்கண்டே
பாத்திரைசெய்யும்வெந் பாகவந்தனவந்தாரே.

வசனம்.

அகோடுப்படியென்றால் மகாராசாச மார்த்தாண்டாசகெ
பிர சூரியவம்சவந்தாரகாரண அரிச்சந்திரமகாராசாவானவிய்விதி
மாயாசாட்சிசெனுத்திக் கொண்டிருக்குங்காலத்திலே யனையுண்
ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்தானஞ்செய்து அனையவியல்வந்தன்கென
ல்லாங் கண்டு நிரித்ததுபாத்திரைசெய்து வரும்படியாயியபிராமண
ன் வருகிறவந்தன்களை.

பாத்திரை-பிராமணன்வருகிற-தரு-இ-ம்

செளராஷ்டிரம்-நாளம்-ஆதி.

அரிதாராயணகோவிந்தஹரே அரிதாராயணகோவிந்த
திருநாராயணபுரேயஹரி ஸ்ரீதாமாதலனேமதுருதன (அரி)
உபையகாவெரி-த்தியவாசா - உம்பரீசுளபரவியகெருடேசா-ஓ
அனோ-செபயிகும-தனவிசவாசா-வேதநிரத்தினில்நடமிடுத்தவ்வி
யதேசா. (அரி)

பவவினெகெவரத்தருவாயே-நாங்கள் - பண்ணுப்புண்ணிபத்
தால்முன்வருவாயே-தவறில்லா திருக்கணிரியாயே - உத்தன்காரண
ம்-தினந்திடவருவாயே. (அரிதாராயண)

மஞ்சாரொளிதும்பென்துயா-காசிபன்-மகனெனவுதித்துவள
செய்யா-பஞ்சாயுதகாதர்னெயா - செல்லுப்பெழபுரிவாழ்செக்கழ
னியவாயா. (அரிதாராயண)

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி

சதுமலையவரேபேற்றித் தக்கதல்வெள்விபெய்க்கும்
விதிமுறைகண்டீதி மெய்த்தவத்தொடோட்டாத்தி
முதிருநற்புண்ணியதீர்த்த முக்கியமாய்த்தொய்த்தன்குள்ள
படுபெயல்-க்கண்டெவந்த பாக்கியவந்தனரோபோற்றி.

பாத்திரைப் பிராமணன் விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

சூரியன்மரபில்வந்த சுபகராஆசிரீவாதம்
பாநிநிறைநவளர்க்கும் பாத்திரைபாஆசிரீவாதம்
நாரணி-வந்தரிடோற்றஞ் சக்கிரோசாஆசிரீவாதம்
சிருநா-மரிச்சந்திரேந்திர சேனேஆசிரீவாதம்

இதுவும்பிராமணன் விருத்தம்-இ-ம்-பந்தியமாவதி
சகலசௌபாக்கிய சாம்பிராச்சியத்திரஸ்து
சகம்புழ்சென்-கோலோங்கத் தனதானியத்திரஸ்து
தனசேதுரங்கேனைத் தளமெலாந்நித்திரஸ்து
மகிழ்மறையோர்க்குச்சுவர்னம் வழங்குதல்வித்திரஸ்து
ஸ்தாஸ்து.

இதுவும்பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-செளராஷ்டிரம்
மகிபகிபாழிவாழி மனுபெற்றிதழைக்கவந்த
சுகந்திகாழிவாழி துலக்துழிவலையா-ஹம்
தருதிபெவிளக்கவோங்குத் தருகிரிச்சந்திரமந்திர
அலெய்தந்தவளர்க்கும் அரிச்சந்திரவாழிவாழி
இராசன் வசனம்.

தேவரீர்ஆசனத்திலெழுந்தருளுங்கள்சுவாமிகளே.

பிராமணன் வசனம்.

அப்படியேபிருக்கக்கடவோமகாராசனே
இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.
துங்கவந்தனரேபெந்தன் துகிபெறுதலத்தொரெல்லாம்
பொங்கமாய்செய்தபுண்யம் பூர்த்தியாப்ப்டலித்தநாசே
வங்குவத்தெய்தினிர்என் என்சொல்லெனெனதுபுண்யம்
ங்குதிருக்கேவந்தி-கோங்கெடுத்தனாசெய்வினோ
கேளுங்கள்சுவாமிகளே எங்கள்வயிச்சத்தாரிசெய்த பூஜாபலத்
னாலே உங்கள் நரிசனமெனக்கருக்கிடெத்தது அதுதான்என்ன
டவபுண்ணியவகம் தீங்குளிருக்கிற ஸ்தலம்-எதுவோ இப்போது
எங்கேயிருந் துளன்கிருக்காட்டிதாத்தக்கதாவந்திரீகள்சொல்லுங்க
ள்கவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

இவகேவரீர்த்திபெற்ற வினையரிச்சந்திரபூபா
தலமெனவென்றகேட்டாய் தழைத்தகாப்பிவிநாமி
தலமுடனிரப்போதீர்த்த யாத்திரைநாழுவந்தாம்
உலகிலுப்பு-தழைக்கேட்டோ முவந்ததுண்டவத்தொமே

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமாராசனே நாங்கென்போதும் வசனம்
 ஞ்செய்வதுகாப்பினைத் தசம் தீர்த்தியாத்தினாயாவந்தோம் அநேக
 தீர்த்தங்களில்லாது ஞ்செய்தோம் வெகுதிவியிந்ததாங்கினாயும் க
 ண்டுவந்தோம் உலகில்லாதுமபார்த்தாலும் உமதுகீர்த்தியைப்பெற்
 றாதுயாங்க்கெட்டோம் ஆதலால் இதுவழியாகவந்தநாங்கொருங்க
 க்கண்டுபோகலாமென்றுவந்தோம் மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இம்-தோடி.

மண்மிசையுள்ளமூங்கிய மகாதலமெல்லாங்கண்டே
 பெண்ணருந்திகளாடி யிவ்வுவந்தெய்நினீரே
 வண்ணதல்லிசையங்கள் மகிழ்ச்சிகளின்விளைவரசு
 கண்ணினுக்கண்டிருந்தாத் கருதுகிருனெவ்விரே

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமாராசனே நாங்கென்போதும் வசனம்
 ஞ்செய்வதுகாப்பினைத் தசம் தீர்த்தியாத்தினாயாவந்தோம் அநேக
 தீர்த்தங்களில்லாது ஞ்செய்தோம் வெகுதிவியிந்ததாங்கினாயும் க
 ண்டுவந்தோம் உலகில்லாதுமபார்த்தாலும் உமதுகீர்த்தியைப்பெற்
 றாதுயாங்க்கெட்டோம் ஆதலால் இதுவழியாகவந்தநாங்கொருங்க
 க்கண்டுபோகலாமென்றுவந்தோம் மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இம்-மத்தியாவதி.

கண்டோடொட்டிதந்தென்கை கண்ணியாருமிடமிந்
 பொங்கியதித்தமாய்புனிதநிறலஞ்செய்தோம்
 துங்ககண்ணோளிடடைத் துணாதனஞ் செய்புந்வேந்த
 மங்கைகைக்கண்டோமந்தவழிவழிகெங்குங்கோனோ

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமாராசனே வடக்கே கங்காதிமுதல் தெற்கே
 னியாருமிடமிந் அங்கங்கேயுள்ள நிவியி தீர்த்தங்களிலே
 ஞ்செய்து அத்தந்த நிவியில்தலங்கையுந் தெரிசித்துவந்தே
 ம் அலவிடங்களில்லாது அகியங்கையுந் தெரிசித்துவந்தே
 நிலையாளர் நின்ற இராசாவினுடைய மகைக்கண்டோம் அவன
 கைப்போல் நாங்களுந் கண்டதினில் மாராசனே

இராசன்-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபாவி.

கண்டோமென்றுந் தீர்த்தக் கண்ணியாவன்பெரெண்ண
 தெண்டுகாரும்புவிக்குட் இருமணியிலையாடினோ
 ஒண்டொட்டிதந்தென்கை கண்ணியாருமிடமிந்
 அண்டியெவ்வாறுகல் மரவனங்குஞ்சொல்லிரே

வசனம்.

தங்கையிலஞ் சவாமிகளை அந்தப்பெண்ணுக்கு வினாகரு
 ண்டோவிலையோ அவனைப்பெற்றதாய்தந்தையாரோ தீர்க்கொ
 படிக்கண்மாளி அவளழகெப்படிப்பட்டதோ தெரியச்சொல்லுந்
 ன்கவாயிதனோ.

இராசன்-விருத்தம்-இம்-மோனம்.

காசியவிலிட்டகல் துண்ணமாபுரிக்குவந்தோம்
 பாலிவந்தனாயானவோன் மதிரயன்கள் பூண்டெய்த
 புகிததலத்தால்வந்த பொற்கொடுக்கண்ணிண்டாய்
 ஆகைகாழ்வைநாங்க ளறித்தாட்டினாசெய்வோமே

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமாராசனே காசியவிலிட்ட கண்ணமாபுரிக்குப்போ
 னோம் அக்கோணினி கோடைவித் தண்ணியெழுகை கண்டோம்
 கண்டியிலிட்டகல் மதிரயன்கள் தயைசெய்தபெற்றான் அவள
 கைகாழ்வைநாங்க ளறித்தாட்டினாசெய்வோமே

இராசன்-விருத்தம்-இம்-மத்தியாவதி.

சந்திரமதியானந்ததந்தைகெட்டோவிலைக்குபூர்ண
 சந்திரன்கஸ்திராணித் தனக்குள்ளகிரணமெல்லாந்
 திரிவேணுபெண்ணெண்ணி நிரிதனில்மறைத்தக்காட்டி
 தொந்திலுற்றான்வெறே அனலுத்திருவமையுண்டோ

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமாராசனே அரிச்சந்திரமாராசனைய ருபார்த்தியா
 கிய கண்ணிகைக்குச் சந்திரவதியென்றுபெயரிட்டார் அந்நாளு
 க் குத்திரவதியென்றுபெயரிட்டார் அந்நாளு
 ன்னாளுத்தொடர் ஒன்றோடொன்றுபெயரிட்டுக்கொண்
 டு ஆவாண்தியில் திரிசுருணே இத்தச்சந்திரன் அத்தச்சந்திரவதியி
 னுடையபுணியத்தைக்கண்டு தானே வெட்டப்பட்டுத் தனக்கு
 ள்ளகிரணங்களைக் காட்டுமெனும் மறைக்கிறதூய பிராத்திரிசுலக்
 கணிலே கண்டுக்காணாமலுத்திரிசுருணே ஆனதால் அத்தச்சந்திரன்
 கு தாங்கெனதைத்தான் ஒப்பென்று சொல்லப்படுகின்றும் மன
 னாகனே

இராசன்-வசனம்.

ஆம் ஆய்வின்கொல்லும ஆண்மைமேயானதும் தந்த
 பிவிதமாய்த் தெரியச் சொல்லுந் தவாயிளே.

பிரபாணன் - விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

மணிமுடிதன்னைவிட, பி. உளர்ந்தெழுமுலைக்கொப்பாக
அணிதருதுலோர்சொல்லா, ராதுலால்மதனன்கண்டு
தணிவிடாப்படிச்செய்திரீடந் தையல்துண்காட்டநாணி
அதுகவேமணஞ்செல்லாம ளென்பாபொழிந்திட்டானே
வசனம்.

கேளுஞ் சக்ரேஸ்வரா அந்தசந்திரவதிக்குப் பொருந்திய அ
வயல்சுருண்டாபிருக்கிற அழகுகளில் இன்னது முக்கியமென்
ததைதான் யங்கெனெடுத்துச் சொல்லப்போகிறோம் ஒன்றுக்கொன்
றுகுறைச்சுண்டா அவதல்லாபப்படியிருக்கட்டும் ஸ்திரீகளுடை
யஸ்தனங்களுக்கு ஒப்புச்சொல்ல வேணுமெயானால் அனேக
பாணங்களுண்டு அதிலே மஃமதனுடையகிரீடத்தை முக்கியமாய்
ச்சொல்லுவார்கள் ஆனதால் ஒருவரும் தீணையிலாதவழகுபொரு
ந்திய மஃமதன் தான்தரித்துக்கொண்டிருக்கிற கிரீடமும் அவளு
டைடஸ்தனத்துக்கு நிரலல்லவென்று வெட்குடைந்துதானே ஒளித்
துக்கொண்டு அருளியாய்த்திரிகிறான் அப்படிக்கொக்கேமேயவமா
னமெப்படிச் சொல்லப்போகிறோம் சொல்லவேணுமெயானால் வே
ண்டியதிருக்கு மறிகேதெரிந்துகொள்ளலாமகாராசனே.

இராஜன்-வசனம்.

அப்படியை விளக்கமாக்க சொல்லுகிறோம் வாருங்கள்
கவாயிகளே.

பிரபாணன்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு.

சொருகியகொண்டையழகுண்டாவுஞ் சார்முதல்முனிவர்களைல்
கார்; புரிதவழிமுந்துபுனைநிலைகுறைந்து பூவுக்கே யடினாமென்
துரைப்பார், வருமிளமையாளழகுக்குதீயே மனமுறுதலனுவா
வ்; இருநிலையிலவட்குதீயல்லா லேற்றவோர்புருஷிரிக்கிலையே
வசனம்.

கேளுஞ் சக்கிரேஸ்வரா அந்தரூபசெளந்தரியமுள்ள கண்
னியையானசந்திரவதியினுடைய தவரத்தினக்கொப்புக்குச்சுமுத்து
சுண்டிக் சந்திரபிறை ருரிப்பிறைவைத்தகங்கரித்திருக்கின்ற திவ்
வடரிடையிலைந்தபுலிப்பாணையடுக்கடுக்காய் கட்டிய சொருகு
வீத்களும் தங்கத்தக்கள் தவக்களைவிட்டு மலநிலைகலங்கித்திரொளி
அவசமுடன் இன்பமே பேரின்பமாகநினைந்து அடிமையாவார்க
ளேயொழியவேழியலையாதா லவளழகுக்கும் இராசசந்திரேஸ்வர
னின் உம்முடையவழகுக்குமேசரி அகல்குருதிரேபுருஷின் உடக்கு

மவளே ஸ்திரீயாகவேணுமெயல்லது அவளுக்குத்தகுமானபுருஷ
ன் உம்முடையல்லாமல் உலகத்திலே யாரிருத்திருக்கிறார்கள் மகாராசனே.

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

இத்ததல்லமுதுவாய்த் தயேந்தியையானபெந்தன்
சிற்பைச்சிநினைத்துவிடமித் தீபெழுக்காச்செய்தி
யந்தயின்னரைசைநானே யனைவதற்கும்தயன்றி
தந்திரமதிசாருண்டே தயிபனுக்குகச்செய்தோ.
வசனம்.

கேளுங்கள் கவாயிகளே இப்போதுநீங்கள் சொல்லிக்கொண்
டு வந்தசந்திரவதியினுடைய வழகென்கிற அக்கினியை மூட்டிவிட்
டீரிகளிடில் என்மனமென்று சொல்லப்பட்ட மெழுக்கானதுரு
தே ஆனதால்படிப்பட்ட ஸ்திரீ எனக்குக்கிடைக்கும் படியாகிய
வபாயங்க ளாங்களைமேயல்லாம ளாரசெய்யப்போகிறார்கள் கவா
யிகளே.

பிரபாணன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

துன்பமாயுலகமோக்கத் துரைத்தனஞ்செய்யுமன்னு
யங்கமேமலுனக்குக்காடல் வளர்ந்ததுநிஜமேயானால்
சங்கையேன்மனமுனக்குத் தருந்தகுமாதலாலே
எங்களாலாகவென்ற தியர்புவாயியப்புவாயே.
வசனம்.

கேளுஞ் சக்ரேஸ்வரா அந்தமதிதய சர்களான சந்திரமதியி
ன்பேரி லுடக்கு ஆனசவினைத்தது நிஜமேயானால் சங்கையென்ன
இருக்கிறது நீரவளை கலியாணஞ்செய்யத்தரும் உமக்கவளேசரி எ
ங்களால் ஆகவேண்டிய கரியம்மதாதினு மிருக்குமேயானால் சி
கிரமாகத் தெரியச்சொல்லு மகாராஜனே.

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

சொல்லுகின்றனாத்திரீசைதச் சருகிறாள்சனாகண்டோரோ
முல்லைமென் னையாளந்த முகிந்தமுல்விளங்குமெனி.
வல்லிபென்றுதித்தசந்திர மதிதனைப்பெற்றோன்பாத்தீர்
ஒல்லிபிற்சென்றெனக்கே வயர்மணமுடிக்கச்செய்தீர்
வசனம்.

கேளுங்கள் கவாயிகளே நீங்களெனக்குச் சகாயப்படுகிறது
மெய்யெயாகில் அந்தசந்திரமதியைப்பெற்ற பதியராஜனிடத்தி
ற்குப்போய் வல்விதமாயாவது உபயதந்திரங்களைப்பெகி எனக்
கவளைகலியாணஞ் செய்துகொடுக்கும்படி கிட்டப்படுத்திக்கொண்
டுவரவேண்டியதுதான் நீங்களெனக்கு செய்கிறசகாய்சகாயிகளே

யஅ

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பிரபஞ்ச-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

அவலிபையாளவந்த வரிச்சந்திரபாடேளாய்
தவறினாபதிதயசுதன் மவத்தினாலுதித்தாசைத்
யென்கொடு மறியாநனை யெழில்மணம்புரியச்செய்வோம்
கவலைதீர்த்திருப்பீர்தாங்கள் கழிப்போய்வருகுமோமே
வசனம்.

கேளுஞ் சக்ரேஸ்வரா அந்தமதிரய ராஜனுடைய குராரத்தி
யானசந்திரபதியை நானையதினமே உமக்கவலை மனமாவை சூட்ட
த்தக்கவாசச் செய்கின்றேன் நீர் வியசனப்பட்டுவண்டியதில்லை நாங்
கள் சீக்கிரமாய்ப்போய் வருகின்றோம் நாங்களிவ்வளவு பிரயாசைப்
பட்டா லுமக்கு அந்தவிசுவாசந் தெரியாமல் டொகிறதா யெங்கள்
னக்குச் செலவுகொடும் மகாராசனே.

இராஜன்-விருத்தம்- இ-ம்-மத்தியமாவதி.

ஒப்பேதமில்லாவேத வுதிதவந்தனோடோற்றி
முப்போதுமல்லநாசந்தி முடித்துயர்த்தோடோற்றி
தட்டாதுமனத்திலுனாத் தகையுடையோடோற்றி
எப்போதுவருவோன்றோ யெதிர்பார்த்திங்கிருப்பேனானே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளே நீங்களைப்போது வருவீர்களென
று பெதிர்பார்த்துக்கொல் டிருப்பேன்திரிகாலநின்றேன் ஸ்நாநஜை
தபமுதலாகிய யாசாதிகிருதுகளைக் கவலவேத சாந்திரக் கிரமபன்
டிதநீகனாகிய சுவாமிகளே போய்வாருங்கள்.

பிரபஞ்ச-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

மகாராஜாராஜாஜா கிபதிஆசீர்வாதம்
சுளாதிபத்தியங்களேங்குந் தூயுனேஆசீர்வாதம்
தகாதவர்க்கடங்காநீர்க்க சார்த்துலஆசீர்வாதம்
விகாதமில்லாமல்நானே விவாகமுடித்துத்தானே.

வசனம்.

ஆசீர்வாதம் ஆசீர்வாதம் அனேக மங்களவுதிதாலங்கித சப.
பிரபஞ்சுங்கசாரங்க அனேக ராஜாஜ மகாராஜனே ஆசீர்வாதம்
பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

நானிமேற்புண்ணியதீர்த்தத் தன்னிலேமுழங்குடன்பால்
விரதயாத்தினாகளசெய்யும்வேதியிப்போனபின்பு
சாதவேளையேனயினாலுஞ் சுட்டியதயாலுந்தாவி
அரிதின்பெய்தெந்தகாலு யிச்சந்திரன்பெய்கின்றனே.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

யக

வசனம்.

அபேதப்படியென்றால் யாத்தினாப்பிராமணன் சந்திரி
திரினுடைய அதிருபலாவண்ய சௌந்தரியங்களைபெல்லாம் அம
சீசந்திரமகாராசாவுக்குச்சொல்லி அகருக்கு அவனைக் கலியாணஞ்
செய்து வைக்கிறதற்காக மதிதயாசனிடத்திற்குப் போனபின்பு
இங்கே அரிச்சந்திரமகாராஜன் விரகவேதனையடைகிறவிதங்காண்க

இராசன்-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபாவி-தாளம்-ஆதி.

காமவிடாப்திக்க வாராயே-சந்தன்

சுருத்தபுருக்குமாசை திராயோ

தாசஞ் செய்பாதே தாவியனல்போல்திறித்
சந்திரனிடே பிப்பாதே தங்கிஞ் சுபதிசாரி (கா)

மாரன் கொலுவிருக்கு மதிசோம்-நான்
வந்தங்காயாசத்திலே விதேரம்

ஆரபாருக்குயில் செய்புந் கோரங்க-என்டி

அகங்கிதேனிலேயின் சென்ன வுப்பாரம்

சோவா லாகாதோ தூநிற்பானேனெஞ்சஞ்
சேர்ந்தகூடப் போகாதோ சமலுதிதென்னவஞ்சம்(கா)

சந்தனமுற்பனிதீருஞ் சரிதையோ-வேத

சாத்திரச்சொன்னசொல் லதுபொய்யோ

நிறைநிலைக்குபென் பதுபெய்யா-யெல்லைச்

சேர்ந்தனைப்பதுவுந்தன் மலர்க்கையோ

சந்திரவார்த்தைசொல்லித் தள்ளிவிடுவாயோ
சந்ததர்விரகத்தாலேதவிக் ச்செய்திடுவாயோ (கா)

மதியன் பெற்றெடுத்த இளமாதே-கிட்ட

வருவாய்தீயென்னெதிரே பிப்பாதே

சதிசெய்வாயேயானன்னோர் தெரியாதே-மேக

தாபமுன்னவிட்டிலிப் பரிய தே

சுதிரியல்லதுவேறே சதிபேறுதுவேகாலம்
மதிமயங்கிதேன்கண்ணெனமருவுத்தென்னசாலம் (கா)

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

மன்னியவுலகையாளு மதிதயன் பெற்றெடுத்த
கன்னிதல்கமுதேயின்பக் சுருப்பினுமினியதேனே
உன்னதுகண்ணக்கட்டே யுளநினைகத்துருகினேனே
என்னவந்தாள யாகி லெப்படிசெய்கப்பெனனே

வசனம்.

ஆகா ஆகா அதிருபவித்திரமுள்ள பெண்ணே கண்ணோடும்
ரசமே மதிதயாசகம்பெற்றெடுத்த அலங்கிருதாபிஷேகமே உன்
னழகையாத்தினாவந்தபிராணஞ்சொன்ன நான்முதல் நின்றதுநி
ன்றதுருகி விரகாக்கினியினால் வருத்தப்படுகிறேனே நீவந்த
ன்னச்சொற்குக் தகுபா அரிச்சந்திர அரிகரி.

இராசன்-விருத்தம்-இம்-முஹூரி.

தத்துவமொழிக்கச்செய்யும் தக்கதல்லறிவின்றிக்க
சத்திடகீர்த்தென்னுஞ் சிறுள்ளமர்க்கிரிசேளாய்
முத்தினைப்பழிக்குமிப்ப முறுவன்னைகையாய்னை
மத்தகத்தனத்தான்சந்திர மதிமுகமென்றுகாண்பேன்
வசனம்.

கேளும் என்புத்திக்கினைத்த சத்திடகீர்த்தியென்னும் சதந்தி
ரியாகிய மர்க்கிரிசேளாகக் கேட்கச்சொன்னுந்தமான் வின்பாசவல்
லியாகிய சந்திரமதிபிணுடைய அகிமோசனாப சௌந்தர ஜோஜ
ல சோதிப்பிரகாசமுடையபத்தை என்மைக்குக்காணப் போகிறேன்
ன்மந்திரி

இராசன்-தரு-இம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

என்னுக்கிக்கையாபிந்தமோகம்என்னுக்கிக்கையா
யின்னதொழியுட அன்னதடைபெணும்
கன்னிச்சந்திரமதி கட்டமுகியாலேரெஞ்சம்
கலங்கிப்பிரமைகொள்ளுகித்தமுடலைத்துசெயலழிந்திட்டபின்
சித்தப்பயலிதோ வருகிறான்-என்றோல்
சிறிச்சண்டையெவ திரிகிறான்
புத்தம்புதுமலர் ளெளிகிறான்-எதோ
போர்க்களப் போல்மலர் புரிகிறான்
சற்றுப்பயலில்லாமற்கையிற்சுருப்புவிக்கைத்
தவிவளைக்கிறான் சாமாரிவினைக்கிறான்
தளித்திப்படிவருத்தத்தோடுசந்தைத்திட விகாத்திட்டபின்
மலர்க்கணையாளுளம் வா1தே-அந்த
மாருதமனப்போலே சாடுதே
நிலைக்குமோமன துதன் ளாமுதே-இதோ
நெருக்கிக்குயில்கிப்போ ளாமுதே
சொலக்கொலபிரமைகொண்டு துடிக்குதெவன்
சலைக்கேறியகிமோக சாடமீறே
தரிக்குந்த-மெனக்கிப்படி-வருத்துய்யல்பெருத்திட்டபி

அவளுக்காரிசொல்வாரென் மோகத்தை சொன்னு

லனைத்துநீர்ப்பாடளா

மென்றாகத்தை

கவலைச்சஞ்சலமாய்பிர

வாகத்தைநீக்கிக்

கலந்துச்சீரேவென

அவன்போகத்தை

தவறிலாத்தழல்போலச்சந்திரானுமுதிக்கிறான்

சிவசிவாவிவகத்திற்கிசைக்கெடுக்கிறான்

தினைத்தண்டகட-வொலிக்கின்றது கருத்துஞ்சித-றிடக்கண்டபின்

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபுரவி.

வேதத்தின்சொல்லெயென்ன விளங்குமெய்வசனங்கொண்ட
போதத்தின்யிருதிரிச்சங்கு புந்ரையினிதீர்க்கெனஞ்
சீதச்சந்திரனுள்ளிச தென்றலுஞ்சிறிவதென
போதித்தமறைபொர்சொல்லைப் பொய்மெய்யெவ்வா முகன்னை
வசனம்.

கேளும் ராஜசக்ரோஸ்வா வேதவசனத்தைப்போலும் சத்தி
யத்தையும் ஞானத்தையும்கணாண்டதொன்றுந்தெரியாதகூடோ
லே யாத்தினைப்போய்வருகிறபிரமணுள் கார்த்திகையக்கேட்டு இப்
படியாய்க்கலாமா அந்தமதிதயராஜனுடைய குமாரத்தி சந்திரமதி
ன்னாபமாயிருப்பாளென்றுக் கண்ணினால் கண்டவா வதோ அ
ந்தவேளை உம்முடையமுகத்தெய்க்க வாபிலே வந்ததை சொல்வி
க்கொண்டு போனாரேன் யாத்தினை வந்தபிரமணுள் அதுவுமுன்
ளபடியே நிச்சயப்பட்டால் நீர்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுகிறத
ற்குத் தடையு முண்டா சந்திரமதிவினிலே சந்திரானுலேயும் தென்
றலாலேயும் வருத்தப்படுகிறபேர்களுமுண்டா கடிமித்துவிரிம் ம
காராஜனே.

இராசன்-விருத்தம்-இம்-பரவி

என்மனக்குறிப்பறிந்தே யிதமெடுத்தாக்கவல்ல
தன்மைடையுணர்ந்தமந்திரி சத்தியகீர்த்திதீர்ள்
சொன்னதொர்மறைபொர்வார்த்தை ருதாகவிருக்குமாயி
என்னுயிரிக்குமாயிசை விளைபுடமாவென்னசெய்வென்
வசனம்.

கேளுமெனதுமதிமந்திரியாகிய சத்தியகீர்த்தி இப்போதுக்கொ
ல்லுகிறகிலே அந்தபிரமணுள் சொன்னவார்த்தையெல்லாம் பொ
ய்யாகவும் நானேந்தா விசைப்படுகிறதாயுஞ் செல்லவந்தாய் அது
பொய்யாயிருக்குமேயாகில் மனதுக்கு ஈனதேசாட்சியென்றதது
பொய்யா அவளமுனைக்கேட்ட ஆசையானது என்மனவையருக்கு
தே நானென்னசெய்வென் மந்திரி

மந்திரி விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மனதுக்குமனதேசாட்சி யென்பதுமெய்யேவாய்ந்த
மனநிலைப்படியேசந்திர மதியைநீர்மணமேசெய்வீர்
கனமறையவர்ப்பாயந்தக் கன்னமாபுரியன்மன்னன்
மனதறிந்துற்றசெதி வருட்டிம்பொறுத்திமரோ
வசனம்.

சேனும்சக்மேஸ்வரா மனதுக்குமனதேசாட்சி யென்பதசரி
பே அப்படிக்கிருந்தான் மந்திரிகன்னமாபுரிக்குப்போய் மதியை
மகாராஜாவினுடையமனதைப்பறிந்து அந்தபிராணனுள் வருகிறவ
னாக்கும் நீர்பொறுத்துக்கொண்டிருக்கவேணும் மகாராஜேன.

பொது சொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுவாரளி.
மந்திரிசொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுவாரளி.
கிந்தைமளர்ந்திருக்கவப்பால் செழுமைபோலிப்பன்னதொரு
கந்தமலர்ப்பொழிசூழ் கன்னமாபுரிசுழையான்
அந்தமதியைப்பெய்கை பதியவுகைசெய்வேனே
வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அறிவாத்தியாபுரியை யாசாட்சி
செய்யாநின்ற மகாராஜாவினுடைய அரிச்சந்திரமாராசன் துவ்வித
யாசக் சந்திரமாராசன் குடையானபுறமேசெய்திரியக்கிணையா
த்தினைப் பிராணனுள் கொடுக்கக்கூடாது நான்முதற்கொண்டு காமா
ந்திராணு யெண்ணியெண்ணி கொடுத்தொண்டிருக்க வப்பால்
கன்னமாபுரியைத் தேடிப்போன பிராணனுள் கன்னமாபுரிக்குவரு
முன்னு அங்கையாசாட்சி செய்வாநின்ற மதியைமகாராசன் பட்
டணத்தில் நடக்கிற விதங்காண்க.

கட்டியக்காரன்-பொது-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தவாரி
பட்டுடைவிடையிந்தாந்நிப் பரிவுடன்செய்கட்டி
யெட்டுதிக்கெங்குசொங்க விகைபெறசெங்கோல்வேந்தி
வட்டவாருகையான மதியைமகாராசன் கொடுத்தான்
கட்டியக்காரன்-பொது-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தவாரி
வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கன்னமாபுரியையானும் மதியை
மகாராஜாவினுடைய வாசல் காக்குந் கட்டியக்காரன் வருகிறவிதங்
காண்க.

கட்டியக்காரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-மந்திரியாவதி-ஆகிதாளம்.
மந்திரிகட்டியக்காரன்-பொது-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தவாரி
சல் தேரணியெருவகைசெய்
(வந்தா)

செந்திரமகன்மகன்செய்யதொடுக்கிறானற்பதவிரிச்சிக்குண
மாவிற்பனகுரிந்நிசுழ்வான் மதியைப்பதிவருகிற மதியிதுமிருகை
பைதவினுடையபாசைகளையெனவிந்தா (வந்தான்)

மின்னு பொற்சுருபாலைபுனைந்துங்கவிழுகி முகத்திலிவக்கத்
துன்னுஞ்சாப்பளி வாசுவலத்துடன் கரிசைப்பொரு கைவினை
க்கயன்னுமிக்கயிற்சைசைவறிந்துகிசைமுறுக்கி
தாவாசைபைதவி லாசைகளையுறுக்கி
மருவாருளமதுபொடிபட்டிடதொளி
விரிதாவொலிநிறை விதாணெனநைவி
விற்ப்புணகித விதிக்கசட்டா
சிறித்தவைப்புக்கி விதிக்கபைதனில் (வந்தான்)
வசனம்.

பேசாதிருங்கள் பேசாதிருங்கள் சைப்பார்களை கதினா
புரியையாசாட்சிசெய்யாநின்ற மதியைமகாராசன் வருகிறசைசை
கினைகைச்சரிக்கை.

பொது விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.
விதிமுறைதவாநீதி விளங்குகின்றனுகிராட்டைத்
துதிப்பெறவொரு சடைக்கீழ் சுபசாமுடனேயானும்
சதுருளமந்திரியாரின் தரும்படைருழ்வதா
மதியைமகாராசன் மணிவொலுவருகின்றானே
வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கன்னமாபுரியையாசாட்சிசெய்யா
நின்ற மதியைமகாராசன் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

மதியைமகாராசன் வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவாரி-ஆகிதாளம்.
மதியைமகாராசன்வந்தான் வளவிகு முககிணி லுளபலமகிடர்கள்
வரிசையுடனேயுதி
பதிசூல வதிபதி (மதியை)
எதிருண்டோவிறந்நினை யிந்த வலகெனென்னத்
துதிவா சர்க்குப்புழ்
சுபசையமுடன்சுழ் (மதியை)
வெற்றிவெண்குடை பிடிக்க அரசொல்லாக்
விறுதுட்டியைப் படிக்க
கிற்றிடைமாதர் தடிக்க நடுநடுக்கித்
கிண்கிண்புப்பகைவர் துடிக்க
செந்திரமகன்மகன் மந்திரியாரின் சூழ்

தகழ்த்தவுலகமெங்குந் தர்பயிசுத்துவாழ்ச்
சதாதங்கியவெண்சாமரை போட்த்
தமமுனிவர்களிவன்புழை கொண்டாட்
மாதனிலைவழுவைக்கண் இளப் வாட்
வருகார்வனிதையர்யல் கொண்டுதாட்
வலைகடலொளி யனமணிமுரசுதீர்தர்
ஒளிதிழ்தவடனிக் கரன் (மதிதய)

மதிதயராசன் கெடவுள்வணக்கம்
விருத்தம் - இ - ம் - மத்தியமாவதி
அகிலபீதம் வினங்க வருமறைவினங்கலோங்க
வகைபெறுவுலகமெங்கும் மாதமும்பாரிபெய்யத்
தொகைபெறுமுயிர்கள்வாழத் துய்யசெங்கொல்தழைக்கத்
தகுபஞ்சாபுகரமாயன் குமணச்சாணம்போற்றி

முதல்மந்திரி-பே-ற்றி-வி-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.
உலகாளரசர்புகழ்வேந்தே யொதுப்புசேர்மதிசுலத்திற்
கிலைவெனவெவந்துதித்த திராவிரபாக்கிரமனே
விலகாதெதிர்க்குந்தரியலனா வெல்லும்வலிபயபுத்தோனே
தலனென்கள்மதிதயரா நராதிபதிரிசுருள்போற்றி

இரண்டாவதுமந்திரி-பே-ற்றி-வி-இ-ம்-சாவேரி.
தீரர்கள் திரபே-ற்றிச் செப்புதற்புகழ்க்கொண்ட
வீரரில்லாபே-ற்றி விளங்குதன்னிதியோங்கும்
காரிகழ்மகிகளோங்குந் கன்னப்பிரியையாரும்
மாவெனெனவுதித்த மதிதயதிரபே-ற்றி

கட்டிபக்காரன்-பே-ற்றி-வி-இ-ம்-சாவேரி.

அத்திபெய்ப்புலியெனக்கு முதல்வலையைபுட னமர்வென்
தவிரபே-ற்றி, வுத்திபயபெயர்வர்க்கண்டாஞ் சின்னேபுக
ததானவல்லாய்போற்றி, மதிட்டருநிலைச்சொப்பொன் மேடைஞழ்
கன்னப்பிரிக்கரசேபோற்றி; பதட்டயாய்நல்லோர்கள் புழைப்ப
ழிக்கின்ற பகைவர் சிங்கமே போற்றி

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தே-டி.

என்னருமந்திரிமாரே யான்செய்ததலத்தால்வந்த
என்னிச்சந்திரமதிக்குத் கதித்தபெய்வனந்தான்வாய்த்தும்
இன்னமுள்விவாசயில்லா திருப்பது தருமந்தரோ
என்னவாறுபேர்விசொப்படிநடத்துவாரோ

வசனம்.

கேளும் எனதருடையான மந்திரிமார்களைநான்பர சிவனை
தோக்கித் தவஞ்செய்துபெற்ற என்மகளாகியசந்திரமதிக்கு கெவ்வ
னகாலம் வந்தும் இன்னம் விவாகமில்லாதிருப்பது தருமமா ஈஸ்
வரொத்தன மெப்படிமுடிபுமோ தெரியாதே என்னசெய்வென்
மந்திரிமார்களை.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி
புவிபுகழ்நதிசுலத்திற் புனிதமாய்வந்துகித்த
தவதிதயராசனே தழைக்கீழ்பெற்றபுச்சி
எவ்வர்க்காலங்கண்டா மெழிப்பணங்கொளுளென்றும்
கலைகொண்டிருகலாமோ கடுகியெழுதபுகையா.

வசனம்.

கேளும் மகாராசனே நீர்வஞ்செய்தபெற்ற வுதுகிரோஷி
டபுத்திரியாகிய சந்திரமதிக்கு இன்னக்கலியாணமாகவிடையென்று
ம் எவ்வர்க்காலமான பக்குவவதியானுள்ளென்றும் விசனப்படலா
மா நீரினைத்தால் கலியாணமுடிப்பிக்கிறதற்கு தடையுண்டா ம
காராசனே.

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.
மந்திரிநீதான்சொன்னவார்த்தைக்கீழ் மகிழ்ச்சியானேன்
விந்தையென்றுண்டுள்ளே பிசுதவபுத்திரிக்குந்
சந்தரபுருஷன்வெணும் சூத்திரர்வினெவான்றுண்டு
அந்தசங்கடத்துக்கல்லோ வலைகன்றேனென்ன செவ்வென்

வசனம்.

கேளும் மதிமந்திரி எனதுவலப்புத்திரியாகிய சந்திரமதிக்கு
த்திருக்கலியானஞ்செய்யவேணுமெயானு லவளழுகுக்குத்தருமா
ன சுந்தரமுள்ளபுருஷன் வந்துலபிக்கவேணுமல்லவா ஒருவேளை
லபித்தாலும் ஈஸ்வரொனக்குச்சொல்லிபிருக்கிற சங்கையென்று
ண்டு அந்தச்சங்கடத்தினு லல்லவா கலியாணமாகிறதற்குத் தடையா
பிருக்குது நானென்னசெய்வென் மந்திரி.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

சங்கையுத்திருநீர்செய்தவத்தினுல்தீர்த்துதித்த
மன்னாக்குவிவாகமாகு மகிழ்ச்சியுமடைவீர்பொங்கு
சங்கையெச்சடையில்வைத்த கடவுடன்ருளினுளே
சங்கடமொழிபுமுள்ளத் தயக்காலிருந்திரகோ

வசனம்.

கேளும் மகாராசனே நீரினைத்திருக்கிற சங்கையுத்திரவே

பொருது நீர்செய்த தவத்துக்கொங்கி யனுக்கிரஞ்செய்த பாமினி
வனுடைய கிருபையினாலே யும்புடைய மனோவியாகுலமொழிய
த் தக்கதாச நம்முடையசந்திரமதியம்மனுக்குத்திருக்கலிபாணமும்
நிறைவேறப்போருது சஞ்சலப்படாபுலிரும் மகாராஜனே

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்.

மதிதயராசனிற்தவகை மனதினிலையெண்ணி
மதிமந்திரியுடனெனசொல்லி மனத்துபாரற்றுநாளில்
புதியபொன்மதியெய்திப் புரவலன்மனக்குத்தாநாய்
அதிசயமுடனெனசொல்லும் யாத்தினாவெதயர்வந்தாரோ
வசனம்.

அனோதெப்படியென்றால் இவ்விதாரா மதிதயராசனானவர்
தமது குமாரத்தியாகிய சந்திரமதிக்குத் திருக்கலியாணமாகவிலை
யென்று மந்திரிகளுடனே விபசணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தரு
ணத்தில் முன்பாத்தினாபோன பிராமணன் அரிச்சந்திரமகாராசா
வுக்குச் சந்திரமதியைத் திருக்கலியாணம் பண்ணிவைக்கத் தக்கதா
சக் கன்னமாபுரியயநாடி பிராமணன் வருகிறவிதங்காண்க.

கன்னமாபுரிக்குப்பிராமணன்வருகிற-தரு

இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-பூதி.

தியானப்பிரமாணந்த கோவிந்த கோவிந்த

சீதாதந்தகலகூந்த

முருத்த

மேகனாகியார் துதி

முக்கியபவபுரி

ஞானாகுண துதி

சக்கரதாசரி(தியா

கங்கையிலுழங்கிக்காயியைக்

கண்டோம்

கதிதருதிருப்பதிதலம்வலம்

வந்தோம்

துங்கபத்திரிச்சாதாவரி

முதலாம்

கருத்தநதியிலுழங்கி

வந்தோம்வந்தோம்(தியா

சந்தியாவந்தனைசெபதப

வேறாமம்

தப்பாலேதத்தி தரித்தோங்கிரேஷ்ட

தாமம்

சந்திராதித்தரையுந்ரச்செய்வோம்மந்திர

நேமர்

தயங்காமலேநிலைத்துத் தடுத்தோம்

குரோகாமம்(தியா

யாகாதிகள்செய்யுந்திராணியெங்களுக்

குண்டு

யாவருந்தொழுநாராயண்ணருள்

கொண்டு

வாகாசவேபண்டியபக்கொழித்தது

முண்டு

மண்டலத்தனிலேயங்கித்தியங்கிக்

கொண்டு(தியா

மதிதயராசன்-போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-கம்போதி.

கனாக்கின்மவேதநான்கு மேதவல்லவோபோற்றி

தரிக்கின்மதித்தியபூதி தங்குமந்தனோபோற்றி

பெருக்குமெய்ப்புஷ்ட்சேரியாகப் பெருமைகண்டவோபோ
திருத்தமாம்புராணசாஸ்திர சௌபோற்றிபோற்றி (ந்நி

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

தரணியையாளவல்லதாஷ்டமகா ஆசீர்வாதம்
தருநதன்னைகிடேந்த தவத்தோனே ஆசீர்வாதம்
பொருவிலாத்கிறஞ்சேர்வெற்றிபுஜபல ஆசீர்வாதம்
அருமறையோர்க்குத்தான மனிப்போனே ஆசீர்வாதம்

பிராமணன்-வசனம்.

கிரஞ்சீவி கிரஞ்சீவி கடுபவா சகீபவா மதிதயமகாராசனே ஆ
சீர்வாதம்.

இராசன்-வசனம்.

வாரும் வாரும் சவாமிகளே இந்ததிவ்விய ஆசனத்தில் எழு
ந்தருளியிருக்கீள் சவாமிகளே.

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

என்னருங்குலத்தோரெல்லா மிசையுதற்கதியிற்சேர
நன்னயமிருந்தகால தாஸ்செய்ததவத்தாலுங்கள்
பொன்னடி காணப்பெற் றென் பனிதநற்கலங்கன்யாதோ
என்னகாரியமாய்வந்த திவடத்துக்கியட்டினோ

வசனம்.

கேளுங்கள் சவாமிகளே எங்கள் வமிசத்தா ரெல்லாரு தந்த
தியைச்சோத் தக்கதாச நல்லகாலம்வந்து நேரிட்டதாயையால் தங்
கள் நரிசனமெனக்கு கிடைக்கலாச்சது தங்ளிருப்பிடமெதுவே
இவிடர்வந்தகாரியமென்னமோ தெரியச்சொல்லவேணும் சவ.மி
களே

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாண.

அரிவறன்னிதிதேந்த வரசர்களேமேனான
வர - முறைநெறிகளோங்கு பன்னவர்மன்னுளோய்
இருநிலைது ஈசியெழிற் கன்னிபாகுமறிதொட்டு
பொருததியாடியாத்திரா புருத்திக்கேவத்தோய்யாங்கள்
வசனம்.

கேளுங்கள் ராசராசனான மதிதயமகாராசனே நான்ளித்த
யாத்தினாபோய் காகிமுதல் கன்னியாகுமரிவகைக்குமுள்ள ஸ்தலம்
களையெல்லாம் தரிசித்துக்கொண்டு வருகிறவழியாயையாக்உம்மை
யுங் கண்டுபாசுவத்தோம் மகாராசனே,

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி

வந்ததென்பாக்கியஞ்செய்த வல்லியையொழிந்தேதீங்கள்
செந்தளிர்சாதநாக தவ்வியாநீளங்கொளல்வாம்
விந்தையாச்சாண்டவாறு பிசைக்கொண்டசென்றே
எத்தெந்ததிகள்கண்டார் மாதிரிசயங்கள்சொல்லி

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளே உங்களுடைய தரிசனங்கண்டமாத்
திரத்திலே நான்சென்மகாபல்ய டாண்டேன் உங்கள் திருவடிவருத்
தத் தக்கதாக எந்தெந்த ஸ்தலங்களைப் போய்க்கண்டீர்களோ எந்
தெந்ததிகளில் ஸ்தானஞ்செய்தீர்களோ அங்கங்கேயுள்ள அதிச
யங்களை பெனக்குத் தெரியச் சொல்லவேண்டுஞ் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-தரு இ-ம்-தாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

சொல்லுவோங்கேள் அநிசயங்கள்

சொல்லுவோங்கேள்

வல்லவிலுலகத்தில்கிழையில்கிய

வளருந்தவ-முழுதும்பல-ததியுங்கண்டெய்கொண்டதைச் (சொல்)

கங்கையமுனைசாண்டிதானிந்தியுங்

கருதுந்தான்புத்திரிசா தானிரிசெய்யும்

பொங்குதிருவினதிரைசுயசோகந்திரை

புதித்திரத்தங்களாடித்தன்பின்னும்

பங்கயநிதைவேகவிட்டசாதநாமென்னும்

பலதன்னதி-தனிவும்விரி-பிலைந்தவி-வினிகண்டதைச் (சொல்)

பேசுமல்லிகாரிச்சனங் காசிவநதி

பேதமில்லாச்செகந்தாதபிரந்தாவன

மாகிலாவேங்கடங்காண்டிரிசுஞ்சியும்

வளருங்காவிரிமத்யவாக்லாழ்தலமுந்

விசுரபுழமுதுரை யமுச்சோலைமலை

விளங்குஞ்சிவ-தனங்கள்திருவிளங்கும்அரிதலங்கள்முதல்(சொல்)

பாபநாசாகத்திராடிபுவிப்

பகரும்புரியிலுள்ள மகிமைப்பதிகளுடன்

ஆலம்மிசூடியோத்திரிச்சந்திரமகாராசன்

அழகுஞ்சந்தியுதம் மகிப்பாக்கிரம

மேலுமனைக்கண்டோம்விளங்கும்அருக்கென்று

விபுத்தடவனையுஞ்சுடுகாருங்கடந்தவன்வந்தனம் (சொல்)

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தையாதி.

இயற்பியலேவதநாலு மெண்ணாநகல்களாறும்
நயம்பெறவோதிகண்ட நம்மவத்தோரேடுகளிர்
டயனுறுமென்மகட்குப் பதிகிடைத்திட்டாரென்ற
வயனமுமுநீப்பரத்த வனகபெலாத்தெரியச்சொல்லி

வசனம்.

கேளுங்கள் சகலசாஸ்திர பண்டிதர்களாகிய சுவாமிகளே எ
னதருகாய்கிய நான் சந்திரமதிக்குத் தகுமானபுருஷின் சிடைத்
தாரென்றசொன்னீர்களே அத்தப்புருஷினாரே அவரிருக்கிறதை
லமெனுவோ அவர்பெயரென்னமோ அவரென்மகளுக்குப்புருஷி
னாவான்மகிமெதப்படி நிச்சயித்தீர்களோ அந்தவயனமெல்லாம்
சொல்லவேண்டும் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-கருட்டி.

தாவியவுலகையாளும் தனமதிதயர்மன்னோகேள்
தேவர்களமகிழங்கீர்த்தித் திசுழமுத்தவங்கள்வாய்த்தே
மேவியபுழமுபோத்தி விதந்திருச்சங்குமைத்தன்
பூவச்சந்திரமதிக்கே பொருந்தியகனவனாவான்

வசனம்.

கேளும் மகாராசின அயோத்தியாபுரியையரசாட்சிசெய்ய
நின்ற சூரியவம்சாதிபதிய கிய திரிச்சங்குமகாராசாணுடையபு
த்திரான சத்தியவாசகனாகிய அரிச்சந்திரமகாராசா அவன்மெயர்
அவனெனெதெய்வத்தியினாலும் அழகினாலும் தரிமத்தினாலும் பரா
க்கிரமத்தினாலும் தனக்கொருவரு நிசரில்லாதவன் அப்படிப்பட்ட
அரிச்சந்திரமகாராசனை உன்மகள் சந்திரமதிக்குப் புருஷனாக
வேண்டும் அதற்குச்சந்தேகமில்லை மதிதயாமகாராசனே.

மதிதயன்-விருத்தம்-இ-ம்-பியாகடை.

சூரியகுலத்தானென்றுத் துதிபெறுபாக்கிரமத்தின்
மாறணிழைவென்றும் வல்லிசந்திரமதிக்கே
தாரணிவிவாகஞ்செய்யத் தகுமென்மேயுணக்கவந்திர்
பார்வதிபாகன்கொன்ன டயனுணத்திடவல்லானோ

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளே அந்த அரிச்சந்திரமகாராசன் சூரி
யவம்சத்தானென்றும் அதிகபுஜபலபாக்கிரமமுள்ள கீர்த்திசாணி
மென்றும் அவர்அயென்மகளுக்குமால்குட்டி விவாகஞ்செய்யத்த

இராசன் வசனம்.

பிரபஞ்ச-தரு-இ-ம்-சங்கராபணம்-அட-தாளம்

ஆப்பிரதட்சனயத்தினசெய்யப்போகோவாருந்
யாப்பிள்ளையயங்கோநல்லவரதலெங்கடாஸ்திரிகளே (மூன்)

பேப்பிடுள்ளாய்கப்பாசாஸ்திரி ஸ்ரீ தேசமல்லாடா
ஆப்பிடுட்டைசுருட்டிக்குண்டாய் நயத்திப்பாதிதாடா (ஆப்)

சுன் டிப் பாய் லைச் சலாசாஸ்திரி சத்தியவாஹை
மண்டலிகுளரிச்சந்திரன் தந்தவஸ்திரத்திந்தாதிதாடா (பூப்)

ஒற்றைக்கூலி துள்ளுகுப்பாசாஸ்தினி யோதநீர்வாகும்
உப்பட்டுந் தோமாதிபட்டரேதிகுமோதயேவாகும் (முதல்)

செ-நா விருத்தம்-இ-ம்-தே-டி-

மதிகையனிடத்திலிருந்து மனையகரீடோனையின்று
 அகிலபெறு மலர்சைபக்கு ரூட்சியாபக்கீடமுருந்த
 மதுரவாய்த் தேவியோடு மங்கைசந்திரமங்கை. வ
 விதமெலாஞ்சொல்வெண்ணு மிகமகிழ்வுடன்வந்தாளே
 வசனம்.

மதிதயுராசன்-விருத்தம்-இம்-அடா ஸு.
உத்தமமறையோடே நீ குளம் தந்தொழியுமென்பவன்
மெய்தவப்புத்திரியான மெல்செந்திதமதிக்கே
சந்தியவரிச்சந்திராநகரம்-கோவப்புருவிலு
ளத்தனஞ்செய்தெய்தவெண்ணையே நச்செய்த
வசனம்.

கேள்விகள் எவாழிகளே என்னருவமமகளாயி சத்திரமதிக
 ரூச்சகர்வாருன அரிச்சத்திரமகாரகான் புருவிறு *த்தகர்நாக்
 ப் பியத்தினு செவ்வீகளானு அநதமுமுதும்நிறைவேறுப
 டியபதந்தகர் செவ்விலேனு எவாழிகளே.

பிரம்மணன் விருத்திம்-இம்-சுருட்டி.
 புலம்பாக்கைத் புண்ணியத்திதயேந்திரா
 தோனருளி அலன் சித்தத்தின்படியேயும்
 இதரிச்சத்திள்கிந்தை புருகாமெழுப்பிவைப்போம்
 நீதனாரதேவாங்கன் நிலைக்குப்பாய்வருகுவோமே
 வணம்.

வேளும் மகாராஜனை பூரிமந்தாராயணருடைய அறுக்கிரகத்தி
லுலேத்ரநினைத்தமுடியை வைத்துவிடும் நீர்வியாணப்படவேண்
டியதில்லை அந்த அரிச்சந்திர மகாராஜவுக்கு உண்மகளாகிய சந்திர
மதியின் உடலில் அ.தி.மேகாசுந்தரம் விளையத்தக்கதே உண்மைய

அகோதெப்படியென்றால் மதிதபாசனிடத்திற்கு வந்திருந்
துபாத்திகையப்பிராபுணர்போனபின்பு அந்தச்சபையிலேவடந்தனி
ருத்தாந்தங்கொல்லாமறைவாகக் கட்டிக் கொண்டு இருந்தசந்திரமதி
யினுடையதே பூயானவளையெல்லாஞ் சந்திரமதிக்குத்தெரியப்
படுந்தலேண்டுமென்றுசுவந்தரவதிவருகிறவிதங்காண்க

தேயு-செளந்தரவதிதரு-இ-ய்-புன்னு க வரர்-வி-தாளம்-ஆகி
சரசவதிதசுபந்யபிலகியகுணசெளந்தரவதிவந்தர்
பரிபளபிருததைவிரிமுகமலர்ந்திற
பபந்தொடிசுந்திரவதிபாங்கியெனவிளங்கும். (சரச)

சேலைமுந்தாணிபிவிட்டச்சரிசைவான் ஞ்சிங்காரமதுதன் மாலை
க்துழலிலங்க மஞ்சள் முகத்திலிமின்னவாபல்கலம்பென்ன

ஆஸித்தெழுந்த நூல் - அநிதபயமுதொல்ல
வாஸிப்பருவம் நல்ல - மனம் - கருவந்தொடர்
மகிபதிகைபதிலில் - மனமயவந்தொல்ல
கைதலில் - கைதலில் - கைதலில் - கைதலில் (சாச)

தொழி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆ நந்தைபாவி.

மெல்லிபர்க்காகியாக கிளங்குமாமயிலேபோற்றி
வல்லதோர்மதிதீயந்திரன் மகளைனவுதித்தாய்போற்றி
சொல்லியதேவர்தாதர் துதித்திரிமழுவாய்ந்த
மல்லத்பூக்குழலச்சந்திர வதியெனுந்தாயேபோற்றி

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சா-வேரி.

நினைக்குமென்மன்றிமேற்ற நிலைதெரிந்துணைக்கவல்ல
தனத்தழகுடையதல்ல சுவந்தாவதிநீவாழி
கனைத்தனிபாகவிட்டே பெங்குடையவந்தாயுந்தன்
மனக்குறையேதொசொல்வாய் மற்கொன்றும்பலப்படாதே
வசனம்.

வாழிவாழிசெனந்தாவதிய இங்குண்டாகிய தொழிமாரீளரி
ளே பென்னதிற்குந்த தொழியென்றே உக்கனைநான்றினைத்தி
ருக்கநீ எண்ணத்தனியேவிட்டி. எங்க்கபோனாய் உன்மனக்குறை
யெதோ தெரியச்சொல்லடி. செனந்தாவதி

தொழி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி.

அன்னையேகளாயுந்த னழகுநற்குணத்திற்கேற்ற
மன்னவரின்னவந்து மணமாலைகுட்டுங்காலம்
தன்னிக்கையாகவந்து தனக்குத்தானேவந்த
நன்னயமறிந்ததொல்ல தானிக்கேயோடிவந்ததென்
வசனம்.

சேனாமம் சந்திரமதித்தாயே உன்னுபலாவன்ய செனந்த
ரியத்திற்கும் உனதுகுணத்தி சயத்திற்கும் தருமான புருஷனாகிய
இராசாஜாசன்வந்து மணமாலைகுட்டுங்காலம் வந்துலபித்ததென்
கிற சந்திராவதிக்கை எண்ணிஎண்ணி யடங்காத மகிழ்ச்சிக்கொண்டி
உனக்குத்தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று ஓடிவந்தேன்தாயே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-மே-கனம்.

என்னடியம்மாதொழி யெனக்கொருநல்லகாலம்
தன்னிலைவருமோதெய்வந் தனக்குமேதவையுண்டாச்சோ
பொன்னலர்பேனியாயென் பொங்கிப்பருவமெல்லாம்
இன்னிலமாத்போலு மென்னநான்பலன்கண்டேனே
வசனம்.

ஆகா ஆகா கோயெத்பிராணபதாரன் ககியேனைக்குமொ
ருநல்லகாலமும்வருமாஅந்தபாபிஷ்டி செய்வத்திற்குமென் பேரி
சேதயவுமுண்டாகுமாஇவ்வுலகி லுண்டாகியஸ்திரீ காதினைப்போ

ல செனன மெடுத்ததற்குண்டாகிய சகங்களை யனுபவிப்பேனோ
என்னுடைய வவ்வன்னகாலமெல்லாம் விண்ணில்புகும்படியாகிய
என் மனத்திற்குந்மியமர்ன சேதிமளேதாதினுமுண்டானால் தெரிய
ச்சொல்லடிக்கிடய.

தொழி சுவந்தாவல்லி-அகவல்-இ-ம்-எதுநலகார்போதி
சொல்லுமென்மகளாய் தோகையர்க்கச்சே
வல்லவன்பிதாவும் வளமிகுகொலுவில்
மந்திரி பாரகள் மருங்கினிதிருந்தே
தந்திரமுணக்கத் தகுங்கொலுவிருந்தார்
அந்தகேளைபிலையாத்தினைப்போன
மந்திரவேதியாரன் வந்துகண்டாரீள்
கண்டலர்தரவாக் கடுகியடணிந்த
அண்டரீகன்பதிக்குமரிவேதியோ
எங்கிருந்திங்கே உந்தனினொன்றார்
கங்கைதொட்டுலகில் கனத்தியோடி
உலகினிலுள்ள வம்பர்கள்பரவுந்
தலமெலாங்குண்டோஞ் சகிருடனென்றார்
கண்டனமென்றிற் கதித்ததந்தலங்கள்
கண்டதிலதிகயங் கழறுவினொன்றார்
அம்மொழிகெட்ட அருமறையோருஞ்
செம்மைசெய்யாத்தித் திருச்சங்குமைந்தன்
நலமிதராஜ ராஜமன்னித
னிலகியகீர்த்தி யேமுலகெங்கும்
நிறைதருபுதபல நிபுணகெம்பிரன்
அமைதருகதிர்குலத் தரிச்சந்திரதீரன்
வடிவழகதுகண்டகமகிழ்த்துவந்தோம்
படியிசையுண்டாள் பருவத்தில்பிகுந்த
சரசுல்லாகச் சந்திரமதிதன்
சரசசல்லாப சந்திரமிகுந்த
பொற்கொடிதனக்கவன் புருஷனையாவன்
மைப்பொருபுயத்தின் மதிபதியென்றார்
அவ்வுண்டேட்ட அரசனுமகிழ்த்தே
யெவ்வகையென்மகட் கினைந்தாரீகனவன்
அவனெனவுணாத்திரான்நந்தவாத்தின்
கவலைதீர்ப்பானோ கருத்தறிவானோ
எப்படிமுடியு மென்றுணாத்திடவே
தப்பிதம்மொது சட்டமாய்முடியும்
நி

சுதனதம்பாக்கியேநீ சொன்னதேநீமன்னன்மன்னன்
மகிழ்துணவானென்முதி மறையவர்போனென்முதி
மகிழ்பெறுநீரமீதி சவுந்தரியபராக்ஷரங்கன்
மகிழ்பெய்வாருள்ளானெ மனக்குறையிச்சொல்வாடி
வசனம்.

தோழி-வேந்தாவதி-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

சுந்தாங்கதிர்குலதோன்மையோத்திவளம்
சுபிரிஞ்சிச்சந்திரபதிபுகழ்

தமிழ்நாட்டுக்கு உதவி செய்து தந்த மனம்
தன்னையொப்பிட என்னை

தனனைப்பாப்பிடண்ணம்
மதுரவசனக்கனிவாயிற்புன்னிரிப்பந்த
தாமிடேள

வானமின்னலைக்கண்டு
யலையெனத்திரண்டுயர் புவனமென

மற்றொருரின்பங்களைத்

புதுமணியைத்தொழிந்த கிரீடப்பூ
 மூட்டுக்குண்டலங்களை

கதையன்றித் தனக்காகக் குடியொரு

கனகசுந்தரி கந்தப்பகவிலாச
பாறுக்கிணைபெனலாமாப் பின்விவரம்

பதித்தவைசாத்தின ஆரமும்

ॐ नमः

பருமணிமுத்தணிசிங்

பா. நமசிவாயம்வரும்பொன் னருவினயப்போலும்

பண்டிதர் முப்பாளி நூலகம்

பார்மு சிலுவைகொழுண்டிருந்தேமரல்

பாடல்வயிறஞ்சுகசு

திரமதகஜங்கள் துதிக்கணகோபாஸ்தீண்ட

செப்புப்பிரணவம்போலேன்றிதமாயுடைத்து வெய்யுள்

சீர்தரமுடையவர்களைப்பற்றி

சீலம்தமிழாபிற்றகாலபுவன

சுலபநாயகம் நெருக்கடி

கருகாப்பிரகாசப்பக்கிடுரு

செருதுடபா தாடபுயககரு
காமனா ஸெயும்காசிபர் கசிபாவம்

முட்குணயந்தரதுபுத்தி
மயமா-தெவதநாஞ்சிற

காமசுபாசகாஸ்தீர
... ..

வல்லாநிலைநிறைதனதா

வயங்குட்பிரதாபபுத்ர
வெட்டு - வயங்குட்பிரதாபபுத்ர

இத்தகையனேஸ்வரமுதலிய

வளரவந்ததுதித்தவி

உடியபவவினைவொழிக்குஞ்சொல்து

உடம்பர்முதலோர்மகிழ்வுசித்தரடிகெம்

—ராவாட்டியககுண அசாய

தூயத்ரிசங்குபெற்றமேசாதித்திகழ்வ

புத்தகங்கள் வடிவத்தில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அந்த மகாராசனின் பிழைப்பைக் கண்டறிந்த
அறிஞர் கூடுதல்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ஈ-தொடி.

மனமென்மொழியாயெந்தன் மனக்குறிப்பறிந்தெந்நாளும்

வாழ்க்கை நெறிகளைப் பின்பற்றி வாழ வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

சுவிபெலாமியா தீவியாளுந் துகாதிநிச்சங்கு கந்த

அதிபனைச் சேருவேனோ அரிவைபேயுனாசெய்வாயே

உதாரணம்.

ஆக ஆகாசேனாயென்பிராணபதமான சகியே அந்த அயோ
ரியையாளுந் படியாகிய இருசீசங்கு மகாநாசாவினுடையபுத்திர
முன அந்த மகாராசனை நாசிவிவாகஞ்செய்த கூடுவேனோ அவ
னுடைய குணஞ்செயங்களைக் கேட்கக்கேட்க வின்கிறதாபழுந்தீரு
நா என்பன செய்வென்று சகியே.

புத்திரன்

உதனம்.

தந்திரவகையோ

கேளுங்கள் சேவாபகர் மோலாவளிநாந்நத சந்திரமணிதநா

கேளுங்கள் சீவநாயகர்போலும்வளராதின்ம சந்திரமதித்தர
பே அந்தத்திலாசவாரானுக்கிரகத்தினுலேயுன்னிஷ்டத்திற்கினச

நீத சென்றிராசை சார்மிராசிய புருஷினான் அந்த அரிச்சந்திர
காராசையே நீவினாசெய்து கூடிவாழ்வாய் தாழ்த்தியவன்
விருக்கினான் விசனப்படவேண்டாத் தாயே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாள்
காதல்சொன்னதுதாய்க் கருத்தெலாமறிந்தெந்நாளும்
சூதுனாயாசந்தித் தோழியெனச் சொல்லக்கொளப்
வேதனைதனம் பட்டே விளங்குதேவிரகமந்தப்
பூதமன்னன் தன்னைப் பொருந்திநான் வாழுவதென்றே
வசனம்.

கேளாயெனது பிராணபதான சகிய சம்மாயிருக்கென்
சூலும்நீ அந்தமகாராசாவினுடையபெயரைச்சொன்னமாத்நித்தி
லே விசனாபடுவெட்டு மன்மதனிலே வருத்தப்படுப்படி
செய்தாயே அகம்பேரினைக்கு விளைந்த இஃதத்தின்படியே அ
வரை நான்கூடியெப்போது சந்தையடைந்திருப்பேன் என்
செய்வென் என்னசெய்வென் சகியே.

தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.
விசனெனநிதெயன்றும் விம்மதன்வருந்துவானென்
றுருகிநெஞ்சுமலவேண்டா முறுதியாவகைக்கடி
மருவிவாழ்த்திவிசம்பேத வாய்வைபத்தண்போய்ச் சொல்
பரியதல்விவாசெய்ய வவருமிக்கெய்துதாரே. (வா
வசனம்.

கேளமகாவத்தியான சந்திரமதித்தாயே வெப்படியும் பா
த்தினைப்போனபிராணானி போய்சொல்லி அழைத்துவருவாரென்
அந்த அரிச்சந்திரமகாராசையே கூடிவாழ்வாய் சந்தோஷமாகவே
யிருமாமா சந்திரமதித்தாயே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோழி.
அநீதனைச்சொன்னசொல்லி பன்பினுறந்ததோழி
சந்திரமதிக்குச்சொல்லி தனக்கந்தவையோத்தி. என்ன
சொந்தநம்மனைவனாகச் சொபமுந்திருந்தாளப்பால்
விந்தைசேகமதிதயன்செய் விதங்கள் யான்புகலுவேனே
வசனம்.

யாத்திரைவந்த பிராமணிகளாலே சொல்லக்கேட்டிருந்தசவு
ந்திரவதியென்னுந்தோழியானவள் சந்திரமதிக்குச்சொல்ல அந்த
அரிச்சந்திரமகாராசனே தனக்குப் புருஷினாகவேனுமென்ற வி
சந்தினைலே விசனப்பட்டிக்கொண்டிருக்க அந்தசந்திரமதியைப்
பெற்ற மதிதய ராசன்சபையிலே நடக்கிற விதங்களை.

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தாட்டை.
சொல்லுதல்நிவின்பிக்க சபருணமந்திரிசொனங்
வல்லத்தொக்கியிலவாசர் வரத்தினுட்களாய்வந்த
மல்லலங்குமுலாள்சந்திர மதிமனமாலையோலை
எல்லையிலெழுதவேனு மிராயசனைவாச்செய்வாயே
வசனம்.

கேளும் விவேகமந்திரி பூதியிலாசவாச ரதக்கிரசத்தினுட்கே
னைக்குமகளாய்வந்த சந்திரமதிக்குத் திருக்கல்யாணவோலையே
ழுதவேனும இராயசக்காரனை வாச்செய்யுமந்திரி.

மத்திரி வசனம்.

அப்படியே இராயசனை வாச்செய்க்கிறென்மாளாசனே.

மத்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-கும்காம்டோதி.

அடக்கென்கெம்புவிப்பாந்தேறு மதிபதம்செடியக்களா
திடமிருமதிதயந்திர தின்மதிபுதல்விக்கென்று
மடலவிதமானுருடு மனமொலையெழுதபோய்த்
தடைபித்திரியாசஞ்செய் சூரணையழைத்துவாடா
வசனம்.

ஆடா ஆசாரணசல்குருகி கட்டியக்காரா நம்முடையதி
னாஜாஜன மதிதயமனாராஜ வினுடைய குமாரத்தியாகிய சந்திர
மதியம்மனுக்குத் திருக்கல்யாணவோலை யெழுதவேண்டியதால்
இராயசக்காரனை அரிச்சந்திரமாக அழைத்துக்கொண்டோடிவாடா
செடியக்காரா.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியே அழைத்துக்கொண்டு வருகிறென், கலாமி

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோழி

வக்கனைப்பொருத்தமாக வரிசையாந்திருமுக்கத்தைத்
திக்கினிலெதிரில்லாமத் சிறப்புடனெழுதவல்லான்
தக்கமாமதிதயேந்திர சமுக்கத்துக்கக்கேட ிங்கள்
இக்கனைமெழுதுவேனென் நிராயசன்தான்வந்தானே

வசனம்

அகேதெப்படியென்றால் சந்திரமதியம்மனுக்குத் திருக்கல்
யானத்திருமுக்கமுதுதற்கு மதிதயராசன் கொலுக்கு இராயச
க்காரன் வருகிறவிதக்கானக.

இராயசக்காரன்-வருகிற-தரு இ-ம்-தொடி-தாளம்-ஆகி
 ராயசக்காரன்வந்தான்-வந்தானிதோ-ராயசக்காரன்வந்தான்
 ராயசக்காரனத்திரன்-தயகுணாதிதயேத்திரன்
 நாடியவழத்தேதி யோடியறியுதி (ராயசக்)

ராஜசமுத்திரேயாமலவர்முக
 நாட்டயறியுநய குணசேவன்-அந்த
 ராத்தியானுலுமெந்தேந்தாந்தி மகோட்டாமல்
 நாவசந்தாற்கண்டெழுதும்கொசுலன்
 ஆசைகாரினைசொல்லியவசியம்நான்செய்வெனென்று
 பூரிதமாய்த் திரிகின்ற
 பொய்யப்போலையினு (ராயசக்கா)

முறுக்கிமுறுக்கிக்கோணப்பாணசிரிசெந்தி
 முக்யவிபூகியைதெற்றியிழம்புகி வெகு
 முக்யாய்பட்டஞ்சிலெந்தியிடையிலுதித்திலல்
 வாட்டுபோட்டமுன்கெளகி
 கிழக்கும்கெட்டுகெட்டெழுத்தும்ஆள்மாராட்டக்
 குறிப்பெழுதும்குந்தர்களைக்
 குடிக்கெடுக்குங்கின்றாட்ட (ராயசக்கா)

சுடித்திரவியத்தைத்தேடிவானவர்க்குதவி
 யுள்ளபடிபுகழநாடாமல் வீணப்
 உசிப்பிப்பசப்புதின்மகசுடணிப்போயறித்தே
 உள்ளமெவிற்துமி-வாட்டாமல்
 தீயபுகழ்பெற்றவள்ளல்களோடுநோபேலே
 பாடிவருகோர்க்கி
 பறந்திரியோட்டம்போலே (ராயசக்கா)

கட்டியக்காரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.
 தருமுமையாசர்க்கோக்கத் தானறித்துவந்தி
 வருமெறியுக்கவல்ல மத்திரியபொற்றிப்பாற்றி
 இருளமெழுதியோத விராயசக்காரன்மனை
 வருகவென்றுணைத்தீர்நான்போய் வாச்சொன்னென்வந்தான்
 வசனம்.

தேவரிருத்தாரப்படிக்கு ராயசக்காரனையழந்துக்கொண்டு
 வந்தேன் சவாமி. (சவாமி)

தூதன்-வசனம்- அப்படியேயறிவித்துவருகிறேன்கவாமி

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்.

செப்புநல்லம்பத்தாறு தேசமன்னவருக்கெல்லா
 ரைப்படிக்கண்ணாள்சந்திர மதிமன்கோலைதன்னை
 ஒப்புடனனுப்பினார்முன் னுணைத்தயாத்தினாயப்போன
 தப்பிலாமையோரந்த வயாத்தியிற்றும்வந்தானோ

வசனம்.

அகோதெப்படியே - னு வித்தப்பிராராமாக சன்னயாபுரியி
 லே சத்திராகியினது திருக்கல்யாணவிவாலை யெழுதியனுப்ப னும்
 பத்தாறு தேசத்திரசாக்-ளும் வருகிறசம்து முன்னையாத்திகாவ
 நீத வேதப்பிராமணாள் மறுபடியுடையோத்தியாபுரிக்குவருகிறவிதக்
 காண்க.

பாத்தியாப்பிராமணாள்-வருகிற-தரு.

இ - ம - சௌராஷ்டகம் - ரூபதாளம்.

வேதப்பிராமணர்வந்தார்-பாத்தியாசெய்யும்

வேதப்பிராமணர்வந்தார்-

திதில்லாசந்தியாவந்தனஞ்செய்வோமென்றுமெய்காரபுசன்று (1)

யலைபிசைவருநல்லஅருவிகளைநாடி திர்த்தமாடி

வருவோம்போதுபொருமுன்னெயொருமடங்களைத்தேடி கண்டு

சலசலவென்றொருசெடியைசந்தாம் கொண்டு

தயங்கியிரண்டுமனபயமிக்க நின்று

பலபேர்கடியவிடத்திலே (வேதப்)

பயமொழிந்திருப்போம்நாங்களென்று பொறை

ஆலயந்திருமதின்கோபுரம்விளங்கிநிழைக்காணுமுனி சிறை

யறித்துகலோங்கள்பூரிப்போமதற்குள்ள புதுத்து

சிலமாகஅந்தஆலயம் யுகத்து

சேவிக்குமுன்னேசதாவித்தி யுகத்து

மெலும்பலபலதானங்கள் சொரியும்

விடுகொங்கெயனக்கடிக்கடித்திரியும் (வேதப்)

அருளாயானபட்டுவஸ்திரங்கிகடத்தாலுமுடுக்கோம் வீணப்பிடுக

மண்ணைத்தட்டியானபோதிலும்சும்மாய்க்கொடுக்கோம் (கோ

ஒருமையப்பிப்பசகோம் இனங்களென்றாலு

மொருகாகவருப்படியா யிருந்தாலுந்

திரிவதற்குடிக்விடுகோமோ சென்று

தீர்த்தயாத்தியாபோவோ மென்று (வேதப்)

அரிச்சந்திரன் டோத்தி-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியாபாபதி.
அறிவினிலுயர்ந்தெந்தாளு மருமையோதவல்ல
மறுமைக்குவித்தாய்த்தோன் றி வளருமந்தனோபூற்றி
இறையும் பொய்தெஞ்சிலென்ற திருக்குறைய்த்வளோபோ
அறையிருதனோபுந் துயமொப்பாற்றிப்பாற்றி (ந்ரி
வசனம்.

சரணஞ்சரணம் ஆதனத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றவாமிகளை
பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாடவரி.
மன்னனே ஆசீர்வாதம் பகிபனே ஆசீர்வாதம்
பொன்னணிமுடிசரித்தீ புண்ணியா ஆசீர்வாதம்
இன்னமுஞ்சர்வாபீட்டி பெய்துவாய் ஆசீர்வாதம்
தன்னையவையோத்தியாளு நாதனே ஆசீர்வாதம்
வசனம்.

தனகனவஸ்துவாஹிபும் சகலசௌபாக்கியசாம்பிரகீசே
மும் தீர்க்கபுகம் சித்திரித்து சீக்ரமேவிவாகடலி சித்திரித்து தே
தப்பிராமணபரிடாலைசித்திரித்து.

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்.

தோக்காண்டபடிபே-தேக்கு.

கட்டைப்பிராமணன்-வசனம்.

தேக்குமப்படியே.

குருட்டிப்பிராமணன்-வசனம்.

தேக்கேதோக்கண்ணிருக்கிறதோ மண்ணிருக்கிறதோ அல்ல
து ஒருகண்ணுபாதினுமிருக்கிறதோ இவாணுக்குத்தப்படியேதே
சுகம்.

தெட்டைப்பிராமணன்-வசனம்.

தேக்குள்ளகாரியம் தேக்கு தோக்குள்ளகாரியம் தோக்கென்
றிராமல் ஏதுகாணும் பொதிகளக்கிறத்துக்குமுன்னே சத்தத்து
க்களக்கேசொல்லுகிறது.

தெட்டைப்பிராமணன்-வசனம்.

அடாய்அடாய் தேக்கெண்ணிலியம்போலே யிருக்கிறபே
தேக்குத்தெரியும் மகாசாசாவுக்கெப்படியும் விகாகமாகப்போகிற
து ஏய்து தம்முடைய கஷ்டநிஷ்டிரத்தை சொல்லிக்கொள்ளு கி
தேன்.

கட்டைப்பிராமணன்-வசனம்.

அந்நிளாணும் தெட்டை சேஷியங்காரோ ஏதோ விவளாந்
திலே தான்வந்துவிழுததாய் நினைத்துக்கொண்டு தேக்குக்கப்
பென்று குகிக்கிருன் தேக்குத்தெரியும் நான் பட்டபாடு

குருட்டிப்பணையங்கார்-வசனம்.

அந்நிளாணும் கிழக்குப்பணையங்காரே யிறேதேதோ சம்
பாத்தியஞ்சுப்தார் இவரம்புடையான் தீரணமாதிரி மிவர்கண்
னில்ல காட்டிவாளா.

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்.

ஏதோ ஆத்துகாரியம் ஆக்கிலசீக்கிரமாயிர்தகாரியத்தை ந
ட்டவைத்துப்போட்டோமோனா விவளாயியை விக். எல்லோருட
தேஜைமயக்கொட்டிக்கொள்ளாரம் சட்டமாய்ப்பேசும் சட்டமா
ய்ப்பேசும் அப்பணையங்காரே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆபி.

அறுதொழிலாளான வரியவந்தனபோத்தி
மறுதறுண்ணிகடயான்சந்திர மதிகளப்பிபையநாடி
குறகிர்கண்டவாறும் குறையொழித்தெனக்கிப்பந்திப்ப
பிறைததலாணைப்பெய்யப்பெய்யவாறஞ்சொல்லி
வசனம்.

சரணஞ்சரணம் சேருங்கள் கவாயிகளே என்னை விரைவேந்
தியினாலே மயங்கச்செய்வாநின்ற அந்தசந்திரமதியினுடைய ப
தியாகிப கண்ணாபுரிக்கு நீக்கப்போனதும் அங்கேயத்தமதிய
ராசனுடனே பேசினதும் அந்தமோருபவதியை எனக்குவிவாகம்
செய்யுற்படி தீர்மானம் பண்ணிக்கொண்டு வந்ததும் தெரியச்சொ
ல்லுங்கள் கவாயிகளே.

பிராமணன்-விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி.

சீர்பெறுகிருச்சங்கீதம் செய்வரிச்சந்திரமன்னு
பாரோதீர்தினத்கால் பவியாதென்றுவகிலுண்டோ
ஞானமகிரபேந்தி ன்சய்வாஞ்சட்டிவைத்தான்
வாரமுலைமதுனக்கே மணமாலுருட்டுவாளே
வசனம்.

சேரும் அரிச்சந்திரமகாராசனே, நீரீருகாரியத்தை நினைத்
தால் அதுகாவுடி வராமற்போமா தாங்குத கண்ணாபுரியைச்
சேர்ந்து மதியவாகணைக்கண்டு உம்முடையசகலசாம்பிராசியகுண
தியக்களையுந் தெரியப்படுத்தினீர் அந்தசந்திரமதிக்குத் தருபா
னபுருஷனைன்று நாங்கள் பூரித்துச்சொன்ன உச்சாகத்தில் யவ
ச்சிதேஷித்தை யடைந்து ஐம்பத்தாறுதேசத் திராசாக்களுக்கும்
திருக்கல்யாணவோலை பெழுதிவிட்டு கயம்வாஞ்சாட்டிவைத்தாந்
புறப்படும் தடையிசீலாமல் முடித்துக்கொண்டு வரலாம் மகாரா
சனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு.

வேதவந்தனோ தீங்கள் விருப்பியோர்சுருமநாடிப்
போதவேதந்தாலிந்தப் பூமியில்முடியாதுண்டோ
திதிலாவென துதந்தை செய்தவப்பலனிதானும்
சாதலாய்ப்போவார்வாரீர் கன்மைபுரிக்கிப்போதே
வசனம்.

கேளுங்க ளென துவப்பலன்போலும் வந்த கவாமிகளே
ங்கொரு காரியத்தை நினைத்துப்பொனல் அதுமுடியா துண்
டோ அந்த மகாரு -வதியான சந்திரபதியெனக்கே மாலைபடுகி
றெனென்று சொன்னதும் அவனைப்பெற்ற மதியயாராராகன் சம்
மதித்துச் சுயர்வாஞ்சாட்டி வைத்ததும் எங்கள்பெரிசெய்தவர்களை
லாஞ்செய்த பூசாபலம் இனிதடையென்னவிருக்கிறது நடக்கலாம்
வாருங்கள் கவாமிகளே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

சதிபாங்குமில்லாபெந்த நெழில்பெறுபாசைச்சார்ந்த
சதுங்கசேனைக்கெல்லாந் தளபதிசொல்லக்களைய
துதிசங்குமதியேந்திரன் தூயநற்பதிக்கிப்போதே
உதயமிக்கெழுச்சேனை புடனாமும்பவனந்தானே
வசனம்.

கேளுமகாபாக்கிரமமுள்ள தளபதி தர்முடையபொஜது
ரகபதாள்களைய சதுங்கசேனாசமுத்திரமும்பின்று உதயமேடய
ண்பட்டுத்திக் கன்னமாபுரிசெய்ச்சாதத்துழ் இதோந் முட்பவன
ப்படுகிறோம்.

தளபதி-வசனம்.

அப்படியேபயணப்படுத்திநடத்துகிறேன்கவாமி

இராசன்-வசனம்.

தீங்களும்கூடவேயெழுந்தருளுங்கள் கவாமிகளே
பிராபணுள்-வசனம்.

சதாஸ்து அம்படியேபுறப்படக்கடவோமகாராசனே
நெட்டைச் சேஷையங்கார்-வசனம்.

மகாராஜனாக இருக்கவேண்டும் வதோமாங்கன்போல் காரியத்
தையறுகப்படுத்திக்கொண்டுவந்தோம் நேக்குதான் குபென்ரு
முந்தையிருக்கிறது மூன்று ஆண்டுகூழந்தை இருக்கிறது ஆவழு
கன்னிதானமும் பூதானம் மெனக்கே செய்யவேண்டும் மறந்
துவிடப்போகிறீர் மகாராசனே கூடவருகிறேன்.

குருட்டு அப்பணையங்கார்-வசனம்.

ஆம் ஆம் நேக்குத்தான் கண்ணாடியில்லாதே இரண்டுகண்ண
ந்தெரியாது நோக்கென்றோரிஷப்போலே யிருக்கிறுடிய நேக்கு
த்தான்செய்யவேண்டுமகாராசனே.

நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்.

அன்னடா அடாய் குறுட்டித் தேவடியாள் பிள்ளாய் ஏதுக்
கடா நோக்குக் கொட்டுகிறது.

குருட்டு அப்பணையங்கார்-வசனம்.

பார்த்திரா பார்த்திரா ஒய்கிழக்குப்பணையங்காரோ யிவளார்பு
டையாள் அண்டைவிட்டு ராணையங்காரா மாட்டிக்கொண்டிரே
அதிலே யிவருக்குச் சம்பாத்தியம்.

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்.

ஆம்-ஆம்-நேக்குத்தெரியு மவளாம்புடையானைத் தாண்டென
ல்லுகிறாய்.

நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்.

அடாய் கிழத்தேவடியாள் பிள்ளாய் ஏதடாநே க்குத்தெரிசிற
து உன்னும்புடையாள் பூர்வாத்தாம் நேக்குத்தெரியாத
கூட்டைவாகையங்கார்-வசனம்-ஆம்-நேக்குத்தெரியும்
கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்-ஆம்-நேக்குத்தெரியும்
நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்-ஆம்-நேக்குத்தெரியும்
குருட்டப்பணையங்கார்-வசனம்-ஆம்-நேக்குத்தெரியும்

குருட்டு அப்பணையங்கார்-வசனம்.

அடாய் நேக்கு ரெண்டுகண்ண செரியாது தம்முடைய ஆம்
புடையாள் ஆக்கில் யிருக்கிறாள் அடாய் நெட்டைச் சேஷாய் அ
டா அதுதனைத்தவடியாள் பிள்ளாய் அடாய் நீதான்ன யெதவே
னையும் தம்முடைய ஆக்குக்கு வரதாம் போறது நேக்குகோ
சண்ணு தெரிசிறதோ மண்ணு தெரிசிறதோ அடாய்நீசாகே வெளி
யில்ல கொட்டையா

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்.

ஓய் ஓய் குருட்டு அப்பணையங்காரோ யிந்தீவாரீந்தைஎனக்
லாம் மகாராசாவக்குத் தெரியப்பெடுகிறது காணும் ஏதோதம்மு
டைய ஆக்குவார்த்தானம் நூறுருக்கிறது-ஆம்-ஆம்

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு.

எண்ணெமென் தமியைத்தீர்க்க விணையடிவருந்தேசென்றே
பண்ணிசெய்யுமியாளந்த மதியயன்-வசனம்.

நன்னிலைவிலையகஞ் செய்வதாடிப்போய்முடித்துவந்த
புண்ணியமறைப்பாரோதாம் போகெனநீர்வருகுமோ
வசனம்.

வாருங்கள் வாருங்கள் மனக்குறையைத் தீர்க்கவந்த
தீதமப்பிரமணர்களை யுங்கள்மனதுக்குச்சந்தாஷம் வரும்படி
வாய்க்கலமும் நடத்திவைப்பென் கூடவேபுறப்பயிங்கள் கவாயி
களை.

பிராணன்-வசனம்.

அப்படியேபுறப்படுகிறோம் மகாராசேன.

அரிச்சந்திரன்-தரு-இ-ம்-அடாண-தாளர்-ஆதி.

வாருங் வாருங் பெரியோர்களே பிப்போதெந்நீங்கள்

வாருங் வாருங் பெரியோர்களே

சீருவவுங் வன்னயபுரிநனைத்தேடி

திதிலா தமதிதயனருள்

மாதுகன்னநாண்மனபகிழ்மணஞ்

பெருத்தேர்மீதி

பெகிப்பெரிவளை

வருத்த தான்று பங்கடிமலர்வாவிக்கோலைநாடி

வழிகடந்தபரிபது

வளமிதுத்தாத்தமிசை

ஆணைசெனைபரிவாரம்பெரு

அணிகளுடனெனடோலோம்

செணைவாலர்குழிதசாண்னவாதாழ

தேவதாயகனொனப்

வேகமாரதமேறி

பக்கைப்பாவினைப்பட்டி

பகந்தம்-சசங்கிலிகளை

அச்சயில்லாதமேரும் அசையுமெயிந்தப்பாகும்

அவ்வகையழகுள்ள அணித்தேர்

நவ்வியமுனித்தர்க்குதியிப்

பிராணன்-வசனம்.

சந்தோஷம் சந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் வந்தோமிதோவத்
தோ மகாசசனே.

இராகன்-பிராணனுக்கு-செரில்-விருத்தரி-இ-ம்-போனம்.

என்னநூற்றவத்தால்வந்த வெழிந் பெரியோரோசெனீர்
பன்னுப்பாலைவெப்பம் பாருங்கனதிலேர்கெய்வ

சந்திரானத்தைப்பாரீர் சதிருடனானெனென்று
தன்னொடாப்போற்றித் தகைப்பறவருகுவேனென்
வசனம்.

பொருங்கள் கவாயிகளை யித்தா இந்தப்பாலனைத்தினுடை
ய தீட்சையச்சுதப்பாருங்கள் அதிகையொருதேவாலயம்மோத்த
ப்படுது அதுநூர்க்கொயிலைப்போலு மருக்கிறது தான்போய்
அந்தமகாதேவியைக்கண்டி யரிசனஞ்செய்தகருகிறேன் நீக்கனித்
தாதத்திண்டெரிவல தாண்டியிருங்கள்கவாயிகளை.

பிராணன்-வசனம்.

அப்படியேபேவந்தரிசனஞ்செய்துநாளுமாராசனே

பொது-விருத்தரி-இ-ம்-தேர்டி.

ஞாலமொழிபுரக்குமந்த ரவந்திழையுந்திரான்னன்
கொலவெதிரர்க்கொளும் கொடிமெடுத்திர்மற்றென்கொ
பாலைபிவ் தூர்க்கைகொயில் டரிவடன்கண்டிமந்தி
சாவல்வென்னிதன்னைத் தாழ்த்தி யபணிநுசொல்வான்
வசனம்.

அகோதெப்படியென்றும் இந்தப்பிராணன் அரிச்சந்திரன்
நாஜன் தர்முடைய சதகெஜதூரப்பதிகையுங் வன்னமாபுரியை
சேராரடத்திராமுர்யாத் திராவந்திராணர் அரும்வதிலீடரிமுத
கவியபெரிபாரீர் அந்நத்தின் சம்பலெறிக்கொண்டிருகிறவழியி
லே மகாதிட்சைய பாண ஐநுடலைவனமும் அந்தப்பாலைவனத்தி
லொதுவூர்க்கி கொயிலையுங் கண்டி ரதத்தைவிட்டிமறக்கி அந்தமகா
தேவியாகிய தூர்க்கையைத் தாத்திரம் பன்னுகிறவிதங்காண்க.

இராகன்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுவரணி

வானவாவுபணிமதின மகிதவழிகொடிநிலைபுர்
ஞானநிறையார்தகரிபோல் நலினங்குத்தாசத்தழகுந்
வானவீரவந்தழகுபரவு மகினைபுறானாகக்கொன்றால்
ஆனமொருநிலைவரும் அடங்காதப்பூழிதவெ

அரி அரி ஆஆ ஆஆ ஓஓ ஓஓ இதுவென்ன ஆச்சரியம் இந்த
தெய்வ சந்திரானத்தைமுடைய பெருமைபுர் அழகையும் நானென்
னென்று சொல்கென் அதிவன்னசபாணக்காபுரமும் விந்தாரபான
திருமதினும் விரின் துகிலிதம்பமும் தவரத்தினகலிதமான திரு
பயனியழகும் பார்த்துப்பார்த்துக் கண்டகசந்த இப்படியப்பட்டத்த
வாலவத்தகர்கள் எழுந்தருளிபுகுக்கப்பட்டதீர் நானொத்தவிலைத்
கவாய தெரிவிப்போம்.

ச.அ

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

இராசன்-சொல்-தேவாரம்-இ-ம்-சங்கரா-பரணம்.

சூலமுங்கடாலங்கடகற் துலங்குவாள் கையிலேந்தி
காலனாடுங்கச்சிறி கசித்தசங்கத்திங் மீத
மாவினுக்கினை யாளென்னுந் வண்பெயர் தாங்கி நின்று
தீலபா தரிகங்காளி நின்று மலர்ப்பா தம்மீடாற்றி

இதுவுமது.

மலர்ப்பா தரிகலர்ப்பொஞ்சா ருவுகில்லையிற் நின்று
நிலைப்பாருட்சிவனோடன்று தேர்ந்தவாது மந்தாயே
மலத்தடுபவியில்தந்த மானிடச்சிறுவன் யானுன்
தலத்தையெவ்வாறு ட்பாற்றி தாவினா லுணைக்கவல்லேன்

இதுவுமது.

அன்னை நீதந்தையே அரும்தொருளனைத்துநீயே
பிள்ளை யார்பா முந்நானேன் பேதையென யார்கிலேறேனே
துன்னுநின் மகிமை தன்னைத் துதிசெயவறி யுபனம்மா
என்னை யாள்வதற்கு யிறங்கிவந்தருள் செய்வாடிய

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி

அணிதி-மு-யாத்தியாளு மரிச்சந்திரானிருபனந்த
மணி-யா-விதுர்க்கிகோயில் வாயிற் தின்றருளும்பொது
பணியணிச்சிவனோடும் பதமிசங்கந்ததுர்க்கி
துணிவெயிசின்கமீது தோகிறிமுனைவருகின்றோள்
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திரமாராசன் மிகுந்தஸ்தோத்தி
யுக்கொடன உருக்கமாகவேண்டிக்கொள்ள அந்தமாக தேவியாதி
யதுர்க்கியம்மனுக்குக்கிருபைவந்து பிரத்திரட்சமாகிவதிதங்கா
ண்க.

துர்க்கியம்மன்-வருகிற-தரு-

இ-ம்-மத்தியமாவதி-அ-ம-சனம்.

வனதுர்க்கிபிதோவந்தான்-பாலவனதுர்க்கிபிதோவந்தான்
கனமுக்கியம்மெக்குந் கணகாட்சியாய்ப்பொங்கும
அனை வானுளமிக் குமாதிசத்தியாய்த்தங்கும். (வனதுர்க்கி
சாகினிடாகினிபெயரெனப்பந்த
சாதவரிசைப்பசாசுள்பிரபந்த
வாகைபொதிதீயமலர்ள்வாரிசந்த
மவிழ்வொண்டிபுவிதனைவளையக்காக்கவந்த (வனதுர்க்கி)

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

ச.க

மொண்டிப்பசாசுடன்சண்டிப்பசா சொன்று
முர்க்கமாகவந்துகத்தாடபெதிர் நின்று
கண்டொருபெயங்குவாயிது வென்று
கைகொட்டப்பாடியகனத்தையிகப் புகன்று(வனது)
கரியசாத்தொருநிலையைக்கைதனிற் கொண்டு
களித்தொருட்பய்கையிலிருக்குந்தலைகைக்கண்டு
அருமையாய்முகோம்வாவாயிதே செண்டு
அவரியம்வாவென்றழைக்குங்கட்டத்தை விண்டு(வனது)
இராசன்சொல்-தோவாரம்-இ-ம்-சங்கரா-பரணம்.

அகரர்ள்மிகநடுங்க அன்றுயாமபிடாருள்
மிசைமடந்தயரிசெவென்ற விரிமாதக்கிநீலி
உசிதமாப்பசாசுதுத் மொடுங்கிநின்றேவல்கேட்க
வசியவாள்சூலமேந்தும் வனதுர்க்கித்தாயேபோற்றி

இதுவுமது.

காலனையுதைத்தபாதன் கையிலேவழிசுணை
செவத்திகளோடன்று தில்லையிசுநடனஞ்செய்த
கோலநிகாரிகட்கண் கொடுமமுள்ளவில்கெந்திப்
பாலையாம்வனத்தில்வாமும் பராசத்திநின்றாள்டொற்றி

துர்க்கி-விருத்தம்-இ-ம்-பந்தவாரளி.

கனமதியோத்திவாமுந் காதல்கேர்திருச்சங்கீத
தினகான்பொலெபாங்கித் திகழ்ச்சந்திராவாழி
முனிவர்கள்முதலோர்செய்ய முக்யமாதங்கலோங்க
அனவரதமும்பாவிக்கு மன்புள்ளாய்வாழிவாழி

இதுவும்-துர்க்கி-விருத்தம்-இ-ம்-சேதாரகௌளம்

வளமிகுசுதிர்குலத்திள் வந்தவதரித்தபாண்டு
உளமகிழ்வானெந்நிசெய்யருக்கமாந்தோத்திரத்தால்
தளபெயித்தென்கேபோக தானவந்தாயென்னைவேண்டும்
வினைவென்னதானந்தவிதந்தனைச்சொல்லுவாயே

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திராசதுங்கசேனா சமுத்திரத்துடனே யெ
ங்கேபோகப்பறப்பட்டாய் இங்கேயென்னுடையசந்திரதானத்திலே
வந்து நீ பிரார்த்திக்கிறகாரியமென்ன உன்னுடையஸ்தோத்திரத்தி
ற்கும் பகதிக்குமெச்சினை உனக்குவேண்டியவாங்களைத்தொரிய
ச்சொல்லுபிள்ளாய்.

ருய

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

இராசன்-விருத்தம் இ-ம்-தொடி.

மன்னினுக்கிளையாளான் வனதூர்க்கியுபையேனோப்
சேவனாமிதயாந் நன் செவ்வியைவிவாகஞ்செய்ய
சாலவேலந்தனிங்கே தங்குவிந்நரிதோட்புந்
கோலக்கல்லானின்று கொழும்பொன்னாடுகாதேதப்பா
வசனம்.

சேனா மம்மாவன தூர்க்கோ பரமேஸ்வரி கன்னமாபுரிவையானா
மதிதயாசன்புத்திரிவைவிவாகஞ்செய்யலெனும்மென்று புறப்பட்டு
இதுவழியாய்வந்தேன் இங்கேயுனது 'சன்னிதானத்தகக்கண்டி
தரிசித்துப்பிரசுத்திக்கலானேன் சுவதாருகூச்சரியம் இந்ததேரிரு
தினா வில்லர்பு இதுகொண்டலாம் கல்லாயிருந்தது இப்போதென்க
ண்ணாப்பொன்னாடுகோனாது அந்தமகிழ்வைத்தெரியச்சொல்
லவேனாந் தாயே.

தூர்க்கி-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு

சேனரிச்சந்திராமுன்னக் கிளரிதருவருணமென்போன்
நீருணக்கிளையாண்டு நீங்குநாளென்பாவிந்தக்
தோள்டரிதேவ்வில்லம்பைக் குறித்துக்கல்லாக்கியிந்தை
ஆன்பவர்வந்துகண்டா லரும்பொன்னுமவர்க்கிடெய்நான்
வசனம்.

சேனாப்பிள்ளை அரிச்சந்திராமுன்னாருண வருணமிந்தத்
தேக்குதினா வில்லர்பு இதுகொண்டலாக்கி யாருடையகண்ணிற்
ண்டமாந்திரத்திற் பொன்னாருணே அகரிகேனயித்தஞ்ஞையவர்க
ள் அவர்களுக்கே யினைத்தொடுக்கிறதென மென்னிடத்தில் வைத்
துப்போனான் அநேககாலமாய் வைத்து காத்தக்கொல் டிருக்கி
மேன் ஆனதால் நீண்டமாதிரத்தியே பொன்னாகவிளக்கியதான்
நீயவைத்தாண்டு கொள்ளக்கடவாய்.

இராசன்-தொச்சம்-இ-ம்-புன்னாசுவாமி.

தான்செய்ததவப்பலசேனா நாரிகஞ்செய்யுண்ணியயோ
வான்போவியித்சந்திர மதிதவமோவறியேனே
கான் செரும்பாலைக்காணிந்தருபிதனை
பொன்னையுடக்கென்கொன் டவன் விருப்பியிதையருள்குணை
வசனம்.

சேனாமம்மவந்தப நிதி இப்படியா யிதனுடையபுரீகாத்
திரம் குஞல் மகாசந்தோஷம் உனக்குத்தானே மகிழ்ச்சிவந்து
கொடுக்கவந்தால் அடியேன் பெருக்கிக்கொள்வதற்குத் தடைபாடா
(யே)

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

ருச

தூர்க்கி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

இந்தவில்லம்பெடுத்தெ பெழிப்பெறுபிரதமேறி
விந்தைசேர்குதினாபுட்டி பிகமகிழ்வாச்சென்றே
சந்திரவதியைக்கூடித் தனிமணஞ்செய்தேதானே
வந்தினைப்பணிந்தபோத்தி மருவிவாழ்ந்திருப்பாய்ப்பா
வசனம்.

சேனா அரிச்சந்திரா இந்த கவர்னயவான குதினாள்புட்
டிய பொற்றேறிந்நி இநோ இந்தவில்லையும் அம்பையுமெடுத்துக்
கொண்டு கன்னமாபுரிக்குப்பாய் சந்திரமதியைத்திருக்கலானா
ஞ்செய்து நாளையாருட்போது இவ்வழியாகவந்தூறம்மைத் தரிசன
ஞ்செய்துகொண்டு அயோத்தியாபுரிவையடைத்து அராசங்கிசெ
வந்தி அகிகக பமாசுவாழ்ந்திருந் மகாராசனே

இராசன்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வாக்கடவேந்தயே.

பெரது-கொச்சம்-இ-ம்-புன்னாகவாமி.

பொன்னின்னில்லம்பெடுத்தெபொற்பரித்தேர்மியையேறி
கன்னிதூர்க்கினைப்பணிந்து கன்னமாபுரிநாடித்
தன்னாடனைவளிஷ்டர்முதல் தருமறையோர்புடைகுழ
யண்ணரிச்சந்திர மகிபன்வருகின்றனனே
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகவன தூர்க்கிகொடுத்த பொற்றேர் குதினா
பொன்னில்லர்பு இதுகொண்டலாக்கி கொண்டு அந்தமகாசுவியை
மொத்திரஞ்செய்து அப்பால்வளிஷ்டர்முதலாகிய பெரியோர்களு
டனே யந்தநிஷ்ப இரதத்திலெறினன்னமாபுரிக்கு அரிச்சந்திரமகா
ராசன் வருகிறவிறங்காண்க.

அரிச்சந்திரன் கன்னமாபுரிக்குவருகிறதரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடநாளம்.

மாசிலா அரிச்சந்திரமகாராசன்தேதோறி மதிதயன்பதிக்குவந்தானே
பூசிதவகிட்டரும் புனிதமறையோர்களுந்
புலவகளைதள்ளசொல்ல புலந்து மகிழ்ந்துநல்ல (மாசிலா)
ஆணைப்படைபுடனே குதினாப்படை நடக்க
அணியணியாய்ந்தசேனைத்திள் நடக்க
வாணளையியாணித்தீர்தள்முன் நடக்க
வகைக்குஞ்சேனாபகர்தாங்களுடன் நடக்க

ரு 2 அரிச்சந்திரவிலாசம்.

நானவர்களுள் ந்தவங்கியிக
சதுரர்களுள் மிதிவை தளர்ந்துமன
காளமெக்காள ந்தவந்தாளஞ்சில்லரி
கடல்போலினாயுந்தாணாபுரிபேரி
கோளுலாவுமண்டகோளத்திற்
கூறுமபட்டவர்துதிசோஷிடமகா
நீளுமபுவிபிலைக்கும்தெருங்கிப்படர்ந்து
நிருபர்குடைகொடிகள் நிறைவிந் துளங்
இருபுறங்கவரியாம்பலெண் சாமனாகள்
பெயிர்நம்பையர்போலினியமாத
தருதற்புழைச்சொல்லிவானவர்மிக்கொண்
தழைத்தஇந்திரன் கண்டிதயங்கிமனது
அரிவைச்சந்திரமதிமே லாசைவெள்ள
அரிபுர்துதர்முல்போயத்தகவைத்
கட்டியன் மதிதயனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
இ-ம்-குடும்பகாம்போதி.
கண்ணமடிபுரியபாளுங் கருத்துபர்மதிதயெந்தா
பொன்னகிநாளும்தொழி புனல்விண்ணப்பங்கேனும்
மண்ணகர்மன்னுண மணியதிபோத்கியாளும்
நன்னய அரிச்சந்திரன் திராதிபர்வர்தார்வாமி
வசனம்.
பருக்கு பருக்கு எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை மதிதயெந்திரமக
ளாசனெ அடியேந்திபாபுரிய அசாட்சிசெய்யாநிசுத அரிச்சந்த
சமகாசன் வந்தார் வராய்.
மதிதயன்-அரிச்சந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சதிர்பெர்நிராணி பாட லியாத்திதயாநிதியேவருக
சதிஷ்டிதிகைக்குளிராத விதோதபுயாச்சனவருக
துதிபெற்றிநிச்செங்குதிர வநிசுதாநிதியேவருக
அதிபொற்முல்லிவதாமகவாசெவருகவருக

வசனம்.

வாரும்வாரும் மகாரசனே.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்;
லாசனக்பொலையோத்தி மண்ணளரிச்சந்திரனாருண்
பூதிநாதத்திலேயிக் கண்ணமாபுரிக்குவந்தான்

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மாசிலாமதிதயன்மஹா மகள்மணவோலைகூட
தேசத்தேசத்து அன்னர் சிறப்புடனவருகின்றோ
வசனம்.

அகோதெப்படியென்று லரிச்சந்திரமகாசன் கண்ணாபு
ரிக்குவத்தவுடனே மற்றஜம்பத்தாறுத்தேசத்துராசாக்களும்குறி
விதங்கண்க.

தேசாதிபதிகள்-வருகிற-தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

தேசத்தேச மகாரசர்க்குத்தேசத்திரமுடனவந்தார்
இதோதிரமுடனவந்தார்
ஆசைக்கண்ணமாபுரிமதிதயன் மகாசன்
அளவிலாபெஞ்சமகிழ்வாதி பொருத்தனெ தேசத்தேச
கேயதேசாதிபதிகளாத்தேசாதிபதிகளாத்தேசத்திரமுடனவந்தார்
கேதையிதமத்திரமுடனவந்தார் தேசத்திரமுடனவந்தார்
மத்தேசாதிபதிகளாத்தேசாதிபதிகளாத்தேசத்திரமுடனவந்தார்
கிராடதேசத்திரமுடனவந்தார் தேசத்திரமுடனவந்தார்
வாமோதமுடனவந்தார் தேசத்திரமுடனவந்தார்
தாசமுடனவந்தார் தேசத்திரமுடனவந்தார் (தேசத்தேச)
கட்டியன்-வசனம்.

கேயதேசாதிபதிகளாத்தேசாதிபதிகளாத்தேசத்திரமுடனவந்தார்
கிங்கள முதலாய்ச்சொல்லாநின்ற ஐம்பத்தாறுதேசாதிபதிகளாத்தேச
த்தார்கள் வராய் பாக்கு.

மதிதயன்-மட்டுவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி

அருமணிமுடிசூரிந்-நிருவளர்புயலிரா
தருநிறையுலகாளும்-அசாட்சிசெய்யாநிசுத
வசனம்.

வாருங்கள் வாருங்கள் தேசாதிபதிகளே

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-அசாவணி.

செப்புநல்லையத்தாறு தேசாதிபதிகளாத்தேசத்திரமுடனவந்தார்
மத்திரமுடனவந்தார் மத்திரமுடனவந்தார்
தப்பிலாமதிதயேந்திரன் சனபதனிலிருக்கஆக்கோர்
மமப்படியெனனாஞ்சந்திர மதிக்குவந்திரமுடனவந்தார்

வசனம்.

அகோதெப்படியென்று ஐம்பத்தாறுதேசத்திரமுடனவந்தார்
தேசத்திரமுடனவந்தார் தேசத்திரமுடனவந்தார்

அரிச்சந்திரமகாராசனையும் பாந்ததோழிசவுந்தாவல்லியானவன்ச
ந்திரமதிமம்மனுக்குச்சொல்ல வருகிறவிறங்ககண்.

தோழிசவுந்தாவல்லி-சந்திரமதியிடத்துவருகிற-தரு.

இ-ம்-சுவேரி ஆதிதானம்.

தோழிசந்தானேகபசொபனஞ்சொல்லுட்சு நியவல்ல (தோழி)

ஆழிசுமுலகாள்மதிதயான்னை

அழைத்தசெதிகந்திரமதிக்கநிவிச்சத்தந்தா

(தோழி)

அடங்காமழிச்செகொண்டடிக்கடிநின்று

நின்று

ஆரொதைக்கெட்டாலுங்கலியனாண்டானை

கென்றுந்

தடங்கண்னானைசந்திரமதிபொய்

புகன்றுன்

சகலபாக்கியமுங்கிடைந்ததெயனம்

கின்று

தடந்துபோவதென்னையோடிச்செல்வதே

யின்று

தன்மனைகபஞ்சொன்றெலங்கொள்ளனெழுவன்று (தோ)

தோழிபோற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-பியாடை.

அரிவையர்க்கோசெபொற்றி வணிகமும்மதியேந்தினர்

தருமனெனவேவந்த தவப்பலப்பொருளேபோற்றி

மருமல்க்குழங்கெரிப்ப மாணெனவிழியான்போற்றி

சருகிறதென்கச்சந்திர மதியெனமருமேபோற்றி

சந்திரமதி-தோழிக்குச்செல்-வாழ்த்து-விருத்தம்.

இ-ம்-சுவேரி.

சொற்படியேவல்லெய்தே நாயதந்தனாத்தினயிக்க

தற்பயன் பபவ்வின்கு தக்கையேவழியாழி

முற்பயனெய்கிணற்போல் முடுகிவந்ததேதோ

அற்புதமொன்றிதடல் கதிசெழுமையெய்வையே

வசனம்.

வாவாணன் னாணபதமானசெயே நீஅதிவேகமாக ஒடிவர
வேண்டிய காரிய என்ன கெடவாமென்றிசைமல் தெரியச்சொல்
கடி செயே.

தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-தாடிகுட.

கேள்மயானதுபுளையல் கிடைத்ததுகமுக்கொண்பாய்

கேள்விசெய்மமையோர் முன்னம் விளர்பியபடியோய்த்

வாள்ளிச்சந்திரமலின் வந்தாநீமற்றைம்பத்தாறு

நின்விலைந்தசந்தாமு நிறைந்தாநின்முனத்ததாடி

வசனம்.

கேளுமம்மா சந்திரமதித்தாயே முன்னுலையாத்தினாவந்தயி
ராணஞ்செல்லும்படியே அந்த அரிச்சந்திர மகாராசனின்வந்திரு

க்கிருந் துனிசெப்படியுஞ்செத்தையடைவாய் அவருடனேகடதுந்
பத்தாறு பதசத்திரமகாக்கொண்டவந்தாரிகள் அவர்களுக்கும் உன்நிருக்க
வியாணத்தைக்குறித்துவந்திருக்கிறார்கள் அனந்தச் சொல்வென
மென்று வந்தெனம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

அருமமசெச்செய்யுளோயுன்றுதொட்குந்தானிட்கி
நிருகிவல்லையாத்திமன்னக்தெவினானுக்கெவந்தே

உருகிபறஞ்சமுந்தேகம் முப்பியபவ்வுந்நதுகிந்மேல்

நிருவுளக்கெயலெதாமோ தெய்வமென்செய்யுமோதான்

வசனம்.

கேளவென்னதுபிணையதான சகியையாத்தினாவந்திராக
னாள் சொன்னதைக்கெட்டு நீவந்துசொன்னதாள்முதல் இதுவரை

ம்தும் அந்தமகாராசனுக்கிடையானவெனும்மென்று நினைந்து

நினைந்து விரவெனயிருசெவருத்தப் பட்டுக்கொண் டிருக்கி

மேல் இருவுளக்கெயலெய்யுமோ தேவானுகையெய்ப்படி

யிருக்குமோ சகனசெய்யென் சகியே-

தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

வாணனமுதைப்பொலும் வளர்சந்திரமதிமென்னம்மா

நீநினைந்திருக்குமென்னம் திசைதாழ்முடியுங்கண்டாய்

நின்வளர்கடனுப்புக்கு மிருபிலநாதத்தைக்கும்

தானொருசம்பந்தம்போல் தப்பாதுமுடியுந்தாயே

வசனம்.

கேளுமம்மா சந்திரமதித்தாயே கெடும்புக்கும் மனநாத்த
காய்க்கும் தொந்தமச்சம்பந்தப்படுவதுபோல் குணதபன

யிருந்தால் அந்தமகாராசனுக்கும் உனக்குமே விவாகசம்பந்ததட
க்கெயலோருது தடையுண்டோ அம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கம்போதி.

மயில்தோலுமுடையான்பாக மருவிமான்மயுவேந்துந்

கயிலாசர்வத்தினுலே கன்னிநாற்பிறந்தெனந்த

தயமெய்யெவ்வனத்திவ் தாதனைச்செரிந்திடாத

துயமுந்திருமோதான் தோகையெய்வன்னசெய்வென்

வசனம்.

கேளவென்செருமையாசகியே பரியிலாவைசருடையன
சந்திரமதி தானொருபெய்திறந்தேன் எனக்கு எவ்வளவாகும

௫௬

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சத்தது இனியென்பனதுகேம்மற்புருஷனைக்கடிப் பின்புசெளக்
கீழமகையாதிருக்கிற என்மனோதுக், முந்திருமா யென்னசெய்
வேன் சக்யே.

தோழிவிருந்தம்-இ-ம்-தோடி.

சிக்கிரத்தெழுதவெண் ணாச் சிறப்புள்ளவழுவாய்த்
சத்ததை, ன்மொழிய, பச்சந்தர மதியெழுந்தாயெய்களாய்
சத்தஞ்சஞ்சலப்பட, தே தகுப்புதழரிச்சந்தர்த்ம்க்
உந்த பத்தவியாகியொரு குறைவில்லிவாழ்வாய்

வசனம்.

கேளுஞ்சந்தரமதித்தாயே உன் னுடையருபலாவண் யங்களு
க்கிலகந்த உந்த அரிச்சந்திர மகாராசனுக்கு மனமாயிருத்திசை
ட்சளக்கியங்களு மடையப்போகிறாய் தாழ்ச்சியென்னவிருக்கினி
து தம்பாய்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி.

கிண்கரன்குலத்தில்வந்த தி-முதல்வையோத்திலேந்தன்
கன மிகுணவனாகக் கருத்திலிவாசைகொன் டேன்
நினைத்தியபலவால்வெஞ்சத் திசைத்துபன்மதன்வைவானி
கனவெனகெதுப்பெய்யும் கலக்கெய்வவாழ்திரும்

வசனம்.

சேனாயென்னருகாயானகெய ரூரியகுலோத்தங்களுன
உயோத்தியபுரியரகட்கெய்யநிசும அத்தயாராசனக்கடும்
படியாக வெண்ணிகொங்குடாத்தியாப்பிராப ணுள்கொன்னதன்
யன் னையெண்ணி காரக் கணியினால் வருத்தப்படச் செய்கிறார்
பின்னசெய்வெனடி சகியே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தவரோகி-அடதாளம்.

விரகாசிரிசெய்கோகே-யின-கொங்குடையென்னுள்ளஞ் சகியாதே
சரசலனிகயிடுமேகத்தையென்கெய்குலன்கையிந்த
அத்தியயனவய்துதே-தென்நலப் புலிபொலவந்துதாயுத்த
கித்தையாருவையாய்து-தம்மடிமதி-வாழத்தள்ளாமுத தி
காவிக்கருங்குயில்கள்
காமசுவெள்ளமிகுத்
ஆவிக்குரிய காண்வென
தங்கம்புளதிக்ப
மாறன்னைநீதும்
பாறுபாடாதினறு

பொங்குக்கடலொலிக்க (விர)
பாடதே-யத்தில்
மேயுதே

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

௫௭

யாராவெறுப்பெனினிறடையன்னமே (விரகலா)
கொன்னபொதன்னயடாயிந்த
கொத்தார்தனம்-ள்விரமி மீறுதே-விளங்
யொவ்வெச்செவ்வயிதழிற்றே ணுதுத்த

அந்நணர்கள்சொல்லியவிதி (விரகலா)
யறித்துதொரியாதிருத்திருப்பதெனின
அன்னம்பால்பழங்கசப் பாணேன-கிளி
யன்னப் பூவையினுற்பசப் பாணேன
இன்னந்தாமச மேதோ-மன

திட்டமுடனெனைக்கட்டியணந்திட (விரகலா)
சப்ரமஞ்சயிடுவென்கை கூடகே-தல்ல
தருணங்கருணைகூர்ந்து வாடவே

இப்ர-ஞ்சமதிக்கும்போக (விரகலா)
விச்சையரிச்சந்தரசெவ்வமதன்
இத்திராதித்தவரண கலனே-கதி
நிலங்குத்துகித்தவி சாவனே

சத்தனக்கந்தக்கடிரிச (விரகலா)
சந்திரமகாராசனித்தவேனேதந்த
தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

மதுரபொன்மொழிவிளங்கு பகிழ்சந்தரமதியேகளாய்
மதுவக்கைகீ-ணையினுலு மலையமாருத்தினுலும்
விதவிதவிரகமேறி வெலிந்திடாதிருப்பாயடபா
கிதைவிலாவுனதுபங்கில் தெய்வமுஞ்சகாயமாமே

வசனம்.

கேளுமம்மாச்சந்திரமதிய்ய இப்படிப்பட்ட விரகவேதனைபி
னாலே விருதாவப்பொந்து வருத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டா
முக்கமனதன்படியே தெய்வசகாயமுண்டாகும் வியசனப்படவே
ண்டாம் வியசனப்படவேண்டாம் தாயே.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சந்திரமதியத்தேத்தித் தகுமுபசாஞ்செய்தே
கந்தரத்தம்மொழிநார்கள் குழந்துகொண்டிருக்கவப்பால்
மந்திரிமுதலாயந்த பன்னாருச்சபையிலித்த
தந்திரமதியேத்தரன் தான்செய்யுவிதஞ்சொல்வேனே

வசனம்.

இத்தப்பிரகாராசச் சந்திரமதியம்மனுக்குச் சைத்தியவுபசா
ஞ்செய்துகொண்டிருக்க அங்கேமதியயாசன் சமுதத்தில் ஐம்ப
அ

௫௮ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

த்தாறு தேசத்திராசாக்களும் வந்திருக்கிறார்களே இனி அச்சுத்
டக்கிற விதக்காண்க.

மதிதயராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பாப்டோதி.
அதிவினிலுயர்ந்தமந்திரி வையப்பத்தாளுனதேசத்
திறைவர்களுள்லாம்பந்தா நென்பகள்ளனத்ததமாடி-
திறைதருகுடைக்கீழின்ப தேயாயெனதுபுத்திரி
பொறையுடனவரு ஆக்கோர் பூவைகையனுப்புகாயே
வசனம்.

செனும்விவேசமந்திரி நாமாட்டியிருக்கிற கயர்வாத்தைத்
குறித்து ஐர்பத்தாறதேசத்திராசாக்களும் வந்திருக்கிறார்களே இ
னிநம்முடைய புத்திரியாகிய சந்திரமதியை நான் முத்துக்குடைநிழ
லிலே இரட்சனைபத்து அழைத்துக்கொண்டு வரும்படியாக ஒரு
தோழியை யனுப்புமத்திரி.

மத்திரி வசனம்.
அப்படியேயனுப்பிவைக்கிறேன்சுவாமி.
மத்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆஸத்தலைபாவி.
வாளெனுவிழியாள்சுந்தர மதிதனைப்பருகமாக
நாளொருமேனியாக நல்லமுடன்வளர்த்தந்தாழி
செளித்தசமுத்தரன்னிற் கினிநொழியானமாதை
நீளிகைக்குடைக்கீழிந்த நிமிஷத்திலவழந்துவாயாய்
வசனம்.

கௌய் சந்திரமதி யம்மனுடைய அன்புக்கிசைந்த தோழிப்
பெண்ணை நம்முடைய ஆண்டவராகிய மதிதயராசாவின் உற்சா
ப்படிக்கு இந்த கயர்வாச்சாலைக்கு நம்முடைய சந்திரமதி யம்மா
லைமுத்துக்குடைநிழலி லழைத்துவர் தோழிப்பெண்ணே.
தோழி-வசனம்.

அப்படியேயனுத்துக்கொண்டு வருகிறேன்சுவாமி.
தோழி - விருத்தம் - இ-ம்-காட்டோதி
மாரணையுருக்குங் கண்ணின்மணிச் சந்திரமதியேபோற்றி
பார்ப்புமுனதுசந்தைபண்புறசுபையின்மன்னர்
செருடனிருக்கின்றருண் கித்தந்தித்திசைந்தேகார்த்தம்மை
தேர்ப்பதமாலையுடைய தீயமுத்தருளுவாயே
வசனம்.

செனஞ்சந்திர மதித்தாயே எங்கள் ஆண்டவராகியுள்ளன்ன
டைப பிதாவாகியுமொழந்தருளி யிரா நின்றமாதிரயராசன் சமுத்திர
லே ஐம்பத்தாறு தேசத்திராசாக்களும் வந்திருக்கிறாள்

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

௫௯

உன்பிரதவின உத்தாரப்படியே யுன்சித்தத்திற்குச்சம்மதவாண பு
ருஷனை நினைமாலையுடைய விவாகஞ்செய்து கொள்ளத்தக்கதாக
இந்தமுத்துக்குடை நிழலில் எழுந்தருளும் அம்மணி.

சந்திரமதியம்மன் வசனம்.
ஆனாப்படியேபோவோம் என்னருமையுள்ளசகியே
சந்திரமதியம்மன் கயர்வாச்சாலைக்கு-வருகிற-தரு-
இ-ம்-காவேரி-தாளம்-ஆகி.

மாதாசந்திரமதியவந்தாள் மாசிலாதனைபுகிதமணியென (மாதாசந்திர)

பூதலமீதென்னமாதலஞ்செய்தவதன்று
பொன்னுலகோர்மதிக்க நன்னயம்யத்துதிகை (மத்திர)

குவித்துகிரண்டிவனார் கோம்போல்திறைந்த
கொண்டைச்சொருமுருந் துன்னவே-வவத்த
கோதிலாச்சந்திரப்பிறை சூரியப்பிறைநனை
குப்பிதளதனென்ன மின்னவே-நல்ல

தவளநிறமாமுத்துச்சுட்டிதவழமுந்
தாமகாமலீழை கொன்னவே-மதன்

தறுச்சுப்புருமவன் கைகளைபோகண்கள்
தருந்தகுமென்றுலகோர் டன்னவே-வள

ருவகையினுத்தகுமிழ் முக்குப்பலளவாயும்
உகிசைக்குடியேபோலும் கன்னமும்வண்ணக்காதுந்

தவறினாதவித்த வளிதையழைச்சொல்லச்
சுதர்மு-ஞல்வசமோ தவஞ்செய்தவந்து-நல்ல

தகைபெறு செப்பினைப்பொப்பிடச்செப்பருநற்புதவற்புத பெய்ப்
பொரு னொட்பென விற்படைகைப்படி பற்பல விற்பனார் முந்

பலனிதுவென பொற்புறு மொளியென விசயகந்தர திருநக னிவ
னென வுகிதசொர்னமணி வருவெனவழகிய (மாதாசந்திரமதி)

சந்திரமதி-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவாரி.

அருமைபயித்தவஞ்செட்டே யன்புடனெயனையவித்த
பெருமைநிறைவேந்த பிரபலனேசரணையா

தருமமுறைநினைசமுதந் தன்னினைவாவவழத்த
சுருமமெனக்கறியக் கருகியுளாசெய்வாயே

வசனம்.

சரணஞ் சரணமாயா என்னையின்ற பிதாவே பெண்ணாவ
ழைத்தாரியம் அருவிச்செய்யவெனும் எனதுபிதாவே.

மதிதயன்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவாரி.

அந்தகிவனருளா வருமைமகனெனவே
வித்தையுடன்வந்தித்த மின்னேநிவாழிண்டாய்

இந்தச் சமூகத்திலிருக்குமன்னர் தன்னிலுள்
இந்தைக்கிசைந்தவர்மேல் திகழ் மாலையுட்டுவையே
வசனம்

சேனாநாயகன் எனதுதலப்புத்திரியாகிய சந்திரமதித்தாயே சந்திரமதித்தாயே இத்தகையகாரணமுடைய கூட்டங்களிலே உண்டானதுக்குத் தகுமான புருஷனைநினைத்துப்பார்த்துத் தீர்மானித்துக் கொடுத்தாய் இத்தமையையக் கொண்டுபோய் அவர்களுத்திற் போயுரையானால் அந்தப்புருஷனை யுணக்கு விவாஹஞ்செய்துருகிறேன் அப்படியேயெய்யம்மா.

சந்திரமதி-வசனம்.

அப்படியேயெய்கிறேன் என்னையின்றுபிரதாவே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி

தோஷையெனதுதந்தை சபர்வரமணத்தாரிந்த
லாகையன்னவர்களைல்லாமலும் துவர்த்திருக்கின்றோ
ஆகையால்மிகுச்சியாய்ரா னருண மாலையுட்ட
காமாமினையின்னு ரின்னொன்றுகாசெய்வாயே

வசனம்.

சேனாயெனதுபிராணபதமான சகியே எனக்காக என்பிராக
யர்வரஞ் சாட்டினவத்தார் அதற்காக ஐம்பத்தாறு சேகந்திரமதிக்க
ளும் வந்திருக்கிறார்கள் அவர்களை யின்னு ரினியாரென்று எனக்கு
தெரியச்சொல்ல வேணுக்கியே.

தோழி-வசனம்.

அப்படியேயெய்க்கொண்டு வருகிறேன் பரமுகமில்லா
மல் கிரபசையக்கேட்க வேணுத்தாயே.

தோழி மாரீசந்திரமதியர்மணக்கு
இரகசக்ள்பெணச்சொல்லுகிற-தரு

இ-ம்-புன்னுகவராளி-தானபீசாரம்.

சொல்லென்கொண்டா-அம்மாமான் கொல்வென்கொண்டா-இந்த
துறையின்வர்கள் தசையருணாப்பெயர்வகை (சொல்லவன்)

வெல்லுஞ்சந்திரமதிய விசயவந்தந்தனில்
விளக்கவந்திருக்கின்ற ஸீர்பெயரைநானே

காதிதேசவித்பன்னன்-அம்மாயிவன் (சொல்)

மாசில்லாச்சம்பன்னன்-அம்மாயிவன் கம்பினிதேசாஸ்னன்

புளிதவிரன்-அம்மாயிவன் மகதாட-அநாஸ்னன்

தேசகலாவிய மாரன்-அம்மாயிவன் பதிதகையதான்

வாசமலித்தாரன்-அம்மாயிவன் கிந்துதேசவரன்

யக்களெய்பீசன்

பேசங்கனவுதாரன் அம்மாயிவன் பெருங்கொங்குக்கிசாரன்
விசுர்புழம்பிசங்கன் அம்மாயிவன் மிகுதமிழ்நாடகான்
ஆகசகொள்ளகளர்க்க அம்மாயிவன் அயோத்தியாநுத்துக்கண்
வாசவன்மேல்வளர்மகிதயன்வரத்தினால் வந்துதித்தசந்திரமதியே
தவ நிதிப்பொல்லென் (கோம்பா)

சந்திரமதியர்மன்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி.

என்னுமெந்தெண்ணெமெல்லாமிடேறவெறினைக்கும்

வண்ணமிகுதேழியெனவாய்த்தாயிலேகொளாய்

நண்ணுமையொருநாத்தாய்நூலிவந்தானே

தண்ணியாயின்னொருநாறமெனக்குச்சொல்லாயே.

வசனம்.

சேனாயெனது பிராணபதமான சகியே முன்னுலேயாத்தி
வைத்த பிராமணஞ்சொன்ன மகாறு பாவர் இவர்தேனே இன்ன.
மொருதரம் எனக்கு விபரமாய்ச்சொல்லுகியே.

தோழி-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி.

இவரெதிரிச்சங்குதந்தவிசைபெறுபுத்திரநிதியார்

இவரெதிர்குலத்திலியங்கு கிரோபணிகண்டாய்

இவரெதிர்தியநிதிதர்மசுதேபிரநுக்கும்

இவரெதிர்கால்வரனொழிலரிச்சந்திரனிலரே

வசனம்.

இவர்தானிலர்தானம்மா குரியவர்சந்திகிலே பிறந்தகுலோத்து
ங்குன திரிச்சங்கு மகாசாவின்புத்திரர் அயோத்தியாபுரியைய
ராசாட்செய்யாநின்ற சத்தியத்தைபுக்கீத்தியையார் தந்ததையும்
நீங்காதஅந்ருபகசவுந்தரியபுசபலபரக்கிரமசாலையாகியசக்ரோஸ்
வரென்றுவிளங்குநின்ற அரிச்சந்திரமாராசன் இவர்தானம்மா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

சந்திரச்சகியே பிறந்ததுமாமன்னர்பையிலுள்ளே

சந்திரபுழுமிந்தத்தாரின்னன்றையிப்போந்த

சொந்ததம்கணவனாகத்துதித்துவெய்வத்தைவாழ்த்தி

விந்தைசேர்மாலையுட்டி யிருபுகிழைடருவெனே

வசனம்.

சேனாயெனது பிராணபதமான சகியேஇத்தமகாராஜைப
ரிமலேதானையதோயிந்த ராசவர்க்கங்க ளெல்லாம் புழுந்தந்தா
சஇவரெபெனக்குப் புருஷனாக இவர்புழுந்திலே யிந்தமலையை
ச்சுட்டுகித்தம்பாடி கிடைய.

தோழி வசனம்.

மகாசக்திதான் அப்படியே செய்யலாம் தாயே.
அரிச்சந்திரன் விருத்தம்-இம்-மும்பொருட்கி-
திரியினுமன்பத்தாறுமேதென்னவரோடேயிர்
மருமணமாயிருட்டமன்னிக்குமுறைதானுண்டோ
பிறமறுதலெவன்முத்திநீரெக்குமாய்விவங்குண்டாம்
மறயிசுமறதயன்செய்வஞ்செய்யறியினோ.

வசனம்.

கேளுங்கள் இப்பத்தாறு தேசந் திராசலாய்க்களே இதோ
ஆசகரியச் சந்திரவச் சந்திரையாவது சூரியவச் சந்திரையாவது ஒரு
தாய்விவாகம்பண்ணிக்கொண்ட ஸ்திரீயைமறுபடியும் அவள்மகி
ஞட்டினால் அதையேற்றக்கொண்டு விவாகஞ்செய்து கொள்ளுகி
தது தரிமடா அதுமுறைமையா ஸ்தத்திரியருக்கு அதுகருமதிர்நா
இத்தமறியராசன் தரிமையெல்லாம் பங்கம்பண்ணத் தக்கதாசன்
செய்த கபடைக்கண்ணுமரளா அரி அரி.

கேயாஜன்-விருத்தம்-இம்-சாகேரி.

மத்புயவரிச்சந்திரேந்திரமகிபமாமணிநீரேனாக்
சத்புயரிந்திராசனக்கண்ணிநிதிப்பதேதோ
விதபொலிமதிபுய்ச்செய்க்விளங்குமிச்சைய்வாந்தரீ
சம்பனைசெய்துவினென்றுவித்திரிகையேதயர்.

வசனம்.

கேளுந் சக்ரோஸ்வரானுவய அரிச்சந்திரமகாராசனே இத்தக்க
ன்னியையானிய சந்திரமதிமகிபவிவாகையாச்சகே இந்திராசனப்
பார்த்து சீரித்தப்படிநித்திக்கலாயா அவன்முன்னே ஒருபுருஷன்
க்குவாழ்க்கைப்பட்டு மறுபடியுமாயிருட்டவந்தானென்றும் இந்த
மதிதயராசன் ஏதோநொச்செய்தானென்றும் மறுபடியுஞ்சயம்
வாமுண்டாக்கினான் என்றும் அந்தநொச்செய்தானென்றும் மறுபடியுஞ்சயம்
மிருக்குதென்றும் வகமாசகைபயிலே திருமக்கிலிய
சந்தகுமே அது தெரியச்செய்கவேண்டும் மகாராசனே.

மத்தேசாதிபதி-விருத்தம்-இம்-அடாணு.

தீரினியாழங்காண்பாச் செங்குண்டிதென்கொக்னா
பாபினில் நகர்த்தென்கொப்பகித்தென்கொக்னா
திராசனையேந்தான் செங்குண்டியைவென்கொக்னா
சாருபித்திராசனத்தின் தண்டமையோ அறிவினோமே.

வசனம்.

கேளுந் சக்ரோஸ்வரானுவய அரிச்சந்திர மகாராசனையொளித்

அப்பார்த்தால் லேசாகத்திலேசத்தசமுத்திரத்தினது சலத்தினுடைய
ஆழங்களைத்தீர்மானித்து இயங்குவென்றுஆழங்கண்ணாரம் ஆகா
சவகாக்கும்பற்றி பெரிந்துவராதின்ம அக்கினியிலேயும் துழைத்
துவரலாம் பெண்களுடைய மனதை இன்னதென்றொருவராலுக்கா
ணக்கடாது ஆனதாலிந்த மதிதயராசனுடைய மிக்கப்பெயர்மகி
ல்லது என்னவிதயாக்கினின்றும்தா தாம் எப்படிசொல்லலாம் அ
ரிச்சந்திர மகாராசனே.

மதிதயராசன்-அரிச்சந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இம்-செளராஷ்டிரம்.

தருமம்பொலிவிளங்குவந்த தகைபெறுபரிச்சந்திரேந்திரா
நிருபமாமணியேளாய் நேரினமுழியிளந்தன்செதி
நிருநிறமங்கல்யந்தான் திழ்ச்சுழந்துடனையந்த
பானருள்வரத்தின்வாய்மைப் பணமெலாமறிவினாயோ.

வசனம்.

கோபமில்லாமற் கேளும் ராசசக்தேஸ்வரானுவய அரிச்சந்திர
மகாராசனே இத்தகத்தமியினுடைய சேதியைநீர் விசாரித்தநினை
யோ ஆதியிலேதான்பாமசுவனைநோக்கித்தகஞ்செய்துபெற்றேன்
அவர்கடாட்சித்தவாயிவன்சமுத்தில்தலைக்குத்தான் ஒருநிருபங்க
கயம்விளங்கும்அதேனென்றாலிவன்மகாசந்திரியவதிஆகையால் அ
ந்திரமங்கலியன் எவர்கள்கண்ணிலே காணப்படும்தா அவர்
இந்தவுத்தாபிக்குப் புருஷினவார்களென்று அனுக்கிரஹஞ்செய்திரு
க்கிறார் அரிச்சந்திர மகாராசனே.

இதுவும்-மதிதயன்-விருத்தம்-இம்-போகனம்.

இன்னமுஞ்சொல்வேக்கேளாவெழில்பெறுபரிச்சந்திரேந்திரா
கண்ணியைவக்குத்தோன்றாநிருப்பது என்றிகண்டாய்
மன்னவருளரேயிந்த மகாசபதனிஒள்ளோரே
பன்னியகண்ணாற்கண்டாற்பகர்ந்தினியுரைசெய்விரே

வசனம்.

இன்னபொன்று சொல்லுகிறேன்கேளும் அரிச்சந்திரமகாரா
சனே ஆதியிலேபாமசுவனாலேகடாட்சித்தவாழ்க்கொருமாறுபா
ஷல்லாயல் அவருக்குப்புருஷனாக லபிக்கிறவனுடையகண்ணுக்கு
த்தெரிநிறதெயல்லது அவள்தன்கண்ணுக்குத்தெரியாமல் மற்ற
வர்களுடையகண்ணுத் தெரியாமலிருக்கிறதொருநிருஷ்டிராசன்
இக்காஇந்த மகாராசனையிலே யிருக்கிறமகாராசனின் மண்பு
லோச பெரியாய்கள்முதலாய்க்கலத்திராளுக்குத் தெரிந்திருக்குவே
யானுத் சொல்லலாம்.

புதிதாக உண்டாகியிருக்கிற செல்-விநாசத்தால்-இ-நீ-தோடி-
புதிதிலிருந்து உண்டாகியிருக்கின்ற புதிய உயிர்கள் உண்டாகின்றன
புதிதான உயிர் பற்றாது மண்டலாதிபாய்வுகள் காணா

6) გვარი -

கி. மு. 11,

41 ② 42 ③ 43 ④ 44 ⑤ 45 ⑥ 46 ⑦ 47 ⑧ 48 ⑨ 49 ⑩ 50 ⑪ 51 ⑫ 52 ⑬ 53 ⑭ 54 ⑮ 55 ⑯ 56 ⑰ 57 ⑱ 58 ⑲ 59 ⑳ 60 ㉑ 61 ㉒ 62 ㉓ 63 ㉔ 64 ㉕ 65 ㉖ 66 ㉗ 67 ㉘ 68 ㉙ 69 ㉚ 70 ㉛ 71 ㉜ 72 ㉝ 73 ㉞ 74 ㉟ 75 ㊱ 76 ㊲ 77 ㊳ 78 ㊴ 79 ㊵ 80 ㊶ 81 ㊷ 82 ㊸ 83 ㊹ 84 ㊺ 85 ㊻ 86 ㊼ 87 ㊽ 88 ㊾ 89 ㊿ 90 ① 91 ② 92 ③ 93 ④ 94 ⑤ 95 ⑥ 96 ⑦ 97 ⑧ 98 ⑨ 99 ⑩ 100 ⑪ 101 ⑫ 102 ⑬ 103 ⑭ 104 ⑮ 105 ⑯ 106 ⑰ 107 ⑱ 108 ⑲ 109 ⑳ 110 ㉑ 111 ㉒ 112 ㉓ 113 ㉔ 114 ㉕ 115 ㉖ 116 ㉗ 117 ㉘ 118 ㉙ 119 ㉚ 120 ㉛ 121 ㉜ 122 ㉝ 123 ㉞ 124 ㉟ 125 ㊱ 126 ㊲ 127 ㊳ 128 ㊴ 129 ㊵ 130 ㊶ 131 ㊷ 132 ㊸ 133 ㊹ 134 ㊺ 135 ㊻ 136 ㊼ 137 ㊽ 138 ㊾ 139 ㊿ 140 ① 141 ② 142 ③ 143 ④ 144 ⑤ 145 ⑥ 146 ⑦ 147 ⑧ 148 ⑨ 149 ⑩ 150 ⑪ 151 ⑫ 152 ⑬ 153 ⑭ 154 ⑮ 155 ⑯ 156 ⑰ 157 ⑱ 158 ⑲ 159 ⑳ 160 ㉑ 161 ㉒ 162 ㉓ 163 ㉔ 164 ㉕ 165 ㉖ 166 ㉗ 167 ㉘ 168 ㉙ 169 ㉚ 170 ㉛ 171 ㉜ 172 ㉝ 173 ㉞ 174 ㉟ 175 ㊱ 176 ㊲ 177 ㊳ 178 ㊴ 179 ㊵ 180 ㊶ 181 ㊷ 182 ㊸ 183 ㊹ 184 ㊺ 185 ㊻ 186 ㊼ 187 ㊽ 188 ㊾ 189 ㊿ 190 ① 191 ② 192 ③ 193 ④ 194 ⑤ 195 ⑥ 196 ⑦ 197 ⑧ 198 ⑨ 199 ⑩ 200 ⑪ 201 ⑫ 202 ⑬ 203 ⑭ 204 ⑮ 205 ⑯ 206 ⑰ 207 ⑱ 208 ⑲ 209 ⑳ 210 ㉑ 211 ㉒ 212 ㉓ 213 ㉔ 214 ㉕ 215 ㉖ 216 ㉗ 217 ㉘ 218 ㉙ 219 ㉚ 220 ㉛ 221 ㉜ 222 ㉝ 223 ㉞ 224 ㉟ 225 ㊱ 226 ㊲ 227 ㊳ 228 ㊴ 229 ㊵ 230 ㊶ 231 ㊷ 232 ㊸ 233 ㊹ 234 ㊺ 235 ㊻ 236 ㊼ 237 ㊽ 238 ㊾ 239 ㊿ 240 ① 241 ② 242 ③ 243 ④ 244 ⑤ 245 ⑥ 246 ⑦ 247 ⑧ 248 ⑨ 249 ⑩ 250 ⑪ 251 ⑫ 252 ⑬ 253 ⑭ 254 ⑮ 255 ⑯ 256 ⑰ 257 ⑱ 258 ⑲ 259 ⑳ 260 ㉑ 261 ㉒ 262 ㉓ 263 ㉔ 264 ㉕ 265 ㉖ 266 ㉗ 267 ㉘ 268 ㉙ 269 ㉚ 270 ㉛ 271 ㉜ 272 ㉝ 273 ㉞ 274 ㉟ 275 ㊱ 276 ㊲ 277 ㊳ 278 ㊴ 279 ㊵ 280 ㊶ 281 ㊷ 282 ㊸ 283 ㊹ 284 ㊺ 285 ㊻ 286 ㊼ 287 ㊽ 288 ㊾ 289 ㊿ 290 ① 291 ② 292 ③ 293 ④ 294 ⑤ 295 ⑥ 296 ⑦ 297 ⑧ 298 ⑨ 299 ⑩ 300 ⑪ 301 ⑫ 302 ⑬ 303 ⑭ 304 ⑮ 305 ⑯ 306 ⑰ 307 ⑱ 308 ⑲ 309 ⑳ 310 ㉑ 311 ㉒ 312 ㉓ 313 ㉔ 314 ㉕ 315 ㉖ 316 ㉗ 317 ㉘ 318 ㉙ 319 ㉚ 320 ㉛ 321 ㉜ 322 ㉝ 323 ㉞ 324 ㉟ 325 ㊱ 326 ㊲ 327 ㊳ 328 ㊴ 329 ㊵ 330 ㊶ 331 ㊷ 332 ㊸ 333 ㊹ 334 ㊺ 335 ㊻ 336 ㊼ 337 ㊽ 338 ㊾ 339 ㊿ 340 ① 341 ② 342 ③ 343 ④ 344 ⑤ 345 ⑥ 346 ⑦ 347 ⑧ 348 ⑨ 349 ⑩ 350 ⑪ 351 ⑫ 352 ⑬ 353 ⑭ 354 ⑮ 355 ⑯ 356 ⑰ 357 ⑱ 358 ⑲ 359 ⑳ 360 ㉑ 361 ㉒ 362 ㉓ 363 ㉔ 364 ㉕ 365 ㉖ 366 ㉗ 367 ㉘ 368 ㉙ 369 ㉚ 370 ㉛ 371 ㉜ 372 ㉝ 373 ㉞ 374 ㉟ 375 ㊱ 376 ㊲ 377 ㊳ 378 ㊴ 379 ㊵ 380 ㊶ 381 ㊷ 382 ㊸ 383 ㊹ 384 ㊺ 385 ㊻ 386 ㊼ 387 ㊽ 388 ㊾ 389 ㊿ 390 ① 391 ② 392 ③ 393 ④ 394 ⑤ 395 ⑥ 396 ⑦ 397 ⑧ 398 ⑨ 399 ⑩ 400 ⑪ 401 ⑫ 402 ⑬ 403 ⑭ 404 ⑮ 405 ⑯ 406 ⑰ 407 ⑱ 408 ⑲ 409 ⑳ 410 ㉑ 411 ㉒ 412 ㉓ 413 ㉔ 414 ㉕ 415 ㉖ 416 ㉗ 417 ㉘ 418 ㉙ 419 ㉚ 420 ㉛ 421 ㉜ 422 ㉝ 423 ㉞ 424 ㉟ 425 ㊱ 426 ㊲ 427 ㊳ 428 ㊴ 429 ㊵ 430 ㊶ 431 ㊷ 432 ㊸ 433 ㊹ 434 ㊺ 435 ㊻ 436 ㊼ 437 ㊽ 438 ㊾ 439 ㊿ 440 ① 441 ② 442 ③ 443 ④ 444 ⑤ 445 ⑥ 446 ⑦ 447 ⑧ 448 ⑨ 449 ⑩ 450 ⑪ 451 ⑫ 452 ⑬ 453 ⑭ 454 ⑮ 455 ⑯ 456 ⑰ 457 ⑱ 458 ⑲ 459 ⑳ 460 ㉑ 461 ㉒ 462 ㉓ 463 ㉔ 464 ㉕ 465 ㉖ 466 ㉗ 467 ㉘ 468 ㉙ 469 ㉚ 470 ㉛ 471 ㉜ 472 ㉝ 473 ㉞ 474 ㉟ 475 ㊱ 476 ㊲ 477 ㊳ 478 ㊴ 479 ㊵ 480 ㊶ 481 ㊷ 482 ㊸ 483 ㊹ 484 ㊺ 485 ㊻ 486 ㊼ 487 ㊽ 488 ㊾ 489 ㊿ 490 ① 491 ② 492 ③ 493 ④ 494 ⑤ 495 ⑥ 496 ⑦ 497 ⑧ 498 ⑨ 499 ⑩ 500 ⑪ 501 ⑫ 502 ⑬ 503 ⑭ 504 ⑮ 505 ⑯ 506 ⑰ 507 ⑱ 508 ⑲ 509 ⑳ 510 ㉑ 511 ㉒ 512 ㉓ 513 ㉔ 514 ㉕ 515 ㉖ 516 ㉗ 517 ㉘ 518 ㉙ 519 ㉚ 520 ㉛ 521 ㉜ 522 ㉝ 523 ㉞ 524 ㉟ 525 ㊱ 526 ㊲ 527 ㊳ 528 ㊴ 529 ㊵ 530 ㊶ 531 ㊷ 532 ㊸ 533 ㊹ 534 ㊺ 535 ㊻ 536 ㊼ 537 ㊽ 538 ㊾ 539 ㊿ 540 ① 541 ② 542 ③ 543 ④ 544 ⑤ 545 ⑥ 546 ⑦ 547 ⑧ 548 ⑨ 549 ⑩ 550 ⑪ 551 ⑫ 552 ⑬ 553 ⑭ 554 ⑮ 555 ⑯ 556 ⑰ 557 ⑱ 558 ⑲ 559 ⑳ 560 ㉑ 561 ㉒ 562 ㉓ 563 ㉔ 564 ㉕ 565 ㉖ 566 ㉗ 567 ㉘ 568 ㉙ 569 ㉚ 570 ㉛ 571 ㉜ 572 ㉝ 573 ㉞ 574 ㉟ 575 ㊱ 576 ㊲ 577 ㊳ 578 ㊴ 579 ㊵ 580 ㊶ 581 ㊷ 582 ㊸ 583 ㊹ 584 ㊺ 585 ㊻ 586 ㊼ 587

6/25/54

87 09

புலித்தேவன் வணிகிதெய்திடமகிழ்ச்சிக்குணநீதர்புன்னிடதி (அ)

பண்ணுந்தவநிலைபெற்றவர் பாவக்கதிதையுற்றவர்
நண்ணுஞ்சார்முதல் மந்தவர் நயமாப்பலகலைகற்றவர்
நாடிநிலைதேடியிசைபாடிக்கொண்டடிவரு
நாடிநிலைதேடிமோத நயமொடுவிதியொரு பப்பனைவளர்தரு (து)
பிரணவகாரொருபயி துவென்னவே மெய்யிலங்கத்
தங்குங்காதிக்குண்டலந்தரித்துத்தகைபெறுநித்யமந்தாமுச்சரித்து
பொருளும்பாத்தையனுச்சரித்துப் போதசாராலெள்ளிவித்துப்
புகழ்ந்தாமனமகிழ்ந்து நல புனிதத்திருத்தண்டொடுநூலணி
கனைந்தவமானகி மரணப்பணிப்பொய்ய (து)

வகிஷ்டர்-விருத்தம்-து-ம்-ஆனந்தபாவி

பார்புகழ்நதிதையந்திர பார்த்திபாவன துபுரி
கீர்தருபரிச்சந்திரம்குத் திசுழ்மலைகுட்டினாலே
யேர்தருவிவாசசங்கிய மெயிலுடனடத்துததே
சார்தருநாவயகொஞ்சமித்தெல்லாடவரச்செய்வாயே

வசனம்.

கோய் மதிதயமாராசனே உனதுபுத்திரியாகிய இந்நச்சந்திர
வாநியம்மன் நம்முடைய அரிச்சந்திரமாராசனுக்கு மாணமாகு
ட்டினாலே அதுவேசரி யாகிலுந் திருமங்கல்ய சங்கியரடத்துதந்
கு வேண்டிய ஓமந்திரவிய முதலாகிய சமித்துகளும் சீக்கிரமாய்
வைப்பிப்பியும்மாராசனே.

மதிதயன் வசனம்.

அப்படியே வேண்டிய ஓமந்திரவியங்கொளும் சமித்துகளும்
சகலசாப்க்கிரியைநூர் இதுவாவழைத்தென்செய்யாணசங்கியம்ச
ப்பிரமாக நடக்கட்டுஞ் சுவாமி.

வகிஷ்டர்-வசனம்.

ஓய் கேகயமகாராசனே நம்முடைய அரிச்சந்திரமாராசனை
மணக்கொலமாக அலங்காரஞ்செய் நித்தத் திருமணவழையில் இந்
ததுதனத்தின்பேரில் இருக்கச்செய்யும்.

கேகயராசன்வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறென்கவாமி வகிஷ்டமகாரிஷியே.

வகிஷ்டர்-வசனம்.

ஓய் மதிதயமகாராசனே உம்முடைய குமாரத்தியாகிய சந்திர
வாநியம்மன் மணக்கொலமாக அலங்காரஞ்செய் இத்தத் திரும
ணவழையில் அரிச்சந்திர மகாராசனுடனேகூட இந்ந ஆதனத்தி
ன்பேரில் இருக்கச்செய்யு மிதுடகா சபலக்கினம்.

மதிதயராசன் வசனம்.

அப்படியே அலங்காரஞ்செய்து எனதுதவப்புத்திரியாகிய
சந்திரவாநியம்மனை இதுதோ ஆதனத்தி லிருக்கச்செய்தென் சுவாமி.

வகிஷ்டர்-வசனம்.

ஓய் பிராமணஸ்வாமிகளே வேதபாராயணஞ் செய்புங்கள் ந
வக்கர பூசைசெய்புங்கள் நவக்கர ஓமன்செய்புங்கள் இதுதோ நாமே
புரோகிதராகவிருந்து திருமங்கல்யதாரணஞ் செய்விக்கிறும்.

பிராமணன்-வசனம்.

சதாஸ்து அப்படியேசெய்கிறும் ஓய்வகிஷ்டமகாரிஷியே
யேதோ எழைப்பிராமணன் உமக்கொருவாய் விச்சஷம் என்ருந்
கொருதலைமுட்டை.

நெட்டைச்சேஷையங்கார் வசனம்-நேக்குமப்படியே.

குருட்டி அப்பணையங்கார்-வசனம்-நேக்குமப்படியே.

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்-நேக்குமப்படியே.

நத்திரவரதையங்கார்-வசனம்-நேக்குமப்படியே.

நெட்டைச்சேஷையங்கார்-வசனம்.

எதுக்கடாநோக்குமப்படியேசெய்கிறது.

கிழக்குப்பணையங்கார்-வசனம்.

அடா நெட்டைச்சேஷா யறுதலைத்தேவடியாள் பிள்ளாய் சம
யத்திலேயாவா தாடுகிறாய் நேக்குத்தாக்கிடைச்செய்யும்.

குருட்டி-அப்பணையங்கார் - வசனம்.

அடா நேக்குரெண்கிணை நூர்வதரிபாது நோக்குக் கண்ணிருக்கி
றது அடா யெவாளெப்படி சொல்லுகிறார்களே அப்படியேகேக்கி
து தான் நேக்கக் கிடைக்கவேணும்.

நத்திரவரதையங்கார்-வசனம்.

நேக்கில்லாகதந்திரம் நோக்கெல்லாமெப்படிவுண்டாச்சது.

வகிஷ்டர்-வசனம்.

ஓய் பிராமணனே மகராசன் உன்சொல்லாந் குறைவில்லா
மல் நடப்பிப்பார் சண்டைபோடப்படுகிறங்கள் சுவாமிகளே.

பிராமணன்-வசனம்.

அப்படியேயிருக்கக்கடமொய் சுவாமி வகிஷ்டமகாரிஷியே.

வகிஷ்டர்-வசனம்.

சந்திரமேனவாத்தியமுழக்கச்செய்யுதிதயமகாராசனே.

மதிதயன்-வசனம்.

அப்படியேசகலவாத்தியங்கொழுமுழக்கச்செய்விக்கிறெஞ்சுவாமி.

எல

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வரிட்டர்-ஆதிவீருத்தம்-இ-ம்-மொடி.

அருத்தகிசம்பினுளில் வருஞ்சந்திரமதியகூடிப்
பெருந்தகையரிச்சந்திர பிரிய கயலாழிவாழி
திருத்தியவுலகத்தளில் திகழுமெய்வகனங்கொண்டே
பெருத்தியபுத்திரமும் புமெலும்பெற்றுவாழி

பிராமனார்-வசனம்.

சதாந்து சகலபாசியப தஞ்சிக்கிரஸ்துதீர்க்காயகஞ்சகல தத்
தவஸ்துவாகன வெதுபுத்திரகாபஞ் சித்திரஸ்து சபாஸ்து
மதிதயராசன்-சட்டியனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-ராட்டை.

புனிதநம்சபையிற்சாங்கும் புழம்பெறுட்டியகாரா
வனிதையாபெனதுபுத்திரி மணக்கோலமாகிச்சிவகொண்டேன்
முனிவர்கள்முதலாய்மற்றமுழுமறைவெதிபச்சு
கந்தனையாரிபடத்து களிப்புதச்செய்குவாயே.

வசனம்.

கேளடா ஆசாரவாசந்தட்டியகாரா நான்செய்தபூர்வபூர்ண
பத்தினுல் எனதுதவப்புத்திரியாய் சந்திரமதியம்மனுக்குத்திருத்
கல்பாணஞ்சம்பிரவாக்வ நிலைவேறியாச்சுதேயிளி குறையெயர்
னவிருக்குது இக்கேயித்தவத்திருக்கிற மகாரிஷிகள் பிராமனார்
பெரிதயார்க்கள்சீவத்திராளுக்கும் அவாளானாகைய அப்பட்டிச
நிலைவேறத்தக்கதாச சொன்னவருஷா மகவருஷித்து வேண்டிய
தெல்லாம் யெத்திட்டமாகக் கொடுத்தனுப்பினவாயும் பிள்ளாய்.

சட்டியகாரன்-வசனம்.

அப்படியெய்செய்கித் தன்கவாயி.

பொதுகேச்சகம்-இ-ம்-புன்னுவராளி.

சந்திரமதிதன்னைபரிச் சந்திரமன்னன்மனஞ்செய்து
சிந்தைமதிநவானபின்பு திருத்தியித்தபோன்னங்கள்
விந்தைபுடனுண்டிருக்க விந்தைமறையோப்போனபின்பு
அந்தவகிஷ்டமுனி யகமகிழ்த்தபெறுண்ப்பார்
கிஷ்டர்-மதிதயனுக்குச்சொல்- விருத்தம்-இ-ம்-மொடி.
மலைபெனத்திரண்டத்தாளாய் மதிதயான்னுகேளாய்
நிலபெறுமுனதெண்ணத்தான் நிலைவேறிகிழ்ச்செண்டாய்
தலமிதுமரிச்சந்திரந்திர நாதனுன்புத்திரியாடுக்
கலைநிலைவையேத்திக்கேகக்கனிவுடனனுப்புவாயே
வசனம்.

கேளு மதிதயமகாராசனே வுமுடைய எண்ணத்தின் பு

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

எல

பெயுமதுதவப்புத்திரியாகியதிந்தசந்திர மதியம்மனுக்குத்திருக்கல்
புணர்நிலைவேறி முடிந்தகேயிவிபுமக்குபருகனுலந்த இந்த
அரிச்சந்திரமகாராசனையுடர்முடைய குமாரத்தியையுற்றுமுன்
ளாசவரிக்காங்கனையும் பராயணசந்தாகம்பண்ணி அடியெத்திக்குப்
பொய்ச்சொலந்தவருகொடுமதிதயமகாராசனே வந்துவெகுதாளா

மதிதயராசன்-வசனம்.

(சுதே

அப்படியே பொய்வரலாம் சப்பூர்ணமாக கிருடையிருக்க
பெருகாபி வகிஷ்டமாக முனியே.

சந்திரமதியம்மன்-மதிதயராசனுக்குச் சொல்-கொச்சகம்.

இ-ம்-புன்னுவராளி.

எந்தையெய்யெனினித்த இனியதலத்தால்பிக்க
மந்திராஞ்சார்புயமெ வளர்ப்புணர்நிலைபோற்றி
இத்தவயுணவுபெணைவளர்த்தே யிவந்தீப்த்தி
சொந்தபணக்கெய்திவிட நான்மொழுதேன்விடைதரவே

வசனம்.

கேளுமெனதருணாயாகிய பிதாவே எஸ்வராணுக் கொத்தினு
கேபெய்க்கைப்பெற்று இதுவரைக்குள்வளர்த்து இந்த மகாராசனுக்
கு என்னை விவாகஞ்செய்து கொய்த்தீர் நான் எத்தனைமாலங்கீக
யிருந்தாலும் புருஷனாய் சொந்தமெயல்லதுவேறில்லை ஆகை
யால் உத்தரவகொய்து பொய்வருகித்தன் எனதுபிதாவ்.

மதிதயராசன் வசனம்.

தலைத்து அப்படியே பொய்வரலாய்மொ எனது தவப்புத்தி
ரியாகிய சந்திரமதியே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

நானு பொய்வருகித்தென்செய்கொடுமதிதயமகாராசனே
அப்படியே பொய்வரலாம் இராசசங்கோஸ்வரானுகிய அரிச்சந்தி
மகாராசன்.

அரிச்சந்திரன்-தரு இ-ம்-புன்னுவராளி ஆதிநாளர்.
தருக்குள்ளபுவிபுழரிச்சந்திரமகாராசன் தன்நிந்தைச்சுருவந்தான்
செருக்குள்ளபுத்திரிபுருஞ் சேனத்திரவணைவாருஞ்
சொந்தத்துபுழி தேவிசந்திரபதிபிழ்
மதிதயராசனப்பாய் வாழ்த்திவிடைகொடுக்க
மகாராசனத்திராணிச்சந்திரமெய்க்கத்
அதிபெறுவாசரிக்கைச் சொல்லியிகைகொடுக்கத்
முத்துபிவென்றபெரி தெண்ணென்குமுதுங்க

சுதர் மறையோர்களுந் தவரிசுலகிட்டருஞ்
சுதரம்பார்த்துதல் சகையயிவந்நுச்சொல்ல (தருக்கு)

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-மோடி.

திருநங்குள்ளேயிநாட்டைத் திறமுடனாகசெய்து
மகிழ்வுறமதிதயன்மன் மகள்னை மனஞ்செய்தநபி
புகழ்பெறுசகரைநீங்கிப் புனிதநல்லயோத்திராடிந்
தகைபெறவந்துசேர்ந்து சதிருடன் வாழ்ந்திட்டார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக ருதிதயராசன்குராரத்தியாகிய சுந்திராதி
யம்மனைச் சுயராச்சாலையிலைப்பத்தாறுமேதசத்திராசாக்களும் அறி
வத்தக்கதாக மணராலைஞட்டிவிவாசஞ்செய்துகொண்டு அரிச்சந்
திரமகாராசாவானவர் அயோத்தியாபுரியவந்துச்சேர்ந்தாரென்றறிக்க

பொதுகொச்சகம்-இ-ம்-புள்ளுகவராளி.

துங்குகிர்குலதிப சுருணவரிச்சந்திரனைச்
சங்கையினிப்பஞ்சனை மீற்றமுவிமிகவாழ்நாளில்
இங்கிதமாஞ்சந்தரபதிக்கிசைந்தவர்ப்பந்தரிக்குவளர்
நிங்கெளரபுபத்துஞ் செழிக்கிறைந்தருவெ.
சந்திரமதிதோழிக்குச்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பியாசடை.
கூன்பினிலுயர்ந்தவெந்த னழகுள்ளசகிப்பகௌய்
இசுப்பிப்போல்வந்தவெர்ப்பெனக்கிதுநிறந்தராலே
சென்பதிக்குரைப்பாய்கைதேர்த் திடுமருத்துவச்சிடுவனும்
பின்பொருவலெகண்டால்நான்செபதையெனெய்யெனெ
வசனம்.

கௌயெனது பராணபதமானசகியே யெனக்கானூட்டோ
துகாலநிறைந்துவருகுது வெர்ப்பவெனை யெயிக்குமுன்னமேள
பெராணாட்சகாரான அரிச்சந்தரமகாராசாவுக்குச்சொல்லி ஒரு ம
ருத்துவக்கிழவியை அங்கேக்கிரத்திக்கு அழைத்துவாடி சகியை
தோழி-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.
காரணினதந்தாய்சந்திர மதியெனுந்தாயேயுகளால்
பாரியிசைப்பெனெசெல்லமங்கள் படைத்துதித்தவர்கட்டெல்லாஞ்
சீர்பெறுகணவரோட்டேசுந்தனுய்கெர்ப்பயாகி
யெர்பெறுவைத்தீர்த்மை பிழிநிடல்சுடமைதானே.

வசனம்.

கேளுமம்பலா சந்திரமதித்தாயே பூமிநிலைபெனசந்திராசா
ப்பிழிந்தோர்க ளெல்லாப்புருஷைக்கூடி பின்பசவுக்கியுள்ளா

யடைகிறதும் அதனாலே பிள்ளைகளைப்பெறுகிறதும் சவுக்கியமா
யிருக்கிறதாலானே அதைக்குறித்து விசனப்படவேண்டியதில்லை
நான்போய் நம்முடைய இராசாவுக்குச்சொல்லியிருத்துவக்கிழவி
யை யகழத்துக்கொண்டு வருகிறேன்மமா.

தோழி-இராசாவுக்குச்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

உலகசலாமதிக்குங்கீர்த்தி யுயரிச்சந்திரமன்னு
மலர்நிறைமுதந்தாள்சந்திர பதியெனுமுனதுதேவி
தலனுய்கெர்ப்பயாகி னுள்ளிறைந்திரக்கமற்றாள்
வலனுய்பருத்துவச்சி வாச்செய்யவேனுமையா
வசனம்.

கேளும் மகாராசுக்கொஸ்வரா உமதுபிராணபதமானசுந்தி
மதியம்மனுக்குப்பூரினெர்ப்பாமானதால் கெர்ப்பவெனை காணு
முன்னமே ஒருருத்துவக்கிழவியை வாவகழத்தனுப்ப வேணு
ஞ் சவாமி

இராசன் வசனம்.

மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் இந்நாஅழைப்பிக்கிறேன்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

ஆசாவாசல்காக்கு பரியகட்டியக்காராகேள்
தேசாருமெனதுதேவி திசுழ்கெர்ப்பவெனையாளுள்
கூசாமலமருத்துவஞ்செய் குறிதெரிசுழிவிதன்னை
நிசோம்டலிராமற்சென்றே நிமிஷத்திலழைத்துவாடா
வசனம்.

ஆரடா ஆசாவாசல்கட்டியக்காரா எனதுபிராணபதமானசந்
திரமதித்தவி கெர்ப்பவெனைபடுகிறாளாம் அங்கேக்கிரத்திலேயோ
டி மருத்துவக்கிழவியை யழைத்துவாடா.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியே போய்அழைத்து வருகிறேன்சவாமி

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

மாநருமணியாஞ்சந்திர பதிக்கெர்ப்பவெனைதிர்க்க
கோதிலாமந்திரந்தர் குறிநெறியனைத்துந்தேர்த்து
சாதகமிருத்தவித்தை நன்னிலைகிலாக்கியமான
மூதுயர்மருத்துவச்சி முணைக்கொண்டிதோவந்தாளே
வசனம்.

அகெயெப்படியென்குறல் மருத்துவக் கிழவிவருகிறவிதன்
காண்க.

செப்படிப்பயப்படாம விருப்பதென்செய்வெனம்மா
குப்புறக்கவிமொன்னுது குனிந்துமேறிமிகொன்னுது
தப்பிலாக்கலகால்சொரீத்து தளருதேநவுலரீத்து
செப்பமாய்திரிசொன்னுது திராண்டிதோவருதேதம்மா

வசனம்.

ஆஆ கேளடியம்மா மருத்துவமாதே எப்படிதான் பொறுத்தி
ருப்பேன் கைகால் சோருது நடிவுலர்த்துப் பொருது குனியவுங் கூ
டாது நியிரவுங் கூடாது ஆ அதோகிரண் டேதோ பொரு விதமா
ய்வருகுதே என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேனடி யம்மா.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்.

நதென்னகிவதனை-அம்மா-அம்மா-அம்மா-அம்மா-ஒகோ-நதென்ன
சோதிக்குதெய்வம்பொதுவென்பதில்லையே
தோகையெனக்கொருதேறுதல்சொல்லையே சூட்சுமம்
அம்மாயிதுகுட்சுமப்புத்திரசொபத்தினுலிதுதாபத்துயாருது
ஆபத்தென்றாலது அனைவர்க்குமேபோதும்-நதென்ன
சென்மங்குளபலகோடியே பெண்ணென்முமதைநாடியே
முன்சென்மந்தனின்செய்தபூசாபலமுக்கியமோ
இளியென்னுலச்சுக்கியமோ ஐயையோமோகமே அதுவெகுதாபமே
இந்தமுதிர்ந்தவளையெடுக்க பிதிர்ந்தென்னுளம்நடுக்க
சினதந்திவயிரிடுக்க திரைநந்தனையெடுக்கச் செய்புதேபங்கம்
நிலைகுலைத்துறையுதென்னங்கப்போதும்போதும்-நதென்ன

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி.

மன்னன்ரிச்சந்திரன்மன் மனைவிசந்திரமதிதானே
தன்னயருசேர்மலர்க்கோடிபோல் தயந்தகெர்ப்பத்துயர்நீங்கிப்
பொன்னுலகோர்மகிழ்வாகப் புவனியுள்ளோர் தவந்தழைக்க
அன்னிலையாணபுதல்வனையே யகமகிழ்வாய்ப்பயின்றனடிகள்

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அயோத்தியாபுரியவராரும் அ
ரிச்சந்திரமகராசாவின் மனைவியாகிய சந்திரமதியின் கெர்ப்ப
வேதனைய நீங்கி ஆன்பிள்ளையைப்பயின்றாளுென்றதிக.

தோழி விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

மன்னர்கள்மன்னுயோற்றி மனைவியாயுனக்குவாய்த்த
மன்னுதென்மொழியாள் சந்திரா திகெர்ப்பத்துயர்நீங்கி
பொன்னுலகாளுபிந்திரன் புதந்திரிடுப்புதரன்மனை
இந்திலடிபுழப்பெற்றா ளிணையடிபோற்றிப்போற்றி

வசனம்.

கேளு இராசசகலவரா உமதுபத்தியாகிய சந்திரமதியம்

மன் கெர்ப்பவேதனை நீங்கி இந்தபூலோகமெல்லாம் ஒருகுடையின்
கிழாளத்தக்கதா ஆன்பிள்ளையைப் பெற்றாள் சவாமி.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் ஆன்சிக்சத்
தைப்போல் நமக்கொருபிள்ளையுற்பிறந்துதாமோடாகியம்மகாபக
(இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-குமபரணம்போகி) (யம்
விரரிகன்புமுமெய்கை மிகுசத்யகீர்த்திமத்திரி
சார்பெருமெனக்குப்புதர சந்தானமுண்டாச்சென்று
கேருடன்சொன்னாதித்த சேயிழைக்கனெதாத்த
ஆமும்பணிகளவஸ்திர மடைவுடல் தரச்செய்வாயே

வசனம்.

கேளு சத்தியகீர்த்தியாகியமத்திரிபகவத்சுடட்சத்திக்கு
னக்குப்புத்திரோச்சவ முண்டாச்சென்றுவந்துசொன்னாளை இந்த
தோழிப்பெண் இவளுக்கேனைகரத்தாபரணங்கள்பட்டிபட்டாவளிக்
ள்முதலாகியதுகேளுவெனுகி கொடுத்தனுப்பச்செல்லுமத்திரி
சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

மகாபகையமப்படியேகொடுத்தனுப்பச்சொல்லுகி மன்சவாமி.
(மத்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி)

திக்கெல்லாம்புமுங்கீர்த்தி திரளரிச்சந்திரமன்னன்
முக்கிய மாட்வாசம்காக்கு பூனைபெறுட்டியுக்காரா
தக்சந்தம்மரசனுக்கே தனைவந்துதித்ததாலே
மிக்கமாமணியாடைப்பொன் வெகுமதிபிவட்கிலாயே
வ-ம்-கேளுப்பிள்ளாய் ஆசாசவாசம்காக்குங் கட்டியக்காரா மர்மு
டைய ஆண்டவராலய இராசசகலவரனுக்குப்புத்திரோச்சவமுன்
உானதால் அந்தசேகிசொல்லவந்த இந்தத் தோழிப்பெண்ணுக்கு
ரத்தாபரணங்கள்சொன்னங்கள்பட்டிபட்டாவளிமுதலாகியதுமென
குமதிகொடுத்தனுப்பிப் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா

(கட்டியன்-வசனம்)

அப்படியேகொடுத்தனுப்புகி மன்சவாமி
இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரணி.
கேளறிவுயர்ந்தசத்ய கீர்த்தியாகிய சந்திரமதி
ஆளுமென்னரசுசத்தாங்க ஆன்பிள்ளையிறந்ததாலே
கீள்புவிமறைபெருக்கு நிறையகட்டியக்காரா
நாளைட்டுவனக்குப்ஸ்வரண ரன்மகமுபொழிவிப்பாயே.

வசனம்.

கேளு சத்தியகீர்த்தியைக்குப்புத்திரோச்சவான சந்திரமதி

எ.அ.

அரிச்சந்திர விலாசம்.

துக்கரத்தித்தப்பூழியி லுள்ள வேதப்பிராமணன் யாதுகாள் சர்ஷ
திராளுக்கும் எட்டியநான் லணாக்கும் வந்தவர்களுக் கில்லையென்ற
கொல்லாமல் வர்னவருஷாடகக் கொடுக்கச்செய்யும் மந்திரி.

(மந்திரி-வசனம்.)

அப்படியேயொடுக்கச்செய்கிறேன் சுவாமி.

(இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாம்போதி)

நானிலம்புகழ்த்து சொல்லும் நலமிருத்தபகீர்த்தி
ஆனதோர் மறையோருக்கு மரியநல்முனிர் வாருக்கு
தானத்திலுபர்த்தியிழை தானங்கோதானமெல்லாம்
யானமெல்லமுரசமேற்றி யறைவித்தேதருவிட்டாயே.

வசனம்.

கேளுஞ்சத்தியகீர்த்தியாகிய மந்திரியகாதிகிருதுக்கள் செய்பு
ப்படியாகிய பரிஷித முதலாகிய பிராமணன் பெரியோர் எல்லோரு
ளுக்கும் பூதானங்கோதானம் ஆன தானமெல்ல தான முதலாகி
யது எஞ் யானையின் பேரில் முரசுறைவித்து ஆவாளவாளுக்கு மெ
ண்டியபடியேயே தேவிட்டாய்க் கொடுத்தனுப்பச்சொல்லு மந்திரி.

(மந்திரி-வசனம்.)

அப்படியே செய்கிறேன் மகாராஜே.

(சத்தியகீர்த்தி - விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை)

புனிதநல்லநிலையினைப் புனகிதகட்டியக்காரா
கனமிருமறையோர் பாக்கி முதலெல்லோருக்கும்
மனமிருபுதானங்கள் மற்றுங்கோதானமெல்லாம்
தனியான முசுற்சாற்றித்தகைப்பறத்தருவாயே

வசனம்.

கேளுப்பின்னாய் கட்டியக்காரா நம்முடைய ஆண்டவனுத்தார
ப்படியேயானையின்பேரில் முரசுறைவித்து பிராமணன் முதலாய்
காதிகிருதுக்கள் செய்பதக்கவகளாகிய பரிஷிதருக்கும் மற்றுமுள்ள
பெரியோர்களுக்கும் வெண்டியபடியேயே கோதானம் பூதானமெல்ல
தானமுதலாகிய நுகவெல்லாக் கொடுத்தனுப்பும்பின்னாய்.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேன் சுவாமி.

(பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி)

பொன்னணிவஸ்திசுமற்றுப் பூதானங்கோதானங்கள்
நன்னயமுடனேயுந்து ராதனாமிச்சந்திரோத்திரன்
தன்னிலமகிழ்ச்சியு ளுளையவலர்ந்த சீரோட்டிப்
பொன்னணிவெட்டியுலெற்றப் புதல்களைக் கொடுத்தாரே.

அரிச்சந்திர விலாசம்.

எ.அ.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திராகாராஜன் புத்திரன் பிறந்ததை
தொகுத்தினால் சாலதானம் லுள்ள புகழ்ச்சியடைந்திருக்க
வப்பால் அக்குள்ளேயே பிறப்பென் னை அந்தப்பிள்ளைக்குத் திரும
ஞ்சுதமாட்டி சீவாலங்காரத்துடனே நவரத்தகதிதமான தொட்டி
விவ்லற்றி தாலாட்டுகிற விதங்காண்க.

(தானாட்டி-தரு-இ-ம்-சீவாம்புதி-ஆதிதானம்)

ஆராரோ-ஆராரோ-ஆராரோ-ஆராரோ
தாராரீகதிருவத்தேன் தவமேயறுபவமே
தேனாமல்பாயுஞ் செழுமடக்கனியமுதே
வாழ்ஞாழ்முதவந்தள்ளலேகண்வளரீர்
செங்கும்பின்பாகுஞ்செழுமடமலர்த்தேனும்
பொக்குபசும்பாலினியும் புத்தமுத்தகண்வளரீர்
பத்தனாமாந்துள்ளதக்கப் பதுமைமிமிசிறைத்த
சிக்ரீர்ப்பொற்றொட்டியிலேசீராகக்கண்வளரீர்
திங்களணிசார் திருவடியைத்தான்றொழுதே
கங்கைகொணர்ந்தோருலத்திசுக்கண்மணிப்ப
இகத்திற்குமலாய்த்தே யிவ்வுலகோர்கொண்டாட
மிகுத்தபரத்திலுறும் வெல்லம் னீர்போரோமே
துங்கத்திசுஞ்ஞாடன்னன் சுதனாவிலங்கவந்த
எங்களரிச்சந்திரமேக யிசையுந்தவம்பலனே.

ஆராரோ

ஆராரோ

ஆராரோ

ஆராரோ

ஆராரோ

ஆராரோ

ஆராரோ

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவராளி.

இந்தலகைச்சந்திரமதி யின்மெடுத்தபாலனுக்கே
சந்ததமுட்புழித்தவதானென்றபேருமிட்டே
சின்தாமிழ்வாயிருக்கத் திகழுமிந்திரன் கொலுச்சபையிதி
சுந்தாக்கட்டியக்காரன் நலங்கவருகின்றனனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அரிச்சந்திரமதியம்மனும் அரிச்சந்திரமாராசனும்
மகாரீதவர்கடாட்சத்தினாலேதங்களுக்கு பிறந்தபிள்ளைக்கு தேவதா
சென்னெறுபேரிட்டிச் சந்தோஷமாக வாழ்ந்திருக்கின்றதானில்தொ
ல்லாகத்திலே தேவந்திரன்சபையில் கட்டியக்காரன் வருகிறவி
தங்காண்க.

உள்ளே.

அகோதெப்படியென்றால் தேவேந்திரமகாராசன் சொல்லு
க்குவருகிற விதம்காண்க.

இ - ம் - தோடி - தாளம் - ஆதி.

இ - ம - தொழி - தாளம் - ஜோடி - மீட்டம் -
 தோனதிவல்லாச தேவவந்திர மகராசசெப்பிரனிதொவந்தானே
 பாரன்கண்டிடணியார் வடிவினிலுபர்தருமணியெனவளர்திரு
 மானபூஷணகவர்க்கவாசமருவிவரு-பன்னியநிதிபதி
 பொன்னுலகதிடதி-தன்னயமகபதிதுன்னியசெபதி (திர)
 சந்தரவட்டவென்றடை பிழக்கமாதிரிதழக்க
 சதுர்வேதாசமமுனிவர்கள் பழக்கச்
 சிந்தைதறிய்கியந்தவசார்துடி துடிக்கச்
 செப்புப் பரதாபகந்திவாசவாதிரிசெவழந்தி
 துத்தாமி சீபரிசைசிலுநித்தகரிபொத்தொத்தெய்கெண்பகைய
 தொனிகள்முழங்கித்தமணியணி திகழ் (வ்னி)
 புனிதவலங்கிரதசபமுடனே மகிழ் (திர)
 பொருள்-விருத்தம்

தேவநதிரன்-பொற்றி-விருத்தம்

இ-ம்-மீத்ய மாவதி.

இ-ம்-நதமபெயர்
உய்கெலார் வாழ்கவந்தவுயிர்களுமுறையேவாழ்க
இலகியவெதமோங்க வெண்ணீறுங்லோன்வாழ்க
தலயிகுவாளுர்வாழ்க, தந்தவந்ததழத்தெயோங்க
மலர்விழிதெயோழாந்தமலர் வணங்கியெந்தர் ஞாய்வாழ்வார்
முதல்பந்திரிப்போற்றி விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.
வெள்ளையாணையின்மேற்கொண்டே விண்ணுலகாவந்த
கள்ளையென்பொழிபெந்தராணிக் கேள்வனேபோற்றிப்போற்றி
எள்ளுருப்புழைக்கொண்டே பெருக்கையாளவந்த
வள்ளல்புகழ்தெயெந்தர் மகபதிப்போற்றிப்போற்றி

இராண்டாக துருத்தி-விருத்தம்-இ-ம்-கல்பாணி.

ஐக்கருமிழங்கீழ்நின்றெய்யமரத்தாடரவவந்த
கந்தரக்கீரிடாயாபகபகரபோற்றிபோற்றி
சந்தரகரக்கீரிடையிசைத்தெய்வவென்றிட்டவிரா
என்றதேவேத்திரமயினுவிணையகபோற்றிபோற்றி

கட்சி உயர்கோரணி-பொதிறி-விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்த அபரணி.

சொல்லியிருக்கொள்கொளும்பயபதாளமுந்தித்திருவிளபோற்றி
எல்லையிலுடையுழைநாண்டவசீராயுந நினைக்குகெப்போபோற்றி

W.

அசுட்டிளத்தவனாமென்னை பாநரித்திதம்பாராட்டும்
வசிட்டமாமுனித்யபுன்மன் மருமலர்ப்பதம்என்டோற்றி
வாழ்த்து-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்-
சந்திதிநம்பதுமநிதிதழைக்குஞ்சிந்தாமணியுடனே
தங்குபுகழ்ச்சேரிசுற்பகப்பூந் தருவுந்தழைத்துமிதவாழி
எங்கள்மனதுக்கிடர்வாரா திருக்கவசார்தமைமென்மே
துங்கமுடன்வாழ்த்தேவேந்தர சுருணாநாளுமிதவாழி

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

இங்ககமுனிவொல்லா மிசைபெறுவதிஷ்டரோடும்
உத்தரவித்திரன்வாழ முயர்ந்ததற்செய்யித்குடி
சந்தமுற்றிருக்கவாக்கெதிரிச்சந்தகுசவர்க்குஞ்செய்த
வித்தவிலவாயித்திரன் வினாவுடன்வருகின்றோ
வசனம்.

இங்கப்பிராமாநகச்சுசகலரிஷிகளும் தேவர்களுக்கடியிருக்க
கிறசேவேத்திரன் சபையைநாடி விஸ்வாமித்திரமாரிஷிவருகிற
விதங்குண்ட.

விஸ்வாமித்திரர்வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி ஆகிதாளம்.
மகாதவங்கள்-நினை-சகாநுபவமுறைகளும்- விஸ்வாமித்திரனா
சோதியாய்வளரும்-விஸ்வாமித்திரனானே (செ)
தகாதவையென்றாலுஞ்சாதிக்கெதுணர்ந்தேன்
தற்பாமானதொருகிற்பாத்தெப்பணிந்தேன்
விசாதமெனக்கெதிரி-செய்வாருண்டோ சொல்லு
மேவுமெனதுசாபம்-மேவுமெனத்தும் செல்லும்
விரிசுடல்புடைபரவியபல வுடனிலும்
விறல்யிருசாரீமுனி-வாருகையுலகிலு
பிசுதவதெநிமுறை பெண்பலதெவருளர்
வினாயுநல்லதெய விசயவலுமைபெறு
விரதத்துவமேமுதலாத்தரு-நிரதித்யபாக்கிரமமாபவரு (மச)
அஷ்டதிசையுமற்றவன் டபர்மமாஸ்டமு
மனைத்து-பொடிபாசு
அரியபன்செவெனன் றசொல்லுமூவர்களையு
மசையாமலெநிறுத்திப்
நிஷ்டைக்கோபம்வந்தால்-செட்டப்சண்டமா
நிமைக்குள்ளேலோகத்தினை
நிந்தித்தவர்களை-என்விழித்துக்கொம்பலாப்போக்கி
நிகரஞ்செய்துவினை
பாடுவேன்

இஷ்டமொருவர்மீதில்லைத்தால்வருமோ
எந்தாளுமவர்களைக் காப்பாற்றுவதே
சுஷ்டர்எளானுலுமென்சிஷ்டர்எளாகவேனத்தால்
கஷ்டம்என்பதற்காட்டுமென்மோட்சயிச்சித்தி
கலக்கமுண்டோவதிஷ்டர்க்கென்போல் துலக்கமுண்டோததெருக்க
கணமுதலகிபுலன் அசாசா
மகிமையெவையுமொருவையினி-ரிஸ்வென்
முனிலினியசிறு முறுவெனாவெருவ
புகையினியிருமனல் புதலுமகிம் புரி
புகளுதபுாரியுமஞ்சந் திலிவாதனோ-திமிஞ்சு (மசாதச)
(தேவேந்திரன்போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி)
மும்மலக்குறும்பைத்தி முடிபாம்பொருளைநாடி
இம்மைவையெறுத்துமோ மின்பத்தைக்கண்டாப்போற்றி
செம்மைசேர்தவன்என்செய்யும். திறத்துளோர்புழம்போற்போங்கி
விம்முதல்லநிவின விஸ்வாமித்திராமுனிபேவாராய்
வசனம்.

வாரும் வாரும் விஸ்வாமித்திர மகாரிஷிபவ ஆனந்திலெழு
ந்தருளியிருக்கும்.

விஸ்வாமித்திரர்-ஆசிரிவிருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.
அயிராவதத்தின்மிசையிருத்தே அமார்புரியையசாளும்
மயில்போற்சாயலித்தராணி மகிழ்நாளுமிதவாழி
செயிச்சேசுசார்தமைமென்மே திறத்தின்யிஞ்ந்தோய்முனிவர்புகழ்
பயிப்போலோங்குமசெநியே பரிவாயகந்தேநிதம்வாழி

தேவேந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைவி.

செப்பெறுதவத்திலோங்கித் திசுநிரிபுலனமெங்கு
மோர்நொடிக்குள்ளேநாடி யுலாவிபேசஞ்சரிக்கும்
பெப்பெறுமுனிவரேநீன் பெருப்புவிபாசார்தம்மிந்
சார்புறுகீர்த்திமெய்மைத் தருமவான்வார்சொல்லிசே

வசனம்.

கேளுங்கள் மகாரிஷிகளே பிரம்மரிஷிகளே உங்கள்தபோப
லத்தினுடைய மகிமையினுளை சுவர்க்கமத்தியபா தாளமென்றுசொ
ல்லும்படியாய் திரிமோகங்களிலேயும் ஒருநொடிக்குள்ளேசஞ்ச
ரித்து வருந்தபடியாகிய வல்லமை யுடையவர்களாக விருக்கி-நீர்
ளே ஆனதால் நீங்கள்நியாதகரியமொன் நிருக்கின்றது பூலோக
த்திலே கைத்திரியருக்குள் சந்தரவட்சம் சூரியவம்சமாகிய ஒருநித

ஓ ஓ ஓ கோ அடடா ஆச்சரிய பாச்சரியம் அப்பயோசனா
 ன அந்த அரிச்சந்திரன் கபடம் சூது அதநாயம் கா தகர்துனைகளை
 ல்லாம் அவளிடத்தில் குழுகொண்டிருக்கின்றது பல்லாயல் பொ
 ய்யென்கிற ஒருசாக்குணவாரி நிகழ்க்கும்படியான நெருகப்ப
 லுக்கு சமதையாகிய அபத்தப்பெட்டியாகன் ஒருவரோடேயே அபா
 ண்டம் வைப்பதற்கு முதற்பாதம் பாதார்த்தஞ்சொகி திரவென்கிற
 லார்த்தநயிலே ஓராணைப்பொழுது விஷ நிபேத்திருக்கிற தபனை

யல்ல அப்படிப்பட்டவனையா இந்ததேவந்திரமகாராசா சபாசுபாசென்று புழுத்தக்கநாகவும் சொல்லவந்தீர் இதிலே தெரியவந்தது நீசெய்கிற செபதபங்களுடைய யோக்கியம் நன்றாய்ச்சொன்னீர் வகிஷ்டமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இம்-நாட்டை.

கல்லாதமுடனன்னெறியுணராள் தந்தவந்தேசமேயறிகிலான் வீணாகாதகத்தொழிவெலாந்தெரிந்தோன் (ன்)
பெல்லாததீர்த்தப்பாவமேகுபாய்மொருத்தியமனத்திறேனான் சர்ச்சைச்சொல்லுப்போதனையாகினார் விரும்பான்
அல்லதசைவொழுத்தந்தானுண்டோ அரிசியவனுக்கரிச்சந்திரனைன்றுபேர்வாரிட்டார் குருவர்ந்தானே
தல்லதுபோபொருதொருப்பித்தியம்மொசொன்னநாவுக்கே கிரேஷ்டமோ விதைநகைப்பார்க்கேட்டவர்தாமே
வசனம்.

ஐயாசாஸ்திரங்களைதாவினும் படித்தவனானந்தார்த்தங்களை யறிந்தவனானல்லதுபடித்தவர் னுடையதேசமுண்டா பொல்லாங் டுன்றசொல்லாநிசுமமகாபாதங்களுக்கு அஞ்சுகிறவனான சர்ச்சை னுள் சொல்லுமனானபேதங்களையிச்சிக்கிறவனான அல்லதுபரிசு த்தமுண்டா பெரியயார்களைக்கிற இடத்தி லொழுக்கமுண்டா இ த்தியாகி குணங்களைமிகுப துர்மர்க்குனுக்கு அரிவாரி அரிச்ச ஆசாரியர் ஆறாறதும் தரும் தல்லதுபோம்போர் உம்முடைய சிஷீ யனைக்கிறதை இந்ததேவசபையில ஸ்லாக்ஷிய மாகச்சொல்ல வ கிலும் சிஷீடமுண்டோஇதைக்கேட்டவர்கள் நகைப்பார்க்கள் வா யைமுடும் வாலையமுடும்வகிஷ்டமகாரிஷியே.

வகிஷ்டர் விருத்தம்-இம்-பைரவி.

செய்வமுடிலையோசத்தியமுடிலையோ செப்பியவேததூய் பொய் யோசனை உதயத்தின்பலனைப்போலவிரிகேன்ருகாமல்லரிச்சந்திர னவனை, பொய்யெனன்றுரைத்தவாயதுவெந்துபுழுக்குமோ கேசி சமுனிசய.

வசனம்.

அரிசியான்முன்னுலேசொல்லிக்கொண்டிருந்த சர்வசிலாக்ஷி யங்களைலையும் தன்றாயறி வன் அவனுடைய கீர்த்தியைப்பாங்கொ ல்லாந்தீரிப்போது இந்த தெய்வமகாசபையிலே அவனை நித்தித்துச்

சொல்லவந்தீர் அவனுடைய கீர்த்தியெல்லாமப்படியிருக்கட்டும் நீ னொன்னகாணப்போகிறீர் அவனைப்பொய்யெனன்று சொன்னீரோ அந்தச்சொல்லுக்காச்சொன்னநாவும் வெந்துபோய் வாய்ப்புழு க்கனைச் சொரியும் ஐயையோதெய்வமில்லையா சத்தியமில்லையா வேதசாஸ்திரங்கள்பொய்யா இப்படியும் சொல்லலாமா ஓய் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

இதுவுட்வகிஷ்டர்சொல்-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபாவி.
நன்னெறியுணராஎன்றும் நவினுங்காதத்தானென்றும் என்னருளுள்ளியெனன்று பிரங்கிறான்புகழ்ந்தேனென்பது மன்னுடவ்வரிச்சந்திரன்மன் மனத்தியாமற்சொல்லீர் சொன்னவென்றும்மென்று துதிசெய்துமகிழ்தந்தந்தே
வசனம்.

இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேனென்றும் ஓய்விஸ்வாமித்திரமகா ரிஷியே அந்தஅரிச்சந்திரமகாராசன் தன்னந்திமான்னையறியாதவ னுடைய மகாகாதகத்தொழிவெனச்செய்கிறவனாகவுஞ்சொன்னதுமல் லாமலவன்என்னுடையசிஷியென்கிறதிலேயும் அவனுக்கொரு இழிவுவராமல்புகழ்ந்துசொன்னதாவும் அவனுடையமனோதர்மம் எவ்வளவு மறியாமல் பதறிச்சொல்லிவிட்டார் இப்போதும் மனத றிந்து மெய்ப்பைப் பொய்ப்பென்றதுபோல அவனைபுகழ்த்தபாவத் தீர்த்தக்கநாக இந்தத்தெய்வசபையிலே இகழ்த்தவாயினுலே புகழ் த்து சொல்லுவீரா னுல் மிகவும் நன்மையா யிருக்கும்போய் வா யைமுடும் விஸ்வாமித்திர மகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இம்-காம்போதி.

தருமம்மொத்திடுமோசத்தியம்வினாமோ தவக்களுமவதமமா ய்விடுமோ, பரவியவுலகிலரிச்சந்திரன்செய்யும் பாவமாழுரைகளை ச்சொன்னால், உருகிறுப்போபோயின்னமும்பொய்யை புறுதியா ய்நினைக்கிறுபவனை, மருவியமெய்யெனன் னுரைசெய்யும் வாயும் வேம் தாவும்வெய்வகிஷ்டர்.

வசனம்.

அடடா மெய்யனைப்பொய்யெனன்று சொன்னால் தீர்மமும் இளைத்துப்போய் சத்தியமும் வினாப்ப்போய் தபசுளு பழிந்து போமல்லவா சிஷியென்கிற வருக்கத்திலுலே பொய்ப்பைப்பே சப்பேச வுனக்கும் இதமாயிருக்குசே அந்தமகாபாதனைமெய்ய எனன்றுசொல்லுகிற உன்வாயும் கெத்துபோய் நாவும்வெந்து போய் மனதுக்கொத்துபோய் இந்தமட்டி மடங்குங்காணும் வகி ஷ்டர்.

சுய

அரிச்சந்திரவிவரம்.

வகிஷ்டர்-விருத்தர்-இ-ம்-பொலி.

ஆயி நுசரிதானந்த அரிச்சந்திரமன்னென்போன்
பாமலைமொய்த்திட்டாலு மதித்திராநிலை
பூமியுள்ளவையென்போய் புலந்நிரான்புலவென்கே
தீயனம்வாட்தாவென்று நெருப்பாவாய்விஸ்வமிதரா

வசனம்.

ஆம் ஆம் நன்றாய்ச்சொன்னாய் சுந்திராசிரிசன் தெற்குலா-
கையாலும் புவனம் பொய்த்துப்போனாலும் இந்தப்புரியுள்ள
வையென பொய்சொல்லமாட்டானென்று நானென்கொல்லுகிறே
ன் என்னுடைய தாயும் மனமும் வாயும் ஒருகாலும் வேகமாட்டா
து நீவினாக அவனைப்பொய்யன் பொய்யென்கென்னுடையவா
யும் தாயும் மனமும்வென்று நீயும்வென்று சார்பலாய்ப் போகப்
பேசுகிறாய் விஸ்வாமித்திரா.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தர்-இ-ம்-தாட்டை.

எத்தனைவிதத்திலேயிரக்கமாயவனுக்காகச்
தித்திரக்கைசொன்னாலுந்திரைமுதற்புவேனோ
சத்தியம்சொல்லென் தப்பாதுபொய்யன்பொய்யன்
வித்தவகிஷ்டாநீதான் வெட்கக்கெட்டிவாய்போயோ

வசனம்.

இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன் கேளும் அந்த அரிச்சந்திரனுக்
காக எத்தனை விதத்திலேயிரக்கமாயவனுக்காகச்
ய்ப்பென்கென்று சத்தியமாகச் சொல்லுவேன் இனிமேல் பேசினால்
நந்த தெய்வகையினால் வெட்கக்கெட்டிப்போகாய்வித்தபட்டோ
டே பேசாமற்போய்விடும்கிஷ்டா.

வகிஷ்டர்-விருத்தர்-இ-ம்-கும்பகம்போதி.

பேசாமற்போகவேண்டிப் பெருகாதானறிகிலேனோ
பாசிலாலரணைவிட்டு மாதவமென்கொண்டாய்
சசனம்பறிந்துநான் விஸ்வாமலதீமம்பேசக்
கசாமம்முணிந்துவினாபுக் கூவாதேவிஸ்வமிதரா

வசனம்.

அறிவேன் அறிவேன் உகடுபெருமையெல்லாம் எப்போதும்
வகிப்பெருமைக்காரன்தானே திரிசாங்கத்தூ செய்துகொண்டிரு
ந்ததை விட்டுத் தவக்கேன் வந்தாய் தவஞ்செய்து பாத்தையாந்
நீதும் உனக்குநானவையெல்லாம் பாசெய்து பாத்தையாந்
குள்ளாகி இப்படியிப் பேசுகிறாய் போகியந்தாக் கோக்கியந்தாக்
போயோ விஸ்வாமித்திரா.

அரிச்சந்திரவிவரம்.

விஸ்வாமித்திரருக்கும்-வகிஷ்டருக்கும்-வாதுதரு

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

தனக்குத்தானேமாதவத்தைக்கொண்டாயே சார்வதாநீ
பிங்கேசாதித்தயதன்னை படவதிஷ்டாசப்பவறவார்த்தையிதற்றவ
சென்னு.

எனக்குநிகராவாயோமும்மூர்த்திகளையே பிரங்கிப்பம்பலி
யென்றேமேன-விஸ்வாமித்திராயிதற்கும்பாவனக் கெல்லாமென்
றேனே

வென்றதுபெய்யானொருநாறமார்தனை வென்றபேரெ
வ்விடம்போனோயோ அடவதிஷ்டாபரிந்தாத்தவதேசுளான
யோ.

அன்றுநின்றைந்தருளுக்தாங்கேனையும்அக்கினிப்பொதி
போலெயரித்தேனே-விஸ்வாமிதரா அகிகிஷ்டேந்தாமத்தித்
தேனே.

தரித்தாயேசக்கிவிப்பெண்ணெய்பெண்ணைவாய்த்தவக்கும்
பாம்பிவிதானோ அடவதிஷ்டாசண்டிப்போவென்னுடையவதே
னோ.

வாதுக்குஞ்ஞாந்துக்காதையல்லால் மனையாளருத்தியெ
ன்றைய-போ-விஸ்வாமிதராவளருமென்பவத்தைக்குறிப்பாயோ
அறிவேனறிவனந்தத்திரிசங்குவுநாநிபி அனைந்தபோதவ
னைநாததாயோ-அடவதிஷ்டா அறிந்த அரிச்சந்திரன்மனைதப்போ
ய்ப்பார்த்தாயோ

பார்த்தேன்பரிசொதித்தேன் பரிவனனக்கிண்படைக்கப்பம்
மாவரமுலங்கமிமோ-விஸ்வாமித்திரா புருசையுன்வாதுமேவாநி
மோ.

ஆகிறாய்தெய்வகையினாலெவதாடி அஞ்சாமல்பெரிக்குதி
காதே-அடவதிஷ்டா அனைமெய்யென்கென்றுஅதிக்காதே

பெய்யென்கென்பதற்குச்சிந்தையோயோபோயிரட்டுரோநி
க்குட்டிகிள்கந்தன்னை-விஸ்வாமித்திராவிருதாவாய்க்கொண்டதேயத்
சத்தன்னை.

பங்கப்படுவதுகட்டோ அண்டைப்பம்மாண்ட பகிரண்ட
முற்பொடியுக்கேனோ அடவதிஷ்டாபரிந்தாத்தவதேசுளாய்ப்பெய்த
தாக்கேனோ

தாக்குந்திறத்தாலேநிரிப்பாக்கியவியல்லால்சுதிக்கவொருவ
ராலாகுமோ விஸ்வாமிதரா சத்யவியர்த்தம்விட்டுப்போருமோ

போருங்கதியக்கிதட்சத்திரமைந்தையும் பருத்ததெத்தும்

அதுவேசரி அதுவேசரிதேவேந்திரமகாராசனே இந்தவியஸ்வா

மித்திரன் என்னுடைய கிஷியனாகிய அரிச்சந்தரன்வாயிலே பெருமையாய்ந்ததொத்திரம் பிறக்கச்செய்வான்களில் அசற்கு நான்கொல்லுமிதன் பந்தம் நான் பண்ணமா தவத்தையெல்லாம் விட்டு என்னுடைய தந்தையார் தலைமலர்வைத்துக் கொண்டு தெற்குமுடியப்போய்விடுகிறேன் இதுதான் என்னுடைய பந்தம்.

நாதர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

பன்னா முள்விருதுகூறிவந்தொருபுருக்குள்ளே பின்னடாபொளித்துக்கொண்ட தேவையெருக்கலாபே என்னகாண் விஸ்வாமிதர வித்தமல்கிவிட்டதாமுஞ் சொன்னதையறிந்தாட்டீயும் சொல்வொருசபத்தானே வசனம்.

சபாசபாசகாணும் விஸ்வாமித்திரரிஷியே உம்மையும் உம் முறையெல்லையும் யோசனைபண்ணிப்பார்த்தால் ஒருமொழி சபாசபாசகாணும் யொருகொஞ்சமனுஷனாவன் சமுத்திராட்டால்வருகிறதற்கு அணை செய்து வருகிறேனென்று மகத்தாபிவிருதாவ னியெல்லாஞ்சொல்லிக்கொண்டு ஓட்டமாயோடி யொருசெடிக்குள் தலையைத் துருத்திக்கொண்டதுபோலிருக்கு இப்போதல்ல வோசமம்முடையசபதவார்த்தைகளைப்பேசுவென்றும் விஸ்வாமித் திரரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

குண்டினிவார்த்தைசொல்லிக் குடிவெடுத்துவெகெக்கு வண்டிமுன்னுற்போனோடி வளரும்நாசதரோனோம் திண்டிமலையைக்கொட்டோசெப்புமில் வகிஷ்டனைப்போல் மிஸ்டியின்வார்த்தைபேசென் விருதுதான்புகல்வேண்டாநீ வசனம்.

கேளுந் கேளும் ஒத்தாததே உம்மையெல்லாம் குண்டினிவார்த்தைசொல்லி அங்கங்கே குடிவெடுத்துக்கொண்டு சமுத்திரத்திலு ளப்பட்டவண்ணைப்போலகிறிடுவானுண்குத்தகிஷ்டனைப்போ ளத்திசுமமுண்டாய் வாயிலேவந்ததைப் பிறந்தமாரட்டேந்தான் சொல்லுகிறேன் சொல்லோரு பெருசபதந்தைக்கேளுங்கள்.

தேவந்திரன்-வசனம்.

தடையிலுமலர்ந்தொல்லுமையா விஸ்வாமித்திரமாமுனியே விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

தக்கவெந்தியபாதானந்தச் சபாநாமிச்சந்திரன்வாயிற் பக்குவமாவண்கம்பெய்வார்த்தைபாரிவிட்டாக்கிடே குடிப்

அங்கினிநிவிவிருத்தமுக்குதன்பயத்திறைய்புகழையொருக் கி; மிஷ்வெசெய்ததவத்தினிப்பாதி விஷுவடவனுக்கேகொடுப் பன்.

வசனம்.

கேளுந் தேவந்திர மகாராசனே அந்தப்பொல்லாதமகாபா தானாகிய அரிச்சந்திரன்வாயினால் அனைகம்பெய்வார்த்தைகளைச் சொல்லுவகாமம்நீபாளேனையாகில் பஞ்சாக்கினித்தியிலேநி ன்று முந்தலங்கையொழித்து ஐர்புலன்மையொடுக்கி அனை ககாலம் அக்காரதபகனைச்செய்துதான்பெற்றதவப்பலன்களினே பாரியவதுக்கொடுத்துவிடுகிறேனிறுதானென்னுடையசயத்தி மகாரிஷிகள்விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

விளங்குதல்வகிஷ்டவிலங்கா மிதரோதீங்கள்சொன்ன ளங்கமில்லாதகோபக் கறிஞ்சபகங்கள்மொட்டோ வளங்கொழுமுங்களைப்போல் வாதுகளைவருங்குரூர் ளங்கனிவாடுமென்ன முறுகியாய்ச்சாதிப்பிரே

வசனம்.

கேளுங்கள் கிஷ்டவிலங்காமித்திரர்களே இப்போதுநீங்க ளிருவரும் பெளக்கொண்டசபதமேசபதம் அதுவேசரி உங்கள் ப்பான்பார்தான் வாதுசெய்யப்போகிறார்கள் நான்நான் நான்சே தோஷத்தையடைந்தோம் கிஷ்டவிலங்காமித்திரர்களே.

வகிஷ்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாடுவகாம்போதி.

இக்கானையிதற்குச்சாட்சி யிரையவாழ்வார்த்த கத்திருவர்களேசாட்சி சந்நாமத்தேவர்காட்சி தந்திரவிஸ்வாமித்திரன் சபதமும்நான்நான் சொன்ன முந்தியசபதவார்த்தை முறையறிவீர்களாட்சி

வசனம்.

கேளுந் தேவந்திரமகாராசனே நானும் இந்தவிஸ்வாமித்திர னும் பெளக்கொண்டசபதத்திற்கு நீசாட்சி இந்தத்தேவர்களாட்சி இத்திரிஷிகள்சாட்சி இந்தக்கத்திருவர்களாட்சி இந்தவார்த்தைகளைக் கேட்டவர்களைல்லாரும் சாட்சி

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

சத்தியமாதீங்கள்சாட்சியா யிருக்கவென்றும் பித்தன்போல்பித்தறிவிட்டான் பேதையிவகிஷ்டன்கண்மீர் தத்துவந்தாலுநித்த சண்டிபோற்றுகளமாரட்டேன் மத்தனாரிச்சந்திரன் வாய்மையைக்காண்பேருமே

வசனம்.

கேளுங்கள் கேளுங்கள் ககலதேவர்களிஷிகளையெச்சிங்

நாமிப் புருஷி கருடசாந்தருவ நித்தியத்தியாதாரிகளே இந்தப்பயி
த்தியப் பிடித்த வகிஷ்டினைப் போல் வாழ்வைத் தைப்பினத்தமாட்
டேன் நான் சொன்னசபதமெசரி உறுவெசத்தியம் அறங்கு நீக்க
ளனைவரும் எட்டி இத்தபுறப் பங்கிற்றன் அந்த அசட்டுப்பெட்
டியான் சத்தியத்தைபுத்தருடத்தையும் பொய்கொல்லாதகெட்டித்
தனத்தையும் அறிந்தென் நீக்கருங்காணப்போவதீர்கள்

வகிஷ்டர்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

உன்னுலையாமைட்டுமேமர் துணைபொளித்திடாமல்
என்னைவாறுகச்சாதித் திடுவுறச்செய்திட்டானுன்
என்னொன்றுகேள்விநீக்க யிசையவர்களைபுகுள்ளானே
மன்னியகாவலான்னன் வஞ்சகாதத்திடாயே

வசனம்.

நல்லகாரியம் நல்லகாரியம் அக்கசந்திரமூர்த்திய சிப அரிச்
சந்திரமகாரகளை நீர்கு வகப்பொய்க்க வகவகரி வலன்னைன்னவி
னைவித்தானுன் எனப்படிசெய்த பொன்றுகேட்பதில்லை நானையி
த்தவ்வசனபடியவிட்டிநீக்காமல் காவலுக்குள்ளாக இருக்கிறே
ன் இப்போதே யெழுந்திருந்து நடவும்

தேவெந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பொதுபித்தற்குமேலே புகல்வதென் தில்லையத்தப்
புதலத்தரிச்சதிரன்புறப் போயுமன் கவிசையெல்லாம்
எனொன்ற வஞ்சகாவலில்லாமல் பிசைத்துப்பொய்கொழுகண்டே
ஒதுப்புகாக்கவேண்டா முடனென்பொய்வருகுவாயே

வசனம்.

பொதுப் பொதுப் இத்தமட்டுடனே நிறுத்துங்கள் ஓய்வின்
வாழித்திரமகாரிபே தீர்கொன்னசபதப்படிக்கே இப்போது பு
பபடி சொதிக்கவேறுதோடி அப்படிக்கெல்லாஞ்சொதித்துப்பொ
ய்யென்னொன்று அல்லதுபெய்யென்னொன்று அறந்தித்திக்கொண்
டுவாவென்முயது உமதுகடனையல்லது வேறேபேசவேண்டியதி
ல்லை நடவுக்கடவும்.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

பொய்யைபுஞ்சொல்லச்செய்வென் பொருத்திய அசுத்தாமெல்லாம்
வையமீதனேகஞ்செய்ய மன்னனைச்சபிப்பேன்பாரில்
கதாபிவவதிஷ்டி டன்சொல்லுந்நான் கொண்கொல்லுந்நான்
பொய்தொழுவார்மலத்த விடைகொண்டெவருகுமெனே

(வ-ம்) உன்னும்தேவெந்திரமகாரகளை அத்தஅப்யோசகனான அ
ரிச்சந்திரனைப்பொய்கொல்லு விக்மத்தக்கும் அசத்யப்பண்ணச்
செய்கிறதற்கும் வேறேதடையா இத்தவகிஷ்டின்வ யிலே வந்ததா
மர்த்தியமும் என்னுடையதிராணியும் இதோகாணப்போகிறீர் இ
தோமான் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டேன் பூலோகத்துக்குப்பொ
ய்வருகின்றன்.

தேவெந்திரன்-வசனம்.

அப்படியெசெய்யலாஞ்சுவாயி.

தேவெந்திரனுடைய கட்டியக்காரன்-வசனம்.
ஆனாயாசவாயிவகிஷ்டரோ எக்கேயகசத்துக்கொண் டெழுந்
திருக்கிறீர் எங்கும் அசையக்கூடாது இக்கேசானேகாவலிக்குக்
வேணும்.

வகிஷ்டர்-வசனம்.

ஆப்பாஜன் எனக்கும் நினைவிருக்கிறது நான் எங்கேயும்
போகவில்லை இக்கேசானே யிருக்கிறேன்.

பொதுசொச்சகம்-இ-ம்-புன்னு வரளி.

ஆய்பொழுதித்திரன்மன் அருஞ்சபையில்திருந்த
தேயமுவிவோர்முதலோர் நிலைநாடிப்போனபிசுபு
தூயவகிஷ்டருடன் தடுக்குகள்பெளியக்காப
யாயவிஸ்வாமித்திரன்ரன் வந்தான் தவநிலைக்கே

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாக தேவெந்திரனுடைய சபையிலேவந்திரு
ந்த தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலாகியபேர்களுந் தங்கள் தங்கனிருப்பி
டமேபோனார்கள் அப்பால்வகிஷ்டருடனே வாதுபெளிய விஸ்வா
மித்திரமகாரிஷி தாம் தவஞ்செய்கிற இயோகிரிச்சுவலுக்கு வருகி
றவிநக்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர்-தரு-இ-ம்-மோனம்-தாளம்-ஆதி.

தவத்தினி லுயர்ந்தவிஸ்வாமித்திரன்நானே

தவத்தினி லுயர்ந்தவிஸ்வாமித்திரன்நானே

பாவத்தைபொழித்துப்பாவத்தைவிழித் துப்
பார்த்து நிலைசெய்ததானே பயமி குந்தவகிஷ்டருந்நீங்கவே

கயமகத்தெருநடுக்கவே (தவத்தி)

கோபர் வினைநூன்னை விழித்துப்பார்ப்பேன்-நான்

சூழித்துமூலம்மொளிக்கவேநிலைசெய்ப்பேன்

சாபத்தால்தப்பாமாண்டத்தையும்பேர்ப்பேன்-எத்தன்

சுயர்த்தியத்தனைக்கொருண்டோவென்றுதீர்ப்பேன்

சுவி

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

திடீர்சுதர்சனம் புகள் மொய்க்குபோ
திடீர்சுதர்சனம் செருக்குநிலக்குபோ
தேடிநிலைநாடிபொரு சிறுவிரலாபெத்தச்
சிறுகேண்டாய்க்குதி

(தகத்தி)

வசனம்.

ஆடா அடா சிவியா மகாமாயசித்தா கவாமி ஆடா அடா சிவியா
மகாமாயசாலி ஐயா.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பிமகாமாயசாலி ஐயருடைய கண்ணுக்குப் பார்வையம்
டாருத்தோல் காணுது.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அன்னே மகாமாயசித்தா அதுவொன்றுமல்ல மிமயபாசை
நீதியந்நையுடைய அந்த அரிச்சந்திரமகாமாயசித்தாபொய்யான
தப்பித்துகிடுகெண்ணு அனியாவவார்த்தை சொல்லிவந்தார் அந்
ததேவியத்தான்போலே காணுது அந்தபயக்கம்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

என்னடா துஷ்டப்பயலே அடா ஆசனங்கொண்டு வந்துபோ
யும் பிள்ளாய்.

சிவியன்-வசனம்.

அப்படியே ஆசனங்கொண்டு வந்து போட்டேக் கவாய்

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

எங்கேயடா துஷ்டப்பயலே.

சிவியன்-வசனம்.

அப்படியொன்றுமில்லியாசமியாது எண்குஞ்சம்நாதிபான்
விடத்தில்போட்டேன் கவாய்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

இப்படியொன்றுமில்லியாசமியாது எண்குஞ்சம்நாதிபான்.

சிவியன்-வசனம்.

முன்னமே இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு தப்பிப்போகாதா கவர்
மி பொன்னகிரிக்குப் புலனகிரிக்குமெந்தாருள்ள இழியுறாணிது

சிவியர்-வசனம்.

அன்னே மகாமாயசித்தா அதுவொன்றுமில்லியாசமியாது எண்குஞ்சம்நாதிபான்
நீந்துகொண்டு அழப்போகிறுப்போகெனது வதோ அவரை

முத்தை அவர் தென்க்கப்போகிறு தென்க்கட்டும்.

பொதுவிருத்தம்-இம்-சுந்தரபாணம்.

மாதவவிஸ்வாமித்திரன் மகிழ்ச்சவச்சந்தரணணி
யேநிஞாலரிச்சந்தரன் தன் அழியவதான்காண்பெண்ணு

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

காதிபேரணநினைவாரி கலகாமுத்திருத்தும்போதில்
ஆதியாயவவனம்வா முருமுனிவாரிவந்தாரே

வசனம்.

விஸ்வாமித்திரமகாரிவியானவர் இமோத்திரிச்சந்திரனே கதி
அ அந்த அரிச்சந்திரனை பெய்வித்திட்ட பொய்யான்குறையே
மென்ற உபாயம் நினைத்துக்கொண்டிருக்க அக்குறையான்குறையே
வாருப்படியாயிவ தவமுனிவரின் வருகிறவிதம்கண்டே.

தவமுனிவரின் வருகிற-தரு-இம்-தொடி-தானம்-ஆதி.

தவமுனிவரின் வந்தாந்திரே-மகா-தவமுனிவரின் வந்தாந்திரே

கவலைபொழிந்து மலக்கட்டையறந்தாரை

சுவரம்பொருளில்லாதபாணம்நினைத்துரை

கோடைபெய்யலில்லமழ் காலக்குவிர்த்தபனிக்

கூறுக்காலமெல்லாம் கூலாமனேதனி

பாடையாத்திரிப்பதுக்தோலிந்தமேதனி

ஆசையொழிந்திர்த்தோர் அரியபஞ்சக்கிவி

தாடிப்பார்த்தைநண்ணி நற்கிதன்னைபெண்ணி

நீமெம்பெண்ணித்தொட்புபைபண்ணி

முனிவரின்-போத்தி-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபாணி.

பொருத் துதந்தவத்தின்க்க புகழ்விஸ்வாமித்திரநாதா

திருத்துமெய்ப்பொருளைநாடும் தீபனெறிக்குன்போத்தி

அருத்தனைநின்றயல்வா கவனொருதுணைதுணைடோ

மருத்துவோமெய்க்குறைய்த்த மாமுனிபோத்திப்பாத்தி

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபாணி.

பஞ்சக்கிவிதிரிதேநின்று பரத்தினன்னிவாய்பாடி.

அஞ்சாமந்தவக்கஞ்செய்யு மரியபன்மனதுக்கேந்த

மஞ்சாறம்பொழில்சூழிந்த மனத்தின்க்கந்தவக்கஞ்செய்யும்

செஞ்சாமாருத்தம்போல்வாழும் திருமுடையோர்வாரி

வசனம்.

ஆனந்தி மொழந்தருளியிருக்க இவ்வனத்தில்காமும்படியா
கிய தவமுனிவரின்.

முனிவரின்-விருத்தம்-இம்-தொடி.

இந்நிரன்பகிச்சேயேயெயின்க்க யாதநிசய க்கேயிருத்து

வந்ததெப்போதுணைவர்க்கையில வந்தவர்பாணியாந்தச்

சந்தாதெவொருசெய்க்கிருர் தொகுத்தக்கேடத்தவையிரித்து

சந்தமக்குறைய்த்தாணும்மெழுகடனோ மினிமையாப்புகைநிரிசோ

வசனம்.

தொடி தொடிநிரைகைக்குப்பொயிருத்திரே அக்கேயா

சொல்லெய்வர்த்தகனைச் சொல்லி அவர்மனதையறிந்துவருகிறேன்
யின் விஸ்வாமித்திர மகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

மேல்தடத்த காரியங்கள் செவ்வியும் அவனானே முச்சுவி
உபதேசமிதிகள் உங்களுக்கு உணர்ப்புகளாகும்.

முனிவரின் வசனம்.

அரிச்சந்திர வர்த்தகனுக்கு மாண்பு மிகுந்ததாய் சொல்லி
கூறும் விஸ்வாமித்திர மகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

சூனல்பேய்க்காரருக்கள் முனிவரின்

பொது-விருத்தம்-இம்-கல்யாணி.

மிக்கவெவ்விதமோடும் விம்புசெய்வியல்வியற்றி

சொற்குள்ளாய்முனிவரானே சமுதேசெய்திடவிடுக்க

அக்கொருவினைபெண்ணு அரிச்சந்திரமன்னன்வசம்

கைக்கொண்டு தூவர்த்தகக் கட்டியக்காரனுள்வந்தானே

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் விஸ்வாமித்திர மகாரிஷியனுப்பின தன
முனிவரின் அபேந்திரபாபுரிக்கு வருபுன்னு அக்கேயரிச்சந்திர

மகாராசன் வாசகக்கட்டியக்காரன் வருகிறவிதக்காரன்

கட்டியக்காரன்-வருகிற-தரு-இம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

கட்டியக்காரன்வந்தான விஷயமாக-கட்டியக்காரன்வந்தான்

அந்த-திருவகாசினன் அங்குசத்திலும்

அன்னசெய்திடென்னவருப் புத்திநீயென்ன

ஆனகைப்புத்திரசந்திரமக

ராசன்வசலவக்கித்திடமிக்க

அடல்பெருடெப்படு சொல்லெவ்வையு

மதிர்முரகொலியிது முகிச்சென்னவரின்

மகாராசன்வியின் பணியினைசெய்து

மரச்செய்திவினவி-பதிகதன்வையுமுதி

இசிற்பொன்னுக்குடாசு நன்றாய்த்

இசிறுமணிமுத்தி துள்ளியுங்க

அரிபறந்திருமலைமலர்

அருள்பெறமெனநிலை

திருபரீட்சைகொருநி-யிருமதிதொடும்

திருணாசெய்யவிபவசெய்ய

திருபெருநெய்யெய்யறிபறிதருப

திருநீதுவல்லதட்டிப் புனைதுவன்னுயிரிட

(கட்டியபக்)

சிறிதுந்

சிறிது

சிறிது

சிறிது

நினைப்பதற்குநீர்மெச்சிடுவிற்பன

நிர்ப்பயநிக்குணமிக்கவென

நிசமக்கொள்புதியமயிருவின

வனதுக்கொணவருமதிபுதி

(கட்டியபக்)

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

பெசுதிருநீங்கள் பெசுதிருநீங்கள் அரிச்சந்திரமகாராசாவான்
வரீ கொலுவக்கு வருகிறுர் வெகுபாக்கு

அரிச்சந்திரன்-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

மாவதி-தரு இம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ஆதி

வருபிசையொலியிட-தரியலர்பகைவிட
அன்புகொண்டிருந்திருக்கருகவே
இன்பமுண்டெதற்குதிபெருகவே

அருமைமேவறிபுட னுனையறிதி
பெருமைதாவுகபகுணஞ்செய்திதி (மாசி)
இரட்சன்கடவுள்வாள்த்து விருத்தம் இ-ம்-மத்தியபாவதி
தருவளன்புவிழிலோங்கித் திங்கள்முன்மாரிபெய்க
வருபலவுபிரீடீதி வளமுடனாருவாழ்க
தருபதறிவைவிளங்கத் தருமரன்னிதிபொங்க
அருநிறைமெடியாவி னம்புலச்ச்சணம்போற்றி
பொது விருத்தம்-இ-ம்-புன்னா வராவளி
சேற்றத்தின்பி துந்தவிஸ்வா மித்திரம்செய்கைதன்னை
பாற்றதற்குபிதந்கமெண்ணி மாதவமுனிவமல்லாம்
வேற்பெருருவினைகள்செய்யா மெய்யரிச்சந்திரான்னை
தாற்றிசைப்புங்நீர்ந்தி தம்சைபதனில்வந்தாரோ
வசனம்.

விஸ்வாமித்திரானுப்பியதவமுனிவர்கள் அரிச்சந்திரமகாராச
சைபதற்கு வருகிற விதங்காண்க.

தவமுனிவர்கள்-வருகிற-தரு-இ-ம்- புன்னா வராவளி தாளம்-ஆதி.

எல்லாந்தெய்வச்செயல்செய்கமெல்லாந்தெய்வச்செயல்

வல்லாரொருவர்களுண்டு அரி அரி

மனநிலையாகியுமாதவமே

சூத்திரதாவி சாலர்இது

தோன்றாறெறிபென்னபோ சோலம்

சாத்திராணசம்பந்தசை தசையுழம்

பயிர்ந்திடுவென்னபா அன்னியஉன்னியமும் (எல்லாம்)

தத்துவக்குப்பைகளதை நீக்கிக்கொல்லும்

சங்கடவேதனைதனைப் போக்கிச்

சத்துச்சித்தானந்த பூணாரணது

நித்தியவிதந்ததியாயபார்பொது

வெளிதருடனே

வலியப்போய்செய்வ

அசட்டுக்குணைவந்தாலும் அதர்மங்கள்வினைந்தாலும்

சசட்டுக்கொத்திநீறும் உங் கபடங் களினிதந்தாலும் (எல்லாம்)

அரிச்சந்திரன்-போற்றி விருத்தம்-இ-ம்-சாட்வரி.

தாவிவெருப்பினின்று தவம்புரிமாத் தவம்புரிமாத்

தேவமாநவமொவாரிர் திருவடிநினைமுடிபொற்றி

ஆவலாமெனதுபுண்ப டனைத்தையுமின் தோபெற்றேன்
முயரு மதிக்கமல்ல முக்யபாதவொப்பாற்றி
வசனம்.

வாருங்கள்வாருங்கள் தவமுனிகளே ஆசனத்திலெழுந்தருளி
யிருங்கள்சுவாமிகளே.

தவமுனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி.
சேல்கள்பாய்வயல்களுக்குத்த திகழ்வளபிதமயேத்தி
நால்வகைத்தருமமோங்க நல்லாகடையாய்வாழி
மாவெனச்சக்கரத்தை வையகந்தனிற்செலுத்தி
மேலுலகோரமதிக்க விளங்கரிச்சந்திரவாழி
வசனம்.

வாழிவாழி இரட்சக 29ஸ்வானு அரிச்சந்திரமகாராசனே வாழி

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

தவமுனிவொகாயெத்தன் தவப்பலன்போலேயிட்டு

கவலைதீர்த்திடவேவந்த காரணமேதோகொல்லிர்

தவமொன்றுமிலாமலுங்கள் தாசக்யான்முடிப்பெனிந்த

ருவலாப்பொய்த்திட்டாலுந்ருகுகொன்றுப் புண்ணிடேறே
வசனம்.

மேலுங்கள் தவமுனிவர்களாகிய சுவாமிகளே நால்செய்தபு
சாபலம் என்மனக்கவலை தீர்த்தக்கூடாக உங்கள் தெரிசனங்கிடைத்
தந்த அதுபோது நீங்கள் வந்த காரியார்த்தத்தைச்சொன்னுல்த
டையிலலால் முடிக்கிறென் இந்தப்பூரிபொய்த்தாலுன்னைவார்த்
தை பொய்பாது சுவாமிகளே.

முனிவர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு.

இவ்முனிச்சந்திரன்நா நிறல்விஸ்வாமித்திராதாமார்

மகபாசுறுசெய்யவண்டி வரவிட்டார்நாங்கள்வந்தோம்

தகைமெதவதருச்சொஞ்சம் தனம்பேணுக்கொடுப்பாயாகில்

மகிப்பெனயவர்தாமிங்கே வருகுவார்தருகுவாயே

(வ-ம்) மேலும் அரிச்சந்திரமகாராசனே விஸ்வாமித்திரமகா

ரிஷி யெங்கனையனுப்பிவைத்தார் நாங்கள் வந்தோம் அவொருயா

கஞ்செய்ய வேண்டியிருக்குதாம் அதற்குக் கொஞ்சந் திரவியம்

வேணும் அசைந்தருகி ருபென்றுசொன்னால் அவர்வருகிறே

மெய்றுசொன்னார் இதுநான் நாங்கள்வந்தகாரியம் மகாராசனே.

இவ்ஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

அந்தவமுனிவன்செய்ய மருமையேவேள்விக்காக

முத்திவந்தவன்னைக்கெட்டு முடிக்கவுள்ளேனுமோதான்
மே

இத்தமாயிசையிலேன் எத்தனை நனராது வுந்
சிந்தைதான் பிழைத்து நீர்க்கிரமாய்வாச்சொல்வீரோ
வசனம்.

கேளுங்கள் தவமுனிவர்களே ஈதொருபிரயோசனமாய் முந்
தி உங்களை யனுப்பி என்னைக்கெட்டுக் கொண்டாவாடுவனும் அந்த
விஸ்வாமித்திரமகாரிஷி யாசனஞ்செய்ததற்குத் திரவியங்கொடுக்க
க நான் என் னபாங்கியப் பெற்றேன் அவ்வளவு சேவனுமென்றாலும்
கொடுப்பீடென் நீங்கள் போய் சித்திரமாய் வாச்சொல்லுங்கள் சுவா
மிகளே.

முனிவர்-வசனம்.

அப்படியே நீர்தருகிறேன் என்று ஏற்றுக்கொண்டொன்று
விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிக்குச் செல்லுகிறோம் அரிச்சந்திரமகாரா
சனே.

பொது-விருந்தம்-இ-ம்-பூரி-ல்யாணி.
தண்ணியரிச்சந்திரனாரான் சாத்தியவாய்மைகேட்டி
பண்ணு மாதவத்தொந்தப் பதிதனை நீக்கியுன்னே
விஸ்வாமிச்சபையில்லா நு விளப்பிய விஸ்வாமித்திரன்
தண்ணியச்சாரவையுந் தந்தவநிலைவந்தாரோ

வசனம்.

அரிச்சந்திரமகாராசனிடத்திற்கு வந்ததவமுனிவர்கள் வேண்டி
டியதிரவியத் தருகிறேனென்று அவர் சொன்னவார்த்தையை விஸ்
வாமித்திர மகாரிஷிக்குச் சொல்லவருமே விதங்காண்க.

முனிவர்கள் விஸ்வாமித்திரனிடத்திற்குவருகிற-தரு

இ-ம்-பூரிகல்யாணி-தாளம்-ஆகி.

சிலசில ஞானசாரமே சாரப்ரணவாகாரத்

தெரிந்தாலல்லவோகா ணும்நிரவிசாரம்

தவரில்லாசொதிப்பாக சத்தபோபலத்தின்நிறைவிவாசத்

தம்பரப்பொருளாகியதீபந்தனழத்துவிளங்கும் மகாப்ரதாபம் (1)

பந்தபாசக்கட்டில் மயங்கலாரோ-அதைப்

பரித்தால்பரஞ்ச மாய்கைபோமோ

சிந்தைநிலக்கமருந்தக ஞண்டாமோ-காண்டு

தெளிபுமவல்லமையினோந் திருப்பது தாரோ

ஐந்துபுகழைநிறுப்பொறிக னோந்துபலன்எனானகுறிகள்

விந்துதாதந்தகலந்ததேகம் வினந்தவாறுகாணனுபோக (கிய)

முனிவர்கள்-விருந்தம்-இ-ம்-பூரி-ல்யாணி.

நிறைதவவிஸ்வாமித்திரா நியுண்ணைசாணமையா

நிறைபு-பூரி-யந்தி வள்ளலேசாணமையா

முநறியேநீர் சொன்ன சொல்லை முடிமுன்னிடத்திற் சொன்னோன்
குறைவில்லையவோவந்தாத் கொடுப்பேன்பாதனங்கொள்குறான்
வசனம்.

சரணஞ் சரணமாயா விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே தேவரீரு
த்தாரப்படியே அயோத்தியாபுரிக்குப்போய் அரிச்சந்திரமகாராசா
வைக்கண்டோம் தேவரீர் சொன்ன சொல்லை யுற் சொன்னோம் தேவ
ரீரவனிடத்திற் கொடுப்போதுபோனாலும் உமக்கு வேண்டிய திரவியங்
ள் கொடுக்கும்படியாய் உம்மிடவரவுக் கொதிப்பாத்ததுகொண்டி
ருக்கிறான் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அப்படியே நான் தன்னிடத்துக்குவந்தால் நான்கேட்ட திரவி
யமெல்லாம் தருகிறேன் என்று சம்மதித்தானாகாததோஷம் மன
சத்தோஷம்.

முனிவர்கள்-வசனம்.

உத்தரவுகொடுத்தாக் எக்களாசீமத்துக்குப்போகிறோம் வி
ஸ்வாமித்திர மகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அப்படியே போய்வரலாம் தவமுனிவர்களே.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஆடா அடாசிஷியா மகாமாயசித்தா ஆடா அடா மகாமாய
சாவி நாம் அயோத்தியா புரிக்குப்போகவேணும் வாருங்கள் வா
ருங்கள் சேஷர்களே.

மகாமாயசாவி-வசனம்.

நாங்கள் பின்னாலே மெள்ளவருகிறோம் நீர் முன்னாலேபோ
மாயா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

என்னடா சொன்னாய் துஷ்டப்பயலே

மகாமாயசாவி-வசனம்.

பின்னையொன்றுமிக்க இப்பவேவந்து தொலைக்கிறோச்சுவாமி
விஸ்வாமித்திரர்-அரிச்சந்திரனிடத்திற்குவருகிற-தரு

இ-ம்-மோகனம்-ஆகிதாளம்

அகிலவுக்ரமாதபோபலங்கள் நிறை அரியவிஸ்வாமித்திரானு
செப்பரித்தானவிஸ்வாமித்திர னு
மதித்திருமுமித்தவெண்டிசைமுத லு
மந்தவுலகங்களுமென்புச்சொல்லிக் கொ

அ. அரிச்சந்திரவிலாசம்.

தூத்பெருயே அஷ்டகசங்கம் எனங்
தன்னுஞ்சுடையிலங்கத் தொனிப்பேனெனங்
கடர்விட்டிலகிய
கிடமுற்றயர்ந்தவ
ஒருவிரலாவிந்தத்தனாயிசையுன்றியே
பூழிகாலமுந்தவஞ்
உலவிவையுனைசாங்கினைங்
புண்ணாமலேயிருந்து
திருக்கில்லாமல்தழுவர்க்குமேலாகத்
திசுமும்பிரகாசத்தையுஞ்
செவ்வாகெனநீதாபாசங்கமுந்
கிருஷ்ணத்துப்பிரம்மவுடன்
சரணென்றடைந்தவனாத்நகரத்தக்கொள்வே
சாதிக் கிணைந்தானாத்நகரமட்டஞ்செய்வேன்
தாழ்குவனெவசியிடனலே மூழ்குவனெப்பாருப்பாரும்
சகலபாதாபவிடேக
சாமர்த்தியத்தினுந்நான்செக
புகழைக்கெதிரிட்டபா
வலுமைத்திறம்பெற்றவு
அரிச்சந்திரன்-தோற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-தோழி-
வருத்தமும்மலங்கன்போக்கி மாதவப்பலகைக்கொண்ட
கருத்தபர்வியவாயிதர காரணமுனியேபோற்றி
அருத்தியாவென்னை நாடி அருளுடன் வருமென்பாக்கியம்
ஒருத்தருக்கிதைப்போலுண்டோ வுயர்மலர்ப்பதங்கன்போற்றி
வசனம்.

சரணம் சரணம் ஆதனத்தி-வெழுந்தருளியிரும் விஸ்வாமி
தர மகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடானு.
கொடைக்கொருதருவைப்போலும் குவையத்தோர்கட்கெல்லாம்
தடைப்படாதனக்குத்தீர்த்தி தரித்துயர்மகிபாலாழி
சடைப்புணமுனிவர்செய்யுந் தவக்கொடுக்கிடநிலகாமல்
அடுத்தவந்தையுந்தத்தே பனுகினப் வாழ்வாய்வாழி
வசனம்.

வாழிவாழி அரிச்சந்திரமகாராசனேவாழி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-வாரளி.

முன்னம்பான்செய்தவத்தினிந்தயகுமொழியுமில்லையோ
திமாதகரம்புண் ணியதவக்கள்செய்தவப்பயக்குடரித்துநான்செய்த

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சுரு

மிக்கப்பெற்ற, நன்னயசகிந்த மன்மிகையார்தான் நாடியேபெ
ருருவானாயா; என்னளரியமாவென்னருங்கெ பெய்தியுதனாசெ
ய்தால் முடிப்பேன்.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே தேவரீருகடைய
தெரிசனங்கிடைத்தது அடியென்செய்தபாக்கியமோ இந்த அடியோ
த்தியாதகரஞ்செய்த பாக்கியமோ நல்லகாரியம் தேவரீர்வான்செய்த
டிவந்த காரியம் தெரியச்சொன்னால் உடனே முடித்தனுப்புகிறே
ன்கவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

என்னகாணரிச்சந்திரநீ யாதென்றுத்தெரியாப்போல
என்னகாரியாய்வந்தி ஒன்பதுதருமந்தானே
முன்னமேமுனிவர்கொன்ன முறையறிந்திசைத்திட்டாயே
சொன்னசொல்லுமலந்த சொன்னதைத்தருகுவாயே
வசனம்.

ஆ ஆ ஆ நன்றாயிருக்கின்றது நீசொன்னவார்த்தை யென்
னைவேலை மிகக்கெட்டவனாகத் தீர்த்துக்கொண்டாய் முன்னமேய
ந்தித் தருமுனிவர்களாலே வுனக்கறிக்கையிட்டேசம்மதித்தபடியே
பெயன்னுடையயாசத்துக்குவேண்டிய திரவியத்தைச்சொன்னசொ
ல் மறுக்காமற் கொடுக்கவேணு மரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆரபி.

கோபமில்லாமற்கேளும் குறித்துநீயாகஞ்செய்ய
கோபிதமாகுஞ்சொன்னத் தொகைதானெவ்வளவுவேணும்.
கோபுரம்போலேவாரிக் குவித்துளமகிழுவேன்
நாபரித்துடைப்புநீதுத் தடைபொன்றுஞ்சொல்லேன்கவாமி
வசனம்.

கோபமில்லாமற்கேளும் சுவாமி தேவரிச்செய்கிற யாதத்து
க்கெவ்வளவு திரவியம் வேணுமோ அதை யிவ்வளவுவென்றசொன்
னல்செய்யும்போது உயர்ந்த குப்பல் குப்பலாகத் தருகிறேன்
கொடுப்பதற்கொருதடையுமில்லை விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

வானவர்கிழங்குத்தி வளரிச்சந்திரன்
யானமேற்கண்கல்லிட்டா லதுபோகுமளவுமட்டும்
நீநலதிரவியத்தை நிறைவுடன் கொடுக்கவேணுந்
தானப்பான்பெறவேணுந் தடையின்றிகொடுத்திடாதே

மய

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

சகலதேவர்களும் புழந்தக்கதாசிய கீர்த்தியையுடைய வாச சந்திரமகாராசனே இப்போது சொன்னீர் இதுவேசரி ஓரிபாண யின்மேரில் பலவந்தனாகிய கொருகனை நிறுத்த அயல்சைக்கவ ண்கொடுத்து அவனெறிந்தவனாகல் போலவுபரம் திரவியந்தீர் கொடுக்கவேணும் நான் பெற்றுக்கொள்ளவேணும் தடையில்லாம த் கொடும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன். வசனம்.

மகாசந்தோஷம் அப்படியேயிதோ கொடுக்கிறேன்கவாமி
அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-குட்டகாம்போதி
தணிவிலாவறிவின்மிக்கச்-சத்தியகீர்த்தி-களாய்
பணிமதிச்சடையோனான பரான்மன்னருகிலுளே
அணிதிகழ்வில்வாமித்திரர்க்களித்திடவிசுந்தேதன்சொன்ன
சணிதப்பொன்னதை திறப்பாப்பெயர்வாசெய்வாயே

வசனம்.

கேளாய் சத்தியகீர்த்தியாகிய மந்திரி ஸ்ரீகபிலாசவர்களுடைய கிருபையினாலே இந்தவிலாமித்திரர் செப்கிற யாசத்துக்காக யானையின்மேரில்நின்று கவன்கல் லெறிந்தவயாந் திரவியங்கொடுக்கச் சம்மதித்தேன் நம்மிடபொக்கிவித்ததைத் திறந்துவிடும் யானையொன்றை யழைப்பியும் மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

தாணிமன்னவர்களேபோற்றந் தகைபெறுங்கதிர்குலத்திங்
அரியதன்மணிபொல்வந்த அரிச்சந்திரபோற்றி
திரவியம்பெரிதோவித்தத் திகழ்வில்வாமித்திரர்க்கீயந்தால்
பாமதுகிடைத்தபாக்கியம் படைத்ததாத்தடையொன்றுண்டோ

வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திர மகாராசைக்கேஸ்வரா திரவியொருபெரிதா புண்ணியமே பெரிது அதிலும் உகஞ்செய்வதற்காக இந்த லான புண்பெயர்நிறுக்கின்றதா தடையில்லாமற் கொடுக்கலாம் இதோ பொக்கிஷசாலைகளுந்திறந் திருக்கிறதுபாணயும் வரவழைக்கிறன் கவாமி

மந்திரி-வசனம்.

ஆரடா அடா ஆசாரவாசந் கட்டியக்காராட்டத்தானைய வரவழையும் பிள்ளாய்.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மய

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

அப்படியேயழைப்பிக்கிறேன்கவாமி

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி.

மதபாணமே-நின்று வல்வென்றிறந்தனாம்
சிறுமற்றனக்கொடுக்கச் சிந்தைதான் கிழந்தாய்கண்டேன்
ததியிதுவல்லயாசஞ்சமீபிக்கவருவேனிந்த
நிதியுத்தர்வசத்திலவைத்தே னிபுணுகத்தளித்திடாயே

வசனம்.

மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் பாணயின்பெரிசெறிந்து
கவன்கல்லெறிந்தவயாந் நீயெநிவியக்கொடுக்கச் சம்மதித்தாய்
தானே பெற்றுக் கொண்டேன் மோச மில்லை இப்போதிந்த
திரவியம் மெனக்கு வேண்டிய தில்லை யாசஞ் சமீபிக்கிற
போது வருவேன் அதுவையிலும் உம்முடைய கசத்திற்குளே
வைத்துக் காப்பாற்றி நான்செட்டபோது தடையில்லாமற்கொடுக்க வேணும் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பாக்கியம் பாக்கியம் அப்படியே காப்பாற்றி வைத்துக்கொண்டிருந்து தேவரீர்க்கெட்டபோது தருகிறேன்கவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாளி.

பாணபாளசருக்குள் பாசித்திபாவுண்ப்போதானேன்
பொனாவென்மெனப்போல்வந்த புனிதருக்குவவிவாழ்வாய்
நீனாயெகைக்கொண்டிந்த நிதியெந்தன்சொந்தமென்று
நானாவாத்திடுவாய்ப்பால் தயக்கம்நானகன்றுபோவேன்

வசனம்.

சத்துருக்களையெல்லாஞ் செயித்து எண்ணப்போல்வந்த ந
போநிதிசுஞ்சுசகலவொத்தாசைகளுஞ்செய்துவாழ்வாய்குறை
வில்லை இந்திரவியமென்னுடையசொந்தமென்று சகலருமறியத்
தக்கதாக எள்ளுந்தண்ணீருடனே தானாவாத்துக்கொடுத்தால் ம
யனதுக்கொரு ஐயமில்லாமுற் போய்வருவேன் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

இதோ புரிந்தவி யாகாயவாணிமுதலாகிய சகலதேவர்களுந்
றியத்தக்கதாக விஸ்வாமித்திரருடைய திரவியமென்னிடத்தினிருக்
ருது அவர்கெட்டபோது நான்மருருவேன் இது அவருடையசொ
ந்தம் பிடியுறையா யெள்ளுந் தண்ணீரும் விஸ்வாமித்திரமகா
ஷியே.

விஸ்வாமித்திரரும் அரிச்சந்திரனும்-சொல்தரு

இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

விஸ்வாமித்திரர்.

அரி அரிபித்தப்பிணையமுன்னப்பலாரசெய்வா
சருளரிச்சந்திரமகாராசனே

அரிச்சந்திரன்

பரிவராச்சொல்லுகிறீர் புகிஞ்ஞென்செய்யுப்புயல்யம்
பாரமோவிஸ்வாமித்திரநாதர்

விஸ்வாமித்திரர்

தருமென்பதநீயு சொருபமாகவந்தாய்
சருபரிச்சந்திரமகாராசனே

அரிச்சந்திரன்.

சுருவதெல்லாந்தெய்வசெய்வல்லாவேறுண்டோ
மாதவவிஸ்வாமித்திரநாதர்

விஸ்வாமித்திரர்.

தாணிபில்வதலர்செய்யும் பாசப்பலன்களிநீ
தாணிச்சந்திரமகாராசனே

அரிச்சந்திரன்.

உலாசெய்யும்மாதவர் ஞாநிமலுட்டுவெறுண்டோ
வுத்தமவிஸ்வாமித்திர நாதர்

விஸ்வாமித்திரர்.

திரவியமுன்னப்பொலார் கொடுப்பார்த்தாயே
திரளரிச்சந்திரமகாராசனே

அரிச்சந்திரன்.

சாணஞ்சாணமென்னைப்புகழ்த்துபோதுஞ்சுவாமி
சாபர்த்தியவிஸ்வாமித்திரநாதர்

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

எந்தவினையிலேவந்தென் யாகத்துக்கிரந்தன்கையிற்
சொந்தபாய்வங்கிக்கொண்ட தொகையிலாதிரவியத்தை
தந்திடவேணுமென்றால் தடையின்றிக்கொடுப்பார்த்தாயே
அந்தநாள்மட்டுமெந்த னென்றுத்திருந்துவாழ்வென்

சசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமகாராசனே கணக்கிடக் கூடாததாய்பா
னையின்பெரிநின்று கவன்கல் வெறித்தவயரம் திரவியத்தைத்தா
னம் கொடுத்திர் அது எந்தனுக்குச் சொந்தந்தானே அமைதானெ
ப்போதுவந்துகேட்பேனோ அப்போது தண்டியில்லாமற் கொ

கேக்கவேணும் இனிதான் தவஞ்செய்கிற துஷ்டத்துக்குப் போய்
ருவிடென் மகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

தடைபென்ன இருக்குது தேவீருக்குத்தேகையானபோது
அவ்வுத்துகெட்டால் உடனெடுக்கக் காத்திருக்கிறேன் சுவாமி.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

சுவாமிநாங்கிரண்டுபேருள் உபகாமாபிடோம்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

வசுபிள்ளையவாமாட்டிர்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

உம்முடையபாட்டை நீர்பார்த்துக்கொண்டீரே மீத்ததுசொர்
ந்தது என்ருக்கொன்று மில்லையாசுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அடத்தாபோழி பொதிகளக்கிறத்துக்கு முன்னமே சந்தத்
துக்களக்கவந்தாய் அரிச்சந்திரமகாராசன் கணக்குப்பார்த்துச் சரி
யாய் நர்மிடபணத்தை தமக்குச்செலுத்துப்போதல்வோ பார்த்து
கேளு.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்பி மகர்மாவசலி தம்பிட ஐயருடைய குணத்தைப்பார்த்து
தால் எதெத்தெழிலுக்கு முதற்பாதமாய்க் காணுது அந்தமகாரா
சன் குடிவைக்கெடுக்கத்தான் யோசனைபண்ணிக் கொண்டிருக்கி
ருப்போது காணுதப்பா.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணே அதிலே குறைவண்டா அப்பொடுக்கிறது பிட
சையானலும் ஏத்துகிறது திருவிளக்குத்தான் பின்னவெளிப்ப
முனாலுத் தோலுள் யல்கிருர்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

நடவடா துண்டப்பலவே தட.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

சுசந்திரன் கொக்கவலைக்விட்ட கடுந்தாரப்பெண்ணைவாக்கி
நிச்சந்திரன் அரிச்சந்திர நிருபன் தன்னிடத்தில்வைத்தே
யடு

அறிச்சத்திலாவதம்

அவ்வப்போதுவருவதென்றென்றி மகிழ்ச்சியாய்வனத்திலவந்தே
விதித்திரவிலாவிய்தான் மிருகங்களைவரச்செய்வானே
வசனம்.

இந்தப்பிரகாராக யானையின் பெரிய கவலைகெடுத்தவுடனும்
பொண்ணத்தானமவங்கி அந்த அரிச்சத்திரமகாராச விடத்திற்
ருளே வைத்துத் தானிருக்கும் ஆசைமத்தெவந்து வனத்திலுள்
டாகிய மிருகங்களை வரவழைக்கிற விதங்களுடன்.

விவவாயித்திரவிலாவதம்-இம்-தாண்டை

புலிகளாகவரவழைக்கிறவர்களைமான்மான்
வலிபெருக்காலியேன பெண்ணுக்கட்டங்கள்நாங்கள்
தவிவறவர்களைமற்றும் தாண்டினமிருகங்களைநீர்
பலபலத்தியாகவரவழைக்கிறவருகுவினே

வசனம்.

ஒளோ புலிக்கட்டங்களை தமிக்கட்டங்களை நாங்கட்டங்களை
காழிக்கட்டங்களை பன்றிக்கட்டங்களை பெயிபெருக்களை
விக்கட்டங்களை மாகுக்கட்டங்களை மற்றுமிந்தக்கட்டங்களை
பபடியாபிய மிருகங்கட்டங்களை வரவழைக்கிறவருக்கள்

விவவாயித்திரவிலாவதம்-இம்-தாண்டை

மயிங்களைகுவிக்களைநீர் மலையிசையிழித்துவரும்
பயிங்களைபடிகளாநீர் பரிவுடன்வருவிநீர்க்கே
செய்குக்காடகாநீர் தன்செய்குக்காடகாநீர்
தவையுடன்வருவக்கட்டத் தனித்தனிவருகுவினே

வசனம்.

ஒளோ மயிப்பட்டங்களை குயிப்பட்டங்களை காழுடகவுதாநீர் கு
கிவச்சக்கரவாகம் நாங்க காக்கை அன்றிக்கட்டுவர்க்குருவிமுதலா
கியாசனைபட்டினத்தினும் வரவழைக்கிறவருக்கள் அறிச்சத்திரவிலாவதம்

விவவாயித்திரவிலாவதம்.

ஒளோ மிருகங்கட்டங்களை பட்டிக்கட்டங்களை அகையா
விருக்கள் அகையாவிருக்கள்பட்டிக்கட்டங்களை

மகாமாபசாவி-வசனம்.

கவாமி கவாமி லோகத்திலேயுள்ளவர்களை கிவபேர்கள் அரி
கோபிகொக்தீயின் இவைகளைப்பிடுக்தி தின்பார்கள் வனத்தின்
ருக்கிறகிராதகாரிய செடகாபிபார்க்கெனும் பெரிபவரவங்கா
தேவயெயப்பார்த்தால் கவாமி.

அறிச்சத்திலாவதம்

விவவாயித்திரவிலாவதம்.

அறுவென்னடா அப்படிவென்னடா அறுவென்னடா
மகாமாபசாவி-வசனம்.

கவாமி கவாமி புலிகளாகவரவழைக்கிறவருக்கள்
விவவாயித்திரவிலாவதம்.

விவவாயித்திரவிலாவதம்.

அவ்வடா அறுவென்னடா அறுவென்னடா அறுவென்னடா
தாண்டை அறுவென்னடா அறுவென்னடா அறுவென்னடா

மகாமாபசாவி-வசனம்.

கவாமி கவாமி புலிகளாகவரவழைக்கிறவருக்கள்
அறுவென்னடா அறுவென்னடா அறுவென்னடா அறுவென்னடா

விவவாயித்திரவிலாவதம்-இம்-தாண்டை

பதவையாள் மிருகங்களைநீர் பாவியாவேத்திராட்டை
தவையாவேத்திராட்டை தவையாவேத்திராட்டை
முதுமுதித்ததங்களைசெய்து முதுக்கவெண்ணெய்மந்தன்
அவததருமாண்கொண்டே வனத்துடன்வருகிறேன்

வசனம்.

செஞ்சென் மிருகங்கட்டங்களை பட்டிக்கட்டங்களை நீக்க
இந்தச்சென்மே அந்த அரிச்சத்திரமகாராச நாண்டைப்போய்ச்
சுந்திக்கொண்டி அக்குண்டையுபயிப்பிக்கொண்டே செஞ்சென்ருள
க்கள் வரிக் கொல்லவந்தவரும் அதாகதங்களைவப்பெருக்கே செதப்
பரித்துக்கள் ஏன்மேலாவைப்படிக்கு நடவுக்கள் பெருக்கள்

மிருகங்கள்-வருகிற-தரு-இம்-யந்தவரவா-தானம்-தூதி

வனத்திலாவதமிருகங்கட்டங்களை கழகத்தெயுயின் - பெய்வா

மாவலிவாமித்திரவிலாவதம்

முபாயமோமுவித்து கொத்து (வனத்தில)

தனித்தனியாய்ப்பின் திங்கள் கட்டம்

காவியையிடுமென் தாட்டம்

நினைத்தபொத்திராட்டை நாடி (வனத்தில)

நிந்தாமகெய்யேட்டமா நோடி (வனத்தில)

வெண்புலிகளாகவரவழைக்கிறவருக்கள் வரவழைக்கிறவருக்கள்

வெண்கரிசுளோரிநரிஞாளிகள் பொல்லா
மந்திக்கட்டங்கன்பெருச் சாளிகள்
உண்கவென்றுணாத்திட்ட வில்
வுலகையுமுன்போம் நான்கள்
உறுக்கியெலிக னுயிர்
பூர்க்குருவிகாரம் தங்கள்
பண்புடன்வருங்க ளென்று
பரிந்துதிரன் மேன்று
பலபலநிலைகளும் பலமுள்ளிருக்கின்றும்
குலவிசுவிலெய்யக் கொள்கன்பணிசெய்ய (வசத்தில்)

பொது-விருத்தம்-இம்-தேடி.

வந்ததோர்ப்பவைக்கட்டம் மற்றுள்ளிருக்கட்டம்
வந்திரவிலாபித்திரன் மாய்கைபலவோத்திராட்டை
இந்தியசேதமாக்குஞ் செய்கையையந்நீட்டுள்ளோர்
சந்திரவரிச்சந்திரர்க்கு கொல்லோமென்றவந்திரோ
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வில்லாமித்திர மகரிஷி அனுப்பினமிரு
கங்களும் பட்டினமும் அயோத்திராட்டை யதஞ்செய்யவே அந்
தநாட்டிலுள்ள குடிகள் அரிச்சந்திர மகாராசனிடத்திற் கொல்லி
க்கொள்ள வருகிற விதங்காண்ட.

குடிகள்-வருகிற-தரு-இம்-தேடி-நாளம்-ஆதி.

குடிகள்வந்தாரிசுளோபவிரிசு குடிகள்வந்தாரிசுளோ.
பழியினுபெருங்குமுதுகுடித்தனம்

பாசெத்துக்கீர்த்தியைப் படைப்பதவந்தனம்
வழிநடாதுவந்திறுக்கெவெய்தீர்க்கொண்டு
மாறும்பயிச்செய்யும் வாழ்விலெமிருதுய்ய (குடிகள்)

பன்னந்திரவியுபாயமிருத்த வும்
பட்டம்புலவாயிசைநாட்டுவாரித்தப்
பாசியைவேந்திசைவந்திறுக்கெவெய்தீர்க்கொண்டு
பயமிக்கெவெய்திறுக்கெவெய்தீர்க்கொண்டு
தன்னயக்கவிரிசு தாதுவந்திறுக்கெவெய்தீர்க்கொண்டு
தன்னயக்கவிரிசு தாதுவந்திறுக்கெவெய்தீர்க்கொண்டு
தன்னயக்கவிரிசு தாதுவந்திறுக்கெவெய்தீர்க்கொண்டு
தன்னயக்கவிரிசு தாதுவந்திறுக்கெவெய்தீர்க்கொண்டு

கன்னக்கமுளினஞ்செந்தெம்சாலிநிறை
பன்னமில்லாப்பயிர் பெருத்தவளமுறை
மன்னுங்காலகதிர் வந்தமாரைத்துறை
பென்னமாமோவென்று பிளைத்திடாரிசுளிறை
சொன்னசொல்லுக்கொரு சோர்வுடையகாமல்
நன்னயமுடனிடந்த நாட்டிலுக்கொரு (குடிகள்)
குடிகள்பொத்தி விருத்தம்-இம்-மோதனம்.
அரசருக்கொச்சேபோற்றி யருமறைநெறியைச்சந்திரே
மரபுடையோத்திராட்டை வளமுடனாள்வாய்ப்போற்றி
கொப்புண்டோங்குங்கிர்த்தி சாஸ்திரஞ்செய்தினம்
தாபதியரிச்சந்திரேந்திர நாடகதிருள்ளபொத்தி

இராசன்-விருத்தம்-இம்-அடாண.

மருதமுழுங்குதெய்தல் வளவிகுருகிஞ்சியில்
பெருகுமைந்தாநிலத்திற் பெருநிலவாழ்வையெய்தி
அருடையாய்க்கைகண்டோங்கு யயிலாக்குடித்தனஞ்செய்
மருவியகுடிகள்நீங்கள் வரக்கண்டி மகிழ்ந்திட்டேன

வசனம்.

வாருங்கள் வாருங்கள் மருதநிலத்தவர்களாகிய குடிகள்
இராசன்-விருத்தம்-இம்-குடிகாம்போதி.

சருணமும்மாரிபெய்கத் தாழ்வுண்டோவலதுவெறோர்
அரசார்ப்பயத்தானுண்டோ வமைச்சார்பொல்லாங்குண்டோ
தருமுறைப்பகுதிநீக்கெந்தருகின்றவருத்தமுண்டோ
உருவியக்கென்பால்வந்த துணைசெய்தாற்பயத்தீர்ப்பென
வசனம்.

கேளுங்கள் குடிகளே மாதமுமாரிபெய்கிறத்திலே தாழ்
வுண்டா அல்லது அன்னிய இராசர்க்குள்ளே யோகாலும்பலமு
ண்டா நம்மைபல்லாமல் தந்திரிள்ளோனே ஒருபொல்லாங்குண்டா
ங்கள் கொடுக்கின்றபகுதியினு லேதாதுவந்த வருத்தமுண்டா அந்
தப்பகுதிக்கொடுக்க சக்திப்பாடாநா நீங்கள்விபுசனமாகவந்தகாலி
யத் தெரியச் சொல்லுங்கள் குடிகளே.

குடிகள்-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபரவி.

என்னசெய்வோர்குடிகள்நாங்கள் எம்மனக்குகத்தன்னிலில்
பொக்கெய்மெல்லாவாழ்வம் புகழ்பயிர்வளக்கண்பா

அறிச்சத்திரவிவரம்.

வெப்பறுவருக்கூட்டம் மட்டிவாப்பறவைக்கூட்டம்
அன்பப்போத்கூடவந்து துணைப்பதாந்திவந்திதம்
வசனம்.

சேனாபதிக்காரண்டவாகிய இராசபாமேஸ்வரர் எங்குக்
குடி குடித்தனஞ்செய்துவாழ்வெல்லா முடிது பயிர்ந்தபாக்கி
யமெல்லது வேதிகையேதான் அனந்தகாலம்போல காட்டிலு
ள்ள மிருகாதினாலும் பட்டினிகளாலும் தாங்கிடப்பட்ட ம
யிரெனெல்லாம் அதுமாய்ப்போகுது அதனே பரந்திருக்கல்கை
தேவாதி முகாராசனே.

இராசன் விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.
இவ்வாழ்வமேவந்த சிவனருளினதுவேதான்செய்
யவியிலாதபூசபல விதுதானேநீங்கள்
சங்கடப்படவுமேவண்டந் தருப்பொருணிடாண்டுக்கும்
கேளுத்தியவேண்டி மிதமுடனிருந்திடவே
வசனம்.

தங்கையார் தங்கையார் வருகிறதென்காம் அந்தமாரதே
வருகையு கட்டிப்பேய்க்கு வேதிகை நின்றிட்ட பயிரெனெல்
லா மிருகாதினாலே துடிதாய்ப்போக்கென்று விவசனப்படுகி
றீர்களே அந்த விவசனத்திர இவ்விரு வருவத்துக்குள்ள பகுதிப்
பணம் நீங்கென்குக்குக் கட்ட வேண்டுகிறீர் பரப்படாமல்
கமையிருக்கன் குடிக்கே.

இதவும் இராசன் விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.
அஞ்சாவிருக்கன் நீங்கள் அதஞ்செய்யுருக்கூட்டம்
பஞ்சாகப்பறக்கரானே பாணத்தாழ்ந்துகொல்வேன்
பஞ்சாறுப்பெயிருத்தங்கள் வளநகரக்கேளாரும்
அஞ்சாமல்வேட்டையாட இதோவாத்துணிந்திட்டேனே
வசனம்.

பரப்படாம விருக்கன் குடிக்கே நீங்கள் பயிர்ந்தபடியா
வதானியமுதலாகியதுகளைச் சேர்ப்படுத்தும்படி வாழிய துஷ்டியி
ருக்கனெனெல்லாம் அந்தகதிகாக அழுத்துப் போடத் தக்கசாச
வேட்டையாட தானிந்தா வருகின்ற நீங்களுக்கெனிருப்பிடம்போ
ங்கேருக்கன் குடிக்கே.

குடிக்கன் விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.
வேட்டையாடியந்த மிருகத்திற்கூட்டத்தின்கை
வாட்டிப்பெய்க்கன் தாட்டை வளரச்செய்தாதுநீர்
தாட்டிவைத்தெக்கருக்காரி நம்பப்படத்த லுமிநீரே
தாழ்த்து வளரச்செய்தும் சிவனருளினதுவேதான்.

அறிச்சத்திரவிவரம்.

சேனாபதிக்காரண்டவாகிய இராசபாமேஸ்வரர் எங்குக்
குடி குடித்தனஞ்செய்துவாழ்வெல்லா முடிது பயிர்ந்தபாக்கி
யமெல்லது வேதிகையேதான் அனந்தகாலம்போல காட்டிலு
ள்ள மிருகாதினாலும் பட்டினிகளாலும் தாங்கிடப்பட்ட ம
யிரெனெல்லாம் அதுமாய்ப்போகுது அதனே பரந்திருக்கல்கை
தேவாதி முகாராசனே.

இராசன் விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.
இவ்வாழ்வமேவந்த சிவனருளினதுவேதான்செய்
யவியிலாதபூசபல விதுதானேநீங்கள்
சங்கடப்படவுமேவண்டந் தருப்பொருணிடாண்டுக்கும்
கேளுத்தியவேண்டி மிதமுடனிருந்திடவே
வசனம்.

சேனாபதிக்காரண்டவாகிய இராசபாமேஸ்வரர் எங்குக்
குடி குடித்தனஞ்செய்துவாழ்வெல்லா முடிது பயிர்ந்தபாக்கி
யமெல்லது வேதிகையேதான் அனந்தகாலம்போல காட்டிலு
ள்ள மிருகாதினாலும் பட்டினிகளாலும் தாங்கிடப்பட்ட ம
யிரெனெல்லாம் அதுமாய்ப்போகுது அதனே பரந்திருக்கல்கை
தேவாதி முகாராசனே.

இராசன் விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.
இவ்வாழ்வமேவந்த சிவனருளினதுவேதான்செய்
யவியிலாதபூசபல விதுதானேநீங்கள்
சங்கடப்படவுமேவண்டந் தருப்பொருணிடாண்டுக்கும்
கேளுத்தியவேண்டி மிதமுடனிருந்திடவே
வசனம்.

சேனாபதிக்காரண்டவாகிய இராசபாமேஸ்வரர் எங்குக்
குடி குடித்தனஞ்செய்துவாழ்வெல்லா முடிது பயிர்ந்தபாக்கி
யமெல்லது வேதிகையேதான் அனந்தகாலம்போல காட்டிலு
ள்ள மிருகாதினாலும் பட்டினிகளாலும் தாங்கிடப்பட்ட ம
யிரெனெல்லாம் அதுமாய்ப்போகுது அதனே பரந்திருக்கல்கை
தேவாதி முகாராசனே.

இராசன் விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.
இவ்வாழ்வமேவந்த சிவனருளினதுவேதான்செய்
யவியிலாதபூசபல விதுதானேநீங்கள்
சங்கடப்படவுமேவண்டந் தருப்பொருணிடாண்டுக்கும்
கேளுத்தியவேண்டி மிதமுடனிருந்திடவே
வசனம்.

சேனாபதிக்காரண்டவாகிய இராசபாமேஸ்வரர் எங்குக்
குடி குடித்தனஞ்செய்துவாழ்வெல்லா முடிது பயிர்ந்தபாக்கி
யமெல்லது வேதிகையேதான் அனந்தகாலம்போல காட்டிலு
ள்ள மிருகாதினாலும் பட்டினிகளாலும் தாங்கிடப்பட்ட ம
யிரெனெல்லாம் அதுமாய்ப்போகுது அதனே பரந்திருக்கல்கை
தேவாதி முகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

சங்கிலிநாய்கள் நல்ல தருக்குளவலைகளம்பு
அங்கவிற்றடிக்கெகொண்ட துடுக்குள்ளவெடரோநீர்
இங்குள்ளமிருக்கட்டம் யாவையும்வதைத்தோமெந்நீர்
மங்கையுஞ்ச்சைநிற்கும் வளையிடம்போலோம்வாரி.

வசனம்.

கேளுங்கள்வெடர்களை வேட்டைநாய்கள் வலைகள் அப்புவி
ல்லுகள் அதுமுதலானவங்கள் பலத்தினாலேயிங்குள்ள மிருகக்
கூட்டங்களெல்லாம் அதோகதிகாக அடித்துவிட்டோம் இவியப
யில்லை யென்னுடையபத்தினியாகிய சந்திரமதியும் நம்முடையது
ரதசேனாகபதாதி-னும் இறங்கியிருக்கிறாலைச் சாலுக்குப்போ
வோம் வாருங்கள் வேடர்களே.

வேட்டைக்காரர்-வசனம்.

அப்படியேபோவோம்மகராசனே.

பொது-கொச்சம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி.

மன்னவரிச்சந்திரனத்த வனவேட்டையாடியபின்
தன்னருஞ்சைகளருகே தான்வருவவேனையிசை
முன்னர்விஸ்வாமிதாமுனி முடிவிவிட்டமிருகங்களில்
கின்னபின்னமாகியக்கே-கிலபிமுதற்புயத்தனவே

வசனம்.

இத்தப்பிரகாராக அரிச்சந்திர மகாராசன் வனவேட்டையா
டி தன்னுடைய சைனங்களிற்கு மலையடிவாரத்திற்கு வரும்போ
து முன்னேவிஸ்வாமித்திர ரிஷியினுடையபுதுப்பிணமிருகங்களில்
கிலமிருகங்கள் தப்பி விஸ்வாமித்திரரிடத்திற்கு வருகிற விதங்
காக.

மிருகன்-விஸ்வாமித்திரரிடத்துக்கு-வருகிற-சுரு.

இ-ம்-பந்துவளம்போதி-நாளம்-ஆதி.

அபயமபயமெங்கையனே

ஆதரித்தருள்செய்யுடையனே

தபோபவன்மிருத்து சாம்பிரதாயம்வகுத்து
தனியேயொருவனெனநின்றயே-அப்போ

(அபய)

வசிட்டருடனேவாது வந்ததுமெங்கள்திது
மலைபோலிருந்துஞ் சிறினைத்தாயே அப்போ
கசட்டுக்குணவோவென்ன கபடமோநீர்மொன்ன
காரிபத்திலேமோசம் புனைந்தாயோ அப்போ

(அபய)

பயமில்லையென்றுகொல் பரதவித்திடச்செய்து
பார்த்திருப்பதுமென்னமாயமோ-அப்போ
நயவசனங்-ளா-ல்லநர்-பிமோசம்போனோம்
நமிங்கச்செய்தாயேயிதனாயமோ அப்போ

(அபய)

காய்விடாச்சுதியென்று மனமெறிநிறைந்தாநீன
வம்சந்தனைக்கேற்றது வதைத்தான்-அப்போ
ஆயம்புவிடாச்சுட்டைகொதர்மமோவதுகளை
அனு மதியாமலேகிதைத்தான்-அப்போ

(அபய)

விஸ்வாமித்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

கலங்கிநிர்மமுலதேது காயங்குளதுதொந்து
சலனப்பட்டிடிவதேது தயக்கமெதென்னநாடி
அலங்கோலமாகவந்திரா-நூர்-வைவதைசெய்தோர்கள்
மலங்கெரிமுட்டுவேனான் வாய்திறந்துவைசெய்வோ

வசனம்.

சுதறவேண்டாம் சுதறவேண்டாம் உங்களைப்பிப்புகாயப்படு
த்தி வதைசெய்தவர்களைக்கொரியச் சொன்னால் அக்கினித்தத்தம்-ப
ண்ணிப்போடுகிறேன் சொல்லுங்கள் மிருகங்களே

மிருகங்கள்-கழிவெடி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி

என்செய்வோமெங்கையிப்புவிமீநினிலிகியவயோத்திரப
தனிச்; புன்பயிர்முதலாம் பவன்சையழிக்-ப்போக்கினிர்நா-ள்
போயழித்தோம்; மின்னிழ்வடிவேகரிச்சந்திரனென்னுள்வீரனே
வேட்டைகளாடச்; தந்திரனாடனவந் தெமைக்கொன்றான் தப்பி
னோ மிருவர்களையா.

வசனம்.

காட்டிலுள்ள ஆகாரங்களைப்பொசித்து அங்குண்டாகியதன்
ணிகக்குடித்துத்திரிகிற காய்விடாச்சுதி நாய்கள் எங்கள்தலையி
லெழுத்திப்படிமுடிந்ததுஉத்தாவின்படியேஅயோத்திராட்டை

புதிது அரும்புகள் துணை ஆரிச்சுத் திரமகாசு சஞ்சலெ பெங்களியே
 னை யொப்பித்தோம் அதுஞ்சல தாக்கனினையுபேர் தப்பின
 கொடியை விலையாழித்திரமகாசுரிஷி பெ.

[illegible]

வசனம்.

சொக்கமத்திய பாதாள திசினோக்கனும் ஆயிரத்தெட்ட
ண்டமும் இருநூற்றிருபத்தாறு புணங்கனும் பொடிப்பொடி
வாய் நீறுசூர்ப் அதுவெதியாய்ப் போகச்செய்தேன் அந்த அரி
க்சுந்திரனுடைய பல்பாக்கிராமத்தினுள் திறேன் என் திராணியை
நீங்களை பார்க்கப்போதீர்கள் நெடங்களைப்பழிக்கிற பாதண்டமா
குதந்தைட்டு-களை அதுனுடைய பல்வதென்பதும் நானேயழித்
துப்போடுகிறேன் பரிப்புடாமனிற்குள்ளி யிருக்களை

பெரிய அறிஞர்தாம். இம்-மேலகனம்.

வினாசெல்லவந்தேயிருக்கின்றவர்களை வெட்டியெவனரிசைந்திரன்சொல்
கன்னிடப்பஞ்சுசெய்கொன்றிதேற்குத்தந்தியிசெய்யுந்தே (சு
மனனலிபிருத்தகோசென்னென்றுமருந்திதிபிக்கவாக்கொந்
தனிவெறும்பன்நிபுனகொண்டவர்களுக்கிடமுண்டென்றுசொல்க

— 100 —

இந்தப் பிரதமரே, இந்த மிகப் பெரிய மனவலி அரிச்சந்
தொடுவேனெனச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வந்தமமுத
வதக்கெட்டு மந்திர சந்திரனும், இவ்விதப்பட்ட
நிபானது வருகிற விதக்கெட்டு.

மாண்புமிகு உறுதுணி இராசாட்சரம்-தானம்-குடி.
பரிசாங்குதிவாசமகாபபபக்தியுதித்த

பரவரையுடையவர்களைப்பற்றி
மகாபாயப்பன் நியுதித்து
கவஞ்சுமகாசண்டியுதித்து
காட்டினுள்ளயிருக்கட்டிக்கட்டுவருக

வந்துதே
வந்துதே

கடுங்குநெடென முடிபட்டபெனக்
கணமுதலிஷ்டயன நிலைகளை யும்
சுருவியறுமிநிமநிமணவேகிசைகோரி
முறுவலுடனேதவமுனிவிடுதொனிபடு
தாலுநா லும்வெள்ளை திகோகங்கறுப்புதெற்றி
தடுவே துர்க்குணகழிசட்டவே
தடுவால்செம்பட்டமயிர்ப்புரிபிளக்கலைத்து
தாலு துளர்ப்புளை ராட்டவே
காலனுங்கண்டலதகக்கொரிப்பொறி எளித்திக்
கண்ணிழிந்தலனைவாட்டவே
காட்டித்தியைமுதல்வடையக்கொரியபும்
கணத்திலவிக்குட்கோபம்முட்டவே
கற்குடை-யிற்புகு-நிர்ப்பய-சற்குரை
சக்கரம்-வெற்பொடி-திக்குகளைப்பொடி
யிற்பொடி-யொப்பெனநெக்கி-னுறுக்கிய
டிக்க-முடிக்க-நினைக்கின்றக்குமெ
னும்படி-பம்பி-கிளம்பி-வெதுர்பிக
தும்பிய துர்பிய தும்பி-நிதம்படி
கடலுலகினி ளுள
கிடுகென ததுனி
பலபலவுயிர்களுக்
பலபலவனவனொளும் (பல்லவ)

‘பன்றி-விருத்தம்-இ-உ-உயியாணி

என்னுமா தவத்தோர்போற்று || கிழ்நிலைவாயித்திரநாதா
நின்னருங்கமலப்பாதம் நெறிமுறைவணக்கப்பெற்றேன்
எக்கனையோர்பொருளாயெண்ணி யேகினால்வாச்செய்தோ
என்னதுபிபமெனக்கே யிந்திதொழிச்செய்வேனையா

உதாரணம் -

காணஞ்சாணஞ்சவாயி அடிபெணை பொருபொருட்டப்பதினை
 துள வதுளாரியத்துக்காக வுண்டிபண்ணினினை தெரியவராதது
 திருழியத்தைக்கேட்டா லுதிகசாத்திரவதயாகச் செய்ப்பகைத்திருக்கி
 மென் விஸ்வாமித்திர மகாரிஷியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-சாம்போதி

பன்றியைகளையுந் தீண்டாததொருமழுண்டு
பெய்தியெலாசனான விநாயகசக்திநீர்த
ருண்டருள்பாட்டின்பிருக்கட்டத்தவனாதத்தானேபெய்
இன்றவன்படைவாகக்கொன்றே பிங்னெர்வாச்செய்வாபெய

௩௨௮ அரிச்சந்தரவிலாசம்.

வசனம்.

சேனாபதி யன துமாய்க்கையாம் பிறத்தபன்றியே யித்தக்காட்டி-
செயுள்ள பிருகங்குட்டம் கொல்பல்லாம் கொலைசெய்த அந்த அரி-
ச்சந்தரனுடைய சேனை கொல்பல்லாம் கொன்று அகனையுடிக் கவ-
ரும்படியாய்ச் செய்யவேண்டுமென்றுதான் நியெனக்குச் செய்கிற
வுபகாரம் பன்றியே

பன்றி-வசனம்.

அப்படியே அந்த அரிச்சந்தரனுடைய சேனையைக்கொன்று அ-
கனையுடிக் க யிருத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் சுவாமி.

பொது-விருத்தம் இ-ம்-தோடி.

கெஞ்சின விஸ்வாமித்திரன் வினே பிஞ்விந்தடன்றி
பெஞ்சிடாவரிச்சந்திரன் நன் வினே தீரனின் பே வி-
ரஞ்செய்பதைக்கேகண்டி நடுக்கியேதூத ராடி.
அஞ்சினிசேனையென்றே யலைத்துணைத்திடவந்தாரோ

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக விஸ்வாமித்திரன் விடுத்த மாயைப்பன்-
நிடுவோ சதுக்கச்சேனையுஞ்சின பின்புட அந்தச் சேனையை
அரிச்சந்திரனாராசனுக்குச் சொல்லத் தூதர்களுகிவந்தக்கண்ணம்

தூதர்-தரு-இ-ம்-எனருவாயம்போது தாளம்-ஆகி.

ஐயமொநாக்கொன்னசெய்வோ பிதை

யாரிடத்திற் கொல்விபுய்குவோம்

மெய்பரிச்சந்திரன்மேல் விஸ்வாமித்திரன்செய்யெண்ணி

பையப்பன்றியாலாவிடச் செய்தான்குறுபண்ணி ஐய)

கொல்லவென்றால் தாவுகிறது வாயுதே அந்த

துடி-பிருகத்தரணவி யோடுதே

வல்லமைகளுத்தளரிக் காடுதே சொல்ல

மனதுக்கும்கூங்கும்வந்து குறிதே

சுல்ல ராஜதமம்மக்காட்டி வுள்ளவற்றைக்கொண்டால்

கொல்லருமொன் றொன்ருவையுதேயெண்ணக்கொண்டால் ஐய

தூதர்கள்-விருத்தம் இ-ம்-பொகனம்.

எங்கோயாளவந்த வெநிலிப்பெறுமாதென்பாற்றி
தூதர்சுல்லயோத்திராளுத் துணைத்தனா ன்ளிப்பொற்றி
பங்குநிலாபலகைகள் பக்குள்ளதெய்வப் பொற்
சுக்கையிலாமலாளுத் தயாபாநிருப்பொற்றி

அரிச்சந்தரவிலாசம்.

௩௨௯

வசனம்.

சரணம் சரணம் சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.
பொற்றியென்றிருக்கப்பட்டிப் புழ்தருந் துய்யத்தாலே
காதலர்க்குஞ்சிவந் வாழென்னையங்கிநிற்கும்
காற்றிமழுடையதூர் கடுகிநீர்வந்தத்தூ
வேற்றொருவினதானுண்டோ வினாத்துநீருசெய்வோ

வசனம்.

கேளுங்கள் தூதர்களே உன்னுடைய மனதுக்கத்தைய்
பார்த்தால் சத்துருக்களாலே அடிப்பட்டு வந்தவர்களைப்போலக்
காணுது அதுதானே அல்லது வேறொருதுன்பமுண்டோ வின
ப்படாமற் சொல்லுங்கள் தூதர்களே.

தூதர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-முாரி.

நிருபனேசொல்லக்கேளாய் மெய்வனவேட்டையாடி
திரளெலாம்பாவிவந்தோம் தீமையையென்னசொல்லோம்
அருவினைப்பல் நியொன்று வழிந்ததுசேனையயா
செருமுனைகலங்கினூர்கள் சிதறியேயிருவர்வந்தோம்

வசனம்.

கேளு பிராசபரேஸ்வரா எங்கள் துக்கத்தை பென்னென்-
று சொல்லுவோம் தேவரிருடன் கூட வேட்டையாடி இரதகது
ரகபதாகிக னெல்லாம் காடுகள் பரவி யிருந்தார்களே அதிலேயொ
ருபன்றியானது வந்துவிழுந்து தானுவிதயாகச் சேனைனையெல்
லாங்கொன்று கலங்கியதால் தாங்களிருவருந்தப்பித்துக்கொண்டோ
டிவந்தோம் சுவாமி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

என்கையிலிவிருக்க யிறையருளிருக்கச்சேனை
துன்பமுற்றிவிவதுண்டோ துணுக்கங்கொண்டிடவேந்த
வீசுபெறுபன்றிதக்கனை வதைக்கிறதனஞ்சுவெண்டாம்
பொன்பதியமரொல்லாம் புழந்திடப்புழக்கொள்வேனே

வசனம்.

கேளுங்கள் தூதர்களே செயம்பொருந்தியவில் எக்கையி
விருக்கப் பரமசிவனது கட்டிச் யிருக்க என்னுடையசேனாசமுத்
தூத்துக் கொருதுன்பம் வருமா அந்தப்பொல்லாத பன்றியதா
னேகித்திரவதை செய்கிறேன் தேவர்க ளெல்லோரு பெச்சத்தக்க
தாது இத்த புறப்பயிற்றென் பாருங்கள் தூதர்களே.

வச

இப்பெரும்புலியில்யானின் மெய்கிபபலன்போல்யார்த்து
மற்புறமாவதுகூடா அரியபொற்சாணம்போற்றி

வசனம்.

சாணஞ் சாணம் ஆமனத்தி செழுந்தருளி யிருந் ள் சுவாமிகளே
ரிஷிகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாரவி.
குலந்திசுப்பரிசுடோலும், கோதிலாவச்யாத்திராட்டை
தலம்புனைத்தாளவந்த கன்னெறியோனேவாயி
கலங்கவொண்ணலனாவாட்டிக் கதிபென்றோர் தர்ணக்காக்கும்
பலங்கொள்வெலரிச்சந்தரேந்தர பார்த்திபாலாழிவாழி

வசனம்.

வாழி வாழி அரிச்சந்திரமகாராசனே வாழி

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தக்ஷியாதி.

மும்பலக்குறும்பைக்கி ரோணமாந்நிலைபச்சார்த்த
பசம்மைசேத்தவத்துளோரோ திகழாபிவ்வணத்தித்திசுமே
இம்மைபைக்கடக்கும்வெள்வி யிபற்றியிங்கிருக்கித்திரோ
விம்முதல்வதிசபங்க ளிருத்திடிவிலம்புலிசோ

வசனம்.

கேளுங்கள் தபோதிசுளைய சுவாமிகளே திக்ஷித்தவனத்
திருந்து தபஞ்செய்கிறீர்களே இக்கேபேதாதினும் அதிசயங்க
ளுண்டா அடியேனுக்குத் தெரியச்சொல்லும் சுவாமிகளே.

முனிவர்-விருத்தம்-ஸ்ரீராகம்.

கதிர்குலத்தாசேயித்தக் கடிமலர்வணத்தில்தாவ்ள்
முதிர்ந்தான்செய்யுஞ்ஞாநம் முக்கிபெய்யதிசபங்ளான்
தகிலாமிருமபோத்தி-தாட்டைவிட்டிங்கவந்த
அதிசயமேதோதாவ்ள எம்மெழ்த்நிடிச்செய்வாயே

வசனம்.

கேளுந் அரிச்சந்திரமகாராசனே இத்தவணத்திலே தபிகளோ
பெறாங்கள் தபங்கள் செய்கிறதே அதிசயம் வேமென்ன இருக்கி
தது அதிதான்முடியந் தோயோத்திரபுரியவியிட்டுக் காட்டுக்குவந்
தவாயிபத் தெரியச் சொல்லுவிர் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காயம்போதி.

வசனத்தப்பயி-களெல்லாம் வனமிக்கக் கூட்டத்தாலே
புன்னென்ன அழிபுகைது புக்கநனர்குழுகள்தானே

திண்ணாமல்வேட்டைவந்தே சிதைத்தேன்பின்பன் றியான்மை
கண்ணிற் கண்டெய்தேன் காணென் கங்குலிங்கிருக்கின்றேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளே மிருகங்களாலே பயிர்களெல்லாம்
அழிந்தபோகுதென்று குழுகள்வந்துசொன்னார்கள் அதற்காகவே
ட்டையாடவந்தேன் வேட்டையாடித்திரும்புகிறமோது மகிழ்
லொருபஸ் நிறத்து தூரத்தியது அதைபொருபாணத்தினால் பூச
ட்டென்பட்டோடிப் போய்விட்டது அதற்குள்ளாகப்பொழுது
போச்சுது ஆனதாலிந்தக் கங்காதிக் களாயிருக்கிறேன்எனவி
களே.

முனிவர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வருங்கபட நியாமன்னு மாதவவிஸ்வமித்தர்
மெருங்கியெயுன்மேற்கோபம் தெரிம்பகைவினைவதானுன்
பெருங்கொடுஞ்சாபமிட்டுப் பேதிக்கச்செய்வாவித்தத்
தருணத்தித்தப்பியோடித் தருக்குடனயோத்திசேர்வாய்

வசனம்.

கேளுந் அரிச்சந்திர மகாராசனே விஸ்வமித்திர மகாரிஷி
யானவர் உயிர்ப்பேரி லதிசோபமா யுடையக்கண்டமாத்நிர்த்தித்
சுபிக்கக்காத்திருக்கிறார் இந்தவேளை தப்பவைத்துக்கொண்டு சேக்கி
ரமாக அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தைப்போய்ச்சேரு மரிச்சந்திர
மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாரவி.

அரிசரியவருக்கேதா னடிமையுமான்னென்மேல்
பரிபன்றிகோபமேதோ பட்சம்போய்ச்சிப்பபதென்ன
திருக்கெவர்செய்தாரித்தத் திவினைவினைவதேது
சாணபைத்தவணப்போற்றிதவையுமபெற்றதன்பின்போனே

வசனம்.

கேளுங்கள் சுவாமிகளே அத்தவிஸ்வமித்திர மகாரிஷிக்கு
நான்நாசாண தாசனல்லவோ அப்படியிருக்க அடியேன்பேரிச்ச
பிக்கும்படியாகிய கோபம் வரமேவண்டியசென்ன இப்படிப்பட்ட
வினையும் ஆராவே வினைத்தோ எப்படிவந்தாலும்தானே யவர்தா
தத்தில விழுந்து அவர்மனைகச் சமாதானப்படுத்தி அவரதுத
யையும் பெற்றுக்கொண்டு பிற்பாடு நானயோத்தி புரிக்குப்போ
கித்தன் வந்ததெல்லாம் வாட்டுஞ் சுவாமிகளே.

முனிவர்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி

கொழிவினையொருவராலு மொழிக்கவொண்ணுதுவந்த
தாழ்வொடுபெருமையெல்லாம் தாங்கள்செய்கருமமேயாம்

வேடிவியைப்பின்பித்தான் வினைக்குள்ளாருபாய்ம
சூழ்வினைகடந்துபோய்தீர் துவிபிடம்போகொருநாங்கள்
வசனம்.

சேனும் அரிச்சந்திர மகாராஜன் தாங்கள் தாங்கள்செய்த
குற்றத்தினால் பெருவாயுஞ்சிறுபுயல் இரண்டுநாட்களே அதுப
விக்கவேண்டுமென்று வில்வாழித்திரருடைய சம்பளையை மெள்ளவுபாய
மாகத் தப்புவித்துக்கொண்டு போய் தாங்கள் தப்பப்பண்ணுமே இ
டத்துக்குப்போய் வருகிறோம் அரிச்சந்திரமகாராஜனே.

இராசன்-வசனம்.

அடியேனும் வனகேட்டபாடி வேசாதி யிருக்கிறேன் ஆ
கையால் சற்றுமோஞ் சயனித்துக் கொள்ள வணும் கிருபையிரு
க்கட்டும் போய்வாருங்கள் சுவாமிடளே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தேடி.

அருள்வாய்போனபின்பு அரிச்சந்திரன் தவிடுபாடி
பொருத்தபடஞ்சொல்லித்தப்பொய்கையின்னையின்கேவித்த
திருந்தறித்தினைதான்செய்து கிருக்கெட்டோர்களைவினாசே
மருத்தெனும்நிதிக்கு புனைவிக்குமுனைசெய்வானே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வனகேட்டபாடி வாயுத்த அரிச்சந்திரம
காராஜன்க்கண்ட தம்புலியைக்கொண்டபின்பு அந்தத்தடாகக் க
ையிலே தானுத்தென்னுடைய தேவியைய சந்திரமதியும் பஞ்ச
ரு சொற்பனங்கொண்டு திருக்கெட்டோர்களை அண்டிருக்கத்தொழு
ந்திரியுடனையும் சொல்லுவதென வந்தான்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

என்னருத்தவன்போய்வந்த இன்பமாமயிலேகொண்ட
என்னென்றசொல்லுகின்ற இரவிளிந்துபிழம்போது
அன்னமோச்சொப்பனத்தின் துணுக்கத்திறைத்தாத்தினை
கிண்ணபின்னங்களாகத் திறந்தென்பகல்வெனையோ

வசனம்.

சேனாயெனதுபிராண்டசெய்யான சந்திராதி யிருக்க இராசகா
லத்தின்புத்தத்தடாகக் கையால் தாமிருவருஞ் சயனித்திருக்க
யில் தானொரு தாது சொப்பனக்கண்டே- எனவந்தினைத்தால் மன
துபாசுக்குறு புத்திசெயுப்படுது கித்தம் திறைத்தெனது அரிச
ந்திரியென்ன செய்கென.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தவாதி.
சாதக்செனையுப்பாண கந்தித்தாநீர் தான் கண்ட
மேதனெனப்பொத்திவிலைமெனத்தெரியச்சொல்லி
யாதுவந்தானுத்தெய்வ மெண்ணத்தின்படியேயாகும்
திவ்வாருக்காணுந்தவது சேருமோதேவரீக்க
வசனம்.

வினப்பபடவெண்டி-தில்லை-சுவாமி பொருடொல்லாங்குத்
தெவிரருக்கு வரமாயிடாது வருவதெல்லாத் தெய்வச்செயல் வந்த
அந் தெய்வச் செயல் தேவரீக்கண்டசொப்பனத்தெய்வச்செய்
ல்வெனதுஞ் சுவாமி

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-வாதி.

பெண்ணினாயிலியித்தர் மேதமோபெவச்செய்குதோ
எனதுமென்ருத்தத்தித்த விடத்தருசெய்ப்பனத்தின்
புண்ணியபாவமென்னும் பொருள் தெரியவென்றால்
தண்ணைப்பரிசுபாருக்குஞ் சாதியமோ அசாதியத்தானே
வசனம்.

சேனாயெனதுபிராண்டசெய்யான சந்திராதி தான் கண்டசெய்
படனத்தின்பகையிந்தது இதுபுண்புகதி இதுபாவகதி பென்று
சொல்லெனும்படியானல் பெரியோர்களுக்கு அசாத்தியமாகக்
காணும் ஆகையால் இப்படிப்பட்ட திக்கு எருந்தடியால் உற்செ
ய்த குதோ யார்கொத்தித்திரபேதமோ அந்நேனே அரிசிரி

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

இக்கொண்டெனவின்கேதி பெண்ணினுருகையெய்யாம்
பக்கவாதித்தொல்லும் பண்புதானதிருவெனோ
நிக்கவிதெய்வல்லாத் செய்யுள்வாசத்திலேனே
தக்கத்தெய்வத்தி தனைவாவழித்துச்சொல்லி
வசனம்.

சேனும் எனதுப்பாணசகோ தேவரீக்கண்ட சொப்பனத்தி
ன்பயனை நிறைத்தால் உடக்கே சொல்லக்கூடாமல் மயக்கித்தினை
லே தானெப்படி சொல்லப் போகிறேன் என்படியிருக்குது
மமுடைய சத்தியதீர்த்தொகியாத்திரியை வரவழித்துச் சொன்ன
ல் அவராலே தெரித்து கொள்ளலாம் சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

ஆனால் அப்படியே தெரித்துக்கொள்ளலாம் எனதுப்பாணதாயகி

இதுவுள்-இராசன்-வசனம்.

இராசனது தம்பிடாத்திரியைய சத்தியதீர்த்தொகியாவழித்
தெய்வகாண்டி-காருடியவசனம்.

சூதன்-வசனம்.

அப்படியே யவழத்துக்கொண்டு வருகிறேன் சுவாமி.

சத்தியகீர்த்தி-பொற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-ச-பெரி.

தருமமுங்கீர்த்திசத்யந் தவறியானத்தோய்ப்பொற்றி
திருவுடையபோத்தியானந் தரிச்சங்குடையதொபொற்றி
அருளாயாயெய்யானந் அரிச்சந்திரபொற்றி
பரிவுடனெய்யவழத்துப் பண்பெனக் குணசெய்வோ

வசனம்.

சாணஞ் சாணம் சாணி தேவரீரடியேனை யவழப்பித்தசாரி
யந் தெரியக் கொள்வெனஞ் சாணி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-செளர வீரன்.

நதிநதிரிசத்தியகீர்த்தி மணிபெயர்சொல்லக்கொய்
விழிமுறையாயெய்யிங்கே மேவிதித்தினை செய்கொமே
அறிநும்பாசொப்பனத்தை யுடைவுடன்கண்டெனத்த
சதிருடன்கேட்டுதன்றாய்த் தருமபலனுடைசெய்வாயே

வசனம்.

கேளும் எனதுமத்திரியாயிவ சத்தியகீர்த்தி நானொருசொப்ப
னங்கண்டெனத்தொப்பனத்தைக்கேட்டு அகிலுடையபலனை த
ன்றாயாயாய்த் துசொக்கவெனும் மத்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

அப்படியே தேவரீர்கண்டெனவைத் தெரிபச்சொல்லும் அரி
ச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-சனவுண்ட-தரு-சனனி

இ-ம்-பய-வி-தாளம்-ஆதி.

இத்தகையவாக்கண்டவித்திரினை

யென்னென்றென்குண்டென

சத்திரமகாராசனத்திரினை

கையென்குண்டென

இத்துறுதலாதிந் தசந்திரமதியுடனே

யிரவினிறையுட்கேனென

சத்தியபெயர்கொமாதிரிதனித்

தயங்க்கண்டெனக்கேனும்

மத்திரி-மத்திரி

மத்திரி-மத்திரி

மத்திரி-மத்திரி

மத்திரி-மத்திரி

முன்னுள்ளென்றதையத்தவந்தாச்சொர்க்கமென்னும்

மோட்சபுடையக்கண்டென

மத்திரி-மத்திரி

அந்தான்-முத்தியுடனெத்தபெயர்க்கிரிசனை

அடையவுக்கண்டென

மத்திரி-மத்திரி

வந்துவந்தஅந்தமாதிரியெருத்தியை

மாதவர்க்கெண்டென

மத்திரி-மத்திரி

தந்திரமாய்ப்பின்பெருத்திரானவருடன்கூறு

சதிசெய்துப்பாக்கண்டென

மத்திரி-மத்திரி

மந்திரமாயிவொரு மாதபொயிப்பைவிட்டு

வளத்திம்பொக்கண்டென

மத்திரி-மத்திரி

தெரிபைப்பின்பெருத்திரிசன்கள்தெரியாமலே

திசுத்திப்பாப்பிடைக்கண்டென

மத்திரி-மத்திரி

இவரில்நால்வர்போகஅசையாமலெயொருத்தி

அன்புடனெயிருந்தான்

மத்திரி-மத்திரி

தெய்வச்செய்க்பின்புத்திரியாப்பாக்கியமெல்லாம்

சேர்ந்ததனவளால்நானே

மத்திரி-மத்திரி

மனைவியாய்வளவாசையத்ததுமதிவண்டான

வடெல்லாந்தெரியச்சொல்லாய்

மத்திரி-மத்திரி

உணையலா வுலகினிலுற்றதுணைவெறுண்டோ

ஒகோ அறிவுடைய

மத்திரி-மத்திரி

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி.

இத்தவாநாநென் யின்மையதினத்திற்கண்ட

தந்திரமொப்பனத்தின் சதியிதுதான்கண்மத்திரி

முத்தியுண்டென யாவென்ன முடிவிதொவறிசெனயான்

திந்தையின்பயக்கூற்றிச சித்திரமாயுடைசெய்வாயே

வசனம்.

கேளுஞ்சத்தியகீர்த்தி இன்றையதினஞ்சொப்பனத்திலெகண்
டஸ்திரிகளார் அறிவெயொருத்தியை யொருரிஷிக்குத் தானாவார்க்
கக்கண்டென அந்திரிஷியார் அவருடனே யின்னெரு ஸ்திரியும்
பொய்விடக்கண்டென அகளார் அந்தப்பல நென்ன மத்திரெரு
ஸ்திரி ஆகாரத்தை வெறுத்து நீக்கிப்பாப்பிடைவளார் அவன்வெ
றுத்த ஆளாயென்ன யின்னெருஸ்திரி யிரண்டுகூறுணத்தெரியா

யி

மல் தப்பிப்போய் விட்டவளாகி கண்டெறிவாமற் போன காரண
பெண்ண ஒருவர்களை வணங்கி நின்று விருந்து புலவர்க்கிடை
யுள்ள நாவலார்க்குக் கூடவே வாழ்ந்து போடச் செலாகத்துக்கூடக் கூ
டவே வரக்கண்டேன் அகலாசனோ இத்தொப்பணத்தின் பல்வன்
பெணக்கு வியதாமாகத் தெரிதச்சொல்லு மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-முதலி.

தாண்டார்த்திட்டமாயும் தன்னுடன்பெண்களாகத்
தேருள்ள தகையதாயும் இருவர்க்குந் திருவீரேசுதி
தாமமுந்தனும்வேருந் துடவேயுண்ணா நிற்கச்
சாயாபிணைவெனவல்லாஞ் சத்செய்கொடுக்கனுவேறும்

உசனம்.

கேளும் மகாராகனே நித்தானாவார்த்த ஸ்திரியும் அவருட
னே கூடப்போய் விட்ட ஸ்திரியும் நானெகாமுதலாகிய சகலபாக்கி
யமும் அதையெற்றுக்கொண்டவனோ விவ்வாயித்திரமகாபிஷி சாப்
பாட்டை வெறுத்து தீங்கிப்போய் விட்டவரும் கண்டெறிவாமற்
தவித்தவருந் வெவ்வேறுபடப் போகிற ஏமது பெண்களிடமும்
பிள்ளையுமாகும் உட்கூடிக்கொம் விருந்தவொருத்தியும் உம்முடைய
சத்தியமாகும் இதுதான் எனவினாடைய பல்வன் மகாராகனே.

இதுவும்-சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி-

கபடமும்விவ்வாயித்திர மாகனாகவேயுந்தன்
சபமுனதகரிநாடு சொர்விவாதனமுந்தோற்ற
அபவமாய்விவ்வாயித்திர மாகனாகவேயுந்தன்
விவ்வாயித்திரமகாபிஷி விதிக்கென்னவென்கொண்டவனோ

உசனம்.

ஐயப்போஇந்த அநியாயத்தை நானென்கொன்ற சொல்லு
கென் இத்தப்பெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு
தலாகியதுகூடத் தோற்ற பெண்களிடமே பிள்ளையென்கொண்ட
பெண்களிடமே அநியாயத்தை நானென்கொன்ற சொல்லு
கென் இத்தப்பெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி-

பெண்குமுந்தானுநித்திரப் பிள்ளையென்கொண்டவனோ
மண்டலத்தின்கீழ்விடும் மகாபகவத்குமாரியின்
கண்டகொன்றவெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு
தலாகியதுகூடத் தோற்ற பெண்களிடமே பிள்ளையென்கொண்ட
பெண்களிடமே அநியாயத்தை நானென்கொன்ற சொல்லு
கென் இத்தப்பெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு

உசனம்.

கேளும் மகாராகனே நித்தானாவார்த்த ஸ்திரியும் அவருட
னே கூடப்போய் விட்ட ஸ்திரியும் நானெகாமுதலாகிய சகலபாக்கி
யமும் அதையெற்றுக்கொண்டவனோ விவ்வாயித்திரமகாபிஷி சாப்
பாட்டை வெறுத்து தீங்கிப்போய் விட்டவரும் கண்டெறிவாமற்
தவித்தவருந் வெவ்வேறுபடப் போகிற ஏமது பெண்களிடமும்
பிள்ளையுமாகும் உட்கூடிக்கொம் விருந்தவொருத்தியும் உம்முடைய
சத்தியமாகும் இதுதான் எனவினாடைய பல்வன் மகாராகனே.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி-

இ-ம்-தொடி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி-

ஐயப்போஇந்த அநியாயத்தை நானென்கொன்ற சொல்லு
கென் இத்தப்பெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு
தலாகியதுகூடத் தோற்ற பெண்களிடமே பிள்ளையென்கொண்ட
பெண்களிடமே அநியாயத்தை நானென்கொன்ற சொல்லு
கென் இத்தப்பெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு

தெய்வமே

செய்யுள்வளையநீயன் திருவளச்செயலிதவோ
கிடைக்குதென் மனதைபோ

தெய்வமே

தந்தையுடனேதாயும் சகலமூலன்னென்ற
தானினத்திருந்தேனியோ

தெய்வமே

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி-

தெய்வமே

மேந்தச் செறுகியிந்தமன்னன்வீரனாகப்பின்பு
மாதென்னசெய்வானையோ

தெய்வமே

விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு
தலாகியதுகூடத் தோற்ற பெண்களிடமே பிள்ளையென்கொண்ட
பெண்களிடமே அநியாயத்தை நானென்கொன்ற சொல்லு
கென் இத்தப்பெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு

தெய்வமே

தவப்பலனிதுதானென்கொன்ற சொல்லு
கென் இத்தப்பெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு

தெய்வமே

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி-

தெய்வமே

பிள்ளையென்கொண்ட பெண்களிடமே அநியாயத்தை நானென்கொன்ற சொல்லு
கென் இத்தப்பெனவாத விவ்வாயித்திரமகாபிஷி தானென்கொன்ற மு

தெய்வமே

இ-ம்-தொடி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி-

மேந்தச் செறுகியிந்தமன்னன்வீரனாகப்பின்பு
மாதென்னசெய்வானையோ

கேளுங்கள் தம்முடைய அனுகூலத்தினாலே வந்ததேதவ்வாறு
 ளாகிய செகஸ்மோகன தித்விவாசமகா போகினிப்பெண்களே
 கருக்கு வீணமுதலாகிய சகலவாத்தியங்களுடைய யிணையும்பர
 மாட்டியவிகித்தங்களுந் ஆடல்பாடல் திரும்பிய திராணியஞ்சித்
 தியாதி சிலாகம் மாகக் கட்டினார்கள் வாழிவாழி.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

விஷயம் - மிர்திரர் - விருத்தம் - இம் - துணைநம்பரவி.

உத்தரையுள் பின்புணை தொன்றுண்டு வனத்திலாங்கோர்
உத்தரையின்கொயில் மெய்க் காதல் கோரிச்சந்திரன்மன்
தன்மம்முதலாகி உதிப்பென்காணம்பாடி
திருவெண்குடைகைக்கொள்வீர் மறுத்திட்டால் கோரித்துவரீர்

வசனம்.

கேளுங்கள் யோவெனிட் பெண்களேயுங்கொடியும் பின்புணை
காரியம் வேறுபாடு மல்ல இத்தவனத்தில் அதே அத்ததிகளை
பிலவந்து இறங்கியிருக்கிற அரிச்சந்திர மகாராஜைக்கொண்டி நீங்க
என்ற சந்திர பாத நாட்டியங்களைக் கட்டி மெய்ப்பித்த உங்க
ளுக்கு மெய்யாகப் பூச்சுக்கிழவையைக் களங்கம் இல்லாவி
தில் உங்களைக் கடி பண்பவிக்கும்படியாகத் தீர்ப்பியுடையுள்
இததான்கள் செவ்விர வடிவாகப் போய்வாருங்கள் பெண்களே

யோவெனிட்பெண்கள் வசனம்.

அப்படியே போய்வருகிறோம்கவாயி.

யோவெனிட்பெண்கள் அரிச்சந்திரனிடத்துக்கு வருகிற - தரு

இம் - பூரிக்கையணி. தானம் - துதி.

மதுரைசைவமேசைமேயாவாக
மாலமேயினிவாதவந்தயி

விதிவதந்தாலேவினாமித்திரன் தனக்குவந்த
மிண்டாமகிகோபதி சண்டாளத்தனிகொழுந்த (மதுரை)

காட்டிபாறையுரிசின்னதொருபெண்ணுவிவரிவட
காசினிதனினிவரி பேற்குமோ-வந்தி
காதல்கள்குயிரிண்டிவனத்திழைக்கொண்டான்
கண்ணாடிதன்கொண்டு தோற்குமோ-சொல்வந்தி
தீட்டியுள்ளவந்தவருளினிவரி. விடுவொன்றைத்
தினக்கச்செய்யாமலேயென்பே பாரக்குமோ-வரு
கிணர்விரண்டிதென்ன விரைந்தபுருவநெறி
கிவன்கைவிட்டியிணையுள் செங்குமோ-இவன்
பூட்டிச்செய்யவந்ததுப்பெருந்தகையிணைக்கொண்டு
பாட்டியிணைப்பெருப்பெருப்பெருக்கொண்டு (மதுரை)

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சசனம்

கொவைந்திழையிர்தமுடீ. - நத்திமுடைய
கொத்தவருடையேயென்றுதயம் பேசி வினை
கொதில்லாக்காராபுஞ்செய்யோசனிலை விதி திகழ
கொதிக்குதென்றுதொழித்துக்கை
ஆவவினாருர் மனமதனையுருக்கமுல்லை கூசி தானும்
யரும்பில்தனைதாளமுளங்
அது பொருக்கலவியைக்கரைக்கண்டறிந்ததுவ
ரன்னதையதனைக்கலை பேசி பெய்குந்
தாவியபரிமளங்குமுறுதழைக்காத்
தனித்துத்தொண்டிசெய்யுன்மதன்வந்தழைக்க (மதுரை)

பச்சைவசிகொழுத்துமாரணிக்கயிட்டிழைந்த
பணிகளிறைந்திழைக்க காட்டவே பிவரி
மாதாட்டியபச்சையுருத்துமடக்கும்பாத
பங்கயசிரிலம்பொலிகள் நாட்டவே கவலி
இச்சையொழித்துமாரணிக்கயனுசரித்தொர்க்
கிங்கிதக்கலைவிமயல் பூட்டவே திகழ
தினாயவருவத்தினிருக்குமிந்திராணியு
மிவனாக்கண்டஞ்சிறுநீர் கோட்டவே வினை
விசிகித்திராணியாபமலரிச்சந்திர
விரன்சையில்திறன்றுவெற்றிகைக்கொள்வோமென்று (மதுரை)

யோவெனிட்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாசுவராளி.

இந்தையிழைக்கிறிக்குவந்தில் கிமந்தகிருச்சந்திரரும்
மைந்தனைவந்துதித்த மதனவரிச்சந்திரமன்னா
சந்ததமுமிசைபெருகித் தழைத்துலையாளவந்த
கந்தரன்னின்பதத்தைத் தொழுமொந்தியரீளே

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

கனியிதழையிர்தவாரித்தவிற்புருவக் கலைமதிவசனம்வேதன்கள்
புணையமல்குந்தல்துண்ணிடைபின்பம் பொருத்திய வன்னங்கள்
மொழி, மணிதனச்சாணாமாதர் தம்மைவருத்துண்ணைடையின்
தியகே, கனியிருபெடைமயிலைவந்திர் தானம்பேர் குலம்வந்த
கூலாப்பிர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் பெண்களே சகலபுலனங்கொடியும் பாயிக்கச்செ
ய்யுக்குணுகொண்டிருக்கடிய நீங்களார் உங்கள்பே மென்

தீக்களிக்குத் தந்தலமென நீங்கென ஸ்னகு நீங்கெனக் கேவந்தீ
என் வந்தாரியத் தெரியச் சொல்லுங்கள் பெண்களே.

மோகினி-விருத்தம் இம்-அடாணு.

பாவமார்புலகியிதாநிகளில்வனத்திற்பகல் வில்வாமித்திர
சீதஞ்செய், கொவியின் மலைச்சாவி னிருப்போங்குறான்மது
யழிச்செய்; ஆவலினடங்கெய்திறபரிசை மாதலா னுனதுசந்நி
தியின், மேவிய ஆடல்பாடலைகாட்டிவெருமதிவெற்றிடவந்தோம்.

வசனம்.

கேளுந் சுவாமி தாங்கள் செய்தவப்பலத்தினாலே தீச்சக்கு
த்திற்பிறத்தோம் சங்கீத பரதசாஸ்திரம் என்கலம்படித்துச் ச
காண்டேம் இத்தவனத்தில் வில்வாமித்திர ரிஷி தவஞ்செய்திற
மலைச்சாவினில் அடிபிறப்போம் தீர்வந்தசெதியைச்சேட்டு உம்மு
டைய சமுதத்திலே செளகியம்:டி விலை முதலாழியு தாத்தியக்க
ஒருடனே பாடிமெய்ப்பித்து தெரிவாச் சந்தோஷி டையச்செய்
து வெருமதி பெற்றுக்கொள்ள வந்தோம் மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

ஆனல் நீங்கள் கற்றிருக்கிற ஆடல்பாடல்னைத் தெரியப்ப
டுத்தால் நம்சந்தோஷத்தையடையலாம்.

மோகினிப்பெண்கள்-அபிரயப்பதர்

இம்-கிஷ்குப்பரி-மாளம்-ஆதி.

செக்கவசமோசாயிமோக தீரகம்பொக்கலாதுதாய் சாயி
சகக்குமதார்பரதபாஎங்கள் துணையரிச்சந்திரபூபா

(சங்கீத)

கருப்புவிம்மடல்காட்டித் திருவிநாணியைப்பூட்டி
விநிக்குமலரீக: கைத்திடி விடுகருக்கெம்பாராட்டி

(சங்கீத)

பாருகடனல்பொற்றுவாய்க்குயிலெதிருகை
திருமேமார்பாவ: செத்தமலையுதித்துவ

(சங்கீத)

உபாதிசமதி வேகோககல்விவிதி

குபுகுபெனமதசலதி கொண்டுவெகூடத்ததி

(சங்கீத)

மோகினி-செக்காரபத்தியம்-இம்-புன்குமராளி.

மேருவோடலசத்த மேருதோக்கிரிகள்

மேருமோடியுதுபுச நிலையினமும்

தாருவோ அலதந்த தாருதோனதரு
தேருமோகைக்குவமைநீசதென்குந்
தவினையாமிம் மார்பினோகாமிம்
வயமொப்பாருமோ துய்யதிபரு
அருளான்பார்வைபுன் அழைக்கச்செய்வபுன்
ஒருதாருதாவாடென்னருகுள்ளமே
பருஷ்கார்பிராத்தனமே போகலாவி
சாசென்காழுக்கியமேனபமாதி
உருகுநிற்சொபாநியாதவனதுசுனம்
அரியவுற்பாதவிரக மென்னுவத்திரம்

இராசன்-விருத்தம்-இம்-பத்தியாளி.

பெண்: என்னுங்கள்செய்த பிரியாரம்மடல்காரம்
கண்களிற்கண்டேன்கித கல்வியுந்திறமுமெய்யே
நம்பதாயுக்கள்கிதை தயமிருமகிழ்ச்சியாகப்
பண்புறுசொர்னம்வந்தாம் பணிகளுக்கொடுப்பெருளே

வசனம்.

கேளுங்கள் பெண்களே. உங்களிடல் பாடல்களுக்கு மெச்
சிறுநன் உங்களுக்குவேண்டிய தீர்வியங்கள் வந்திரங்கள் ஆபா
ணங்களும் வாக்கிச் சொள்ளுகள் பெண்களே.

மோகினி விருத்தம்-இம்-தன்னியாசி

எங்களாண்டவமே சொர்ன மிலியபொற்பணிகளாடை
எங்களுக்குக்கேஷ்டமுண்டிவ் வேனழயர்கருத்தொன்றுண்டு
துக்கமாக்கதிருலத்துக் துலாந்தனத்தழைக்கும்நீதி
தக்குவெண்குடையாத்தந்தாம் சந்தோஷமடைவோம்நாங்கள்

வசனம்.

கேருமெங்களாண்டவமே திசவியம் வந்திரம் ஆபாண முத
லாகியதும் எங்களுக்குக் கெதேஷ்டமாவே யிருக்கிறது குறைவி
ல்லை ஆகையால் அதோவிருக்கிற உங்கள் பூச்சக்கக் குடையத்
தத்தால்நாங்கள் சந்தோஷ மடைகுவோம் சுவாமி.

சத்தியதீப்தி-விருத்தம்-இம்-பிரயாடை.

துடியிடைமாததோநீர் சுவபெநமதுசே
நடனமுஞ்செய்தீரென்ன நயந்தொருபொருதித்தந்தால்
குடைதாவேனுமென்றி கொற்றவர்க்கடாதவார்த்தை
இரிவதற்குளத்தைக்கட்டா விதமுடன்கொடுக்கலாமே
யு

வசந்தி.

கேளுங்கள் பெண்களே தீங்கென்பாடிய பாடலையும் ஐடையி
யுட்கண்டு இராசாவுக்குத் சந்தோஷிவந்தது ஒரு பெண்ணாக
கொடுத்தால் அதையேற்றிக் கொள்ளாமல் இராசாக்குக்குக் கொ
டுக்கத் தகாதகாரியாக விரும்புகிற குடையங்கட்டிக்கொடுப்ப
பார்களா கொடுக்கத்தக்க பதார்த்தங்களைக்கேட்டு தீங்கென்பதற்குக்
கொள்ளலாம் பெண்களே.

பெண்கள்-விரூத்தம்-இ-ம் ஆனந்தபதி:

நாடியபுருஷபுத்தர்த் தாயுட்பெருகசெய்யாவிட்டால்
வாடியவிரைந்தலோயக்குமெங்கனோவன்பாக
கூடியபெண்புத்தர்த் தாயுட்பெருகசெய்யாவிட்டால்
நாடியபுருஷபுத்தர்த் தாயுட்பெருகசெய்யாவிட்டால்

வசனம்:

கேளும் இரட்சகர்கோஸ்வராய நாயக்களும் நாயக்கனார் தலைவர்
கொக்குடைபயத்தா மயலிசுலாவிட்டால் எங்களைக் கூடியின்பதவு
க்கியங்ளைத்தந்தால் அதுபோதும் அதைப்பார்க்கிறும் கேதேவ
ரூபியிருக்கின்றதா கவாயி.

மத்திய-விருத்தம்-இ-ம்-கார்பகாம்போதி.

அஞ்சாமலாச்சீழன் என அங்குதபரிசுகேட்க
பொருதமுடவனிகொண்டிதன் தசியுயரனதீக்கன்
எஞ்சாவினரம்பியாதிசு மேத்துமேபொருளாக்கேட்டார்
சஞ்சாமிசீலாபுலி அந் தகாதகொக்பொயியகாமோ

का सत्यम्.

செனாப்தன் பெண்டேன் தங்கநீர்ச் சங்கி ளை ளையாள் தினை
கத் தந்த காரியத்தினைக் கொடுத்தொளித் தெட்டினீர் தரு
மததுக்கு வினோதபித்தம் கொடுக்கத் தருமாறு வெகுமதியைத்
தெட்டு வாங்கிக்கொண்டுப் போனீர் பெண்டேன்.

மேல்கி-விநாயகம்-திருவிடைக்கூர்

கொடுக்கிலாருக் கைப்போயித் துலையத் தன்னிமகர் னும்
அடுத்ததற்பாதிதான் தர ஆடுதல்மெல்லவகராட்டி
திடத்துடனென்னைத்தான் தோயென்றதற்குக் கொட்டோம்
தடுத்தாங்குள்ளன்தான் உடல்வென்றதற்கெலோயே

Abstract

கேளும் மகாநாதனை கொடாதவந்தானே. அரிமமப்பேர்
வெஞ்சும் சண்டநிலை தாக்கனொருபுறமுதலு எங் றுடைக

பாதசந்திரவந்தைதனாகக் காட்டினோம். தாங்கள் பொல்லாதவர் சப
லிந்தார். ஆனதால் தேகியன் மவர்கள் கேட்டதைக்கொடாமல் தடு
த்தீர் தங்களுடைய நிர்வாகமறியாமல் வந்தீதோம் மகாராசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

விசுவநாதபுலி பிபாதிசிறு மிகுவலிதூதரோபிக்
 கார் திறக்கூந்தல்நீச்சக் கன்னியாநோர் தம்மொ
 நேருமென்சமுகம்விட்டு நெடியதூர்த்திதோடக்
 சோவந்திழுத்துத்தள்ளித் திருப்புகுடன்செய்வினோ.

வசனம்.

கேளுங்கள் பலபாக்கிரமமுள்ள அநீதிகளே இந்த நீதிப்பெயர்
 னீரோடு தாட்சண்யமில்லாவல் கழுத்தறப்பிடித்துத் தள்ளிக் கொ
 ண்டுபோய் துலிதூரத்தில் விடுவாருங்கள் உடனே செய்பவர்கள்
 தூதர்களே.

தூதர்கள்-வசனம்.

அப்படியே செங்கோடும் சுவாமி.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாக அரிச்சந்திர மகாராசாவின் உத்தராப்படியே
தராலே தள்ளிவிடப்பட்ட மாயமோகினிகளாகிய நீச்ச ஸ்திரீகள்
ஹோய்யுண்டுபண்ணி யனுப்பின வில்வாமித்திர மகாரிஷியினிடத்
திருகு வருகிற விதங்காண்க.

மோகினிப்பெண்கள்-பிரலாபனை-தரு.

இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-நாவம்-ஆதி.

ஐயையோதாய்ச் சிவபொயவதிப்பட்டோமையா
தெய்வச்சிவையோநங்கள் செய்தபாவத்தானோ
அருடையபெயர்களை யனுக்களஞ்செய்தாயே
கருஷிக்கும்பாவிகையிற் காட்டிக்கொடுத்தாயே
உத்தராய்கொண்டந்தனுத்தனைப்பொய்க்கண்டோம்
எத்தனையோவித விந்திதன் காட்டினோ
எவ்வாந் தெரிந்தவன் பொலிந்தானையா
தவ்வெருமதி தருவானென்றிருந்தோம்
என்னவெருமதிவேணுமென்றதேட்டோம்
மன்னவெனன்மென்னிவனனக்குடைவையக்கேட்டோம்

[illegible]

முனி மாதா
முனி மாதா
முனி மாதா
முனி மாதா

அமுதகண்ணீருமேது மடிபுண்டதழுட்புமாவி
விழுதெனக்கந்தல்விழ மெல்லியதுவிதுஞ்சேரப்
பழுதுகூனிக்குவந்த பாவையிழார்தாளிந்த
முழுமணத்திடமாச்செய்தோர் மொழி களிநிணிப்பொருக்கால்

வரலாறு.

டேனாக்க டென்சுதயாபகைபாசெ வந்த மோகினிப் பெண்க
 ளை அந்த அரிச்சந்திரனிடத்தில் சீக்களிடோய் ஐயல் பாடல்
 ச்செய்து வெகுமதி பெற்றது என்றுகூட சொன்னேனே அப்
 படியிருக்க உக்கிரனிடப்படி அங்கேயேயுள்ளது மெனென்றுதான்
 மீபேறக் கண்ணினை நானாநானாய்ந்துகொண்டேயிருக்கி
 ன்ற வந்திவஞ்சொந்தது போடி தானும்தான் அந்த நகரத்திலு
 ந்த காணமெதோ துன்னமென்கூறத் தெரிபச் சொல்லுங்கள் பெ
 ண்களே.

மேலாதிபதியை - விருத்தம் - இய - முனரி.

[illegible]

0-200000

தேவரீகுத்திரப்படிபெய்த அரிக்கா மகாராஜைச் சண்
டு அபிரமம் படித்தோய்மெனத் தெருவி கொடுக்கவந்தான் அ
தை மறந்துப் பூசகை அனுப்பப் பிடிப்போம் கொடுக்கமாட்
டுபொன்றாக் கங்குல் கொடுத்திக்கொன்றோம் கொடுக்கமாட்
துத்திகளையே யடித்துத் தள்ளினான் வெருவூத்தப்பட்டு
என்னசெய்யோம் என்னசெய்யோம் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிப்ப.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

புனைத்ததழுதென்கிறதற்கும் பாணவதல்னோளோசேவீர்
 வுதைத்தொழிற்கஞ்சானைத் தண்ணையான் டோபீசுண்டு
 கொடுத்தெழுஞ்சுடனாப்போலத் துதாமிச்சுபிபேட்டுனென்று
 மறித்தவன்வணக்கினதனால் மணஞ்செய்துநீவப்பேட்டுவாநீர்.

வ. ச. ஜார்ஜ்

கேளுங்கள் பெண்களே கொலை செய்வதற்குக் காத அந்த அரி
செந்திரன் உங்களை படித்தானல்லவா நல்லது தலைது தோறான்
புறப்படுகிறேன் வடவாழுளாக்கினிபைப்போலச் சேறி பெய்வனவு
ந்தாட்சைய பில்லாமற் சபிக்கிறேன் அதற்குமுந்தி அவன் என்னை
வணங்கிக்கொண்டால் அவனுக்கே யுத்திரைக் கலிபாணஞ் செய்வ
வைக்கிறேன் கூடவே காருங்குன்பெண்களே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம் சர்க்கார்.

தலயிசுடரிச்சந்திரனெழிற்சபையில்
தடனதேத்தொழிற்முதலையலங்காட்டி
இலகிப்பவரின்கொண்டு உருதளஞ்ஞன்
புறவொலாம்பவனிடையொலாவே
அலைக்கிதவலவொலாம்பதற
அரியபன்சிவன்முதலெவர்களுஞ்ச
நிலைபெறுமத்தக்கோசிகமுனிவ
நிருபன்வந்திருக்கும் நிலைக்குவந்தனனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வணத்திலே வந்திருக்கும் அரிச்சந்திரன் காராசனிடத்திற்கு விஸ்வமித்திர மகாரிஷி வருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வபிரீதிகாரர்-தரு-இ-ம்-மோனம்-தாளம்-ஆதி.

விஸ்வாமித்திர ஐனே-மகாதவ-விஸ்வாமித்திர ஐனே

நிசாதி கையி லுள்ள நிசாசார் முதலான

சிலாங்கிபனோமிசுந்தபலாஜீடச்சம்சுநந்

திரு. எஸ். செட்டிபட்டிம் நெக்குள்விட்டிடி

பக்கணவசுநையம் திக் கரித்திடவல

நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். (1) கனம் பேரறிஞர் அண்ணா

திருநெல்வேலி மிகுதலமகிமைசெய்

தமிழ்நாட்டின் மீது புகார் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மூன்று பேரையும் கைது செய்து விசாரணை நடத்தி வருகிறார்கள். அந்த மூன்று பேரையும் கைது செய்து விசாரணை நடத்தி வருகிறார்கள்.

தனஞ்செய்த மனவகிவெளி

(உரித்தர)

1960-1961

மேலுஞ் சுலாமி சுபாவமாக உணவேட்டையாடுகிறது ஸ்திதி
செயருக்குத் தருமமென்று அறியுங்கிவான சான்றியிருந்த நாட்டி
வள்ள குழிகள் தாக்களியிப்படிபயபய பரினாவெல்லாம் அறிந்து

ப்போய்தென்ற-முறையிட்டால் அந்தமிருகங்களைவதைத்தால்பா
பமுண்டா சேபமேன் விஸ்வாமித்திர மஹிஷியை.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முஹூரி.

திராதோபபேன் மேத செனிப்பெதையானென்கெய்தென்
பேர்னயிருக்கட்டம் பிரளயமுத்திரம்போசே
ஆராலு எனவிடாநா யடீந்ததிலுணத்திறொல்
தாசானவழியுண்டாத் தடுக்குமுள்வதைச்செட்டேன்.

வசனம்.

சேனம் மகாணபர்வசே அடியெனைப்பார்க்கப்பார்க்கத் திரா
த கோபங்கள் மேலிட வேண்டியதென்ன ஒருவராலும் எண்ணி
யளவிடக் கூடாததாய் பிரளயாலு சமுத்திரம்போசை மிருக்கட்ட
டங்கள் பெருத்து நாட்டையழித்த இத்தக்காட்டிலே நிறைந்ததுஅ
துகளைவதைத்துக்கொல்லத் தடுத்துக்கொள்ளும்படியாகிய முள்பு
ததுணையியல்வாஞ் சுட்டெரித்தேனெயல்வது கெறிக்கவையி.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாஸி
வனிதையித்தம்மதானே வம்பதாயடித்தேனென்றீர்
தனினைடுக்குடையக்கேட்டார் தாயத்தைத்தீர்க்கக்கொன்னார்
வினயொன்மெண்ணிவேறே வெகுமறொடுக்கப்போனால்
கிணயிருத்தெனினுள்ளீர் திரேயதாத்திலிட்டேன்

வசனம்.

தேவரீரனுப்பின கந்திரனை அனியாயமாக அடித்தேனென்
நந்திதை சொல்லுகிறீர் அவர்கள் ஆயுட்பாடல்லைக்கேட்டுவெகு
மதிமொடுக்கப்போனால் அதைத்தடுத்த பூச்சிக்காக்குடைவைக்கெ
ட்டார்கள் அதுமுதையல்ல வென்றாகத்தக்கைக்கடி யணையச்சொ
ன்னார்கள் சத்தியப்பன்மென்று சொன்னால் வாயிலே வந்தபடியே
செனினுள்ளீர் சைவப்பலிட்டித் தாத்திலிட்டேன் இதுதான் தடந்த
செதி விஸ்வாமித்திர மஹிஷியே.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி.
வத்ததோர்மிருக்கட்டம் வளநகரத்தெல்லாஞ்
சித்தவெயழித்திட்டாலும் சேனையவதைத்திட்டாலும்
அந்தமஹாதேவரீரனுயிர்தனைக்கேட்டாலும்
நித்தனைப்படுத்தென்கொல்லெனவிட்டதறிதயங்கவாயி

வசனம்.

சான்னோ தாமமல்லாயழித்தாலும் அந்தமிருகங்களைக்கொல்
லென் ஓன்பிராணைக்கேட்டாலுத்தகதென்ற கொடுத்திக்கொள்

ளாமலிருப்பென் நீருண்டிபண்ணியனுப்பினதென்றறிதயன்பொ
றுத்துக்கொள்ளவேணும் சவாயி

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

சமுத்திரையறுத்தபின்பு கைதப்புவந்ததென்றால்
பழுத்தநல்லறிவுண்ணப்போம் பாரினிலொருவர்க்குண்டோ
அழுத்தமாய்ப்பேசவேண்டி மதமமேசெய்தாய்நீயும்
வழுத்துமென்கோபம்பொங்கி வளர்கதாந்தியிப்பன்பாராய்
வசனம்.

கேளடா அடா அதர்மா நீசெய்த கரியமெல்லாம் பொல்லா
ந்மென்றுதெரியாமல் நீமறசாமர்த்தியமெல்லாம்பெயிப் புரட்டு
றாய் இந்த அக்கார வார்த்தையைவிட்டு நீசெய்திற் காரியங்களை
நினைக்க கோபமெலிட்டுச் சொல்கிறது மன்னு விரிமறு தூ
றில்லட இனிப்பேசினால் சபிப்பேன்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

சிறியரானவர்கள்நாளுஞ் செய்கிறீர்நிறைசன்னை
அறிவிலாதவரென்மெண்ணி ஆள்வதுபெரியோர்சன்மை
மறுவிலாவுமுதுபெண்கள் வார்த்தையாலென்மெற்கோபம்
நிறைவதுதர்மமல்ல நீர்பொறுத்தருளுஞ்சவாயி

வசனம்.

தேவரீர் சிருஷ்டித்தனுப்பின பெண்களென்றறிபாமல்தான்
தூத்திவிட அவர்கள் னந்து உம்முடனே சொன்னவார்த்தையினு
லே யுண்டாகிய கோபத்தை சமிக்கவேண்டும் அது எப்படியென்
றால் என்னைப்போலுஞ்சிறியோர்செய்தகுற்றங்களை பெல்லாய்உம்
மைப்போலுள்ள பெரிப்பார்கள் பொறுத்தாட்கிக்கிறதே கடன்
ஆனபடியினுலே கோபத்தைப் பொறுத் தளிக்கவேண்டும் சவாயி

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

எத்தனைவிதத்திலேநீ யெனக்கிதம்பேசினாலும்
சித்தத்தற்பித்தகோபந் திருமோசபித்திடாமல்
முத்தீணிமுலையினுடைய மோகத்தீர்த்தாளாவிட்டால்
பெற்றவுண்மைப்பனைப்போம் பெரும்புலையாகச்செய்வேன்

வசனம்.

இதோஒருவார்த்தைசொல்லுகிறேன்இதைநாத்திரங்கேட்டுக்கொ
ள் என்பெண்களாகிவந்த இந்த இரண்டு பெண்களையும் விவாகஞ்
செய்து கூடினாலாக்கது இல்லாவிட்டால் உன்னைப்பெற்ற திரு
உ.

சந்திர மகாராசனுக்கு நீச்சத்தவம் வந்து பறையானது போலவு
ன்னையும் புலையனாகச் சிப்பென் சொன்னென் சொன்னென்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

அன்னநீதந்தைநீயே அரியதோர்வெய்வநீயே
உன்னையல்லாமலென்மை யுவந்திரட்சிப்பாருண்டோ
முன்னமென்மாமனார்க்கு முகிழ்ச்சிப்பந்திர்த்தாய்
என்கணவனைச்செய்தா லெற்குமோ ஆள்வாய்கவாமி

வசனம்.

அரிசரி தேவரீருக்கிப்படித் திராதகோபமும் வருமா என்மா
மனாரகிய திருச்சங்குமகாராசனுக்கு வந்த சாபத்தைத்தீர்த்ததீர் இ
ப்போதவர் குமாரானகிய என்புருவுனைச் சித்திரானதுவருடா வும்
மையல்லாமல் தாய்தகப்பன் தெய்வம் சகலமுள்ளுக்குவெறே
யுண்டோ கோபத்தைப் பொறுத்து ரட்சியும் சவாமி.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாகி.

அந்தாசொர்க்கந்தன்னி கைமத்தொன்பாட்டனை
விறையாமவெனிடராலே வினைநிறிஞ்சாபந்திர்த்தீர்
தந்தையார்மனாநந்திச் சிறுள்ளகந்தந்தாருஞ்
சந்ததமடியையாவேம் தயைபுரிந்தாள்வீரகவாமி

வசனம்.

என்பாட்டானகிய திரிச்சங்குமகாராசனைச் சித்திர வகித்திட
ருடைய சாபத்தையும் நீக்கி அவருக்கு அந்தா சொர்க்கமொன்று
ண்டாக்கினீர் அப்படிப்பட்ட தேவரீர் அந்த திரிச்சங்கு மகாரா
சாவினிட புத்திரானகிய என்பிதாவைச் சித்திரேனென்று கோ
பிக்கலாமா பொறுத்து ரட்சிக்கவேணும் சவாமி.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-காமப்போதி.

அருந்தமமுனிகொர்க்கிந்த வவனியையானுமன்னர்
திருந்தவநிலையாக ஸ்திரமுடன்வழங்கவென்றும் (தைப்
பொருந் துமுன்மனதிற்கோபம்பொறுக்கையதொனெத்தாலத்
பிரிந்திடத்திரிப்பாருண்டோ பிழைபொறுத்தருளுஞ்சவாமி.

வசனம்.

உலகத்திலே துறவறத்தை யடைந்த ரிஷிகளுக்கெல்லாம் இரா
சாக்களாலே எப்போதும் வேண்டிய வுதவிகளுண்டு அப்படிக்கி
ருக்க விருதாவிலே இந்தராசன்பெரிலே கோபஞ் செய்கிறேன்
பொ ரிஷிகளுக்குக் கோபம் வரலாமா அல்லதுயக்கிப்போதும்தீர்

தகோபத்தைத்தீர்க்கவொருவராலாகுமா கோபத்தைப்பொறுத்த
க் கிருபைசெய் திரட்சிக்கவேணும் சவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு.

இதுதல்லசாமர்த்தியந்தா நென்னடாத்தியகீர்த்தி
புதுமையாயிவருமிந்தப் புதல்வனும்பசப்பகந்தாய்
இகமென்றுநினைத்துநீயு மிரங்குவீர்பொறுப்பினென்று
யதமுடன்பசவந்தாய் வஞ்சனையெல்பொறுத்திடேனே.

வசனம்.

சபாசுஉன்னப்போல்மந்திரியை நான்யானாயுக்கண்டதில்லை
நீபேசுகிறதும் வெகு சாமுர்த்தியந்தான் இந்த அரிச்சந்திரன்செய்த
துஷ்டகாரியங்களுக்கு நான் எவ்வளவும் பொறுக்கமாட்டேன் அவ
ன் பெண்சாதியாயிவள் இவளும் இந்தப்பிள்ளையும் பசப்புகிறார்க
ளே இந்தப் பசப்பு வார்த்தைகளை நம்பியோசனை பண்ணாமல்பே
சவந்தாய் நீ போபோ அப்புறத்தே போய்விடு போய்விடு.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

முன்னமென்றந்தைதன்னை முச்யராமவெனிடராலே
துன்னியபுலிச்சாபத்தைத் தொலைத்துநீமான்மிகொண்டீர்
இந்தாளி வெணக்குச்சாப மிடவென்றுநினைக்கலாமோ
புன்னெறிப்புலிச்சிமாமா புணர்வதுந்தகாதேசவாமி.

வசனம்.

அந்தவெனிடராலே வந்த நீச்சத்துவ பென்னுஞ்சாபத்தை எ
ன்பிதாவுக்குத் தீர்த்திரட்சித்தீர் அவர்குமாரான அடிமையைச்ச
பிக்க லாமா கடித்திரியனாப்பிறந்துச்சித்திரிகளைச் சேரலாகாதே
சவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டா.

தாதகாரியமானதுஞ் சண்டாளகுலத்திலுந்த
நிதாநாநிஞ்ஞானு மேவினாப்பொறுப்பெனிற்த
யுகாதிபாக்கிதகஞ்சொல்லி யுசப்பியேபசப்புகின்றாய்
சகாதியர்வுயிர்தடுக்கச் சிப்பென்முவர்க்குமஞ்சேன்

வசனம்.

இனிசிரிமுர்த்திகளுக்குப் புயப்பென் அலர்கள் நீச்சத்திரி
களானும் அவர்களையே நீட்டவேணும் யுசப்புகிறதற்குமு
தலுண்டாய் கதைகளைச் சொல்லுகிற பிரித்தப் பசப்பு வார்த்தை
க் கிரங்குவெனே விட்டாயாநீன் விட்டா சிப்பென்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பதினவாமி.

அன்னியனாதர்தம்மை அருக்கனவதினாடேன்
எண்ணினாற்பிளந்தே யிரண்டு நிறுநுமிந்நக்
கண்ணியித்யுக்கேடேன் அருநிசுநிசுஞ்சாபம்
என்னவந்தா லுக்கொள்வேன் இயியுந் தன்கடாட்சம்சவாமி
வசனம்.

கேளும் சவாமி பெண்ணை வளினுலேவெட்டி இரண்டுகறக்
கொலும் உம்முடைய சாபாக்கினியினுலே பெரித்து விட்டாலும்
வந்தெல்லாநனுபவிக்கிறதே யல்லாமல் அன்னியஸ்திரினைக்கன
விலும் நினைபேன் இந்தநிச்ச ஸ்திரினைக் கூடேன் அப்பாஸ்தேவ
ரிருடையகடாட்சம் சவாமி.

இதுவும்-இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

இன்னமொருவார்த்தைகேளுமென்னரும்பொருள் கொல்லாத்
தன்னவை வாசனேன் தாணிதன்னகார்தாமி
பன்னமென்பாக்கியமெல்லாம் பற்றாதாச்சொன்னாலும்
சொன்னசொற்பிசகாதிவன் தோஷத்திற்குள்ளாகேன்
வசனம்.

இன்னமொருவார்த்தைகேளும் சவாமி பெண்ணிடத்திலுண்டா
கிய தெனக்கேட்டாலும் தடையிலாந்கொடுப்பன் பின்னும்
என்னுடைய தாமிநகரம் பண்டி பண்டாருஞ் சலத்தையுங்கொடுக்க
ச்சொன்னாலும் கொடுத்துவிடுவேனெயல்லது பாபத்திற்குமாத்தி
தும் தானுடன்படமாட்டேன் சவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

ஆமிதுசரிநீசொன்ன அருமொழிநனைக்கப்பாற்று
புயிதன்னகார்தாமி பொருந்துபொன்னிதிகளெல்லாம்
தாமதமில்லாமலேவன் தையலுந்தம்மைக்கூடேன்
தேமமும்பிச்சகென்குய் நீசொன்னசொல்நீதிடாதே
வசனம்.

அதுவேசரி அதுவேசரி அரிச்சந்தராகாராகனையென்னுடைய
புயி தாமிநகரம் பண்டி பண்டாருஞ் சலத்தையுங்கொடுக்க
புலகனவல்லது இந்த ஸ்திரினைமாத்திரம் தானுடன்கொடுக்க
துசொன்னசொல்நீதி பிசகிப்போகாமல்சொன்னடி தட்டிதுபரிச்
சந்திர மகாராகேன்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பிபாகடை.

தப்புமொசொன்னவார்த்தை சத்யபாபின்னஞ்சொல்வேன்
செப்பியஅந்தமாதர் சேர்க்கையைவிருந் பிடுண்டியான்
இப்புவிதம்நாடு மெனதருந்பொருள்தெல்லாம்
முப்புமெரித்தோன்போல்வாத் முனிவோழும்சுக்கேயிந்தேன்.
வசனம்.

ஆம் ஆம் தான்முன்னே சொன்னசொல்லுஞ்சரியே யின்ன
முஞ் சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் அரிப ஸ்திரினை யொருந்
காறுஞ் சோன் என்னுடைய தாமிநகர முதலைய சகலபாக்கிய
மும் உமக்கே தந்துவிட்டேன் விஸ்வாமித்திர ராகாரிதியே.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

பாபாவாராக்கெல்லாம் பதியெனுமிச்சந்தராவன்
பேனாயுந்தினைத்திவார்த்தைப் பெருமையுஞ்சத்யம் ஞாயம்
நாயுண்கையாலுள்ளி நின்னரும்பொருளைபெல்லாத்
தானாவார்த்திட்டாசெந்தன் தன்மனமகிழ்ச்சிபாமே.
வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திரமகாராகனே உம்முடையபேரையும் நம்
முடையவார்த்தையின்பெருமையும் நினைந்தால் ஒன்றுப் பிசகில்லை
பெல்லாஞ் சத்தியமாகவே யிருக்கின்றது ஒருதுளி சலத்தையன்
ளி தானாவார்த்துக் கொடுத்தால் அப்போதும்முடைய பாக்கியமெ
ல்லாமென்னதென்று சந்தேகமடைவேன் மகாராகனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

இந்ததன்சென்மத்தன்னி வினியொருமாதர்தம்மைச்
சுந்தையிலெண்ணெனிந்தத் திருநாடுமேயிதெல்லாஞ்
சுந்ததம்ஆன்வித்தந்தேன் தானாநீரோற்றக்கொள்ளும்
அந்தாத்மாத்மத்தில் வவனியுமறிபுச்சொன்னேன்
வசனம்.

கேளும் சவாமி பெரித்த இந்தசென்மமுள்ள வணக்கும்பாள்
திரினைக்கொடுக்கில்லை பென்னுடைய தாமிநகரம் வஸ்திரபரணம்
பொக்கிஷம் யானசேனை பரிவாரம் சகலமும் உபக்குத்தந்துவிட்
டேன் இதோதானாகார்த்தி மெனெடுத்துக்கொள்ளும் இதற்குச்சு
ட்டி தேவதைகள் இந்தபுயி யிதற்கொரு சந்தேகமில்லைவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

தவமுனியோமோற்றத் தவநிலச்சுக்கியபேர்த்
குலவமுமுதுமித்தக் கொற்றவன் தமக்கேசந்திரன்

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

திருவொளிப்பாட்டினுஞ் சேனை செறிபுலவளங்கொள்ளாய்
தவறினாவின்தாபித்திரம் தாங்கொண்டாடொன்றப்பிடுதே

வினா 10.

ஓகோதமுயிவர்களை ஓகோகியுயர்களை இந்த அரிச்சந்திர
வாராணசுநகர நாமேகர முதலான சகலபாக்ஷியமும் தமக்கேதா
வாவார்த்துவிட்டான் ஆகையால் யோத்தியாபுரி நாமேகரய்யனை
சேனை பரிவாரத்து சொன்னங்கள் ஓர்த்தினங்கள் சகலமும் நிரம்பிய
நாக்ஷியத்தை விட்டு மித்திரமகாரிகதி கூக்கொண்டாடொன்று ஆர்ப்
பிடுத்து இலாச்ச விடுங்கள் இலாச்சவிடுங்கள் தமமுயிவர்களை

தலைமுனிவர் ஷா-விருத்தம்-இ-ம்-ஆரம்.

அயோத்திநாட்டில் வாழ்வு நடத்துள்ள யானைகளை
தயாராகப்பரிசனங்கள் தனமுதல்பாக்கப்பெய்தலாற்
செய்தியாராட்டின்னன் ருக்கவாத்தித்திடான்மெய்ப்பாங்கு
வியகுலமழிந்ததாடமே மேதினியாள்ருகோமே.

[illegible]

இவ்வாறு எக்துக்குகிடைத்த பாகிபமே பாகியம். இந்
ததீயாத்தியாநாடு தலம் பிந்தி ஓடுவ பரிவாரத்தினால் தன்
மேல் பானத்தக்கதாத் தானவாத்த துக்கிடுத்தான் தாகிள்பாய்.
ததாக்கம் பன்னாதுவாய் எக்துக்குகிடைத்த பாகிபமே பாகியம்.

இதையும் குறிப்பிட்டு விருத்தம்-இ.ய்-ஆனந்தபிரபு.

சூரியகுதத்திவந்ததோன் மலையிச்சந்தர்வுன்
பெருயிப்பருகயித்தி பெருத்திஞ்சுசயநாணம்
சூருந்நொப்பாநாந்நொப்பிபந்நொயிந்தம்
சாநாந்நொயிந்ததோன் மலையிச்சந்தர்வுன்

0-9

ஆரியகுலத்திலுள்ள அரிசுத்திர மஹாசனே சத்தியத்திலே
யுத்தித்திருப்பதும் பொறுமையுடையதும் தூணத்திலேயும் உணர்
குச் சமமானம் தூணத்தின் நடுகுணமாத்திரத்தின் யுத்தினுடைய
அசாடியொடிய சமயாக்கியமும் தபோநிதியாகிய இந்தவின்னா
மித்திர மஹரிவித்த தானாவந்திவிட்டதே சபாசு சபாசு
உண்மைப்பொயர்செய்தார் மஹாசனே.

உதயகாண்ட-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாணி.

பொலதேனெக்கொடித்தேயான் குறித்தான்
படித்தேனிப்படித்தேனென்புகாவே

அரிச்சந்திர விலாசம்.

முடிசெண்டாளுந்மோதாம்பெருநீர்முனிதாட்சுக்
அமுதங்கெனென்மனைவி மகனுடன்யாணமகல்வோமே
வதனம்.

தென்காவியி லிவ்வாமித்திர மகரிஷியே பென்னுடைய
தஞ்சைப்பாதிக்களையும் நாடுகாரம் சேலகாம்பிரிசெய்யும் தந்
துவிட்டேன் இதே இந்த முத்திரையோகிரத்தையுர் வாங்கிக் கொள்
ளும் ரிஷிகஞ்சுக்குத் தாவார்த்த இந்தப் பூமி பிழைபொரு தியைப்
போதாவது திங்கைகூடாது தாதுமென் பெண்காதி யிள்ளையுமாக
அப்பறத்தே போய்விடுகிறோம் உத்தரவு கொடும் சேலமி.

விஸ்வாமித்ரர்-விருத்தம்-இம்-அடாண
அரசுநீதநாயமெனியே துள்வதற்கென்கொண்ட
திருத்தெயும்குடம் கை திகழும் குண்டலங்களைமற்றும்
பரிவளவையும்கொண்டும் பணிவருமுள்ளிதெயும்கொண்டும்
அபரிவளவுகொண்டதனை நீயு பரிதிந்திடாஸ்மிதிச்செய்யாமே
வசனம்.

ந் அரிச்சந்திரமகாராசனே இராச்சியத்தைக் கொடுத்த
மில்லை இராசாங்கத்துக்கு வேண்டிய சிறப்புவேண்டி
தல் உன்னுடையகீர்த்துண்டாம் புசிறுதி வாதுவாக
ராசகல ஆபரணமும் உன்னிடபெண்டாதிபிள்ளையகீர
பரணமுங் கொடுத்தால் சந்தோஷித்தையடைவேன். ம

தேவரின் கீழ்த்தன்படியே சகல ஆபரணங்களையும் கொண்டு
 செரும இரதாரும் இனியாவெலும் உத்தரம் கொடுர் சுவாமி.
 விஸ்வவித்தரர்-வசனம்-ஆனந்தோபவாசுக்கள்.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்-ஆனந்தேசுவரர்களுக்கள்.

இராசன்-வசன் மீ.

அப்படியே போய் வருகிறேன் சுவாமி வாருட்பெண்ணைத்
தீர்த்தி அப்பா அடர தேவதாசா இத்தயட்டேடேபோவோம்
ருக்களப்பா.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே மதந்து போனேன்மதந்த
போனேன் ஓடிவாரும் ஓடிவாரும்.

வாய்

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்-வந்தேன் வந்தேன் சுவாமி
விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-சௌராத்திரம்

பூமிபைத்தந்தாய்ப்பூண்ட பொற்பணிபெல்லாந்தந்தாய்
நாமினியுணைப்புகழ்ந்து நாட்டவென்றிதேயகலால்
பூமலர்க்குமுலாளுந்தன் புவையாகணுந்தீயும்
தேமமாயுத்தவென்றும் தெரிப்படிதருவாரே

வசனம்.

கேளும் மகாசனே சகலதாபிராச்சியமும் கொடுத்தீர் நீங்கள்
தரித்த ஆபாணக்கையெழுத்துக்கொடுத்தீர்கள் மூன்றுபரம உருத்
திருக்கப்பட்ட வஸ்திரத்தையுக் கொடுத்தேனும் அரிச்சந்திரம
காசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-சண்டர்.

ஆனாப்போயிப்போர்வஸ்திரம் அபிமானபக்கமாகும்
சாருமுத்காணமல்லாந் தஞ்சைவெறியிலுடையபா
தூரமாவேருந்தாட்டைத் தோட்டிதோயிராக்கவேனும்
திரமாயுசுத்திடாமம் தீர்த்தவெத்தருளும்சுவாமி

வசனம்.

அரிச்சி மான்டக்கமாமுமே தந்திரத்தைக் கொடுத்துவிட்டா
கிலாக்வேனும் தானும் அன்னியதேசக் காதலோரமாகவிருக்கி
ன்றதெனவென்றியிலுமென்புத்தோயிரோம் அபிமானபக்கமில்
லாமல் இருப்பதென்று தீர்த்தவேனும் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-போகனம்.

வந்தனும்மாதுவழி மருவியெழுத்தவாணடக்
சந்தனவெனக்குத்தந்தாய் காஷியவஸ்திரத்தகனை
சித்தந்தான்மெழ்த்துமுன்ற லேயாக்கிழித்தேயேகேன்
சந்தாவமுருண்டாருந் தக்கமுமொடியத்திடாயே

வசனம்.

மகாதபகசெய்து பேப்பெற்ற தானுத்தியிருக்கிற இரீத
காஷியவஸ்திரத்த துண்டாகக் கிழித்துத் தருகிறேன் நீயு
ந் உன்பென்சாதியும் விளையுக் கட்டிக்கழிக்கும் அந்தக்கத்தந்து
வையக்கொடுத்துவிடுகின்ற இரீதக்காஷியவஸ்திரத்தை யுதித்திக்
கொண்டாக் கொடுத்தவெனப்போல அழகும் கொஞ்சம் பிறக்கு
ந் தந்தவெனக் கசக்கிறேன் கொண்டும் பிள்ளாய் கொடுக.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

ஆளுத்தகாஷியவஸ்திரத்தையினைக் கிழித்துக்கொடுக்க சுவாமி.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மூலம்

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

பட்டுவஸ்திரத்தைக்கொடுத்துப் பழக்கத்தத்துணியை வாங்கி
கொள்ளுகிறதும் என்னுடைய கரிமவசந்தானகொடுத்துத்தொ
லைப்பா தொலை

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பெண்ணே சந்திரமதி அப்பா அடா தேவதாசா காஷியவஸ்திர
தந்தை யுதித்திக்கொண்டு நீக்களுத்தியிருக்கிற வஸ்திரத்தைவி
ஸ்வாமித்திரரிஷிக்குக் கொடுத்துவிடுக ளப்பா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-முதலாம்.

தவப்பலந்தன்னிலமிக்க தருமநற்பொருளாய்ந்த
தவரிவாவிவஸ்திரம் தாயவணியேபோற்றி
அவத்தினிசெக்ககூப்பமி அபிஸ்வரியம்வஸ்திரமெல்லாம்
பவத்தினிசெழித்திடாமற்பற்றிக்கொண்டது தான் பாக்கியம்

வசனம்.

சாணஞ் சாணஞ்சுவாமி எங்கள் பூமிமுதலாகிய சகல அபி
ஸ்வரியமும் நான்குருய்த்திய வஸ்திரமுதலாகியதகளும் விண்ணிலே
தாடைவாரக்காமல் தேவரினாகக்கொண்டுநான் எங்கள் பாக்கியஞ் ச
வாமி.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முதலாம்.

ஆன்பெண்ணிரண்டினுள்ளே யபிமானமதனைக்காக்க
மாண்பெறுபுவிபிழ்முறும் வஸ்திரமேநிலையயாரும்
செண்புகழ்ந்தகார்தாடு திபுவளமெல்லாங்கொண்டு
நாண்பலிவஸ்திரங்கொள்ள நான்செய்ததுவேபாக்கியம்

வசனம்.

கேளுந் சுவாமி எங்கள் தந்திர முதலாகிய சகலபாக்கிய
முக்கக்கொண்டு நான்கள் உருவியிருக்கிற வஸ்திரத்தையுங்கக்க
கொண்டோ அதுதான் எங்கள் பாக்கியம் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அப்பறத்தேபோடா பிஞ்சிலே யழுத்த பயலே.

தேவதாசன்-வசனம்.

தூரத்தேபோய்விடுகிற கொபத்தைப்பொறுத்தாட்சியுக்கவாழி

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

மன்னையுமுமக்கேதந்தென் வாழ்வையுமுமக்கேதந்தென்
என்னுமெனதுபாக்கியம் பாக்கியமுமக்கேதந்தென்
பெண்ணியமயிலாளிந்தப் பேதையும்மன்னுர் பானும்
தண்ணுமயினியுநாடென தன்விடைபெறப்படுகவாயி
வசனம்.

சாணஞ் சாணஞ்சுவாயி தேவநி நிதிடப்பிராசாரிஎன்னுடை
பாநாடு தனம் அன்மொபாணம்செய்யாக்கியமுக்கொடுத்து விட்பே
ன் இனிபெயல்பெய்சாதிபுந் பின்னாயும் நானும் அன்னியதேசம்
கனிலேபோய்ச் சிவனஞ் செப்பத்தக்கதாசக் செவ்வொடுந் வில்
வாயித்திர மகாநிலிபே.

விசுவாமித்திரர்-வசனம்.

ஆளுக்கெமாய்ப் போய்வாரும் அரிச்சந்திரமாராசனே

அரிச்சந்திரன் -வசனம்.

பெண்ணே சந்திராநி அப்பா அடா தேவதாசா இனிதாம்அ
ன்னியதேசத்தொக்குப் போவோம் வாருக்கென்பபா.

தேவதாசை-வசனம்.

இக்கொமாய்ப்பொலோயிடாதே.

விசுவாமித்திரர்-வசனம்.

ஒப் படு அரிச்சந்திரமாராசனே இன்னமொருகாரியாநீது
பொன்னே ஒடிக்கூடி ஒடிவாரும்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

சுவாயி சுவாயி இப்பே வந்தென் என்னமந்துபோனியோ அ
னாதத் தெரிடத் தெரிக்கும் சுவாயி.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

மந்திரவருவிடத்திற் மன்னியிதம்மன்னிக்கெல்லாம்
மந்திரத்தாசையொழிந்த திக்குதுகானொசொல்வாய்
நிறைந்திடுபாக்குசெப்பு நிறையாணமேற்கவண்கல்
சுறித்தனத்தொடுக்கின் யிப்போதேதருகுவாயே

வசனம்.

அக்கொணாய் ஒப் அரிச்சந்திர மாராசனே இந்தப் புயியிலி
ருக்கிற இராசைக்குக்கெல்லாம் ஒருவர் தக்கவிடத்திற் வைத்து
மந்திரபொன வடைமொகெல்லாம் அவர்களை தாருனா அக்கொணு
ருக்கிறப்போ தருமத்துக்கு விரோதமாச்சுதே அரி-யியாணையின்

பேரிந்திற்று-வண்கல்வெறித்ததாம். கொட்டினபொக்கின் தம்
மிடயாகத்தக்காக வும்மிடத்திற் தன்னாங்கி அடைக்கலமாசனவைத்
தேனே அந்தப்பொக்கின் கொடுத்துவிட்டு அப்பறம்போம்பின்
ளாய்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

நாடுதகாமத்தநால்வண்கச்சேனைசெம்பொன்
ஆடைபாபுணமெல்லாம் ஆவணயந்தராணாவர்த்தேன்
கொடுப்பாணமீது குறித்ததெவல்போந்தாரம்
தடியபொன்வெறிக்கே திணத்ததாந்தருவாருண்டோ
வசனம்.

கேளும் சுவாயி விசுவாமித்திர மகாநிலிபே சந்திரநிதிர
டு தகாம் பாணசேனையும் தன்னவகத்துகானுதி சகையாதிபமு
ந் தேவநிக்குச்சுதாணாவர்த்துவிட்டேன் அப்படியிருக்கதான்நீத
நாய்கடையாருவிதயோது என்னிடத்திற் தானும் வாய்க்கென்பான்
நா பொக்கிஷ சாணத்திதானே வைத்திருக்கின்றதை பிரதிபுல
மாசக் கொடுக்கச்சொன்னால் நன்னெக்கே யிருத்துகொடுப்பென்
சுவாயி.

விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

தானாவர்த்திட்டயுத்தன் தாணிதன்னசாநாடு
சாருமுன்பாக்கியமெல்லாம் சந்தேகமில்லாமல்சூ
ஆணாநீமோசஞ்செய்ய அஞ்சாமற்பேசவந்தாய்
பாரியாநோ அந்தப் பணயில்லையென்றாற்போதும்
வசனம்.

கேளும் அரிச்சந்திர மாராசனே பெண்ணைத்தானேயிப்பது
மோசஞ்செய்வாபென் மறியாமற்போனேன் உன்னுடைய தாடுத
கா முகல விய பாக்கியங்கொத்தானா வார்த்தமுமெய்யே யிப்போ
து உன்னுடைய குணத்தையப் பார்த்தால் அதற்குட இல்லையென்
து செவ்வணாய் போந் காண்கிறத நீ எனக்குக் கொடுத்தானம்
உன்னிடத்தி விருக்கிறதை இந்தனோகம் அறிபாநா இல்லையென்
ருகிலும் சொல்லிவிடும் அதுபோதும் மாராசனே.

இதுவும் விசுவாமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

எனக்கென்னபெரிதோந்தா நெனக்கமென்பித்தாய்ப்பெய்யே
திணக்குமுக்குத்திசுமுன்னோடு தெறிபிசுசாரினையோ
கணக்கெய்துபாம்புவெண்டாம் கடுகியேயில்லையென்றால்
உன்கிதுசகாயமாகு மொழியுமென்கடனும்பா
வசனம்.

இவையையா என்னாணும் விருதாவிலே திசும்புகிறாய் உன்

ஆதலால் பெய்திவிட்டாலும் அருமையொத்திட்டுவந்த
வெள்ளமுனியேயெந்தன் பெய்யுதையுணையது

[illegible]

2017年12月22日

SECRET

நகர அ. அரிச்சந்திரவிலாசம்.

தேன் மொழிச்சத்தி. மதி புஞ்சுவனுந்
தெழுநிச்சத்தா பம்பனுமருகுவ

(۷۷)

பபாது-விருத்தி-து ம்-கண்டா.

வஞ்சனைபாற்றா முடனாகி காழ்ப்பும்
 வளமானபாக்கியமெல்லாம் உண்டாகக்கொண்டி
 பஞ்சகையைப் போக்கினை விபுடன் மகனும் கூட
 பயநீதுவர ஆரிச்சந்திர மகிதன் பாரிசு
 அஞ்சிதகடநடந்துவர அயே த்விதாட்டை
 யாச எச்வவென்று விஸ்வாமிதரம் தெரிமேல்
 பிஞ்சிபெருமுடன்கூடவே கண்ணிவாடி
 பிண்டமுதுநகரினாள் ளாள் மென்மிக் றுளா.

சென்னை,

இந்தப் பிரகாரமாக விஸ்வாமித்திரர் கலபாக்கியங்களைப் பற்றித் துக்கொய்க்கிப் பட்டாபிஷேகம்பண்ணிக் கொள்ள நேசேநி வகுந்ததையும் சந்திரமதியுற் தேவதாஸனும் பஞ்சகளைப்போலவா அரிச்சந்திரமகாராசன் லாக்ஷணடயாய் வருகிறதையும் ஊரிலுள்ளவெனதுடன் கூட்டுப் பிரஸாபிக்கிற விதஞ்சாண்ட

அயோத்தியப்பிரதான பிரதேசப்பிரதேச-தரு

தி-ம்-கண்டா-தாளம்-பு,இ

வெற்றிதமேநிகனவேண்டைக்குட்போய்தாட்டை
 விடவிதிதானே
 விதிதானே
 பற்றிபெரிபுறேகண்ருக்கபார்க்கவுத்தருமோனவையோ
 பரிதாபம்இந்த
 பரிதாபம்
 மாபயின்புறவிதாக்கெய்தவஞ்சனைநருமோனவையோ
 மறிகேடுமோபேசின
 மறிகேடு
 தாயுந்ததானதபுருசுப்பெயர்நிபெய்திருந்தோம்
 சதிசெய்தாப்பதன்
 சதிசெய்தாப்ப
 கல்சூர்த்தையுநித்ததபுடையுநிவ்வாயிதான்
 கருத்திரக்கோதேயுயோ
 தெய்வமே
 செகலுடையுயிர்த்தகஞ்சித்தபேயிரிடத்தால்
 சிவக்குடுபாதகணையே
 தெய்வமே
 தயிலையாயுள்ளவர்க்குநடுவாயுமோதேயெய்வம்
 தனக்கத்துதையோகிரகரி
 தெய்வமே

அரசிசைந்திய விவரம்.

FROM

மெல்லிசைநீரொழிந்த விதியும்வருமொழிகோ
மேதினிபொருதே அப்போ தெய்வமே
சோதிமணிமுடிக்கோளும் தூலக்கிபருண்டலக்கோளும்
குத்தினைபைக்கண்டோம் அப்போ தெய்வமே
ஒதுபுசுமிநிகாடோளும் உடைவானதனைக்கோளும்
தூற்றதூடைதன்னுக்கோளும் தெய்வமே
சொரினப்பட்டுவெல்லிரம்போய்த் தூலிடுதூண்டாய்க்கிழிந்தநீரை
தூலி வுடுப்பாரோ அப்போ தெய்வமே
என்னசெய்தானிந்தப்பாதவின்காமிதான் தெய்வமே
இப்படிசெய்வாருண்டோ தெய்வமே
தலைவனிருக்கச்செந்நீர்மதியினனுக்குத் தெய்வமே
தாழ்வுவாணமோ அப்போ தெய்வமே
உலகையாளுந்தேவதாசன்வருகியேதடந்தவா
ஒப்புமோ ஆருக்குமையோ தெய்வமே

சூழ்-கள்-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி

சாம்பலைப்பூசிச்சடைதனைவளர்த்துத் தவஞ்செய்யுஞ் சன்னு
திக் கூட்டம், ஸூர்பொழிச் ஸனத்தி லிருப்பதுவிடும் புனிதமாம
யோத்தியாண்டிடவே, தாம்வருவதுமெங்கையாளுஞ் சத்திப்பரி
ச்சத்திராட்சிபா, தேர்புநீரடக்கையனைவியுமகனுந் திகைத்திடக்காண்
பதம் வித்யோ.

வசனம்:

கேளும் என்னாண்டவரைய அரிச்சந்திரமகாராசனே சத்தி
ராமைய்யனும் இந்தக் குழந்தையுந் துக்கமடைந்து பின்னேலாத்
தெனரீகைவெடைராய் நடக்கவும் நாங்கள் காணலாக்கதே காட்டி
லையிருக்கிற இந்தச் சத்தியாஸிக் கூட்டங்கள் நாட்டை யாள்வருகிற
தும் அச்சநாங்கள் பார்க்கிறத்துக்கும் எங்கள் தலைவியோஜனைய
யோ அரிசுரி அரிசுரி.

ஆரிசீசுப்திரன்-விருத்தம்-ஸ்ரீராகம்.

சுலங்கிடு சேஷபட்டா மென்னைச் சூறுதியேயிவந்தோந்தேட்டுத்
 ஸுலங்கிடுபெருப்பிடுத்தொன்னை நூலாத்தனயிகளேசெய்வார்
 விசுவகொழைவா நூலாந் விளம்புமென்சத்தியவாந்நை
 கலநயிதநூலகந்நாந்நூல்தன்முலதவாந்நெருப்பி

காட்டி-வயிருப்பாசித்தக் கைப்பெறையோத்தியைக்குத்
தாட்டி-வயிருப்பாசீயன்னே தம்மிவர்களைப்பாபத்த

தீயிங்கெனெனென நிருபன்ருனைதொழும்பக்
கட்டியவழிபினுலே குறித்ததொத்தபயிளாநீர்

வசனம்.

தம்பிமகாமாயசாலி தம்பிட அப்பர்ரொல்லுமெது சரியேழு
கூடுலே தன்மைப் பார்த்துக் கஷ்டமாய்த் திரிந்ததீர் தானே

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணாமகாமாயசாலி எனதென்கிவருப் அப்பர் தப
கபன் னுமென தபகபன் னுமெனென்று முண்டைக்கட
டிக்கொண்டதொரு அனதென சொல்லுகிறோ அப்பர் தப அம்ம
மார் வயிற்றினை பிள்ளை பிறத்ததே அனதென்கிவருமெனயோ

மகாமாயசாலி-வசனம்.

தம்பி மகாமாயசாலி அதுவல்லாமல் இவ்வுருளை யிராசா
வாயிருந்த தாட்டை யாண்டுகொண்டிருந்ததொரு கத்தபாதி
க்குக் கொஞ்சம் புண்ணியக்கிடத்தாற்போல் தபயிளாநீர் தபயி
ளாநீர் தபயி.

இதவுரு-மகாமாயசாலி-வசனம்.

கவாமி கவாமி முன்னுனை தீதாட்டையாண்டபோதுசாப்பி
ட்ட பதார்த்தம்வெல்லாம் இப்போது தினைத்துக்கொள்ளும்
கவாமி.

மகாமாயசாலி-வசனம்.

அண்ணாமகாமாயசாலி அன்தொன் சொத்துக்குவிக்கி
ட்டைவிட்டு தாட்டுக்கு வந்ததீர் இதை இருக்கிறுள்ளே அப்பயி
கை அருள்புரியு கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு இனி பெருமைக்க
டாப்போதை தின்றுகொடுப்பீரே னப்பர்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-கவிபாணி

இத்தன்கிவருமென யிடைவிடாதுள்ளிப்பாணை
பந்திரிக்கு பந்தி பகடயிதுதானியசாலை

அத்தயிக்குகொள்ளு பணிபெறசெங்கொள்ளொளும்

தந்தன்கிவருமென தந்தன்கிவருமென தந்தன்கிவருமென

வசனம்.

சாணத் சாணக் கவாமி யிதாரூஞ் செக்கொல் கையிவ்வாக்
கிக்கொள்ளும் இராச்சிய பட்டாபிஷேகம் செப்துகொள்ளும் த
ட்டையாண்டு கொள்ளும் இதைவாண்கொளும் குணகொளும் பொ
கிஷகொளும் தன்பகொளும் தந்தன்கிவருமென தந்தன்கிவருமென தந்தன்கிவருமென

வித்துவிட்டேன் இதைவெல்லாம் கைக்கொள்ளும் தான் அன்ய
தொன்னைக்குச்சென்று யாசஞ்செய்து தேவீருடையவிலாசி
கைக்கொண்டு விடுகிறேன் கவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

அப்படியே சகலமு மெய்யுனித்தக்கொண்டேன் இந்தநிக
காதனைத்தெயிருந்து தானே யிராச்சியபாரம் பண்ணிக்கொள்ளு
கிறேன் தீர்ப்பாய்வாரும் அரிச்சந்திர மகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்தவராளி.

மந்திரிமுதலாய்மற்ற மன்னரோருகன் தீர்த்த
இத்தமாமுனிவர்கொண்ட பென்னுசொல்லுகவெண்ணி
சத்ததம்வாழ்வீவந்து தான்னைவாங்கிக்கொள்ளீர்
அத்தயிவல்லா தபுயல் மடைகுலேனுள்ளாளே

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமுதலாய் இராசகூட்டங்களே குடிகளே
இத்தமாமுனியாலருகைய வாந்தகைய பென்னார்த்தையாக தினை
த்து அவர்கொம்படி செட்டிருந்தால் அதனுலே பெனக்குவருகி
றபுண்ணியமெல்லாம் உங்களாலே வந்ததாக இருக்கும் ஆனையா
ல் இப்போதே வந்து வணங்கிக்கொள்ளுங்கள்.

மந்திரிவசனம்-அப்படியே செப்கிறோம் கவாமி.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி.

கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி
கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி
கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி
கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி கவாமி

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

இனி பெனக்குச்செலுகொடும் துருதுனைமாதிரிக் கூடக்க
ட்டிம் கவாமி.

விஸ்வாமித்திரர்-வசனம்.

கேளு அரிச்சந்திர மகாராசனே தானேயினான் ஆனைய
ப்புகிறேன் தம்முடைய பொன் ஓடிப்போகுதா தீஇன்றைக்கு
ட்டைததைவிட்டு வெளியே போயிரு தப தப

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அப்படியே வெளியிலே போயிருக்கிறேன் கவாமி

சாணஞ் சாணஞ் வையி இந்த பூனோத்திறுண்டிபெயர்
 வெல்லா மெனக்கு வேண்டியதில்லை அன்னிய சுதிரீசு ஞாந்
 போகத்ததாந் விருப்பப்போகதமிழ்ச்சைகுடமாயாபாபாபா

௪௪௮ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பேடைமயிசாளுடனேபின்னையுப்பின்னேகாப்
பிரிவாரோகங்களைப் பிரிவாரோ
கேதசாஸ்திரங்கத்தவிலாமித்திரானுக்
கெவ்வளவுவினாபாதோதைய வினாபாதோ
மேதினியாண்டிருந்தவினாப் விடவாமோ
பாதவிக்கவிடவாமோகை விடவாமோ
பாக்கமெல்லாம்பறித்துக்கொண்டு பழையபொருளைத்
தாக்கொன்னுப்பதையாதோதெஞ்சும் பதையாதோ
எக்கமுற்றமுற்றமன்னகா பிரித்துபொன்னைத்
தருவெனென்றவிரக்காதோதைய விடவாமோ
கொப்பனிக்கும்பாதையோ கொதமனாபாதநீதாக்க
கொடுக்காதோதைய விடவாமோ
சரிப்பனையோதாக்கனித்த தவமுனிவன்கீழிருந்து
தளர்வோமோதெஞ்சத் தளர்வோமோ

பிரகாசன் விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

புவிபுழையோத்தியானும் புவிதருத்திருச்சக்கீந்த
தவநிலாமிச்சந்திரந்தா சத்தருமனையேதொற்றி
கவனிக்கொட்டமுதேதாக்கின் காதவிக்கவாமித்தான்
அருந்திக்கொண்டோமோ அருபருவருகுமோமே
வசனம்.

தேவரித்தத் திருக்கோதத்துடனே பட்டணத்தை விட்டுப்
போதவுந்தாக்கனித்த மனாராசான விஸ்வாமித்திராசொல்லுக்
கு அடக்கித்திரவும் தருமா தாக்கொன்றும் கூடவேவருகிறோக்கையி

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

பெருத்தன்னையிலவாமும் பிரகாசனேக்கீள்கீள்க
வருத்தமையெழியவேண்டாம் மனத்தவொழியொத்தன்
கருத்தினிக்மதித்தேயத்தத் கவனிக்கொதையித்தேயத்
திருத்தமையவொத்தேயத்தத் திரமுடல்வாழ்குவிதோ
வசனம்.

தேருக்கள் பிரகாசனேயெனக்கீள்கீள்கவினாப்படவேன்
புவிதில்ல புவிதருக்கொரு வருத்தமுடவோது வன்மனப்பூரிக்க
மாகனன்னுடைய மனாராசத்தையவருக்கே கொடுத்தேன்கீள்கீள்க
திருத்திராமித்திராமல் அவர்கொதையமுதலுக்கீள்கீள்க

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

௪௪௯

பிரகாசன்-வசனம்

தேவரித் திருவாக்குக்கு மறுவாக்குண்டோசவாயிஅப்படியே
பிருக்கக்கடவோம் எங்கள் தலைவிதிப்படி பாசுகது மகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

ஒரு குகைவும் கராத சகமாயிருக்கின் பிரகாசனே.

இதுவுடையரிச்சந்திரன்-வசனம்.

அடா அப்பா தேவநாசா பெண்ணே சந்திரமதி சாயுதநிக்
கு அக்கைப்போயிருப்போம் வாருங்கள்.

தேவநாசன்-வசனம்.

அப்படியேபோயிருப்போம் வாருமென்பிதாவே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அசாதன்களாகம்நாடு மனித்தரிச்சந்திரான்னன்
கடைசிறு வற்பொன்னை யுவந்தளித்திருவேனென்று
கடைசிறுசாயுதனணிக் காதலிபுடனிருக்க
முறைசெறியபாதத்தியாளு முனிமனத்தளர்கிருளே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகத் தன்னுடைய இராச்சிய முழுமையுத்த
காவார்த்தமல்லாமல் தொடர்வழக்காகத்த பொன்னையுத்தருகி
மே னென்று சம்மதித்த அரிச்சந்திரமகாராசனாவை சாயுதநிக்
கையில வந்திருக்க அங்கே அயோத்தியாபுரிப்பாளவந்த தன
முனியாகிய விஸ்வாமித்திர மகாரிஷி வினாப்படுகிற விதிகளாக

விஸ்வாமித்திரர்-வினாப்படுகிற-தரு

இ-ம்-சதுசுவகம்போதி-நாளம்-ஆதி.

இனிதானெப்படிமுடிப்பேன் இந்தச்சபதம்
இனிதானெப்படிமுடிப்பேன்

சனிபுத்ததபாஸித்திராச்சபதனிக்
தக்கீயிட்டேனெய்யோ சாதிப்பதுவுமெப்போ (இனி)

பாணியின்மேலொருபுறமாவின் துதிசுறு

சுறித்தகவனக்கல்புபோத்தாநம்

நான்கொடுக்கச்சொன்னுத் தளர்மத்தொடுத்திருக்கீ
சத்தமென்னுத் தமோனென்க்கொளம்

நாயு

அரிச்சந்திர விலாசம்.

ஆனமட்டும்பார்ப்போமென்று ஈட்டி முத்துவிட்டேன்
அங்கே வெல்ல நினைத்த
செவ்வெலச்செய்தேன் (இனி)

மாயமிருக்கட்டத்தால் மலையோலோபன்றிபினால்
வளநாட்டிற்குச் சென்றேன் வெகுமோசம்
தேயம்பன் னுவாணென்றெண்ணிச் செப்பெண்ணை
விட்டேனீக்கிவிட்டானறியாதே வித்பாடி
சாயுமோதாது செப்புத் தந்தாராவித்தைடைக்கே
நாயு பிசைத்தது
தாமிர்பெட்டைமடக்க (இனி)

உண்டானபாக்கமெல்லா மொன்றுத்தப்பாமல்வாக்கி
பூர்த்திக்கூட்டுமப்பப்படுவாரு
கலையோரிக்கையென்னென்றுவாக்கி
கைக்கொண்டேந்தியிருந்தவிதோடு
பெண்ணினைத் துயர்த்திநான் பேதியாக்கினேவிட்டால்
கொண்டென்றுப்போன்றருகே
கட்டுபென்றுப்பிட்டால் (இனி)

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

தம்பி மகாமாயசாஸி அப்படி நான் வாங்கொண்டு அழந்தொ
டக்கிவிட்டேன் உடனடியும் (இனி)

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

அண்ணைமகாமாயசாஸி தாமிரன்டுபெருக்கடக்கிக்கொ
ண்டருவோம்.

மகாமாயசாஸி-வசனம்

தம்பி மகாமாயசாஸி அப்படி யாகிலுஞ் செய்து தொலைப்
போம் வா வன்வாயி ஊனாயிருக்கிறீர்.

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

அண்ணைமகாமாயசாஸி காட்டிடுகே யிருக்கிற. வெகுதூரக்
கண்ட கிழமரி ஊனாயிருக்கிறது தீபார்த்திருக்கிறதாய்.

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

தம்பி தான்பார்த்ததில்லை அது எப்படியிருக்கும்

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

அண்ணை யிதோ இப்படியா இருக்கும் தர்மபுலகையுள்ள
னையிருக்கிறதோ.

அரிச்சந்திர விலாசம்.

நாயு

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

அடா துஷ்டப்பயனே வெண்ணடா சொக்துகிருபி
மகாமாயசாஸி-வசனம்.

பின்னையொன்றில்லை சுவாமி தேவரீர்தான் தயவுபுரு
தாக்கோல் கூட அருவோமாவென்று ஆலோசனை பண்ணுகிருபி
சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்-அடந்தாயோயி துஷ்டப்பயனே

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

வன் சுவாமி உள்ளத்தைச் சொன்னால் ளென்னென்ற விதிவிதி
பொது-விருத்தி-இம்-பந்துவாளி.

வஞ்சனையாலேயேய்த் மனைகொப்பொசொல்லாணென்று
தெஞ்சத்தாக்காளித் துவில்வா மித்திரனினத்தெழுந்து
சஞ்சலத்துடன்பதுங்கித் தாக்மறைத்திருக்க அந்த
தஞ்சைன்னவன் பால்பந்திரித் தலைவர்தான் தாய்ந்தாரோ

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக விஸ்வமித்திரன் விசைப்பட்டு அரிச்சந்
திரன் என்னைபேசிக் கொள்ளுகிருக்கு வென்று சாயுதத்தினையி
லே வந்து பதுங்கியிருக்க அரிச்சந்திரமகாராணிடத்தில் மந்திரி
த்தலைவர்தான் விசாரிக்கவருகிற விதக்காண்க.

மந்திரித்தலைவர்-புலம்பல்-தரு-இம்-பந்துவாளி-அடதான்

ஐயையோவுடனே தாக்களெப்படிப்பிரிவோம் உன
தடைக்கலர் புருத்தோமே-கூடவருவோம்
தெய்வமிப்படிசெய்யுமென்று
திரைமுற்றியோங்கித்தையிற்றுகியோம் (ஐயை)

அமிக்குமோசொல்லுமுன்னிலித்தருதுசெய்யத்
அடக்கொண்டவிஸ்வமித்திரர்க்கென்ன
தடுக்கொண்ணுதவினையுட்கினைகதேது விதிபெய்க்கு
தவஞ்செய்யுமுனிவர்கொடுமைசெய்த செஞ்சு
தடுக்கெய்சொல்லத்தெய்வ பித்திரோ
தம்மைக்கொல்லும்பனைக்கொன்றத் தெய்வோ
மிடுக்குன்ன அந்தமுனிவர்க்
மிண்டோடிப்போவாரோபயப்பட்டுக் கொண்டு (இனி)

சுருது

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி

செங்கோல்செல்லிப்பராசாளும்திரிச்செங்கனித்தமந்வேந்தே
இக்கோலோமைபெயர்விந்த இளமாமயிலுந்திருமகனும்
தக்கதுழன்றுதயங்கிவந்த தளருமுனதுதிருமுத்தின்
இக்கோலமுபபொய்கருந்துவதை ஸ்திரமாய்ப் பார்த்து மகிழ்வோ

வசனம்.

(மேள்)

ஐகயபேர இத்தகர்பபிவிரைதபாண சந்திரவிலாசம்மனுந்தே
வரி திருக்குமாரனுதித்தக்குழந்தைதேவதாசனும் பச்செசெ
கூப்போக இப்படிப்படிதவித்தவா வும்முடைய கிள்காரமுப்போ
வ் தீவருத்தப்படித கூப்படிப் பார்த்திருப்போச்சவாமி.

அரிச்சந்திரவிலாசம்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி.

சுருதிவந்தவாக்கை மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி
பொருத்துமெச்சந்திரவிலாசம் பொய்க்குறினைக்கொணாது
பெருந்தகாநிந்திரந்திரப் பெருகையுடையபாவம்
இருந்தத்தமுனிவனபொய்க்கு கிடல்க் நிவாழ்ந்துவிடே

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரித்தலைவர்களே பூமிபிசே பிந்தபெருத்
கு நிலநிந்தித புன்யபாவமாவால் தாச்செய்தபுண்ணியத்
தக் கொருவிசேய மிக்கவாக் அந்த விஸ்வாமித்திர பகாரிஷிபி
ன்சொற்படி கேட்டு வாழ்த்திருக்கள் மந்திரித் தலைவர்களே

மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி

அதர்மமாயும் அதாட்டப் பகரித்ததற்கும்கல்மல்
முதல்வந்தபொய்க்குக்கேட்டு முடிந்தொருவழக்கைகாடிச்
சுருதுண்டினைப்பள்ளேயுந் தூதேசத்திந்தோரும்
விதம்நினைத்திட்டவிஸ்வ மிதான்கொக்குவாரோ

வசனம்.

கேளு மெக்கள்கண்டகோ ரிஷிகேருக்கு அதர்மஞ்செய்ப்பத் த
ஞா நல்லது அப்படி அதர்மத்தக்குட்பட்டு மோசஞ்செய்துநா
ட்டைப்பறித்துக்கொண்டது மக்களமல் முன்னேதான் வங்கினை
த்த பொய்க்குத்தாவென்று மொருவழக்கிட்டு அன்னிய தேசத்தி
ல் லொடிப்போகத் தூத்தலாம அப்படிப்பட்ட விஸ்வாமித்திர
மாரிஷிக்கு இரக்கப்படலாமா சவாமி

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அவரோருக்காலு மோசஞ்செய்ததில்லை இப்படிப்பட்டவா
த்தை ன் சொல்லவேண்டா மந்திரித் தலைவர்களே.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சுருது

மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி.

அத்தான் விட்டானோமுன் அருகையாய்த் தானம்மொன்
சொத்ததைத்தருவாடயன்று தொடர்வழக்கிட்டயன்
இத்தலர் கிந்திராற்பத் தெட்டமாள்தருகையென்ரு
மத்தனைக்காவல்வைக்க மனுதெறிக்கடிப்பதுண்டோ

வசனம்.

அரிச்சந்திரவிலாசம்-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி
பறித்துக்கொண்டதோட விட்டானோ தானம்மொன்மொன்
ன்று அனைத்தாற்பத்தெட்டுதானித் தாவென்னுமென்ரு
னைக்காவல் வைக்கத்தருபா இதுமுன்னிதிக் கடுக்குமா மகாராசனே

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அவரோபடி செய்தாலும் தாக்குச் சந்தோஷம் திக்கவா
சொன்னபடி கேட்டிருக்கள் மந்திரித்தலைவர்களே.

மந்திரித்தலைவர்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னிவாமி.

ஆண்டதோர்பணிகொண்டதும் பொறுக்கிவழங்கிக்கொண்டு
கீண்டதோரிலங்கித்தன்னினை நிலையுரியுந் துகொண்டான்
தூண்டிமாராதாஞ்செய் துக்காயாமனைக்கொண்டே
ஆண்டவரோயும்க்க யருமுடிசூட்டிவைப்போம்

வசனம்.

சற்றுபிரக்கமில்லாமல் தீவ்ளந்திர்த்திருந்த ஆபரணத்தையும்
உந்திக்கியிருந்த வஸ்திரத்தையும் பறித்துக்கொண்டு இப்படியிலைய
விட்ட அந்தமகாபாலியான விஸ்வாமித்திரனை வதைத்துக் கொள்ளா
ண்டவரே யுமக்குப்பட்டாயிடுவதஞ் செய்விப்போம்அதினுற்றோ
வுமில்லை மகாராசனே.

அரிச்சந்திரவிலாசம்-விருத்தம்-இ-ம்-மேளனை.

அரிச்சந்திரவிலாசம்-விருத்தம்-இ-ம்-மேளனை
விரிசதுர்மதையிவந்தி விளங்கியவிஸ்வாமித்திரர்
இரவலனாகவந்த விலாபுரித்தாரக்கியம்
தாக்கைக்கொள்ள வேண்டாய் நாதனைன்றவரிடம் வாழ்வீர்

வசனம்.

அரிச்சந்திரவிலாசம்-விருத்தம்-இ-ம்-மேளனை
கனைச் சொல்லலாமா கதைவேறுகொருகையு முடிவைப்பறிது தா
டு கொமமாய்ப்பொய்க்கப்பட்ட விஸ்வாமித்திரர் செவ்வென்று
தான்கொய்க்கத் தகாத தொழைக்கடோ இப்போதிக் கொய்க்

அரசு அரிச்சந்திரவிலாசம்.

ஓமத்திலே நாகப்பிராப்தியாகு மப்படிவாவொட்டாமல் அன
காயே பாசாவப்பாவித்து அவர்பட்டையிட்டபடி நடவுக்கள்ம
த்திரித்தலைவர்களே.

மந்திரித்தலைவர்கள்-வசனம்.

என்னுடைய பிராப்தியுபயவுச மிப்படியிருந்ததா ஈஸ்
வரா ஈஸ்வரா தேவரீருத்தாரப்படிக்கே நடக்கக்கடவோம்சுவாமி.

பொது-காச்சகம் இ-ம்-புன்குலவாரி

செய்குருகளுடன் திசுமுந்திரித்தலைவர்களும்
பாலமுதல்பெரியாரும் பதைததைத்துக்கதறியமு
ஞாலம்புகழரிச்சந்திர நராதிபதிதன்மனைதை
மேலுஞ்சாதிக்கவிஸ்வா மித்திரன்வந்துற்றனனே

வசனம்.

இக்கப் பிரகாசமாக அமுதுவருகிற பிரசைகளைபெல்லாம் தி
மத்தியைப்பிடி மறைத்திருந்த விஸ்வாமித்திரன் அரிச்சந்திரமகா
சாணைச் சொதிக்க வருகிற விதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரன்-தரு-இ-ம்-சக்கராபாணம்-தாளம்-ஆதி.

அறிவேன் அறிவேன்-ஊர்ந்தெய்க்படம்
அறிவேன் அறிவேன்-ஊர்ந்தெய்க்படம்

அரிச்சந்திரவிலாசம் அரிச்சந்திரவிலாசம்
அசத்யங்குடிசொண்டேதோ ஐயோவுன்னினைவை (அறி)

அக்ஷிபாயமாகக்காட்டில் மிருகங்களைவைத்ததா
யருத்தவத்தேர்க்குதவியான காட்டைச்சினைத்ததாய்
டன்னுமென்மத்திரிசுஷ்டிப் பன்றிதனையுக்கொன்றாய்
பாவவந்தனைபடித்துப் பாதகன்போலேநின்றாய் (அறி)

செப்பிரிவித்தைகள்செச்சாலப்புட்டிமத்திரம்
செய்வாய் யக்கம்மத்திரன் செய்வாயனெகத்தந்திரம்
ஓப்புச்சொல்லவென்றது முன்னெப்போர்க்கிடையாது
ஒரேவுபாயித்தை யுன்னிடத்திருக்குஞ்சுது (அறி)

பார்த்தவர்க்குமெய்யாகவே பட்டாபிஷேகத்தந்திரம்
பஞ்சசரிஷிகளென்று சொல்லச்சிந்திரைத்தாய்
தூர்த்தாணமந்திரிகள் சொல்லுக்கேசம்மத்திரைத்தாய்
சத்தப்பூட்டினென்றால் சத்தியவானென்றுகுறித்தாய் (அறி)

அரிச்சந்திரவிலாசம் ௪௮

விஸ்வாமித்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆரபி.

மறைவினிவிருத்ததாது ம் வஞ்சனைப்படித்தெல்லாம்
குறைவற்றத்தெய்க்கென் கொடுமைசெய்யரிச்சந்திரமகன்
நிறையுமுன்செய்வந்தாடு தீயெனக்கொண்டாயென்ன
விதம்பிசுபிராணனோடு விட்டதப்போய்விடுகெனப்பா

வசனம்.

பொதும் பொதும் ஓய் அரிச்சந்திரமகாசனே தெய்வா தி
னமாய் நான்மறைவிலேகெட்டுக்கொண்டிருந்த படியிருக்கென்
நீகிரி-ஞடனே பேசிக்கொண்டிருந்தாத்ததை நெல்லாம் நே
டென் ஊண்ணினுலுக்கென் தீசெய்தி வுபாயத்தையுபரித்தா
ல் நமக்குப் பயபாயிருத்தித்தது உன்னுடு நகத்தை தீயவாக்கி
க்கொண்டு என்னைப்பிராணனுடனே விட்டுவிட்டாய் துடிப்போய்
விடுகெனப்பா.

விஸ்வாமித்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வாயினில்வாசத்தைவட்டினாகப்பெரி
நெய்னைத்துவந்தேசம் நிலையமெல்லாங்கெண்டென்
ஆயும்நாக்கொடுப்பெனுட்டை பதனைக்கொள்ளாயாகில்
தீயரித்தீயனாய்ப் செப்தகுற்றமும்போகாதே

வசனம்.

இப்பொதுதானென்று சொல்லுகிறேன் கேளும் இந்ததிராச்
சியத்தை உனக்கே கொடுத்து விடுகிற நனை நீ பெற்றுக்கொண்
டாலாசீசுது இல்லாவிட்டால் பாவினிலேயெல்லாம் மகாபாலியா
வாய் அதெப்படியென்றால் காட்டிலே யிருக்கின்றவாப்பிடாசீசா
திகளையெல்லாம் கொலைசெய்தாய் நானுண்டு பண்ணி யனுப்பின
பெண்டறிடத்தில் ஆடல்பாடக்களைக் கேட்டு அவர்களைபுடித்தா
ய் நான்மத்திரசத்தியினுலே இருஷ்டித்த பன்றியையுக் கொன்றாய்
அந்தப்பாவங்களை பெல்லாம் நீகைக்கொள்ளவேணும் பாவத்துக்
குப் பயத்தால் என்சொற்படி யிந்தநாட்டை நீ கைக்கொள்ள வே
ணும் தூயநிலு தூயநிலு.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-வாராணி.

சிறியோர்கள்செய்தபிழை பெரியோர்கள்பொறப்புதுவுக்கு
தீதானைய; குதியாமலிவ்வார்த்தை யென்னுடனே புணத்ததனாது
குணந்தானுண்டோ, தெறியதுப்பிச்சிடை னியாவா பென்னு
டை நான்போய்நின்ற; குறைவானபொன்னொடுப்பென் துறியி
வாய் தவப்பெருமைக் கொழுத்தே போந்தி.

உசு

அரிச்சந்திர விவரம்.

வசனம்.

ஒருகாலத்திலுஞ் சொன்னசொற்புகளேன். சிறியோர்என்செய்த குற்றமெல்லாம் பெரியோர்என்பொறுக்கக்கடவரீ ஆகையால் தவிராமணியாகியதேவரீர் அடியென் செய்த குற்றமெல்லாம் பெறுத்து ஒருதுணை பனுப்பினால் உமக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொன்னைக் கொடுத்து விடுகிறேன் தேவரீர் இந்தநாட்டையாண்டுமொன்றும் தீர்மறுத்தொன்றுஞ்சொல்லாமல் திருவுளமிரங்கி யுத்தரவு கொடுஞ் சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

நல்லது நல்லது இந்தக்குற்றமும் பொறுத்தேன் சொம்மவராமல் எவ்வொன்றை யெல்லாம் தாழ்த்தெட்டிநாளில்சரியாய் செலுத்திப் போடும்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அதற்கொருதடையா ஆளனுப்பும் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி

கொபஞ்செய்வில்வாமித்திரன் சோரலரீப்பாதம்போற்றி பூபதியரிச்சந்திரன்ருன் பொன்னுக்கண்ணுப்படுமென்ன தாபதரீபணியுமந்தத் தலமுனிநினைத்ததானே சாயம்பொல்க்காச்சாரி தூகென்னெதெறிவந்தானே

வசனம்.

அரிச்சந்திரமகாராசனாகர் பொன்னைத் தருகிறேன் ஆளனுப்புகென்றுசொல்ல விஸ்வமித்திரமகாரிஷி கக்காச்சாரியை யனதி லே நினைக்க நட்சத்திரத் தாசனாக வருகிறவிதம் காண்க

நட்சத்திரத்தான்-வருகிற-தரு-இ-ம்-காம்போதி அடதானம்.

தாசன்வந்தானே-நட்சத்திரத்-தாசன்வந்தானே
வரவேண்டியபொன்னுக் காண்ககாட்டிவிட்டால்
வதையாமலேகிற வதைசெய்மகாசுத்தர்

(தரகன்)

வெடுவெடென்றுபேசிக்கையை-விடுவீடு

மின்னுப்பூணூலை மன்னித்திருத்திக்கொண்டு-ஆகா
கடுகித்தாமகாவகத்துடனடந்து

கறுவிக் கறுவீத்தனக்குள்ளே சிறிந்துக்கொண்டு

நடுநடுக்கியர்தவரிச்சந்திரமகாராசன்

நமஸ்காரமென்றுசொல்ல நமக்கென்னவென்றுபொல்லாத்(ரி)

அரிச்சந்திர விவரம்.

சான்சுபித்திரிவின்கொத்தான்போடுகென்னென்றும்.

தறித்துச்சொன்னுக்கிட்டிக்குக்கொடுக்கென்னென்றும்-ஆகா
விஷ்ணுசந்திரமெனினுக்குதுகிக்கல்லவைத்து

மேசேயெறிக்கொண்டியிசையபிழப்பென்னென்ற

தாண்டிக்குவல்லோருமிந்தவரிச்சந்திரனைத்

செக்கிப்பிழிகென்னென்றகாட்டிவந்தாமர்த்தியமென்றது (தா)

பென்சாதிபமுதரானும் பின்னவந்தமுதரானும்

பெரிப்பார்வந்தமுதரானும் விடுவதென-ஆகா

கண்ணையினாலும் கைக்கலியினாலும்

கள்ளவுபகாரத்துப்படுகென

வண்ணஞ்சம்பளமெனத் தீயும்விடுவாயித்திரித்

கிரகங்கெய்தோத்கமெனக்கென்னென்றபாதை (தரகன்)

நட்சத்திரத்தானே-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை

காட்டியவாழிவந்தந்திரி தாணிபித்தமுலவேயிட

பாட்டியபயம்பாம்போ லாட்டிகென்னவாளுமும்

காட்டிமென்கண்ணித்பொன்னைக் கக்கவுத்திரிவேன்கைய

தீட்டிமென்கையிதா நித்யமாதவகோபோற்றி

வசனம்.

நமஸ்காரஞ் சுவாமி விஸ்வமித்திரமகாரிஷியே ஆர் உமக்கெ
வ்வளவு பொன்னொடுக்க வேணுமோ அவர்களைபாத்திரம் உம்மு
டைபகையை தீட்டிக்காட்டிவிட்டால் வதுபோதும் அவனைவல்லோ
ககல்லோலப்படுத்திப் பம்பாம்போ லாட்டிவிட்டிப் பணத்தைப்
கக்கை வைப்பீர்கள் காட்டிவிடும் காட்டிவிடும்

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு

காட்டிதம்சையமுண்டோ கைட்டிச்சந்திரன்நனை

ஆட்டியாய்பம்பாம்போ கைன்மகையாணாடுமும்

லாட்டமுற்றழுவெப்பாணை வாங்குவாய்பெரித்திதல்

பூட்டிமுத்திராணிபாலோர் பொய்வாச்செய்குவாயே

வசனம்.

கேளும் நட்சத்திரத்தானே நானிந்த அரிச்சந்திரனைக்கிட்டி
தற்கொருசந்தேகமோ கிரகனைப் பம்பாம்போ லாட்டி அகல்பெ
ன்சாதி பின்னவெல்லாம் கதறிபுறத்தக்கதாய் பெரிக்கரை வல
கையிற் வாங்குகிறதற்கொரு சந்தேகமோ அதுபெரிதல்ல கவிநி
யானிலும் உன்மைய்த்தியத்தினுலே பகன்வாயி கொஞ்சப்பகை
செய்யவே னும் அதுதான் உய்யிட தானி.

அ.அ. அரிச்சந்திரவிலாசம்.

தட்சதந்திரத்தாகன்-விருத்தம்-இ-ம்-தாட்டை.
பொய்யையுஞ்சொல்லச் செய்வேன் பொன்னையும் வாங்கிவைப்பே
செய்யுமென்றாணியெல்லாத் தேவரீர் தாமோகணபிரீ (ன்
மமவிழியானசந்தர் மதிபுடல்மகனுமென்மி
வதவதிகழுதுவாடி தவிவதிரங்குமெனே
வசனம்.

சேனஞ்செவாயி வில்வாயித்திர மகாரிஷியே அப்போசச
னா அந்த அரிச்சந்திரனைப் பொய்சொல்லச் செய்கிறதும் அவன்
கையில் பொன்னை வாங்குகிறது மெனக்கொரு பெரிதல்ல அவன
து அவன் பெண்ணையழ அவன்பிள்ளையழ அவரின் பட்டப்போகி
ருக்களேபாடு அடைக்கல்கு ஏதானதுக் கொஞ்ச யிரக்கப்படுவே
மென அதுவெல்லத் தேவரீர் காணப்போகிறீர் வில்வாயித்திரமகா
ரிஷியே.

வில்வாயித்திர-விருத்தம்-இ-ம்-மோகணம்.
காண்பதமெய்யே பித்தக் கபடனாமிச்சந்தர்மரு
காண்பிறழுகிட்டுநீர் தப்பியமாத் செலுத்திமேலும்
மாண்புகொட்டிடுகலவப்புச் வாங்கிக்கொள்வாட்டை பென்பாய்
துன்பெறுபுயினைத்தாம் தகையப்போலமுத்துவராய்
வசனம்.

சேனார் தட்சதந்திரத்தாகோ பொன்னைவாங்குகிறதானா நிரு
க்துதே அதற்குள்ளாக நீர்வைப்படுகிறதானா வித கீழ்க்கொள்ளி
லே நீதேன் வருத்தப்படுகிறீர் உம்மிடநாட்டைக்கொடுத்த விடச்
சொல்லுகிறேன் நீர்க்கொளியாங்குகொள்ளொன்று சொல்லும் அ
வன் சம்மதித்து வந்தால் அவனை நம்மிட துணையென்று நிறைத்து
சோடசவுபகாரத்துடனே யழகுத்துவாரும் இதுதான் மனக்குவ
ண்டியதுபோம்.

தட்சதந்திரத்தாகன்-வசனம்.

குணல் குணக் காட்டி விடம்

வில்வாயித்திர-வசனம்.

இதேநிற்றொரு பிழைதான் அரிச்சந்திர மகாராசன் யான
பின்பேலே நின்று வணக்கம் செறித்த தூய் பொன்னை ஒன்றி
ப்பகாரை தாம்பத் தெட்டி தானுக்குள்ளாக வாங்கிக்கொள்ளும்

தட்சதந்திரத்தாகன்-விருத்தம்-இ-ம்-தாட்டை.

தம்மைநீர்வழிக் கொணும் தானுக்காத்திருக்கவேணும்.
செய்யுமாய்ப்பெசுவனும் கிரித்ததாண்மமெனே
ரும்பலாங்கொடுவித்பொன்னைக் கொட்டிமுத்தெனடிப்போனார்
இம்மெசுருவெழுதுபோலே விக்கியெய்துமாத் தானாகுடேன்

அ.அ. அரிச்சந்திரவிலாசம். அ.அ.

வசனம்.

ஒப் ஒப் அரிச்சந்திரமகாராசனே சேனார் தாரானுந் திரை
ணன் மனக்கொதுவேனாயும் பயந்தேனே நர்மை நீத்தெய்வமு
க்கவேணும் நீருந் உர்முடைய ஆய்விடையாணும் பிள்ளையும் தக்
மைக்காத் தக்கொண்டு கூடவே யிருக்கவேணும் தாண்டேட்டே
துபொன்னைக்கும்பலாய்க் கொடுக்க கொடுக்கவேணும் சந்தே த
டைப்பட்டா லேதோ தம்மிடகொடுக்கிற ஆயுதங்களாலே உ
ர்மைநான் தெண்டிக்க வேண்டியிருக்கும் அழகுத்தடோதான
பொன்னைக் கொட்டப்போதாவது நாம் தெண்டிக்கிற பொதாசதா
ம்மே ஆவென்று லுடனே போய்விடுவேன் இவ்வெய்தெய்வ
னுனென்று சொல்லுவே னிதற்குச்சம்மதியானது கருகிறென்கொ
ல்லும்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னிவாசி.

தெண்டிக்கப்பொன்னைக்கொடுக்க செப்புபொன்னெவித்துள்ளே
கண்டிக்கத்தேவரீர்க்குத் தவனதிகாரமுண்டு
பெண்டின் 9ள்ளைநீண்டு பெருத்தசந்தார்பிழைசெய்தாலும்
கொண்டின்பொறுப்பிவாங் குலதெய்வந்தீரோகையி

வசனம்.

உம்மையெங்கள் குலதெய்வம்போல வைத்திருப்போமே ய
ல்லது குறைவில்லை பொன்னைக்கொடுக்கிறவாக்குந்தேவரீருடை
ய தண்டனைக் குட்பட்டிச் சொற்படிதடப்போமேயல்லது ஒருவி
த்தியாசங்களும் வராது கிருபைசெய்து கூடவாருஞ் சுவாமி

தாகன்-வசனம்.

எனக்கிப்போதுதான் சந்தோஷம் இனிமே லிருக்கிறதாவ
ம்மெரிச்சல்

வில்வாயித்திர-விருத்தம்-இ-ம்-சுப்பாணி.

காதினிலொன்றுசொல்வேன் கருத்தினில்வைத்துக்கொள்ளும்
சாதமுங்சதியுந் தெய்யந் தபிருடன்கொடுக்கச்சொல்லும்
போதவேயொல்வந்தாக்காடி பொசிப்பெனென்றுகாட்டித்தீர்தா
மாதமுதாருமெண்ணி வாக்குஞ்சம்பளங்கிட்டாத்த

வசனம்.

இன்னமொரு இரகசியக் காதிலே சொல்லுகிறேன் மனதிலே
வைத்துக்கொள்ளும் அவர்கள் சாப்பிடுகிறபோது கா யிலுநிழற்
ருளை யுக்குக்கொடுக்கவருவார்களே நீரதை காதிசாமல் தக்கதயி
ர்பெய் சதியுடனே திவ்ய மானபொகைந் வேணுமென்றுகேளுந்
ருவேளை யதுவுக்கிடைத்தாலும் என்பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டா

அறிஞர் கி. வி. வி. சுவாமிநாதன்

தீரகன் - வசனம்.

விஸ்வாமித்திரர் அருமை.

உரிச்சந்திரன்-வழுவன்.

விஷயம் பற்றித் தீர்மானம்.

அறிச்சுத்தான்-வாணம்.

தீரகம்-வசனம்.

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

பொது-விருத்தம்-இம்-செஞ்சூட்டி

உதாரணம்,

சத்தியகிரீச்சிவருமிற-தரு-இம்-செஞ்செருட்டி-தூனம்-பீலித்
தெய்வம்பொதுவென்பதுபொப்போ-ஐதர்மமெய்யோ
தெய்வம்பொதுவென்பதுபொப்போ-ஐதர்பயோஜனயோஜன

செய்யும்வகையினிப்பான் நாமதீயன்

திருவள்ளூர் செபரெண்டு குறிப்பன்

சுயேச்சாபிவிருத்தி

சுருத்திப்பிச்சிலைப் பர
தக்கலாபம் பெறப்படுகின்றது.

மிகவும் தாருக்கூடாது

தஞ்சை மிகப்பழை

தமிழ் மொழியை

தருமபிஷேகன்ருட்சலிபாதே

தவமுயிவள்தெந்நதாள
நயபுடையகங்கிரமகிரமகி

கருமமொசுதிரமதயாத
கலக்கம்செய்விஸ்வாமிக்கிரப்

தமிழேனா அதர்ம

தருமநாந்துண்டோதலைவீதி

தவஞ்செய்திவாருளாயர்ப்பெற்றிட

தமிழ்த்தேவதாசனான

எவ்வாறாயினும் துணிபால்

இந்த விஸய்யித்திரள் குறுநில்

கவலைடோமோவிதிபால்
தாதுவாழ்க்கைதிபால்

தீவிரம் பொருத்தவென்பதொன்றே

செய்வக்பொதுவுகன்பதுபொய்யோ

ஜெயப்பாளிபா-தெய்வப்பாதுவென்

சத்தியபிரதி-விருத்தம்-இ-

கண்ணாணிந்தகிளாட்சி காணவும்பெற

மன்முதன் மரங்கன் மத்த உலகஞ்ஞ

வன்மதிமுத்தாள் சத்திர மதியுடன் ம

மண் பிசைநடக்கக்கண்டுவாழ்வதே (அ)

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

கேளும் எங்களாண்டவராகிய இராசசகலோஸ்வரா எனதுதாயா
இவ் சந்திரமதிபம்மனும் இந்த தவப்புக்ரானிய சதவதாசனூதே
வீரநிபாதகமலங்கன்மோக நடக்கின்றதைக் கண்டால் மன்மாத்
கள் முகஸ்சிவனு முருகாத ஐயப்பா இப்படிவருத்தப்பட்டு நீ
ங்கள் நடக்கின்றதைப்பார்த்துநீரும் தான்பட்டணத்திலிருந்து
வழித்திரா நின்றுக்கூடவே வருகிறேன் கவாயி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-காவேரி

என்னிதுமுதுராநி யெங்கியோர் பாதேசிபொல்
பன்னுதன்னை கலைவிட்டு வருவதென்மத்திரிதான்
பன்னியவிஸ்வமித்திரர் பருத்தந்தரகசெய்ய
உன்னையல்லாதுங்கேரு குற்றமதற்குணவருகட்டோ

வசனம்.

கவராயெனது விவேகமந்திரியாகிய சத்தியகீர்த்தி தான்றாகி
பாதேசியன்றிருந்தால் என்னிது பாதேசியவழகுமாயி யிப்ப
டிவருகிறேன் அந்த விஸ்வமித்திரமகாரிஷிக்கு இராசாங்கு ப
ன்னுதமதற்குச் செய்யாயிருக்க உன்னையல்லாது உரித்தானம
த்திரியுண்டே. போய்விடு போய்விடு சத்திரீர்த்தி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆதிர்

சாறாபெருந்தும்வேண்டாக் கருதியபாய்படுவகூடாம்
பேறுபருளையுந் தம்ப பிரித்துதானிருக்கமாட்டேன்
நீறணிபுனிவனுக்கே நிலைமையோவடிமைபொதான்
சொறுவேண்டாமபேர்க்குத் தரித்திரமுண்டோகவாயி

வசனம்.

கேளும் எங்களாண்டவராகிய இராச சகலோஸ்வரா அந்தவிஸ்
வாமித்திரரிஷிக்கு தானேதானும் சொந்தாறுஷிது அல்லது நா
னேதானிலும் அவருக்கடிமைபா அவிட்டதி லெனக்கு மத்திரிசுத
ன்மைவெண்டாம் யாரிடத்திலே போகது சம்பளம் வேண்டியவன்
தானே சேவிக்கவேண்டும். சொறுவேண்டாதபேருக்குத் தரித்திர
முண்டா உம்மைவிட்டு நான்பிரியமாட்டேன் கவாயி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி.

ஆடையாபரணாக் கிய மடங் வரவர்க்குத்தந்தென்
தெடியவானேசேனைத் திருளெலா வர்க்குத்தந்தென்
காடுவாக்கடந்தேவந்தக் களிக்கெனெறுபொன்னைத்
தேடப்பொருளெயில்வந்து திகைத்திரிவாபொருத்திரி

வசனம்.

கேளாய் சத்தியகீர்த்தி என்னுடைய தாமிதகரம் யானேசேனை
ஆடையாபரண முககாரியதும் அந்தவிஸ்வாமித்திரருக்கேகொடுத்
துவிட்டேன் அவருக்குக்கொடுக்கவேண்டிய கூடனுக்காகக் களிப்
பட்டணம்மீடாய் இரக்கப்போகிறேன் என்பின்னையுமவந்து அ
லைச்சல் படவேண்டியா நின்றுமத்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டர.

அக்கினிக் சழிபிலைக்கே யழுக்கியேவதைத்திட்டாலும்
உக்ரபாய்விஸ்வாமித்ர னோங்கியேசபித்திட்டாலும்
சொக்கியதளருமுங்கள் துயரத்தையானுக்கூட
கதிஷிமில்லாமற்பாதி கைக்கொள்ளுகிருத்திடேனே

வசனம்.

என்னையக்கினிக் சழிபிலே தள்ளிச் சித்திரகதையாக வதைத்
தாலும் அந்தவிஸ்வாமித்திரரிஷிக்குக் கொபம் வந்து சாம்பலாகச்
சபித்தாலும் நீக்கள் பங்கிறகுக்கத்தை நானுக்கூடவிருத்தனுபவி
க்கிறதேயல்லாது ஒருகண்ணப்போதாவது தானிங்கே யிருக்கமாட்
டேன் கவாயி.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-வராளி

தான் தான்பட்டகருமெல்லாதான்ருண்ருலைக்கவேணுமல்லால்
தான் போய்ப்பயிம்பாடெல்லாநீ யானும்பயிவேனென்றாலும்
வான்சேர்வன்விழுனிவிஸ்வா மித்ரீரீமனதிற்குசலையாரோ
யான் போய்விழிபாளுடன்மகனும் வருவாரீர்போய்வருவாயே

வசனம்.

கேளாயெனது விவேக மந்திரியாகிய சத்தியகீர்த்தி தான்தா
ன்பட்டகருமத்தைத் தான்தான் அனுபவிக்கவேண்டுமெயல்லது
ருவரீ கருமத்தை யொருவ ரனுபவிக்கமாட்டானேன் அதப்படியிரு
ந்தாலும் கெட்டிக்காரானு மத்திரியமோசஞ்செய் தழைத்துக்
கொண்டுபோய்விட்டானென்று விஸ்வாமித்திரர் சலித்துக் கொள்
ருவாரீ ஆகையாலென்பெண்ணு பிள்ளைகளென்னுடன் கூடவரு
வாரீகள் தீர்ப்பட்டணம்போய்ச் செரும் மத்திரி

மச்சந்திரநாசன்-வசனம்.

ஓய்-ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நீரும் உம்முடைய பெண்
சாதி பிள்ளையுக்கூடக் கொண்டு போகிறதும் தம்மைக்காட்டிலேவி
ட்டுவிடுகிறதும் இவ்நாமோசஞ்செய்தான் இதோமோசஞ் செய்
தான்.

இதையெல்லாம் கண்ணீர் படுத்தியபாடாற்றமேலாசைக்கையெப்பாற்றத்தால்
வெவ்வுயிர் பிழைப்பதென நோக்கித் தன்வயிற்றுதலோடு கொடுக்கின்றேன் தப்ப

செய்யபஞ்சணைமெல்லமுடையது விக்கிற்றை நடைநடந்தால்
செய்யபஞ்சணைமெல்லமுடையது விக்கிற்றை நடைநடந்தால்
வசனம்.

ஆ எனது நவப்புத்தாவிதேவதாசா என் கண்ணினையென்
னையது கக்கை நானென்பது கண்ணினால் பார்ப்பேன் இதே
உன்னைப்பெற்ற பிதாவாகிய மகாராஜா உன்னைப்பார்த்துப்புகிற
துக்கத்தைக்கண்டால் இந்தவுகமெல்லாமமுமே அப்பாமகனே ப
ஞ்சணையின்மேல் புலிபங்களைத் தாவி பதன்மேல் நீ சிற்றடியிட்டு
நடந்தால் பாதம் நோகுமென்மறையையே அப்படிப்பட்ட நீ யி
தெவண்மணலில் நடக்கவும் தாங்கள் கண்ணினால் பார்த்து வந்த
தாமகனே பெற்றவயிற்று கொடுக்கின்றதே வெண்ணெயென்னை
வசனம்.

அரிச்சந்திரன் - விருத்தம் - இம் - ஆனந்தபாவி.
மூவருள்ளாமக்கல்யாண்கண்டு முறைப்படிவிவாகரான்செய்தே
ஆவலாய்க்கடித்தவத்தினாலுதித்த அருமைசேர்மைந்தனைப்பா
நீவருத்திடவுமுன் னுடன்தாயார் நின்றுநின்றுநின்று
நிலனில்லாப்பதுமைபோலிருக்கத் தெய்வமுய்விந்தவாறு துவே
வசனம்.

திரிமூர்த்திகளும் காணப்படாத திருமங்கலங்கண்டு விவா
கஞ்செய்து கூடி அருமையாய்ப் பெற்ற எகா கண பிபுகிறது
யாமும் தாக்கண்ணினாலே கண்டு சித்திரப் பதுமையோ விருக்கி
றென தெய்வமிப்படியும் விதித்ததாமகனே.

சத்தியகீர்த்தி - விருத்தம் - இம் - தன்னியாசி.

சிக்காதனத்தின் பிசைபுருந்த தேவையுனது துக்கமுமுன்
பக்கையதோர்மனையாரும் படுந்துக்கமுந் தான்பார்த்தாலும்
இங்கேயித்தவின்குழந்தை யெங்குத்தயார்பார்ப்பேனோ
பொங்கோர்தோளின் பிசைபெடுப்பேன் புனிதாவெறென்செய்வே
வசனம்.

ஐயையோ சிக்காதனத்தின்மேலிருந்து அசைக்கெய்ததே
வரீர் படுகிறதுக்கமும் தேவரீர் பத்தினியாகிய பெண்து தாய்சந்
திராகியபுயல் படுந்துக்கமும் தான்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலு
ம் இவ்வுக்குழந்தைபடுகிற துக்கத்தை நானென்பது பார்ப்பேன்
கண்ணினால் தென்தாசனை யென்தோளிக் கொடுக்க கொள்ளு
கிறேன் அமற்குமேலும் நானென்ன செயப்போகிறேன் மகாரா
கனே.

சத்தியகீர்த்தி - வசனம்.

அப்பாதேவதாசா என் கண்ணினையே என் தோளின்மேல் பி
றிக் கொள்ளு மப்பா.

அரிச்சந்திரன் - விருத்தம் - இம் - ஆசிரி

பெண்ணினாயிலேசுருப்பினுமது அப்பருத்தநல்லின்பவாரிதிபெ
கண்ணினால் கண்டிப்பித்தயாரும் கட்டக்கவுயினிபெண்ணால்வசனமோ
மன்கடப்பாதம்வருந்ததேயதனால் வந்தெந்தன்தோள் பிசைய
என்பபிராமனெழுந்தயவெழுத்தினியல்பிதோவறிகிலையோருவ
வசனம்.

ஐயையோ எனது பிராணபதமான சந்திரமதியே இந்த கடும
ணலில் வருத்தப்பட்டு உன்பாதம் தோக்கென்று நானென்பது ச
கித்திருப்பேன் ஆஇப்படிபிரமாவும் சமுதினான இருக்கீர்தி என்
தோளின்மேலேறிக் கொள்ளும் நானெடுத்ததுக்கொள்ளுகிறேன் பெ
ண்ணைசந்திரமதி.

சந்திரமதி - விருத்தம் - இம் - திலாம்புரி

பூகருநிலமகெருப்பொருந் துபுயமிசையடியென் பொருந்தியேற
தமனதுசம்மதித்தானானைதற்குச்சம்மதிக்கிறினைக்கலாபோ
சாமுடலுக்குறுதியுண்டோசத்தியத்துக்கழிவுமுண்டோ தாணிமன்
னும்மயிதுவ்வாறாகவருந் வருநீநடக்கிலந்தெறிசெல்லவேனே
வசனம்.

ஸ்ரீமகாஸ்சுபியும் பூமித்தவியும் வாசஞ் செய்நாதின்ற உம்
விடபுசத்திக் பேரில் நாயிலுந் கையாகிய நானைத்தகுமா தா
கமல்லாதிடைக்கும் நான்படுகிற துக்கத்தைப் பாரீக்கமாட்டாமல்
நீர் சம்மதித்தாலும் தெய்வம் சம்மதிக்குமா கீர்மாதிரித் துக்கப்
படாமல்தடந்தால் உப்பிடபின்புலே கூடவெறத்து வருகிறே
ன் மகாராசனே.

தட்சதந்திரத்தரான் - வசனம்.

அடாய் அடாய் ரேக்ககடுமது நெருக்கிறதுவேருவைபிரா
ணன்மபாறது நேக்கெப்படி நெக்கெயிபடி சொல்லுப் பிள்ளாய்
அரிச்சந்திரன் - வசனம்.

திரிகால சந்திராவதனைத் தவறாமல் ஓமாக்கினி வளர்த்திக்
கொண்டாநின்று பிராணானை இத்தவணற்சந்கை யொன்றுஞ்செ
ய்யமாட்டாது தெய்வீர்பாதத்தைக் கையிலந்திக் கொள்ளுகின்றும்
கவாவி.

செய்யப்ஞ்சணமெல்லமருமலர் தாவிச்சிற்ற ஓவையுந் துநீதடந்தால்
செய்யுபசாரமெத்தவுண்டதனைச்சித்தித்தால்மனந் தரித்திடுமோ

வசனம்.

ஆ எனதுவப்பந்தானுப தேவதாசா என் கண்மணியே உன்
னுடையதுக்கத்தை நானெப்படி கண்ணினுல் பார்ப்பேன் இந்நே
உன்னைப்பெற்ற பிதாவாகிய மகாராசா உன்னைப்பார்த்துப்படுகிற
துக்கத்தைக்கண்டால் இந்தவுலகமெல்லாமுமே அப்பாமகனே ப
ஞ்சணையின்மேல் புலிப்பங்களைத்தூவி யதன்மேல் நீ சிற்றடியிட்டி
தடந்தால் பாதம் நோகுதென்றமுடியே அப்படிப்பட்ட நீ யிந்
த வெண்மணலில் தடக்கவும் தாங்கள் கண்ணினுற்பார்த்தவும் வந்த
தா மகனே பெற்றவயிறு கொடுக்கின்றதே பெண்ணசெய்யவேண்
வண்ணசெய்யவேண்டாமகனே.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம் ஆனந்தபாவி,
மூவருங்காணாமங்கல்யங்கண்டு முறைப்படிவிவாகநான்செய்தே
ஆவலாய்க்கடித்தவத்தினுலுதித்த அருமைசேர்மைத்தனையப்பா
நீவுருந்திடவுமுன் னுடன்தாயார் நின்றுநின்றமுதிடநானுஞ்
சிவனில்லாப்பதுமைபோலிருக்கத் தெய்வமும்வித்தவாறு துவே
வசனம்.

கிரிமூர்த்திகளுங் காணப்பட்டாத கிராமங்கல்யங்கண்டு விவா
கஞ்செய்து கூடி அருமையாய்ப் பெற்ற எங்ககனே நீபடுகிறது
யாமும் தாக்கண்ணினுலே கண்டு சித்திரப் பதுகம்மடோ விருக்கி
றேனே தெய்வமிப்படியும் விதித்ததாமகனே.

சத்தியதீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி.

சிங்காதனத்தின் லிசையிருந்த தேவாவுனதுதுக்கமுமுன்
பங்காகியதோர்மனயாரும் படுந்துக்கமுடநான்பார்த்தாலும்
இங்கேயிர்த்தவின்குழந்தை யெங்குந் தயரம்பார்ப்பேனோ
பொங்கோர்தோளின் லிசைபெடுப்பேன் புனிதாவேறென்செய்யவே
வசனம்.

ஐயையோ சிங்காதனத்தின்மேலிருந்து அரசாட்சிசெய்ததே
வரீர் படுகிறதுக்கமும் தேவரீர் பத்தினியாகிய பெனது நாய்சர்
திராமதியம்மன் படுந்துக்கமும் தான்பார்த்துக்கொண் டிருந்தாலு
ம் இத்தக்குழந்தைபடுகிற துக்கத்தை நானெப்படி பார்ப்பேன் எ
ன்னைபுன் தேவதாசனை யென்தோளிக்கே. வெறுத்துக் கொள்ளு
கிறேன் அதற்குமேலும் நானென்ன செய்யப்படுகிறேன் மகாரா
சனே.

சத்தியதீர்த்தி-வசனம்.

அப்பாதேவதாசா என் கண்மணியே என் தோளின்மேலி னே
றிக் கொள்ளு மப்பா.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தி

பெண்ணின்மயிலேசுருப்பினுமதூர்ப்பெருத்தநல்லின்பவாநீதியே
கண்ணினுற்செய்தபித்தராயும் கடக்கவயினியென்குலவசமோ
மண்கடப்பாதம்வருந் துதேயநதுல் வந்தெந்தன்தோள் மிசைய
எண்படுபிரமனெழுத்யவெழுத்தினியல்பிதோவறிகலையோருங்
வசனம்.

ஐயையோ எனது பிராணபதமான சந்திரமதி? இந்த சநி
கலில்ல வருத்தப்பட்டு உன்பாதம் நோக்கிண்டு நானெப்படிச
ித்திருப்பேன் ஆஇப்படியிசீமாவும் எழுதினது இருக்கடும் என்
தோளின்மேலேறிக்கொள்ளும் நானெய்துக்கொள்ளுகிறேன் பெ
ண்ணேசந்திரமதி.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்பரி

பூமகளுநிலமகளுப்பொருந் துபுயமிசையடியேன் பொருந்தியேற
நீமனதுசம்மதித்தானுனதற்குச்சம்மதிக்கிறினைக்கலாடோ
சாமுடலுக்குறுதியுண்டோசத்தியத்துக்கழிவுமுண்டோ தாணிமன்
னுறேமயி துவ்வாநரகம்வரும்குமீநடக்கிலந்தறெறிச்சல்வேனே
வசனம்.

ஸ்ரீமகாஸ்சமியும் பூமிக்கேவியும் வாசஞ் செய்பாநித்த உங்
மிடபுசத்தின்பேரில் நாயிலுந் தடையாகிய நாபனமத்தகுயா நா
கமல்லோகிடைக்கும் நான்படுகிற துக்கத்தைப் பார்க்கமாட்டாமல்
நீர் சம்மதித்தாலும் தெய்வம் சம்மதிக்குமா நீர்மாதிரித் தக்கப்
படாமல்நடந்தால் உய்ப்பிடபின்னாலே கூடவேறடந்து வருகிறே
ன் மகாராசனே.

நட்சத்திரத்தரன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் ரேக்குகடுறது நேக்குசுநிறதுவேருவைபிர
ணைன்பாறது நேக்கெப்படி நேக்கெயிபடி சொல்லுப்பிள்ளாய்
அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

கிரிகால சந்தியாவந்தனந் தவறாமல் ஓமாக்கினி வளர்த்திக்
கொண்டாநின்ற பிராபனானே இந்தமனந்சர்க்கை யொன்றுஞ்செ
ய்யமாட்டாது தேவரீர்பாதத்தைக் கையிச்சுத்திக் கொள்ளுகின்றும்
கவாமி.

அக அரிச்சந்திரவிலாசம்.

தரகன்-வசனம்-ஆம் ஆம் நேக்கு மிப்போதுதான் சந்தோஷம்
சந்திரமதி விருத்தம்-இம்-கண்டா.

சுதென்னபொல்லாங்கால மெரிவனஞ்சுமணற்குள்
பாதம்வைத்திடப்பதைத்துப் பதறியெயழிகின்றோமே
சாதகவெறும்புதேள்கட் டறணைபாட்புடனென்புந்
திதுடன்சுடிக்கச்சிறந் திருவிளையாட்டைப்பாரும்
வசனம்.

அரிகரி யிவென்ன பொல்லாதகாலம் இத்தக்குராமான வனத்
திலே யிந்தச்சுமணலிலே நாம்புகிறதுக்கந்தா னிருக்குதே அ
துபொதானென்று தேள் பாட்பு கட்டெறும்பு, அரணைபூரம் கும்பல்
சும்பலாய் சால் வைக்க இடமில்லாமல் சேறிக்கொண்டிருக்கிற திரு
விளையாட்டைப்பாரும்சாராசனே

தேவதாசன்-விருத்தம்-இம்-முகாரி.

கண்களுங்கூதித்தக் காட்டினிற்காடிசெந்தாய்
வெண்புலிநிலைகள்மற்றும் விசித்ரமிருக்கட்டம்
புண்படவதைக்கவோடிப் புறண்டிதோவருகுதையா
தண்புடனென்னெப்பெற்ற நாதனெயென்னசெய்வேன்
வசனம்.

ஒகோ எனதுபிதாவே பார்த்தின்றதற்குக் கண்கள் கூசுந்தக்
கதாகஇந்த ஆரணியந்திலே காடிசுள் புலிகள் செந்தாய்கள் நரிக
ள் விரித்ர விரித்ரமான அகோரமிருக்க கூட்டங்கள் இளைச்சலிட
யிலருக்கின்றதே யென்னசெய்வேன் என்னசெய்வே னையா

அரிச்சந்திரன்-கண்ணி-இம்-புலி-ஞ்சவராளி-அடதாளம்

சிவசிலா அந்தவிலாமித்திரர்செய்யுமி துவோ-நான்
செய்திவினைய நுபவித்திடத்தெய்வமுட்பொதுவோ
தவறில்லாமற்காசிப்பட்டணத்தன்னைச் சேரவோ-இந்த
சங்கடம்வந்துமாட்டிக்கொள்வதுந்-தர்மநேரவோ
சுகதலத்தினிலென்னப்போவொருபாவிதானுண்டோ-நான்
தர்மஞ்செய்யக்கர்மம்வருமோ-தினயக்கைக்கொண்டோ
மகன்படுந்துயர்கண்டு தாயார்மனதுவாடவோ-அந்த
வருத்தங்கண்டுநாணுங்கூட் மனந்நள்ளாடவோ
நாநிறைப் பூமிவாழ்வும் தலமும்விட்டேனே-எந்நான்
நல்வினைப்பயனென் னுநினைத்துநான் புறப்பட்டேனே

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அக

தேமியினைசெனைசெல்லச்செருக்கும்வென்றேனே-முன்
செய்ததினையொழிந்ததெனே ழுந்திரமாய்நின்றேனே
போனதெல்லாம்போகட்டென்று கடனைக்கொடுக்கவேந்தத்து
டோகொட்டாய விதமறிக்கெனின்தவினைவந்தடுக்கவ
சுனதெல்லாமாகட்டிசென்ன விளைந்தகாரணம்-ஐயோ
ஆகுமொவிஸ்வாமித்திரர்க்குமனதுபூரணம்

விஷத்தின்மிருத்சபாம்புளனிதோகடிக்கவருகுதே-இந்த
விரியங்கத்திரிப்பாம்பைக்கண்டானெஞ்சமுருகுதே
நிலேஷ்டமாகநினைக்கப்போகுமொரிஷிகள்செய்ததை-ரொஞ்சித்
நினைத்திரத்தச்சித்ரவதைகள் செய்யநினைப்பாரோசதை
சுருக்குசுருக்கென்றெரிய விஷங்கள்சுடிக்கநேருதே-பீத்த
சூழ்வினைநினைக்கப்ரமைகொண் டெந்தன்தேஞ் சோருதே
பொறுக்குமோசுந்தரமதிதன்நேகம்நெய்வயில்லையோ-என்
பூர்வபுண்யவசமேநீயொருவார்த்தைசெய்கியோ

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்-இம்-நீலாம்புரி

செங்குளவிதேளறனை செம்பூரட்டை
வங்கையொடுபாப்புக ளடித்திடவருந்தி
இங்கெனதுதேகமும் சுறுத்திதுடித்தே
மங்கைபடுமித்துயர மாற்றவசமாமே

வசனம்.

அரிகரி இத்தத்தேள்களுங் குளவினும் செட்டிதேதினாலே
யும் இத்தகட்டை அரணை செப்பூரம் பாம்புளநீர்வெலுவி
முத்து கடிக்கிறதினாலேயும் திபாகமெல்லாம் சுறுத்து விஷமறித்
தழும்பாச்சுதே இனியென்போண நாயகியான சந்திரமதிபுகிறஅ
வஸ்தையை பெப்படிச் சகிக்கலாகும் ஈஸ்வரா ஈஸ்வரா

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி-இம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-ஆதி

பாவியெய்வமேநாட்டைப் பறித்துக்காட்டினில்விட்டிப்
பதைக்கச்செய்தாயேயிது போதாதோ

ஆவித்திரமாவெங்களருமைகொலைத்தலம்

அலையவிட்டாயெங்கள்மேலே

வாதேதோ

பிறந்துழன்றுபாதவித்துப்பெண்ணென்மந்தான்வாழ்க்கிலும்
பேசாமறிக்கச்செய்ய

உர அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மறந்திருந்தாரோ ஐயோ மாயவிலாசமித்திரமுனி
வஞ்சனைபெங்களை விட்டு

போகாதோ

பேர்தெரியாப்பாம்புக்கூட்டம்படுங்கவுந் துர்த்துதையோ
பேதைநானென்ன செய்வேன்

சதிதானோ

பாமிசைப்பெருந்தெழுந்த செங்குளவிலூமட்டை
பற்றியெரியக்கடக்க

விதிதானோ

மன்னன்படுந்துயரமும் மைந்தன்படுந்துயரமும்
மந்திரிபடுந்துயரமும்

திராதோ

என்னசெய்வென்ப ரீத்திருந்து மென்னுட்புறோகுதையோ
இந்தவிதிவஞ்சகர்க்கு

வாராதோ

சந்திராதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

என்னையான்னாவந்த நெழில்மேனிவருந்துமுன்னே
என்னுபிற-ன்றிடாதோ வென்செய்கேனையோவித்தப்
பன்னியவிஷத்தின்பூரி பலபலவடிவாய்வந்து
மின்னுடார்படைக்கத்தேகம் வெதும்பவேகடிக்குதையோ

வசனம்.

ஐ எனதுபிராணாய்சகா தேவரீர் படுகிற வருத்தத்தைப்பா
கீகிறத்துக்கு முன்னமே அடியாளுடைய பிண்ணன் போய்விட
லாகாதா இந்தசெங்குளவி கருங்குளவி பாம்பு அட்டை அரினை
இதங்கள் கடிக்கிறதிலே மார்பிலடைக்கிறது திரைமுங்கறத்து
த்தழும் பேறகின்றது பிராணனும்போக வில்லையெ பென்னசெ.
ய்வென் என்னசெய்வென் பிராணநாயகா.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-மூரரி.

என்னதான்செய்வெனென்னை ழீன்றதாய்தந்தையானோ
இன்னல்சேர்வனத்திலிர்த விடர்படக்காண்பதுண்டோ
முன்னமேபிராமனிந்த முறையறிந்தெழுதிவிட்டான்
தன்மையில்தபாவித் தெவ்வமுஞ்சதிக்குள்ளாயோ

வசனம்.

ஐயையோ என்னைப்பெற்ற தாய்தந்தையர்க ளிந்த அத்வான
ஜான்பத்தில யவஸ்கை படுகிறதை நாள்பிள்ளைபிறந்து கண்ணி
னாலேபார்த்துப் பாதவிக்கும்படி யாச்சுதே பரிமாவுக்குத்தான் மு
ன்னமே தெரிந்து இப்படியெழுதிவிட்டாலும் பாடிஷ்டிதெய்வமு
ஞ்சதிசெய்யலாகுமா அரிகரி.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உரக

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-வராளி.

ஒருபிக்கவுயிர்போனது முறதியாம்புண்புமுண்டு
வருமுச்சுடாப்புதேளின் மருத்தொன்றாமறிதிலேனே
உருகிச்சிந்தையுள்வெறுகி புடம்பெலாம்விஷத்தால்வெம்பி
உருகிச்செம்புண் ணுச்சென்ன காரணமுயிர்போகாதே
வசனம்.

எங்களாண்டவரைய இராஜசக்திவல்லானும் அவர் பத்தினியாகி
யசந்திராதி யம்மனும் படுகிறதூக்கத்திற் கழுவேனோ இந்தபாம்பும்
பாம்பு தேள் முதலாகியதுள்கடித்து விஷமேறித்திகைமெல்லா
ம் கறத்துத் தழும்பேறினதற் கழுவேனோ விஷத்துக்கு யருந்து
மறியான பிராணனும்படாகவில்லையெ இதைப்பார்க்கிலும் பிரா
ணனை விட்டுவிட்டாலும் புல்லாருமே அரிகரி.

சந்திராதி-விருத்தம்-இ-ம்-போகனம்.

விண்ணுண்டேசியென்னை மினுக்காலழைத்துவந்து
தண்ணிலல்லாதகாட்டிற் தங்கிக்கச்செய்ததுமல்லாமற்
காணுரத்தேள்பாம்பட்டைகருங்குளவிச்செய்ப்பூரம் (பா
புண்ணுக்கடிக்கச்செய்தாய் பொல்வெண்டாய்போதெனப்
வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரவிலாசனை நம்மைப்பசப்பி யிர்த்தக்கா
ட்டுக்குள்ள யவழந்துவந்து ட்டபாணலிலே புறட்டியெடுத்தா
ய்அப்படியி தான்செய்யவில்லென்றுபாம்புதேளிட்டை அறணை
ருங்குளவி கருங்குளவி தாட்டுதூக்காய் வண்டு பூரம் செய்யன்
சிற்றெறுப்பு கட்டெறுப்பு முதலாகிய துஷ்ட செத்துக்களை யெவி
னாய் அதுகள் கொட்டறது கொட்டறது காணும் ஓய் கடிக்கிறது
காணும் பிடுங்கிறதுகாணும் பிடுங்கிறதுகாணும் ஓய்கவ்வுறதுகா
ணும் கவ்வுறதுகாணும் பிராணன் போகிறது காணும் போகிறது
காணும் ஓய் தன்மையாத்சிரம்விட்டுவிட்டால் எந்த அறுதலைப்பெ
ட்டி மகன் உண்ணப்பணங் கேட்டான் இரதா போய்விடுகிறேன்
காணும்.

இராசன்-வசனம்.

வஞ்சனையாகவாயி நீர்வருத்தப்படவுந் தாங்கள் சூத்தை ய
டைகி றுமா இரதாசுமீபத்தில் கோமதியாறிருக்கின்றது அங்கே
போன லாபாசத் தீர்த்துக்கொள்ளலாஞ் சுவாமி.

தாசன்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரவிலாசனை தேக்குத்தெரிந்ததுகாணும்
உரக

உம்மிடநிலைவு ஆற்றங்காக்குப் போய்ச் சேருகிறத்துக்குள்ளே நேக்குப்பிராணன் போகப்போகிறது ஒருசுனிவிட்டதென்று ஸ்ரீ நானஞ்செய்துபோட்டு அக்கணபோகலாமென் றிருக்கிறீர். இது வே தல்லயோசனை தல்லயோசனை.

இராசன்-வசனம்.

சேவரிருடைய பிராணன்போகிறபோது எங்கள்பிராணனுடைய கூடவிட்டுவிடுவோமெயல்லது உபிருடனே யிருப்போமாகாமி மெள்ள நடந்துவாரும் மெள்ள நடந்துவாரும்.

தாசன்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திர மகாராசனே யிந்தசென்மத்திலே யும்முடன்கூடத் தாசனும் வந்ததற்குக் காட்டிலேயிழுத்துவந்து சுட்டி மணலிலேபுரட்டிப் பாப்பு தேன் அட்டை அணையக்கடிக்கவிட்டு இவ்வளவு பரிவட்டினகள் நடத்தினீரோ யினிசெத்தும் உர்முடன் கூட பணத்துக்கு வரவா நானஞ்சாவேண்டாம் நீருஞ்சாவேண்டாம் பொன்னும்வேண்டாம் தானும்போய் விடுகிறேன்காணும்

மந்திரி-வசனம்

மரணவேதனைப்படுகிறபோது கூத்தியாருக்கு ஆஸ்திகேட்கி ருப்போலே காணுது கோபம்பண்ணும் கொஞ்சனாய் நடந்து வாரும் சுவாமி.

தாசன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் அந்தப்பசப்பனுக்கு வசப்பட்டநந்திரியல் லவா நீ யிங்கே உங்களுடனையதிகமாய்ப்பேசினால் ஒருவேளை அ ப்படியிப்படியெய்துபோட்டால்சாட்சியார்வந்துதொலைக்கிறேன்.

அரிச்சந்திரன்-விருத்தம்-இ-ம்-பர்துவராளி

கடன்வாங்கத்தாகென்றே காவலாப்தொடர்ந்துவந்த கொடுமையில்லாததீதா கோமதியாறியைபா அடவியிற்பட்டதுன்ப மாயாசமெல்லாதீரத் திடமுடல்ஸ்நானஞ்செய்து தாகமுந்திரலாமே

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி தட்சத்திரத்தாகரே நாயித்த அத்வான வார ண்யத்திலே பட்டவாதனை சங்கடந்திர இதோ இத்தக்கோமதியா ற்றிலே ஸ்நானஞ் செய்து ஆயாசத் தீர்த்துக் கொள்ளலாஞ்சுவாமி

தாசன்-வசனம்.

மகாராசன யிருக்கக்கடவாய் மகாராசனயிருக்கக்கடவாய்தம் முடைய பிராண அவஸ்தைதீர்த்துக்கொண்டு உங்கள் பிராணனுக்கு உலை வைக்கிறேன்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே செய்வனம் சுவாமி முன்னே ஸ்நானஞ்செய்து தாகத்தீர்த்துக்கொள்ளும் சுவாமி.

தாசன்-வசனம்.

சட்டவட்டமாய் ஸ்நானஞ்செய்து தாகத்தீர்த்துக்கொண்டே ன் ஓய் அரிச்சந்திர மகாராசன பொய்சொன்னும் பொருத்தச் சொல்லவேணும்நீச்சநிலையில்லாதபொய்சொன்னீரென்னகாணும்.

இராசன்-வசனம்.

அதுவேதுசுவாமி அடியேன் வாக்கினு லொருபோதுப்பொ ய்வரமாட்டாது.

தாசன்-வசனம்.

ஆம்காணும் ஓய்ராசனே இப்போது அனாதாதிக்குமுன்னே நீங்கெல்லாஞ்சாகிறதாகக் கட்டிக்கொண்டழுதீர்களே நீர்செத்தி ரா உம்மிட பெண்சாதிபின்னா செத்த நீகளா உம்மிடமந்திரிகூடச் செத்தானு எதுகாணும் வெறுடைபொய்வார்த்தை.

இராசன்-வசனம்.

உம்மைக்கடித்த தேளும் பாம்புந்தான் எங்கையுங்கடித்தது நீப்பிராணன் போகுதென்று பட்டபாடுதான் நாக்களும்பட்டோம் நீர்செத்திராசுவாமி நாங்கள் சாக.

மந்திரி-வசனம்.

நாம்காப்போகிறதில்லையென்று நமக்குத்தா னன்றாய்த்தெ ரியுமே உங்களைப்போலே நாமேதானிலு மழுத்தோமா.

இராசன்-வசனம்.

பிராணன்போகவில்லை ரூபமாறிப் போச்சது இதுவெல்லாம் ஈஸ்வரொத்தனம் நீர்பட்ட ஆயாசத்தீரச்சற்றுநேரம் பேசாமலிரும் சுவாமி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி

எகவென்குடைக்கீழ்நின்ற இசைபெறுமுலையொண்ட போகத்தின்யிருந்தான்னு பொன்மலர்சாணம்போற்றி தேகத்தைக்காதல்லோபின் திரவிலந்தேடவேணும் ஆசையாநிகழும்ருகாய்க ளருந்தவேகொண்டெந்தேன்

வசனம்.

சேனும் இராசசக்திஸ்வரா திகைத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டல்லவோ திரவியஞ்சுந்தரமிக் சேனும் அசுசயால் காப்பிலை சிழங்கு பழங்கள் கொண்டுவந்ததன் பொருக்க செழுந்திரும் சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பொன்னாழிதம்.

பெருந்தவப்பலன்போல்வந்த பிரியமாந்தராகநீர்
வருந்திவந்தென்னெழுந்த வனத்தினின்றுன்பட்டமர்
அருந்தவென்மந்திரித்த அருக்கனிகழங்குயர்ள்
இருந்ததின்பொறுக்கிவைத்த நினைப்பெய்கித்தருளுட்கவா

வசனம்.

சேனும் நட்சத்திரத் தாககோ பென்னுடனே கூடவந்துபென
க்காக இத்தக்காட்டிலே மாவருத்தப்பட்டமர் அதைபெல்லாம்
பொறுத்து என்மந்திரிகொண்டுவந்த கந்தமலையலங்கையில் நல்ல
காய்கிழங்கு பழங்களை யுருக்கென்று பொறுத்தி யெடுத்தவைத்தீ
ன் இதைப்பொருக்க எழுந்திருஞ் சுவாமி.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-காப்போதி.

பிறந்ததான் முதலாயிந்தப் பிரியமாய்கிழங்குயர்ள்
மறந்துபேரகாமத்தின்று வயிற்றைதான்வளர்த்ததில்லை
திறப்படவுண்டின்வந்து கின்பெனென்றறிந்திருந்தால்
சுறந்தபாற்றயிர்தெய்சோறு கட்டோடேசாப்பிட்டனே

வசனம்.

ஒப் ஒப் அரிச்சந்திர மகாராசனே நீர்வெகு தாளாய்ப்பிழை
த்துக்கட்டவந்தான் மோசயில்லை தான்பிறந்த தான்முதல் புண்ணை
க்காய் புளியக்காய் காட்டிலே கிடக்கிறாள்நி ருக்கிலே காப்பிழை
ங்கு இதுகளைச்சாப்பிட்டி வயிறு வளர்த்ததில்லைமனும் உண்பின்
னிலே வுடையப்பால் இந்தக்காய்கிழங்கு தன்சாப் கொன்றறி
ந்திருந்தால் சாதம் தெய்ப்பால் தயிர் சிறிபழுதான் இதுகொல்லா
முன்னமே தள்ளிப் போடுவென் காணும்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி

தேவரீரறியாதுண்டோ தேவியுமகனுய்யானும்
பாவிகள்போலெய்க்கொந் பாறுடையட்டித்தொய்யா
தாவியேதோறதேடச் சமீபத்தினுர்தானுண்டோ
ஆவலாயிதைப்பொய்யி ருருக்கயாப்படுக்கோமே

வசனம்.

சுவாமி நட்சத்திரத்தாககோ எங்களிடத்திலிருக்கின்ற பாக்கி
யம் உம்மையல்லாமல் வேறொன்றுண்டோ உம்மை எஞ்சினசெய்
துதாங்க எதுகிலும் பாறுஞ்சுந்தமுண்டோபா வுக்குயாத்திரம்
சம்பாதித்துக்கொடுப்பாவென்றுவிந் சமீபத்தினுரிருக்கின்றதா
னொழந்தைப்பொறுத்து எங்களபத்தைப் பார்த்திந்த வேணயிது
வே யமுதமென்று பொருக்கவெனும் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஒப் ஒப் அரிச்சந்திர மகாராசனே வாயுமுருக்கானும் உன்
க்குச் சோறுபோட வுனக்குக் கொடுக்கல்லாவிட்டால் இவ்வியென்று
கொல்லவேண்டுமெயல்லாமல் உன்னுடைய வருத்தத்தைச்சொல்லி
க்கொண்டதனாலே என்பரி திருவா இதை யெடுத்தெரியுங்காணும்
வினை விடுக்கானும் விடும்

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

பென்னுடனானுடன்நீர் பிறந்ததுயிலையோ அப்பா
யன்முழுதான்டமன்னன் வருத்ததுவிமங்காதுண்டோ
கண்ணினுற்கண்டாயெய்சள் காட்டிய வுக்காலத்தன்னை
தன்புடல்பொறுத்தேயிதை தல்லமுதென்றுகொள்ளிர்

வசனம்.

ஆ நட்சத்திரத்தாககோ பித்தவலத்தை யெல்லா மரசாண்டம
காராகுனவர் இப்படி வணங்கியமுதல் உம்முடைய மனதென்
னெல்லா நீர்ஆனுடன் பென்னுடன் பிறந்ததில்லையா நாங்கள்ப
டுகிற ஆபத்தெல்லாம் கண்ணினுலே பார்க்கிறாயித்தவேணயிது
வே யமுதமென்று பொருக்கவேணும் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஒப் ஒப் அரிச்சந்திர மகாராசனே உன்னைப்பார்க்கிலும் பசப்
பிண்ணும் உன்னுடைய ஆப்புடையாள் இனி உன்பிள்ளைவாய்த்
திறந்தா லெப்படியிருக்குமோ தெரியாது தடக்கட்டும் தடக்கட்டி
ம் இதுவு மென்னுடைய கர்மவசத்தான்.

இராசன்-வசனம்.

சுவாமி நட்சத்திரத் தாககோ சந்திர சயனித்துக்கொள்ளும் தா
ங்கரும் சந்திர சயனித்துக் கொள்ளுகிறும் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆம் ஆம் நேக்கு நித்தினா வாரது நீரும் உம்மீட் ஆப்பிடை
யானும் சந்திர தாலாட்டிங்கள் தானித்தினா பண்ணட்டும்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படிவேதாலாட்டுகிறோம் நித்தினாபண்ணும்சுவாமி

தரகன்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நீர் கால்மாட்டிலேயும் உம்
மூடைய ஆர்புடையாள் தலைமாட்டிலேயுமிருந்துதாலாட்டினோ
ம் பிள்ளாய்.

தாண்டுகிற-தரு-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ

ஆராவிலும்பார்ப்பார்க் காகைசொல்லலாகாதே (ஆராரோ)

தானமென்றுகடருகித் தரகனென்றுபின்கூட்டத்
நினையாளயில்லாத் தீர்க்கடனத்தானே (ஆராரோ)

பாம்பரணைதேள்விஷிங்ள் பற்றிக்கடித்ததிருந்
தேர்பியமும்பொதுமுந்தன் சித்தமிரங்காயே (ஆராரோ)

பட்டபட்டெல்லாம் பதறும்பார்த்திருந்தும்
இஷ்டமுடன்பாறுஞ்சோறு மெனக்களிப்பாயென்பவனே ()

மனைபாளமுதாலும் மைந்தனமுதாலும்
வினைபமேபெரி வெறுப்பகனேகண்வளராய் (ஆராரோ)

தரகன்-வசனம்.

ஓய் ஓய் ஏன்காணும் வெறுமைசாபித்துக்கொட்டறது

இராசன்-வசனம்.

இல்லை சுவாமி தேவரீர் குணத்தைப் புழுக்கிறோம்.

தரகன்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே எதுகாணும் நோக்கின்ன
ம் இராசப்பட்டம் பேர்பெரிநா யிருக்கிறத்தினால் அனழக்கிறது
நேக்கு வருத்தமா யிருக்கிறதுகாணும்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படி வேண்டாம்சுவாமி அரிச்சந்திரா வென்றழையும்.

தரகன்-வசனம்-அதுவுஞ்சொல்லமாட்டேன்.

இராசன்-வசனம்.

இல்லாவிட்டால் அரிச்சாவென்று கூப்பிடுஞ் சுவாமி,

தரகன்-வசனம்-அதுவுஞ் சொல்லமாட்டேன்

இராசன்-வசனம்-அப்பால் தேவரீர் சித்தம் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தா சந்தா வென்று கூப்பிடுவேன்

இராசன்-வசனம்.

கவாமி சுவாமி மகாபாக்கியம் மனபாக்கியம்

தரகன்-வசனம்.

ஓதுகாணும் நோக்கிப்படி மழைவந்ததே மழைவந்ததே யிகு
விடிக்கிறதே யிடிவிடிக்கிறதே நேக்குப் பயபாயிருக்கிறதே
இராசன்-வசனம்.

பயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாம் உம்கொருகுரை
வும் வரமாட்டாது நான்கள் நனைந்தால் நீரும் நனையும் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

பங்குவிட்டதே குனிந் நடுக்கிறதே எப்படிசாணும் உப்ப
டி காணும்.

இராசன்-வசனம்.

இந்ததுபெருகிக் கொள்ளுமுன்னே அக்ஷா போய்விடு
வோம் சுவாமி.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-தாட்டை.

வாச்சொன்னவிடத்துக்கெல்லாம்வரவறாளுளோபொன்னித்
தாச்சொன்னவிடத்தில்தீயே தந்துபின்னடக்கவேணும்
நுனாசெறிவு ந்திம்மெள்ள நூழ்த்தவோவழக்கிறுப்த்
துணைச்சித்தம்தீயெயுன்னைச் சூரனென்றறிக்கல்லனே

வசனம்.

ஆழ்நாணும் ஆம் நீவைத்த ஆளோநான் நீ வாச்சொன்ன வி
டத்துக்கெல்லாம்வரவும் போகவும் இப்போ பெருகி வருகிற ஆம்
நினை பெய்னை நூழ்த்திப்போடப் பார்க்கிறாயோ சபாசகாணும்
துணைச்சித்தமே விப்படிப்பட்ட சூதனென்றறிக்கென்காணும் தா
ன்தாக்கென்னபோது பொன்னித் தாலேணும் மயல்லாமல் தா
னுன்பின்னை வாலேண்டியதில்லை உபாம்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போகி

தீர்மானக்கொதிப்பாயென்னை நித்தித்தாலெனக்குலேறே
ஆரிதுணையென்பங்குக்க யானதோர்துணையுதீரே
பார்பிசையென்னைப்போலும் பாவிபார்பொறுத்திவ்வேனை
பேர்பெறுமாற்றைத்தாண்டப் பிரியமாவ்வுருகுவிதே

வசனம்.

உம்மிடகோபத்தினு கொன்னைநித்தித்தாலெனக்குலேறே
யுண்டா என்பங்குக்க தெய்வம்போற் றுணைப்பட்டமே முழுதும்

பா அ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

இரட்சிசுத் தக்கதாக்கி இருப்பெய்துவாரும் இந்த ஆற்றைத்தா
ண்டிப்போய் விடுவோம் சுவாமி.

வசனம்.

ஓய் ஓய் இவ்வாறு அது அதிவேகராய் மகாவெள்ளம் வார
தே நீக்கக் கொண்டும் ஆற்றிலே போய்விட்டாலும் என்னைமாத்
திரும் கல்வாடி தலைபாடாய் தூங்கிக்கொண்டிருப்பாய் அக்கொச்சே
த்துவிடுங்கள் மகாபுண்யம் மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியெய்தித்துக் கொண்டு ஒருசிறந்தனையு மில்லாமல்
அக்கொச்சுக்கில் மூரம் பயப்படாமல் வாரும்கவாமி.

தாசன்-வசனம்.

மகாராசனே சனாவந்து சேர்த்தேனாக் கொண்டு போய்விட்டா
லும் சனாவில் வந்து பார்த்துக்கொள்ளுவோம் நான் பார்த்திருக்கோ
வந்து சேர்த்துப் பாரும்கவாமி.

இராசன்-வசனம்.

நாங்க ளொருவரும் ஆற்றிலே போகவில்லை தேவரீரையுங்க
கொண்டு வந்து சேர்த்தோம் சுவாமி.

தாசன்-வசனம்.

அப்படியா அப்படியா மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம்
பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மாதவிலிவாமிக்கிரன் மாயமாயாற்றைத்தாண்டி
கோதுறவர்களுடிக் கூடவர்களைப்பிச்சேர்த்தார்
காக்கப்பசாசஞ்சூழக் கறுவிக்கொக்கிற் தூக்கிவி
லாதுசெய்தாவென்றோங்கி வித்ததுபூசுந்தாசன்

வசனம்.

அனாதெப்படியென்றால் கோமகி யென்கிற ஆற்றைத்தா
ண்டி அரிச்சந்திரமகாராசன் தரகொடுங்க் கூட அக்கொய்யெறினவு
டனே விஸ்வாமித்திரன் மாயகையினுலே யன்னம் பசாசுக்கட்ட
ங்க ளுடனேசர்ச்சித்துப் பூதம் வருகிற விவங்காண்க.

பூதவருகிற-ரகு-இ-ம்-தேசிகதோடி-ரூ அகதாளம்.

பூதவருத்துத்த-மகாபெரு-பூதம்வந்துதே.

பாதவிலிவாமித்திரன்செய்யுபசாசுக்காலத்தப்பசாசுக்கட்டம்
பதறப்பதறக்கதற்பட்டத்தருகிறதக்கிதறக்கிதறத்தொடரொரு(ப)

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உரை

ஒவென்றொழிப்பசாசுதான்வந்து-மற்றொருபசாசு
உதம்பிக்கதுப்பிபூசினுபுபிள்ளேயெவ
ஆவென்றுவாழ்த்திநத்தோடபசாசுதவ-பிள்ளொருபசாசு
அநையுறுக்கிக்கொவெதிலிச்சுதலெவ
யாவாடுவெதிர்நித்தக்கக்கடுமே
அப்பட்டாற்கொல்லாமல்தரும்தைதநாமோ
அறைபக்கறவிக்கறவிப்பிடிபென
குறகிப்பவலைத்தலைபயக்கடிபென

(பூதம்)

காட்டிலுள்ளபாசன்கள்கள்கி-மற்றமங்குள்ள
புனமிருக்கன்கலங்குமேன்கென்கி
நாட்டிமனிதராக்பொருமேபித்திஆனலும்வெரு
நாளாய்ப்பிக்குதுபிள்ளிபென்கொபின்னாங்கி
கட்டமாயித்தப்பலங்குப்பொது
தேர்த்தவனிட்டி-தினத்திடலாகது
நிணமுங்குடதுத்தலையும்பொடிபட
நிணபுமுநிரம்பெருகியின்பெதிர்பட

(பூதம்)

ஆரபாரத்தினுத்தலைகளுங்குலங்க-கைகைகிட்டி
அட்டசாசமிட்டதிலண்டங்கலங்க
கோமானவுக்கரத்தங்கனிலங்க கண்களிலும்
கோபத்திலெழுங்கனலாவெங்குமலங்கி
சாருமேக்கச்சினையென்னத்
தழைத்தவளர்ந்து நிறநிறென்னத்
தையுங்கடலுத்திசையம்விடவிட
அறைபுங்காமுஞ்சிரமும்பொடிபட

(பூதம்)

தாசன்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நான் பிராமணன் நம்மைப்
பூதங்கொல்லவந்தது நம்மை பிராட்சிக்கவேணும் கைகால் நடுக்கி
றதே பயபா யிருக்கிறதே ஓய் என்னைத்தானே பார்த்திருக்கிறாண
ம் மகாராசனே.

இராசன்-வசனம்.

பயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாம் சுவாமி பெய்க்கு
க்கு நடுகையிரும்.

உரை

உறவு

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பூதம்-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபாவி.

ஆரடாமனிதாயத்த உத்தனந்திங்ளாகப்
பெயர்பெறுமுகங்கள் நூலுபேசாய்க்கொல்லவேணும்
காரடஞ்செய்வதானும் கதரிநின்றமூவதானும்
நீருமோபகிபெனக்குத் தின்னாமல்விடுகிலேனே

வசனம்.

ஆரடா அடாமனிதா நானொரு பெருந் பூதம்என்பின்னானே
நித்தினந்தோ பசாகக் கூட்டங்கள் அந்தப்பிராமணன் தீங்கை
உங்கள் நாலுபேசாய்க்கொன்ற பகிதிலேணும் தீங்கைப்பண்ணு
கிற காரடி வித்தையினாலேயும் அருகிறதினாலும் விட்டுவிடுகிலேனா
வாடாவா

இராசன்-விருத்தம்-இம்-சேகரப்பதி.

சாலவேபுண்ணியநான் தாபதமறையோன்றன்னை
கோலமாவதைசெய்யாமற் குறித்திட்டாய்தா லுபேசா
னாலமெற்பிறந்தபாண்டம் னாலத்திலுடைவதல்லாத்
சீமைப்பிறப்பதுண்டோ சீக்கிரய்க்கொடுத்தால்தன்மே

வசனம்.

பூதமென்றுண்டைச் சொல்லுகாது இந்தப்பிராமணனைமாத்
நிரம் உயிருடனே விட்டுஎனின் நாலுபேசாய்க்கொல்லநின்ற
தினாலே புண்ணப் புண்ணிய புருஷனென்றுசொல்ல வேணும் ம
ண்ணிலே பிறத்தபாண்டம் மண்ணிலே புண்டபவேணுமாய்க்கொ
ளங்கள் நாலுபேசாய்க்கொன்றமாய்ப்பொதித்துவிடும பூதமே

நாகன்-வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாரசனே உங்களைக்கொன்றபின்பு எ
ன்னையுங் கொல்லுமோ வெண்ணமோ தெரியவராது உங்களைவிழுந்
கிப்போட்டபிற்பாடு என்னையாத்திரங் கொல்லாமல் விட்டுவிடும
டியாக அதனிடத்தில் சத்தியஞ்செய்து கொள்ளும் மகாரசனே

இராசன்-வசனம்.

அப்படிக்கொள்கள் பிராணன்போனாலும் உர்மைக்கொள்கள்
மல் விட்டுவிடுமபடி பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளுகிறோம் பயப்ப
டாதேயுஞ் சுவாமி.

பூதம்-விருத்தம்-இம்-காம்போதி

நானொன்றுசொல்வேன்கேளும் நாலுபேரீக்கள்திங்க (ம்
எனம்போற்கொருத்தபார்ப்பா னிகளைத்தந்திட்டாற்போது

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உறவு

நானுடன்சொழ்துதானு யுறுதியபிருக்குத்தேயம்
தானி துபசியடக்குத் தய்ப்பிப்பொய்விடுங்க் தீங்கன்

வசனம்.

ஓய் மனிதரோ யுண்ணப்பார்த்தால் விங்கலுந் துங்கலுமா யி
ருக்கிசுதிரீகள் எட்டுப்பன்றியைப்பேசு அத்தப்பார்ப்பான்கொ
ழுத்துப் பருப்பு நெய்யுத்தின்று திரோமுறுதியா பிருக்கின்றது
அவனைத்தின்று வென்பதிறும் அவனைக்கொடுத்திவிட்டுத் தீங்கன்
ஓடிப்போய் விடுங்கள்.

நாகன்-விருத்தம்-இம்-மத்தியபாவதி.

இதானல்லதருகம்புண்ட மென்கள் தானுண்ணப்போலும்
ததியினிலுபகாரஞ்செய் சத்யமன்னவர்களுண்டு
விதம்விதமாகவெந்தன் மெய்பெனாமற்செய்க்கொள்க
பதறுதென்செய்வென்காதால் பரித்திரம்பொன்னெனே

வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகாரசனே நேக்கானால் கையுங்கலும்
விடவிடென்று உதறுகிறது பிராணன் நித்திரதா பிருக்கவில்லை எ
ன்னையுங் காப்பாற்றி ரத்திக்கிறது உமக்கு மகாகிந்தம் இத்தவேளை
பூதத்தின் கையிற் எட்டிக்கொடாமற் காப்பாற்றினால் ஆணைப்ப
டிக்கு உம்மைப் பொன்னெனின் தீர்ப்பாற்றுவிரென்று நேக்கு
த்தெரியும் உம்மைப்பொய் புண்ணியபுருஷி விவ்வுகைத்தி லுண்
டோ மகாரசனே.

இராசன்-வசனம்.

எங்கள் பிராணன்போனாலும் மும்முடையபிராணனுக்குப்பய
யில்லை எங்கள் மத்தியிடுஞ் சுவாமி.

நாகன்-வசனம்.

ஆனாலென்ன யழுத்திப்பிடிபுங்கள் உர்மிட ஆர்பிடைபா
னையுஞ் சந்தே பிடிக்கச் சொல்லும் பத்திரமாய்ப் பிடிபுங்கள் மகா
ரசனே.

இராசன்-விருத்தம்-இம்-தன்னியாதி.

சத்யமாய்ச்சொல்வேன்கேளாய்த் தகைபெறுபூதமெயென்
சத்யத்துக்கிடர்வாரமற் தருமாரமொன்றுண்டையா
சத்தெனாஹையோன்றனைத் தப்பவைத்தென்கள்தேயம்
தத்தினின்பொகொட்டாமற் காப்பிட்டுத் துணிவாலே

வசனம்.

கேள்வ மகாசத்தியபுள்ள பூதமே பெனக்கொரு காதா

உளவ உரிச்சுவிவாசம்.

வேணர் எச்சத்தியத்துக் கொரு குறைவுமொன்றால் இத்தப்பிரா
மணனைத் தப்பவைத்து எங்கள் திரெயம் விண்ணோகாமல், பட்ச
ணைபண்ணிவிடும் பூதமே.

பூதம்-வசனம்-ஆ அனை விடமாட்டீர்களா

இராசன்-வசனம்.

நாங்கள் உறக்கிறா யாதிரதெயக்லாமல் இத்தப்பிராமணனை
விடமாட்டோம் பூதமே.

இராசன்-வசனம்.

சுவாமி நட்சத்திரத் தாகே பொழுதும் விடிந்தது பூதமும்
மறைத்து போய் விட்டது சுவாமி.

தாசன்-வசனம்.

தன்குப்ப பார்த்து சொல்லும் தன்குப்ப பார்த்து சொல்ல
ம் பயமா யிருக்கிறதே பயமா யிருக்கிறதே மகராசனே

தாசன்-வசனம்-அதோ தித்திரதேபூதம்

இராசன்-வசனம்.

அதிபூதமல்லவா அடியேனிட பெண்ணா திபல்லவா

தாசன்-வசனம்-இதோ தித்திரதே பெரும்பூதம்

இராசன்-வசனம்.

அடியேனிட மந்திரி-தந்திரி திபல்லவா சுவாமி

தாசன்-வசனம்-அதோ தித்திரதே பக்கத்திற் குட்டிபூதம்

இராசன்-வசனம்.

அடியேனிட குழந்தை-தந்திரி தாசன் சுவாமி

தாசன்-வசனம்-ஓய் ஓய் தாசன் தித்திரதே திரா

இராசன்-வசனம்.

சுவாமி சந்தனென்ற பேரெழுந்திரோ அதே அகிச்சந்திரனல்லவா

தாசன்-வசனம்.

ஆம் ஆம் நேக்குத் தெரியும் திராசன் சத்தியினுடைய
ல்லவா மறைத்துவிட்டது பூதம் திராசன் பெண்சொன்னால் பே
யேது பசையேது பூதமே திராசன் இனிமேல் தம்மிட ரொக்கத்
தெக் கட்டிப்போட்டு அப்புற மடியெடுத்து வையும் பள்ளம்

அகிச்சந்திரனின் உளவ.

இராசன்-வசனம்.

இதோ இத்தக்கபெயர் தாசன்-வசனம் காசிப்பட்ட
ணஞ்சீர்த்து உழமுடைய பொருளைப் பெல்லம் தந்து விடுகிறேன்
சுவாமி.

பொது-விருத்தி-இம்-புத்தியமாவதி.

கொல்வென்மெறித்தபூதம் குறித்திரிச்சந்திரனின்
வெல்வது அரிதன்மெண்ணி வித்திரிப்பெனப்பின்பு
வல்வினைத் தாகசெய்யும்வருத்திரித்திரிநாபாக்கீ
செவ்வழிதனிசெவ்வழிசெய்யுதிருக்கிவந்தானே

சுவாமி

இப்படி பூதமானது மறைத்துப் போனவடனே நட்சத்திரத்
தக் கெயிர் உபத்திரபுபட்டுக்கொண்டு போகும்போது விவக
மித்திரிநிஷ் கருத்திரித்திரித்திரி.

விவகமித்திரிவருத்திரி-தரு-இம்-மத்திய மாவதி-தாளம்-பீசம்.

விவகமித்திரிவருத்திரி-தரு-இம்-மத்திய மாவதி-தாளம்-பீசம்.

எனையொருவர்கள் செய்யப்பதுண்டே
எதிர் தாசன்-வசனம்-இனிவருகக் கண்டே
இருக்கக்கிரிப்பார்ப்பார் தெய்வமுமிவ
எண்ணமே முடியப்பண்ணுமொருவரு (விவகமி)

அந்தாத்திரெசெர்க்கமுண்டாக்கினேனவனிடபிள்ளை
ளவிந்துசாம்பலாபப் பேசுகின்றனே
அந்தமுருங்கண்டாற்வெந்நுமற்ற தவநுமபயந்தோடி
எதிர் திரிவாராயித்தப்பூதகருலெயென்மனம்
எக்குறோதெய்செய்தந்திரித்துடனே
விட்டேனோதப்பொருநியென்மனமாய்ப்
பொருளெனவரிதமாக்கொருவரு
மனஞ்சீர்த்திரிவருத்திரிவருத்திரி
பெண்ணிக்கொடிமுடிந்திரிவருத்திரி
பண்ணக்கபடமுடிரிவருத்திரி (விவகமி)

இராசன்-விருத்தி-இம்-புத்தியமாவதி.

விவகருத்திரிவருத்திரி-தரு-இம்-மத்திய மாவதி-தாளம்-பீசம்.

உரிச்சு அரிச்சந்திரவிவாசம்.

அரிச்சலுண்டோதர்நீர்மயோத்தியிலுள்ளாராலே
கனகமுத்திரிதேவெஞ்சும் கருணையாய்ச்சொல்லுஞ்சுவாமி.
வசனம்.

சாணஞ் சாணம் சுவாமி விஸ்வமித்திரமகாரிஷ்யே தேவரீ
திருவடிகள் வகுந்த இத்தலைகேகமாய் அடியெனிடத்துக்கு
ததாரியெனெனே தேவரீரானப்பட்ட அபோத்தியிலை மந்திரி பிர
தானிகள் செனாதிபதிகள் குடிசை மற்றுமுள்ள பிரகசகனிஞலே
மனதுக்கேதாலிலும் குறைவுண்டோ அடியெனேபிரட்சிக்கும்பொ
ருட்டாய்க்கிருபை செவ் துணைக்கவேண்டும் சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இம்-ஆடாணம்
நானுளந்தட்டென்னென சமயிடர்வினைத்தென்னாழி
பொனாலுண்டோகட்டுகளைப் புத்திசெட்பெனாமன்
வானெஞ்சுநெக்ககாட்டை மன்னுநீயானவேணும்
கீதாட்டையான்டாட்டியுண்டிவக்தைன் தவஞ்செய்வேனே
வசனம்.

சேனும் அரிச்சந்திரமகாரிசனே நானுளப்பட்டதாட்டிகே
தவவினைத்தென்னென இடர்வினைத்தென்னென அதற்காக நீபுத்தி
செய்ககேனே டியுத்திலை மனுவிக்பானத் தெரிந்த இரகசககே
புரியானவேணு னாய்வாய் அத்நாட்டை தீயபாளவேணும்அதி
ஞலே பென்நிலுபாசந் தீரகேணும் அத்தப் புண்ணியமுனைக்கு
பிக்கத்தக்கதாடையான்டாட்டியுண்டிவக்தைன் தவஞ்செய்வேனும் மகாரிசனே

இரகசக-விருத்தம்-இம்-தோடி.
தவத்தினியிருந்தோரித்தத் தவறசொல்வாரோ அப்பா
அவத்தினியொழிந்திடாம வரியநாடுக்கேதர்தேன்
பவத்தினிந்நிரந்தேபுண்டம் பவித்ததென்குறையப்பாவக்
வெத்துவஞ்செய்தேவகக்க கருகிவீர்டோம்போம்சுவாமி
வசனம்.

சாணம் சாணம் சுவாமி ஸோபயில்லாமற்கேனும் தவத்திலே
யிருத்த பெரியோர் விப்படியுஞ் சொல்லுமா அரிசுரியுர்மை
மகாநாபாவா பெண்ணியுமக்கு தாட்டைக்கொடுத்திச் சனாவி
லே சம்பாதித்த புண்டத்தை நான்டோக்காடித்தொண்டி பாசத்
ததத்தம்பாதிக்க வல்லோ நீசெய்து வவத்துவம் நானளித்தநாட்
ட்ட வான்குவேனோ போம் போம் சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இம்-கார்போதி
தாட்டைத்தான்வேண்டாரென்றும் தான்வவஞ்செய்துதித்த
பெட்டிளையிலாதத்தப் பெண்ணையுண்டுகேன்

அரிச்சந்திரவிவாசம் உதயகு

சுடிகவித்பாசநித்திரமகாரிசுக்குப்போனாகக்கே
முட்டையுண்டோசொல்லுக்கட்டி முடித்தவையத்திருவென
வசனம்.

தவத்தினியிருந்தோரித்தத் தவறசொல்வாரோ அப்பா
அவத்தினியொழிந்திடாம வரியநாடுக்கேதர்தேன்
பவத்தினிந்நிரந்தேபுண்டம் பவித்ததென்குறையப்பாவக்
வெத்துவஞ்செய்தேவகக்க கருகிவீர்டோம்போம்சுவாமி
வசனம்.

இரகசக-விருத்தம்-இம்-சன்னியாசி
மகாரிசுநித்திரமகாரிசுக்குப்போனாகக்கே
முட்டையுண்டோசொல்லுக்கட்டி முடித்தவையத்திருவென
வசனம்.

சாணஞ் சாணஞ் சுவாமி உமக்குக்கொடுத்த தாட்டையும்கா
ங்கென் அன்னியமாதனாயுங்குடேன் உம்முடைய பெய்வப்படி
குப் பொண்ணைக் கொடுத்து விடுவனே பல்லது எங்கன்பிரானன்
போனாலும் அசத்தியத்துக் குட்படுகேனென்று நினைக்கவேண்டா
ஞ்சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபரவி.
தவத்தினியிருந்தோரித்தத் தவறசொல்வாரோ அப்பா
அவத்தினியொழிந்திடாம வரியநாடுக்கேதர்தேன்
பவத்தினிந்நிரந்தேபுண்டம் பவித்ததென்குறையப்பாவக்
வெத்துவஞ்செய்தேவகக்க கருகிவீர்டோம்போம்சுவாமி
வசனம்.

சாணம் சாணம் சுவாமி ஸோபயில்லாமற்கேனும் தவத்திலே
யிருத்த பெரியோர் விப்படியுஞ் சொல்லுமா அரிசுரியுர்மை
மகாநாபாவா பெண்ணியுமக்கு தாட்டைக்கொடுத்திச் சனாவி
லே சம்பாதித்த புண்டத்தை நான்டோக்காடித்தொண்டி பாசத்
ததத்தம்பாதிக்க வல்லோ நீசெய்து வவத்துவம் நானளித்தநாட்
ட்ட வான்குவேனோ போம் போம் சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இம்-பந்துவரணி
தாட்டைத்தான்வேண்டாரென்றும் தான்வவஞ்செய்துதித்த
பெட்டிளையிலாதத்தப் பெண்ணையுண்டுகேன்

உரையுள் அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வாயாலே நகதெல்லாம்வதறுமுனி பிவர்கூண்கதைவீணரித்திங்கே
ஒயர்மலமுடவாழ்மேவிருசேவாசே இவர்க்குயையுரைசெய்வமோ
வசனம்.

சுதிநோய்விடின் தலைமாட்டிலே சன்னிவிட்டமுகின்ற
பரிபாரிபொலவும் ஒருநாளுக் கரயாதமர்த்தினே யனெகம் பழமி
ருக்கிறதென்று நிகழ்கிறமுடன்போலும் இருக்கிறதப்பா இவர்
சொல்கின்றது.

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

ஆம் அன்னே யதற்கு நாடிவன்ன செப்போம்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

நாடி மகாமாயசாஸி நய்மிட அய்யர் பிறந்துகிறதப்பரித்
தால் ஒன்றும் வாய்விடில்லை.

மகாமாயசாஸி வசனம்.

என்னு அன்னே தீசொல்லுகிற கொன்றத் தெரியவில்லையே

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

தம்முடைய அய்யர் அழுதுகொ

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

அவருகிறதும் தெரியும் அவர் பிறந்துகிறதும் தெரியும்

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

அவர்க்குதான் சொல்லுகிறேன் தம்பி

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

சொல்லைப்போலும் சிரிப்பு வருகிறது இவர்க்குநனத்தானே
வினாபக் கொண்டாய்கிறோ இவர்க்குநனத்தானே விபிற்
ரிச்சலைச் சொல்லியுமுண்டாய்க்குநனத்தானே விபிற்
இவ்வொழுவை யென்னென்று சொல்லுகிறது ஜயையோ இம்மாத்
த தெரிபாதா இத்தனை புரிபடுத்தியும் பொய்யாதவன் இனிமே
ற்பொய் சொல்லுவானு தம்பி

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

அன்னே அய்யருக்குவந்திருக்கிறதுகேடு

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்-இருக்கட்டும்படா துஷ்டப்ப்பசை

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

உம்மைப்பார்க்கிலு மாரிருக்கிறார்கள் சுவாமி

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

ஒய் அரிச்சந்திரமகாராணே நானாவந்த சீதேவியைக்காலா
லேயுரைத்துத் தள்ளவேண்டாம் நீர்க்குக்குப்போகாமலென்னு
மன் கூடவாரும்

அரிச்சந்திரவிலாசம். உரையுள்

இராசன்-வசனம்.

தீபோய்யாரும் நான்வரமாட்டேன்கவாமி

விஸ்வமித்திரர்-வசனம்.

ஒய் நட்சத்திரத்தாககோ யும்மிட னீட்டுச் சமாச்சார மொன்றி
ருக்கின்றது வாரும் இரகசியமாகச் சொல்லுகிறேன்.

நாகன்-வசனம்.

நான் ஆத்தைவிட்டு வந்து வெகுநாளாகிதே பென்னசமா
ச்சாரம் வந்தது தெரியச் சொல்லும் சுவாமி.

விஸ்வமித்திரர்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணம்

நாகனாயும்மைவிட்டுச் சந்தைகளே துண்டானேம்
வரவரவரத்துக்கொண்டான் வலுமைகள் பேசுகின்றான்

ஒருநினைப்போதானும் ஒழிவாகவிடாமல்கீழ்
பாபபொருதுக்கிப்பொல்லாழ் படர்செய்தாற்பொய்யாகா
வசனம்.

(கே)

எதுகாணும் நட்சத்திரத்தாககோ உம்மைச்சம்பளத்திற்குவை
த்துக்கொண்டதில் ஒருபிரயோசனமும் காணும் வரவர அவனுக்
அ மனவுறுதியும் வருப்பமுமுண்டாகிறதே யதுகாகாரியம் இழு
த்துப்பறித்து உறுக்கிமுறுக்கி அடித்துஅடித்துவசநாபியைக்கொண்
டுவிஷத்திலே தொய்க்தாற் போல நிலத்திலே கால்பாலவொட்டா
மல் அவதிமே லவதியாய் மேலும் மேலு முண்டாக்கிச் சித்திரா
தைசெய்தால் குப்பல் குப்பலாய்ப் பொய்யைக்கொட்டானு

நாகன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி

இத்தனைகோபமென்மே வினினைண்டாம் பொறுப்பிரீகவாமி
சித்திராவதைமாதிரிநான் செய்வேனெயுபிணாவைந்து

தத்தறலாகினைப்பித் தடுமாறித்தவிதவிக்க

எத்தனைகோடிசிறர் இவ்நகைகள்செய்வேன்பாரும்

வசனம்.

தேவரிருக்கிவ்வளவுகோபம்வேண்டாம் பொறுத்தருளும் இ
வர்களாலே வருகிற பாவத்துக்கு நான்யயப்படுகிறவனு இனிமே
ல்தயை நாட்சண்ப மில்லாமல் இவனைப்படுகிற அனேககோடி
இவ்நகைகளில் இவன்பின்னை யழப்போகிறதும் பெண்காதிகதறப்
போகிறதும் மந்திரி மறுகப்போகிறதும் அநைக்கக்கூடு இவன்நயி
மாறித் தவிக்கப்போகிறதும் நீகோ பார்க்கப்போகிறீர் சுவாமி

உஅ

உரையி அரிச்சந்தரவிலாசம்.

மகாமாயசித்தன்-வசனம்.

ஐயையோ இந்தப் பார்ப்பானை யட்டிடமச்சனிபிடித்ததுமுன்
இலையென்பண்ணின் அதிகப்பிரசங்கத்தினாலே பொருகண்ணெ
ன்றோபாச்சது இப்போதிந்த இராசனாகிய புண்ட புருஷினாலே மற்
புருகண்ணும் தொள்ளையாகுதோ அல்லது நிராசமாய்ப்போகிற
னோ தெரியாது.

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

அண்ணே மகாமாயசித்தா இவருக்குக்கண்ணெள்ளையா

மகாமாயசித்தன்-வசனம்

கைபுண்ணுக்குக்கண்ணாடிவாதோவிருக்கின் ருன்புரோள்

மகாமாயசாஸி-வசனம்.

ஆம் அண்ணே துலாம்பிரமாய்த் தானிருக்கிறதா

விலவாயித்திரர் வசனம்.

வாருங்கள் கிஷியரீளே நாம் போனோம்

கிஷியர்கள்-வசனம்

நங்கள் வந்தமுடினோம் நீரும்வந்தா தொலையும்சுவாயி

நாசன்-வசனம்.

அடங்கா அடங்கா சந்தையம்மிடையிலேயிருக்கின் மனிலங்
காங்கொண்ட இப்போப்பிட்ட பரிவட்டணகனெல்லாம் அறிவாயே
யிங்கேதோனோ கொக்கத்தைக் கொண்டையா யில்லாவிட்டா விதை
பெல்லாம் தொக்குப் பூட்டிபட்டியா சொல்லுகின்றாம்.

இராசன்-வசனம்.

அதுவெல்லாம் வேண்டாம் அடியேன் சொன்னபடியேசாதி
ப்பட்டணம்போய்ச் சேர்த்தவுடனே கட்டிப்போடுகிறேன்.

பொது-விருத்தம்-இம்-சாஸி

என்மமாய்விஸ்வாயிதான் மறைந்ததின்மேலிவிட்ட
வன்னியாம்மெருப்பாறந்த அனத்தினில் வளைத்துக்கொள்ள
மன்மகன்மனைவிமத்திரி உள்ளவென்கலங்கியேங்கக்
கன்மயாந்தாகனெடுக்கி கதறியெழுமின்றானே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக விஸ்வாயித்திரர் மாப்பையினாலே மெருப்
பாறுவந்து வளைத்துக்கொள்ள இராசாவும் பெண்சாதிபிள்ளையும்
நிதியு நட்சத்திரத்தாகுகுண்டுபட்ட பாதவிக்கிற விதங்களை

அரிச்சந்தரவிலாசம். உரையக

நாசன்-வசனம்.

எதுகனும் எதுகனும் ஒய் ஒய் அரிச்சந்திர மகராசனே
மெருப்புப் பதிகிக்கொண்டு வந்தே வாராதே சுற்றிவளைத்துக்கொ
ன்றதே ஐயப்பா பத்தி பெரிசிறதே நேசுரப்பயமா யிருக்கிற
தே யித்த மெருப்பினே நம்மைத்தனைவா கொண்டு வந்தீர் நீங்க
வெள்ளருஞ் செந்தாலும் நம்மைமாதிரிக் காப்பாற்றுகின்றாம்
நாசிராமனன் மகராசனே மகராசனே.

இராசன்-வசனம்.

எங்கள் பிரான்ன போனாலும் உம்முடையபிரான்னத்தொரு
சித்தனையும் வாராமற் காதலுக்கவள்ளுகிறோம் பப்பிட்டாமெரு
பிர் சுவாயி.

இராசன்-விருத்தம்-இம்-கண்டா

தனபுரமுடிவந்த வத்பிரமகனேமத்திரி
அப்பாதிக்கொண்டதாய் அழியாமலுருக்கவேணுஞ்
செய்யுதொருப்புக்கெத்தன் சேவனைக்கொடுப்பெனந்த
செய்யுதொருப்புக்கெத்தன் செழுமறையோனைக்கொப்பிர்

வசனம்.

என்பிராணதாயகியாகிய சந்திராநியே அப்பாதேவதாசா ஆ
காஅறிவுள்ள மத்திரியாகிய சந்தியகீர்த்தி யிதோபத்திபெரிந்து வ
ருகிற அக்கினியிலே விழுந்திற்று விடுகிறேன் இந்தப் பிராண
னைமாத்திரம் நீங்கள் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள் என்னென்றால் காட்
டாறுப்பாலே சுற்றிவளைத்துக்கொண்ட படியினாலே நானொரு
னதற்கினாயானால் மற்றவர்கள் தப்பிப்போகலாம்.

சந்திய கீர்த்தி-விருத்தம்-இம்-நீலாய்புரி

அருமாமுனிகடன்கொடுப்பா பறமுப்பிசகாய் புவிவான்வாந்
வருமேசைப்பாக்கியமு முன்னதுக்கானொருளாலே
ஒருகாரியமுயில்லாம் ஒழுவும்நாயென்னிழந்திமத்தால்
திருமாமகனானையானுஞ் சேவனைப்பாருன்னுடனே

வசனம்.

கேளும் இராசக்கொஸ்ஸா தேவரீர் அடியேனுக்கு உத்தாவு
கொடுக்கலெனும் அடியே னித்த அக்கினிக்கினாயானால் நீங்களுயி
ருடனே தப்பலாம் தெவரீருயிருடனே யிருத்தால் தேவரீர் தரும
த்துக்குஞ் சந்தியத்துக்குங் காசிவிஸ்வமாதருடைய கிருபையின
லே சகலபாக்கியமு முண்டாகப்போகின்றது அந்தவிஸ்வாயித்திர
னுடைய கண்ணுத்திர்ப்பிர் இந்த அம்மான் சந்திரமதித்தாயும் கு

௨௨௩ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

முந்தத தேவதாசனும் பிராணன் நிலத்திருப்பார்கள் நீர் நில்லும் தானிந்த அக்கினியிலே வீழ்கிறேன் சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம் இ-ம்-புன்னகவரானி.
காமாசுருடனிருப்பார் மந்திரித்தொழில்பெற்றிருப்பார்கள்
தாமஸ்வினையெண்டிடையாம் சாகத் துணிந்தாய்தலைவிதிய
வழுபவியும்புகழ்ப்பு மென்னோடிமந்தலிவர்களுக்கே
குழுமுலகிறுணையுண்டோ தொடர்ந்தோரிடத்திற்கேவாயே
வசனம்.

கேளாயெனது அருமையுள்ள மந்திரி இராசாங்கம்பண்ணு
தவாழ்வையுடைய இராசாங்கை மந்திரிக் கூட்டங் காட்டத்திருப்
பார்கள் நாட்டைவிட்டுக் காட்டிலேவந்து அவதிப்படுகிற என்னு
டனே கூடத் தொடர்ந்து சமயம்வந்தபொது சாகவந் துணிந்தா
ய் இதுவும் உணக்குத் தலைவிதியோ இருக்கட்டு மென்னுடனேநீய
மிறந்துவிட்டா விவர்களை யோரிடத்திற் சொன்னிடைய்ச்சேர்க்கி
றவர்களார் ஆகையால் சீபிரு மந்திரி நான்பொய் வீழ்கிறேன்

இராசன்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவரானி
ஐயையோவென்செய்வோ மக்கினிந்தவருகுதிதோ
தையமெனமந்திரி தகிக்குதென்னாரணமோ
வையமெல்லாம்புகழும்வளரும்விஸ்வாமித்திரர்தாம்
செய்ப்புவகையோவென திருவுளத்தின்செபவிதுவோ
வசனம்.

பெண்ணேசந்திரமதி அப்பா அடாதேவதாசா மந்திரிசத்தி
யகீர்த்தி ஐயையோ இதைன்னகாரணமோ தெரியவில்லை இதோநம
க்கெதிராக அக்கினியாறு வருகுது அதனால் சீரமெல்லாம் வெந்
துபேருதே அந்தவிஸ்வாமிதான் வஞ்சகமோ அல்லதுதிருவுளத்
தினசெயலோ என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன் ஈஸ்வரா

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-வரானி.

அப்போகொடுமையெனப்போலு மவனிதனிலேயார்செய்தார்
மெய்யோசாயம்புருடனையும் விட்டேயிருக்கத்துணிவாரோ
பொய்யோவாழ்ந்தவாழ்வெல்லாம் பிரகார்கொடுப்பாரீநீரிந்தாத்
செய்யோருதவிலேறுண்டோ திகையாதிரும்நான்வீழ்வேனே
வசனம்.

அரிசரி தேவரீர் வாழ்ந்த வாழ்வெல்லாம் பொய்பாக்கிரீமு
ன்னையிறந்தால்பிறகுளக்கொகாராமுண்டோ புருஷனைச்சா

கக்கொடுத்த உயிருடனே துணிந்திருக்கிற ஸ்கிரீரமுண்டாத்
ரீதுணிந்தாலும் நான் துணிவேனோ அல்லது நீரிந்தால் விஸ்வா
மித்திரர் கூடத்திருமீநீரிரும் என்னப்போலே இவ்வுலகத்திற்
செய்யுமை செய்தவர்க ளோருயில்லை ஆகையால் நானையித்தஅக்கி
னிக்கினா யாகிறேன் பிராணாட்சகா.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

பற்றமாதஞ்சுமந்துபெற்ற பலனோ நானுன்பாத்திருக்க
பத்தியெரியும்மெருப்பதனிற் பாப்பெனென்றாய்தாயே
பெற்றகடனைத்தீர்ப்பவனே பின்னையதனல்முன்போலேன்
அத்தனருளோ தந்தையும்போ யகனையும்போய்தானிருப்பேனோ
வசனம்.

கேளும்மாணன்னைப்பெற்றதாயே பத்துமாதஞ்சுமந்து
னைப்பெற்றதற்கோ நீயும் என்னையின்ற தகப்பனும் அக்கினியி
லே வீழ்த்திறக்கவும் அகைப்பாத்திருந்து உயிருடன்நான் வாழ
வுமா இதுவெல்லாம் விஸ்வநாதருடைய செயல்தானோ தாயெபெ
ற்றவர்களுக்கு வந்ததுன்பங்களைத் தீர்க்குப்படியான உடையிள்
ளைக்கல்லவா ஆகையால் நான்முன்பாக அக்கினியில் வீழ்வேன்
எனக்குச் செலவு கொடுத்திடுவாய்தாயே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி

தகையமொழியுண்டிருந்து தவஞ்செய்துநீனைநான்பெற்
மெறித்து, நிறையுஞ்செல்வத் துடன்வளர்த்து நிதமுமிழந்தேன
ருமகனே, மறைமாமுனிவன்வஞ்சனையால் வனத்திலெரியும் மெரு
ப்புக்கோர்; குறையாயினாயாகக் கொடுத்துநீநான் செலும்பா
வியைப்போ விருப்பேனோ.

வசனம்.

சொன்னார் சொன்னபடியெல்லாம் அருமையான தவங்கள்
செய்து தகையமொழிக் கொறிட்டினும் பராகிவனருளினாலே
உண்ணப்பெற்றெடுத்து இந்தவிஸ்வாவாமித்திர ரிஷியினுடைய வ
ஞ்சனையா மெரியப்பட்ட அக்கினிக்கினாயாகக் கொடுக்க தானே
ன்ன குறைகள் செய்தேனோ நீபித்தத்தியினில் வீழ்த்திறக்கவும்
நான்பாவிபிலு மாகபாவிதாகப் பரிந்து மகிழ்வுமே அப்பாளன் ம
கனே என்னைனே கண்மணியே.

தேவதாசன்-வசனம்.

தாய்தகப்பனுக்கு வந்ததுன்பத்தைத் தீர்க்காதபின்னையுமெ
ருபிள்ளையா தானே யித்த அக்கினியில் வீழ்கிறேன் உத்தரவுகொ
டுப்பாய்தாயே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

அப்பாமகனேயித் துணிவு மறிவுமுனச்செய்தவிதஞ்
செப்பாப்பல்விழ்நிலையே செழித்தமுலைப்பால் மக்கிலையே
அப்பாருமோநீதாநீழ்ந்தா லுந்தன்மந்தையுயிர்தனை
வைப்பாரோநான்முன்விழ்ந்து வார்த்தையுலகில் நிறுத்துவனே

வசனம்.

அப்பாமகனே தேவதாசாஇன்னம் பாம்பல் லுவிழுவில்லையே
முலைப்பாலு மறக்கவில்லையே புனக்கிந்த கோசாமாபுத்தியுமி
ருந்த கைரியமு மெப்படி புண்டாச்சுதோ அறியேன் நீ அக்கினி
யில் விழ்ந்தா லுனது தந்தை யுயிர்வைத்திருப்பாநா உலகத்திலே
கீழ்த்திலைக்கும் படியாக தானே முன்னுதா அக்கினியிலே விழ்
கிறே னப்பா என்கட்டிக்கரும்பே என்கண்மணியே

தாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

கடித்தபாக்கிடாச்சிறப்பன் கடைத்தெருக்கோடிமட்டும்
துடித்துப்போய்விழிவிடு துடித் தொடர்ந்த முக்கையைப்போல
அடித்துமெல்விழ்ந் துடிக்க ளமுகின் மந்தைபார்த்தால்
பிடித்தெனைத்தள்ளிப்போடும் புரட்டொன் றநினைக்கலாமோ

வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரமகராசனே கடித்த பாக்கிடாதகிறதப்
பன் கடைத்தெரு மட்டும் வழிவிடுத்துத் துடித்தமுத கையைப்
போலு பிருக்கிறதானும் ஆகார இப்போதுநீங்கள் ஒருவருக்
கொருவர் கட்டிக்கொண்டமுந்நகைப் படுத்தால் நீங்கள்செந்து
என்னைமாத்திரம் காப்பாற்றப்போகிறதாக எல்லோரும் நினைப்பா
ர்கள் இந்தந்நான் பசுபி பழுக்கிறதைப்பார்த்தால் மெள்ளவென்
னை இந்த அக்கினிக்கொடியாகத் தள்ளிவிட்டு நீங்களோடிப்போகிற
மார்க்கமாய்தான் காணுகிறது

சந்திரமதி-வசனம்

அப்படி பொருக்காலும் நினைக்கவேண்டாம் தானே யிந்த
அக்கினியில் முன்னே விழுகிறேன் நீங்களெல்லோரும் உயிருட
னே தப்பிபிடுக்கலாஞ் சுவாமி

நட்சத்திரத்தாகல் வசனம்

ஆனால் நீபகிரைததான் பார்ப்போம் முன்னேதட

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

மறைமெறிபிசுனிலும் வருவிருத்திமுந்திட்டாலும்

முறையிழிவெதுவெய்தா லு மூப்பினையிசுந்திட்டாலும்

பிரம்மணியிச்சித்தாலும் பிரம்மணம்நெந்திட்டாலும்
குறைகனொன்றிருந்தாலென்னைக் கொல்லுங்காட்டெரிநெருப்பே
வசனம்.

ஓ அக்கினிபகவானேசத்தியமாகவொருவார்த்தைசொல்கிறே
ன்கேளும் எப்புருஷினிடத்திலேயாவது என்னிடத்திலேயாவதுப
ரதார்த்தாரோகம் பிரிப்பொருளிச்சை பிரம்மணம் நோகச் செய்கிற
து சொன்ன சத்தியம் மறக்கிறது பெரியோர்களை நிந்திக்கிறதுவி
ருத்திமுக்கிறது அதர்மம்அக்கிரமம்வஞ்சனை ருதகுருநிந்தை தே
வதாபக்தி மறக்கிறது வேதவிசுவாசம் இப்படிப்பட்டது உளிருக்
குமேயானான்னைபெரித்துப்போடக்கூடவாய் அக்கினிநேகனே.

தேவதாசன்-வசனம்

அம்மா அம்மா என்னைப்பெற்றதாயே புன்னுடனே கூடநா
னுய்வுருகிறேன்.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

அப்பாதேவதாசா நானும் உன்னுடனேகூட இவ்வொருகிறேன்

இராசன்-வசனம்.

சந்திரமதி சொன்னசத்தியத்துக் கொரு பழுதா நாமுங் கூட
வே போகலாம் வாரும் நட்சத்திரத் தரகோ.

தரகன்வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திர மகராசனே யென்னினிலேயெல்லோ
ரும் விழ்ந்து சாகப்போகிறீர்கள் நான்மனப் பூர்வமாய்ச்சொல்லு
கின்றன் என்னை யிடிலே தள்ளிவிட்டால் நீங்களெல்லோரும்பிழை
க்கலாம் மதார்த்தமான வார்த்தைகாணும்

இராசன்-வசனம்.

எங்கள் பிராணனெல்லாம் போனாலும் போகிறதேயல்லாம
ல் அப்படி யொருபோதுஞ் செய்வமாட்டோம் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

சுட்டுப்போடுகிறது சுட்டுப்போடுகிறது இராசாவே நீரும்
மந்திரியும் என்னைவெடுத்துக்கொண்டுபோய் அப்புறத்திலே விடுங்
கள் சந்திரமதி அக்கனாசேர்த்தாளா.

இராசன்-வசனம்.

சந்திரமதியுஞ் சேர்த்தாள் கூடப்பிள்ளையுஞ்சேர்த்தது நாமு
ம் வந்துசேர்ந்தோம் சுவாமி.

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவராளி

வீரிக் கொழுந்தவிட்டு விரித்தெழுந்தவக்கினியைப்
பேசிபசுத்பவார்த்தைகொல்லிப் பேதைசந்திரமதிக்க
வாசித்தருமறைபோன் மந்திரிமன்னன்மகனுடனே
கூகித்திருமகனாக் கண்டார்மனமகிழ்ந்தே

வசனம்.

அயோத்தியா புரியை விட்டு நட்சத்திரத் தாகருடனேகூட
வந்து காட்டிலே மிருகங்களாலேயும் மழையினாலேயும் இடியின
லேயும் பூத்ததினாலேயும் அக்கினியாற்றிலேயும் நானுவித இம்சை
கள் பட்டுக் களாயேறிக்கொசிப்பட்டனத்தைக்கண்டார்களென்றறிச

அரிச்சந்திரன்-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி

தெரிசனஞ்செய்ப்பெண்ணை - இதோகாசி - தெரியுதுபார்கண்ணை
விரிசுதர்முடிப்பிரம்ம் விதியால்வினேந்தகன்மம்
வேதைதிரவுள்ளக்கொண்டு விருப்பமாகவேகண்டு (தெரிச)

எத்தனைபிறவிகள்பிறந்தாலும்புண்ய
மெய்துமோலோகாரமமந்தாலுஞ்
சத்தமாயாபாசந்துமந்தாலுஞ்சுகம்
சுருவாய்க்காணுமோ எட்டிப்பமந்தாலுஞ்
சத்தநிராநாதுபபாபா
முத்தர்சுடாதா மூர்த்திகிருபாகா
முதல்வசு பிராவை நிலைமேவியதவ
முடிவிற்பொருள் யுமைகொண்வளர்கிவ

(தெரிச)

தவஞ்செய்வொர்பொருந்தியிதுவாமே-சென்ம
சாகாக் கடவொழிந்திடர்போமே
தவறுசெய்விடமுண்டிவந்தாமே
தலத்தைக்கண்டிடதவம்பரித்தோமே
திவலைபெரிக்குங்க்கை திவயதீர்த்தமாயி
தினாக்குங்க்கலைதோச் சிவநாமக்கன்பாடி
திசுத்தவாளொடுபழுருசுமேறித
யகிழ்வாங்கரமேவானுருமைபதம்

(தெரிச)

வந்தவல்லினையென்பதுதிரும்-உன்னுள்
கன்பழிப்பாகநன்னென்றேநரும்
அந்தரவர்க்கத்தன்னிலுமைகொரு-மந்து
மரியமாதவெண்ணம்நிலைசேரும்

இந்தப்பொற்கோபுரமணிமதில்சேலையும்
இங்கிததபங்களுடாமலர்ச்சாலையும்
இதமாயுறியிது நலமாகியகதி
நிதமாயொருதனிமுதலோனுமைபதி (தெரிச)
இராசன்-வசனம்.

கேளுட்பெண்ணையிதோ கோபுரத்தெரிநின்றதே இதுநா
ன்காசிவிஸ்வநாதரிருக்கிற ஆசையம் நம்முடைய தருமக்களெல்லா
ந் திரத்தக்கதாகத் தெரிசனஞ்செய்ப்பெண்ணை சந்திரமதி

சந்திரமதி-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னகவராளி.

வல்லினைபோம்விதியின் வசத்தாலவதிபடத்
தொல்வினைபோமினிதமது துயரம்போஞ்சுகம்பெறலாம்
செல்விவிசாகாட்சிமகாதேவி மகிழ்வில்வசர்
நல்லிருப்போடுமைகாசி ந்கொக்கண்டபலனினுவே
வசனம்.

எனதுபிரணரட்சகா நாம்பட்டதுன்பங்க ளெல்லாந்தீர இந்
தக் காசிஸ்தலத்தைக்கண்டு தெரிசித்தோ மிந்தப் புண்ணியவசத்
தினா ல் யினிசெமல்தாம் சசுத்தையடைபலாஞ் சுவாமி

இராசன்-வசனம்.

ஆனால் இந்தக்காசிப் பட்டணத்தினுடைய அலங்காரமும் இ
ந்த மகாத்தவராகிய விசுவநாதசுவாமி விசாலாட்சி பம்மன் ஆசைய
த்தினலங்காரமும் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன் பாரும்பெண்ண

இராசன்-தரு-இ-ம்-புன்னகவராளி-தாளம்-திரிபுடை

வாளைவுதாவுமிந்தவண்ணப்பொன்மதில்பாராய்	மயிலே
யிளமாங்	குயிலே
ஆண்சேனைதானடத் துமழகுவாசம்படிபாராய்	அனமே
நான்படைத்த	தனமே
விபாகுலவேதசாஸ்திர விதிமறையோர்விதிபாராய்	மின்னே
ஆசைக்குகந்த	பொன்னே
செப்புமொழிதவருததிராசவிதிபாராய்-சேல்	விழியே
எந்தன்தேன்	மொழியே
பொன்னைக்கொண்டுபொன்னேவித்கும்பொன்படைத்தோர்விதிபா	பாஷணமே
ராய் பூஷணமேயின்பசம்	நாயகியே
நன்னயமாய்வாழுஞ்ஞாபுல்லவிதிகன் னாம்பாராய்	நாயகியே
பிராண	

உரு அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சுதாங்கனே நிறைதாபாரம் விதிபாராய்
எந்தன் தவநிலையே
புதுநவாத்தனமணிபொருந் துமண்டபங்கள் பாராய் பொத்தினியே
மதுரசொற் கினியே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

புண்ணியதலையிற்றப் புநிதமாநகராயின்று
கண்ணினுற்கண்டபாக்யங் கருதுமுத்பயமேயாகும்
வண்ணமாமுடையாள் பாகம் வளர்விலைநாதர்வாமும்
திண்ணமாந்தலத்தின்காட்சி தெரிசிப்பெனுரைசெய்வோ

வசனம்.

கேளுஞ் சுவாமி மித்த மகாபுண்ய ஸ்தலமாகிய காசிப்பட்ட
டணத்தக்கண்டு சந்தோஷமானேன் அதுவும் நான்முன்சென்ற
த்திலே செய்தபாக்கியம் இன்னயிங்குண்டாகிய கதிரயக்களும்
இந்த மகாதேவராகிய விஸ்வநாதசுவாமி வாசம்பண்ணுகிற ஆலய
த்தக்கண்டு தெரிசனம் பண்ணுவாம் சுவாமி

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன் பார்த்துத்தெரி
சனம் பண்ணும் பெண்ணே.

இராசன்-தரு-இ-ம்-பாவி ஆதிதாளம்.

காசிதலைக்கண்ணாற்கண்டாயேயின்னங்
காட்சியதேமுண்டு காண்பாயே-பெண்ணே
மாளில்லாரசவீதிவளமுட்பலவளமும்
கரிசையாய்க்கண்டுமகிழ் பூன்பாயே
இந்திரலோகம்போலேயிருக்குமிந்தநக
பொதுபெரிதெதுகிதிதுரை தேராய்கண்ணே
அந்தக்குபொன்வாழு மளகாபுரியுமீடோ பாராய்
அளவிலாக்கடைவிதியிதைப்
குழ்வினைப்போகுமிந்த சொன்னகோபுரங்கண்டால்
தொழுதுகீயேதபவ் சிப்பாயே-மின்னே
தாழ்வுவருமோஇந்தத்தந்திசேஸ்வர்பாதத்
தலைமேலவைத்தன்புறநத் தரிப்பாயே
அண்ணைவிசாலாட்சி ஐயர்விஸ்வநாத
ரரியபொற்பதங்கனிற் பணிவாயே-பொண்ணே
முன்னஞ்செய்தீவினைபோயிற்றாட்படுந் துயர்போ
முடியயானகுறை தணிவாயே

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௨௨௭

இராசன்-வசனம்.

இவர்தான் நம்முடைய ஆண்டவராகிய விஸ்வநாதசுவாமியும்
விசாலாட்சி பம்மனும் இவர்களைத் தரிசனஞ் செய்பெண்ணே சந்
திசாதி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபாணம்

வேடன்வாபெச்சிநுண்டாய் விருந்துக்கோர்பின்னையுல் டாய்
ஆடவதனைப்பூண்டாய் அணிவிடையேறிக் கொண்டாய்
நீடருட்புகழ்ச்சேர்க்காதி தித்தனவிஸ்வநாதா
கோடவோவடியேனுள்ளம் வருத்தத்தீர்த்தருஞ்செய்வாயே
வசனம்.

சிவசிவசம்போ மகாதேவா மான்முகாலகண்டதிரிதேவர் ச
டாகார காகிவிஸ்வநாதீஸ்வரா தீனாட்சகா அடியென் படுகிறவரு
த்தங்களைத் தீர்த்துாட்சியும் சுவாமி.

இராசன்-தோத்திரம்-அவல்-இ-ம்-சதுகுலகம்போதி

சிவசிவசம்போதி-மூச்சடைபாளா
தவநிலைப்பொருளே சதுர்மறைமுதலே
மதிநுதற்குமுத வாய்விசாலாட்சி
துதியிடப்பாகந் தோன்றியபாளே
மான்முகேந்து மலர்க்காத்தோனே
வான்படர்க்கங்கை வளர்சடையோனே
தீனதயாளா திரிபுரதகனா
ஞானவாரிதியே நற்றவப்பலனே
காலஜையுதைத்த காரணப்பாகா
தொண்டர்க்கிருங்குந் தூயநன்னையா
கண்டிடப்பணிவோர் கனிக்குஞ்சகாவா
தினாசெதிகன்கை செழிக்குறல்வளமும்
விரிநுங்காசி விஸ்வநாதீசா
அடியனுப்பட்ட வவநிலைக்கேட்பாய்
படியிசையுமும் பதியெனுமயோத்தி
திருநாடுதகாஞ் செல்வமுமிழந்தே
அரிவைமான்முகனா மருங்கென்தீர்க்க
வருவழிதனிலே மழையிடிசாற்றப்
பெருவிஷப்பாம்பு பெருத்தவெம்புவினே
கட்டெறும்பாணை கருங்குளவினும்
மட்டிலாத்தேனும் கரும்பலசெந்தும்
கொட்டிடக்கட்டிக்க கொதித்துத்தன்னாடிச

சுட்டிமணலிற் சொர்த்துமெய்வெதும்பி
பூதப்பசாசின் போர்தனி லுழன்று
சேதப்படாமற் செந்தழல்கடத்து
காயிலையருந்திக் கருகிறஞ்சுழன்று
ஒய்விலாத்தயாருள்ளிருந் தலைக்க
மகன்முகநோக்கி மங்கைதாழையும்
மகிழ்ச்சுமாதென் மலர்முகநோக்கத்
துக்கமேலிட்டித் தோகையின் முகத்தை
நெக்குவிட்டருகி நின்ற நான் பார்த்துக்
கதறிப்பொருந் கலங்கி நின்ற முதே
பதறுதல் கண்களும் பரதவித்திடாமற்
கடன்மாச்சொல்லிக் கடிந்திடுமிவர்கோ
ருடன்படிக்கையின்மே லுறுதியொன்றுணைக்க
வழியையதுமின்றி மயங்குமிவ்வென
ஆழிலிலை துந்த னருட்பதியெல்லை
வந்துமாமகிலும் வளர்கோபுரமும்
முந்திநாக்காண முகியதுயரால்
வாடியமனத்தின் வருத்தமுங்கலையு
மோடியதையா வுமபொருபாகா
மிகுதவவிஸ்வா மித்திரனொன்றை
வெருவெருமாய வித்தகுகளின்னம்
எத்தனைசெயினு மேனிகாதிருந்து
சத்தியமாக்கடனைத் தரும்வகையருள்வாய்
அருட்புலிகன்றினுக் கமுதனித்தாண்டாய்
வருங்கரியுரித் தேவல்வினைதீர்த்தாய்
இத்துபர்தீர்ப்ப தெவ்வளவுமக்குப்
பித்தனென்றுணைத்த பெருமைகொண்டோனே
அத்தனேகாசி யரும்பதிவாழ்வெ
ளித்தமேயிரங்குந் தேவநாயகனே

வசனம்-இதுதானடியென்பட்ட னுன்பங்கொல்லாம் சுவாமி

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

எத்தனானொழியுமித்த விடர்படுத்துயாமெல்லாம்
சந்திரன்னைங்குமம்பொற் சடையணிவிஸ்வநாதா
மைத்தனும்பாணமெந்தன் மன்னனும்வருத்தந்தீர்த்து
கிந்தநான்மகிழ்ச்சிய சத் திருவருள்புரித் தான்வாயெ

வசனம்-

அரகரா காகிவிஸ்வநாதிஸ்வரா நாங்கள் படுந்துன்ப 'மொத்த
நாளி லொழியும் எங்கள் துக்கத்தைத் தீர்த்துக் கிருபைசெய்து இர
ட்சிக்கவேணும் சுவாமி.

தேவதாசன்சொல்-தேவாரப்பண்-கொல்லி
தேசத்தேமதிதரிக் குஞ் செஞ்சடாதானேபோற்றி
வாசுதேவன்விரிஞ்சன் வந்திக்குப்பியகாபோற்றி
நாசாட்சகனேபோற்றி தம்பாசிவனேபோற்றி
காசிவாழ்வில்வநாதா கமலத்தான்போற்றிப்போற்றி
வசனம்-இயா எங்களைப் பாதுகாத்து ரட்சியும் சுவாமி

இராசன்-வசனம்.

இத்தமகாதேவராகிய விஸ்வநாதரையும் விசாலாட்சியம்ம
னைபுந் தெரிசித்தோமே சற்றுநேரம் இந்த வசந்த மண்டபத்தி
விருந்து ஆயாசத்தீர்த்துக் கொள்ளுவோம் வாருங்கள்.

தரகன் விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை

பட்டினியிருக்கநீங்கள் பயப்படவேமாட்டீர்கள்
ஒட்டியேகிடந்துகால முபாயாய்க்க நித்ததாலே
நட்டியேதுங்களுக்கு நான்பிதாளமாட்டேன்
கட்டியேமுடிப்பாய்ப்பொண்ணைக் கட்டாயல்விடுகிலேனே

வசனம்-

அடாய் அடாய் சந்தாய் நீ உன்னும்பிடையாள் நோக்குப்பி
றந்த பிள்ளை நோக்குத்துணைப்பட்டமத்திரி நீங்கள் நாலுபேரும்
பட்டினி யிருந்து லோலாய்ப்பட்டு வயிற்றைக் காயப்போட்டிக்
கொண்டிருக்கிறது வாடிக்கை தானே மோசமில்லை யதனாலுங்களு
க்குக் கூடுதலையெய்யல்லது நஷ்டமில்லை நேக்குத் தயிர் பால்நெய்
மொத்தை மொத்தையாய்ப் பருப்பும் பச்சரிசிச் சாதமுரசாய்பிட்டு
பி எப்பமிட்டிக் கொண்டிருக்கிறதுபோய் பட்டினியிருக்கத் தலை
விதியா யிருக்கட்டும் ஆனாவிட்டது கிரகசாரம் காசிப்பட்டணம்
போனவுடனே நம்மிடரொக்கத்தைக் கொட்டறோபென்றுசாதித்
தாயே யொரோ சாதனையா யில்லையென்று சாதிக்கிறையா அல்லது
நம்மிடரொக்கத்தைக்கொட்டறையானினி விடேன்விடேன்விடேன்

இராசன் விருத்தம்-இ-ம்-சுவேரி

சொன்னதுமெய்காணையா தொலைநூரந்தடந்துவந்த
சென்மவிடாய்கள்தீர ணைப்பொழுதிங்கிருந்து
மன்னர்கள்வணிகர்மற்ற வகைவகையிக்குள்ளொரை
இன்னொன்றறிந்துதாடி இரந்துபொன்றருகுவேனே

வசனம்.

கேளுந் தட்சத்திரத்தரகனோ தொலைநூரம் நடந்துவந்த ஆயா
சத்திர கதாநப் ப்பாதித்த மண்டபத்திலிருந்து இப்பட்டணத்திலு
ண்டாகிய பாக்கியவான்களை இன்னொருநியானொன்று விசாரித்து அ
வர்களைக்கொண்டு பாசம் பண்ணி உம்முடைய கடனைக் கொடுத்து
விடுவதென் கொடுஞ் செய்பாமற் பொறுத்து ரட்சிக்கவேணுஞ்ச
கையி

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம் சும்பகாம்போதி
பட்டாடையிலேவலிந்து பலகையொன்றெடுத்துக்கொண்டு
புட்டத்தினின்றுபோன புதுகாடையிலுணர்ந்தாய்தீயே
வட்டமோவட்டியோவுன் வசம்வைத்தபொன்னுக்கிற்ற
கிட்டைகள்செய்யவேணும் தெருவினிக்கேற்றிப்பாயே
வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தாய் நீசைதகேட்டதில்லையோ பட்டுப் பு
டைவை யிரவல் கொடுத்து மனைவைத்துக்கிக்கொண்டு பின்னே
திரித்தது கேட்டிலையோ அத்தன்மைபோல நம்மிடரொக்கத்தை
உன்னைகயிற் கொடுத்துவிட்டு உன்பின்னே திரியலாச்சது ஆயிரத்
துக்கு ஐந்துறு வட்டமோ தூற்றக்குப் பத்து வட்டியோ அது
வெல்லா மிருக்கட்டும் இதேந் நம்மிட கையிலே பிருக்கிற மோக
னமாவை கைக்கப்ப முதுகுகைகம் மீசமுறுக்கி யதூடந்தக்கேசர்
வை இதுவெல்லாம் நோக்குச் சாதிக்கவேண்டி யிருக்கிறது ஆகை
யாவிர்தக் கொடிய வெய்யலிலே கடுகிறமனைவினே தடுத்தெருவி
னே இத்தக்கோட்டிக் குள்ளே அசையாமலிருந் பிள்ளாய்

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி
தானாவார்த்திட்டபொண்ணைத் தருவதற்கையமுண்டோ
ஆனாதான் கொடுக்கிற மையியாயஞ்செய்திட்டேனோ
பாசையாளசன்முன்னே பட்டபாடி துவையித்ததைத்
நீனாயோதெய்வம்மயன் கித்தமுங்கல் லுதானோ

வசனம்.

சரணஞ் சரணஞ்சுவாமி, தானக்கேட்ட ரிஷிகளுக்குக்கொடு
த்த பொண்ணப் பிராணன்போன லுயில்லையென்று சொல்வேனோ
ஐயையோ ஆராய்ந்தக் கொடுமை செய்கதேனோ அத்தப்பாவயிப்
படி பனுபவிக்கிறேன் தெய்வமே யிறச்சங்கடத்தைத்தீர்க்கையா
உன்மனது கல்லா கொஞ்சமாகிலு மிரங்காதா தெய்வமே

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தாய் உன்னைப்பன் விட்டுப்பணத்தை
கொக்கமரக்க கொட்டிக்கொண்டு தானக்கேட்டகவே பெய்ப்படிக்கொடு

க்கிறதென்று முழிக்கிறாயோ மாப்பின்னையோலே திம்மைவத்தே
னே அதனாலையோ குனியுப்பிள்ளாப் சாப்பனிப்பாட்டமும்

இராசன்-வசனம்.

சுவாமி சுவாமி புழமுடைய சித்த மென்பாக்கியப் அரிசுர அரிசுர

இராசன்-தரு இ-ம்-சாவேரி-அடத ளம்

சிவசிவா சிபுரிவாசாவின்வேசா
திருவுளச் செயலென்றுமறியேனே
எவர்களுக்குக்கந்தவினை பெப்படிசெய்தேனோ
எனக்குலபிக்குமென்று குறிப்பினே
தான்செய்தகர்மமெல்லாத் தானையனுபவிக்கத்
தீர்மசாஸ்திரஞ்சொல்வது மெய்தானோ
வான்பதியானதெவர் மாதவர்மறையோர்கள்
மனதுதொந்திடக்குறை செய்தேனோ
அடைக்கலம்வைத்தபொரு ளபளித்தேனோதெய்வமே
ஆலயம்மா முகக்கண்டு சகித்தேனோ
தடைக்குள்ளிருக்கும்பாம்பைத் தடிவெண்டடித்தேனோ
தருவிப்பிறந்தார்தனைச் சகித்தேனோ
தாழ்த்தவறுமையினும் மளர்த்த மனிதர்மனந்
தத்தனித்துக்கொதிக்கநான் வைத்தேனோ
சூழ்த்தாணக்களத்திற் றேறும்முதுகிட்டோனா
தூத்திப்பாணங்கனிது வெய்தேனோ

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தாய் நீ யமுநித்திலே கோக்குரானாயுனை
க்கிறது நம்மிட ரொக்கத்தைக் கொட்டறைய நோக்குக்கையிலே
காப்பு மாரட்டிமார

இராசன்-வசனம்.

தடையில்காமற்கொடுக்கிறேன் என்பரிசில் கொடஞ்செய்திப்
பேர்க்கொத்த வருத்தங்கள் செய்யவேண்டாம் இன்றைக்குவிமீத
ட்சத்திரத் தரகனோ

தரகன்-தரு இ-ம்-பந்துவாரளி-அடதாளம்.

விடுவேனோபாரும் இனிமல்நான்-விடுவேனோபாரும்
விடுவேனோபடக்கை விடுவேனோதருணத்திற்
விடுவேனோஇவனென்று கொலியுள்ளேயறிந்து
விடுக்கும்வெகுதந்தர் யிருக்குரரிச்சந்தர்
விடுக்குருகினும்கொட்பெருகினும் (விடுவே)

உண்மைசொற்பாராட்டி இவன்பெண்டாட்டியுருகிறான் சோட்டி
அண்ணாந்தானைப் பூட்டிக்கையை நீட்டியதின்கிட்டிக் காலையாட்டி
கண்ணீர்விட்டமுதாலுந் தாழ்த்திச் சொழுதாலும்

கசக்கியிருக்கிச்சாறு கக்கச்செய்திடைநூறு

காட்டிப்பம்பாபாட்டிக் கடுவினையைமூட்டிக்

கநறி நனைவியு ரகனுஞ்சமுலவே கருதியிவன்மனமறிவமுலவே

கடினமுனிபெண்ணமுடியவெருவண்ணம்

காலனெனுஞ்சனிப்பாலுமுனிநீதிவிவிடுவேனோபாரும்-இனி

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் நோக்கு வருத்தமுண்டானுலன்னோ நம்மி
டொக்கத்தைக் கொட்டுவாய் கையை நீட்டிப்பிள்ளாய் காப்புமாட்
ட்டும்.

இராசன்-வசனம்.

இப்படிக்கெல்லாம் வருத்தப் படுத்துவதினால் பொன்வந்து
போமா சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

இருக்கட்டும் பொன்னைக் கொட்டடா கொட்டி

இராசன்-தரு-இ-ம்-கண்டா-அடதாளம்

இந்தவிதியெந்தனுக்குவரலாமோ-ஓகோ

இன்னமென்னவிதியேயாஜயையெய்யசெய்வமே

வந்தவிதியெல்லாந்தானே மறுக்கின்றனாலவசமோ.

வாட்டிம்வாட்டுமையையோதெய்வமே

செங்கொல்பிடித்தகையிற் கிட்டிக்கொல்நெறிக்கவஞ்

செய்தேனோதவங்களை யையையோதெய்வமே

அங்கமெல்லாதொந்து ஆவிதடுபாறுதே

அரிகரிபிடுதன்னையையோதெய்வமே

ஒட்டைச்சாண்கயிற்றில்ல யண்ணாந்தாளாட்டிக்கொண்டே

உபத்திரவப்படவிட்டாயையோதெய்வமே

கட்டமண்ணிலொன்றைக்காலில்தொடுத்த அண்ணாந்தாளி கிட்டிக்

நொலையவிதியுண்டோஜயையோதெய்வமே (கோல்)

இராசன்-வசனம்.

அரசரா சிலகிவாசன்போ காசினிஸ்தாநா இந்தவருத்தப் ப

டவ மென்னால் முடியுமா கிருபைசெய் திரட்சியும் சுவாமி

தரகன்-வசனம்.

இதே பொய்சொன்னான் இதோ பொய்சொன்னான் இதோ
பொய்சொன்னான் இதோ பொய்சொன்னான் பாருங்கள்

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தாய் அண்ணாந்தாளி போடக்கூடாதென்
றும் கிட்டிக்கொல் போடக்கூடாதென்றும் நம்மிடதுக்கனைக்குட்
படக்கூடாதென்றும் சொன்னையே அதுபோதும் அதுபோதும்

இராசன்-வசனம்.

செய்வத்தை வேண்டிக்கொண்டேனெயில்லது உம்பைச்சொ
ல்லவில்லை சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆனால் சந்தோஷம் நன்றாய்க்கிட்டிக்கொல் நெறிக்கறேன்.

இராசன்-வசனம்-அரிச்சந்திரவிலாசம்

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-புன்னகவராளி-தாளம்-ஆதி

மறையவளோஜயையுமது மனமுங்கருக்கல்லோ

மன்னிப்படுத்துயாங்கண்டால்

இந்த

குறைகவொன்றுஞ்செய்தறியாங்கொஞ்செய்வலாமோ இந்த

குழந்தைபடுத்தியாங்கண்டால் கொஞ்சமுமிரங்காதோ

பெண்ணுடனே ஆணுடனேபிறந்ததுவுமில்லையோ இந்தப்

பேதைப்படுத்துபாங்கண்டால் பேயுமிரங்காதோ

உண்மையாகக்கடக்கொடுக்க வுடன்பட்டுவந்தோமே நல்ல

உத்தமரோயெங்கள் துக்கங்கண்டால் சித்தமிரங்காதோ

மகராசராசனரிச்சந்திரவிலாசன் பரிம்

வாதைகண்டாலு மதுபஞ்ச பூதமிரங்காதோ

கசகரிமகா கெட்டிர துடையரிச்சந்திரவிலாசன் இந்த

துக்கப்படக்கொபிக்குமுமதுசொல்லு மிரங்காதோ

என்னைக்கொன்றுகொபந்திருமெந்தன்மனவாளன் ஐயோ

இந்தவருத்தப்பட்டாற்பூயியெல்லா மிரங்காதோ

சிம்னஞ்சிறு குழந்தையின் திசைந்தழுகி க்ருன்பாரும் நீ

செய்யுங்காரத்தால்மரங்கொஞ்செய்யுங்கார மிரங்காதோ

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி

என்செய்வேனையா கைதலிந்கிட்டி யிறுக்கவார்த் பழுதேங்க;

முன்பின்னோர் துணைகளில்லையோதெய்வ முழுதுஞ்சோகிப்பதுவி

திய்யா, கன்மமேவடியேன்கதறிதின்முதாம் கருங்கல்லுமிரங்கு

மேயிந்த, சென்மகாதார்க்குக் கொஞ்சமுட்பொல்லாச்சித்தமுமிர

ங்குவதிலையோ.

வசனம்.

ஐயையோ என்னைப்பெற்ற ஐயனே யிந்தவருத்தமு மனுப

விக்கத் தெய்வமுஞ்செய்யுங்குமா என்னைப்பொலொருபின்னையே

நிதியமுதல்களையெல்லாம் கண்டால் கருங்கல்லுமுருகுமே இந்தத்தெய்வத்
திரந்தரங்கருக்குச் சித்தம் இரங்கவில்லை யா ஐயையோதெய்வமே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-புன்னுவா ளி.

என்னரும்களையென்றவுடன்பலனே யென்செய்வேனுக் கனைப்
பெற்றெடுத்த, மன்னவனித்தவருத்தமுந் துயரமும் வளரநின்றமு
வதைக்கண்டு, உன்முகப்பார்த்துநானமுதிடவு மொழிக்கிறிந்தமு
தூரீயங்கி; என்முகப்பார்த்தென்செய்வேனப்பா இதுவுமுன்செ
ய்வீனமகனே.

வசனம்.

அப்பாமகனே தேவதாசா அருளையாயுன்னைப்பெற்றதெய்வ
பனித்ததுக்கப்படவும் அதைப்பார்த்துநீயழவும் உன்முத்தை
ப்பார்த்து நானழவும் இப்படியும் தெய்வஞ் செய்ததோ என்ன
செய்வோம் என்னசெய்வோ மப்பா.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

நெருங்கியசேனக்கடலிலேபுகுந்து நெருப்பெனப்பாண்
கன்மழைபோற், சொரித்தமர்வெல் லான்னர்களமக் கு துதிவாம
னம்படைத்தோனே; கருங்கல்லோ வித்தமறையவனெஞ்சங் கடு
மையாய்வருத்தங்கள்செய்தால், அருங்கடல் தீர்க்கவகையெனக்கு
ண்டோ ஐயையோபாவிநானேன்.

வசனம்.

இரதகதாசபதாதிக்குடனேகூட எதிர்த்தமகபலசாலினை
யெல்லாம் வெட்டிச் செயற்கொண்ட இராசராசனான உமக்கு இ
ப்படிப்பட்ட தன்பமும் வாலாகுபா இந்த துக்கத்தெய்வக்கண்டிமி
க்கமில்லாமல்-மனதைக் கருங்கல்லாக்கி வைத்திருக்கிறாயிந்தம
கானுபாவர் இவருக்குநானிந்தக்கடனைத்தீர்க்க வகையல்லாமல்பா
விப்பாலப் பார்த்திருக்கிறேனே அரிகரி.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தாய் உன்மத்திரி சொல்லுகிறத்திலேநீ எ
ன்னமோ வெட்டிச் செய்வதெனும் அதைக்கடக்கவே நேரக்
குப்பையாயிருக்கிறது நீ சண்டை பண்ணுகிற இராசாவானத்தினு
லே முதுகிலே யிந்தஅம்புறுத்தூணி வைத்துக்கொண்டாய் இப்
யோது பார்த்தையா முழுதுக்குமாவே விரலுக்குப்பெளத்திரம் ச
ட்டமாயிருக்கிறது கிட்டெறெறிக்கட்டும் பிள்ளாய்.

இராசன்-தரு-இ-ம்-எதுகுலாம்போதி ஆகிதள்ளம்வராதா
போதும்போதுமித்தத்துக் கட்டொறுக்கஎன்னவசனமோகாசிவில்
வதுகாரணமோதான்முன்னன்னடாவஞ்செய்தேன் காசிவில்வந்தா

பதிபிழந்துபலமிழந்துபன்னுநாடிமுந்தேன் காசிவில்வந்தா
கதிபிழந்துபோனாலுங்கடனைத்தீர்க்கவந்தேன் காசிவில்வந்தா
சந்தனஞ்சவ்வாதுகஞ் சரீரம்மோகுதேகாசி விஸ்வநாதா
தந்திரத்திரசெக சாலப்புரட்டறியேன்காசி விஸ்வநாதா
அத்தவிஸ்வாமிதரர்க்கோரகம்முஞ்செய்தேனோகாசி விஸ்வநாதா
செந்தவிர்விரல்கங்கத்தேகட்டுமோகுதையோகாசி விஸ்வநாதா
வசனம்.

கிவளிவா சர்வசீவாட்சகா தயாபரமார்த்தி விசாலாட்சிதேசா
காசிவில்வந்தாசா கையிலே கிட்டிக்கோல் நெரிக்கிறத்திலேமரண
வேகையெறித்து விரல்களெல்லாம் டஞ்சுபஞ்சாய் நசங்குதே கழு
ச்சொடித்தெய்வாகுதே இரிப்பு விட்டுப்போகுதே இனியிந்தவரு
த்தப்பட என்னால் முடியாது கிருபையெய்துரட்சியும் சவாமி
தரகன்-வசனம்.

காத்தியாரோ காத்தியாரோ பிள்ளைக்கென்ன வருபென்றால்அ
வளாயினவிலக்க அவனுக்கேதுவருமோ நேக்குத்தெரிபாது நேக்
குமாதம் மூணுகின்னபணம் வருபென்கிறதைகேட்டதில்லையோ
நீ இப்படியுமுகிறத்திலேயும், உன்னுட்புடையான் பாசாங்கு கா
ட்டிகிறத்திலேயும் இந்தக்கள்ளப்பயல் கண்ணச் சிமிட்டிகிறத்தி
லேயும் நர்ப்பிட ரொக்கத்தைவிட்டுவிடுவேனோ நீரொக்கத்தைக் க
ட்டப்போகிறதாயில்லை நான் விடப்போகிறதாயில்லை இதுமல்ல
ருணம் கொடுத்ததாயில்லைபென்று ஒருபொய்மாதிரிஞ்சொ
ன்னால் உன்மைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் அயோத்தியில் டட்டங்
கட்டி வைக்கிறேன்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி

பொருக்கென்றேயெனதுபிராணன்போனாலு மொருடொய்சொல்
இருக்-ங்கொதுவந்தாலு மென்றவிதியேயல்லால் (வேன்
நடுக்கங்கொண்டுவதைந்து நறுக்கியேபிழித்திட்டாலும்
அடுக்குமோதாட்டைவாங்க அருங்கடல் தீர்ப்பேன்கவாமி

வசனம்.

இதைப்பார்க்கிலுக்குளாமான வருத்தங்கள்செய்து என்னை
நறுக்கிச் சக்கிப்பிழித்தாலும் ஒருவருக்குத்தானங்கொடுத்த நா
ட்டைவாங்க அடுக்குமோ பொருக்கென்று பிராணன்போனாலு
ருபொய் சொல்லமாட்டேன் எவ்விதத்திலேயும் உய்விடபொன்
னைச் செலுத்திப்போடுகிறேன் சவாமி.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் மனிதனுக்குச் சந்தோஷம் வந்தபோதுயாசி
த்துவந்தவர்களுக்கு வேண்டெல்லாம் தருகிறேன்என்றுசொன்னோ

ன் சங்கடம்வந்தபொது அனைநிலைக்கிடநா இன்னம்மேருக்கு வரு
த்தப்போராது இதோ அனுமந்தசேவையும் மீசைமுறுங்கியுங்கிட
யிகிறென் பாருப்பிள்ளைய்.

இராசன்-வசனம்.

தேவரீகித்தஞ்சவாமிவந்தமெல்லாமனுபவிக்கக்காத்திருக்கிறென்

தரகன்-வசனம்.

படுகளத்திலொப்பாரியா பணத்துமுன்னைய தாட்சண்யம்
நான்விடேன் விடேன்.

இராசன்-வசனம்.

சுமைகூலிகொடாத பாவியாக்ஞம் நான் ஆகையாலிந்தவா
தனையும் வருத்தமும் படவந்தது அரிகரி அரிகரி.

சந்திரமதி-கரு-கண்ணி.

இ-ம்-எதுகுலகாப்போதி-தாளம்-ஆதி.

தருமயிலையோநீதிசத்யயிலையோஇது	
தலைவிதிகாடுளையோ தெய்வமே	
கரீமசமொளந்தன்கணவன்படுத்யயம்	தெய்வமே
கண்ணும்காணவோவைத்தாய்	
ஆனாயடித்துநாங்க எலங்கோளஞ்செய்தோமோ	தெய்வமே
அன்றிவிதிவினையோ	தெய்வமே
வாங்குடிகளுக்குவழங்கினதற்குறையோ	தெய்வமே
வரன்முறைதப்பினோமோ	தெய்வமே
தாயில்லாப்பிள்ளைகளைத் தளரவெடுவெடுத்து	தெய்வமே
தள்ளித்தித்தித்தோமோஐயோ	தெய்வமே
சாயும்நிழல்வழியிற் மழைத்திருந்தமாங்களைத்	தெய்வமே
தறித்தோமோநாங்களையோ	தெய்வமே
பாலைடக்குப்பால்வராமல் பால்தொந்துதறியழப்	தெய்வமே
பார்த்திருந்தோமோஐயோ	தெய்வமே
காலஞ்சென்றபெரியோர்மனங் கலக்கப்படச்செய்தோமோ	தெய்வமே
காரணமோஅரிகரி	

தரகன்-வசனம்.

சந்தி சந்தி நேக்குத் துக்கம்வந்தகிலே நேக்குரொக்கம்வந்
தது வந்தது.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.
துணைப்போலுயர்ந்ததோனா துணைநிதவருந்துத்துக்கே
காணப்போயிவர்போல்மெஞ்சங்கருங்கல்லாயிருப்பவர்க்கே
காணிப்பொன்னிருக்கச்சொந்தக்கணவனையிழப்பாருண்டோ
நாணச்சஞ்சலப்படாமல் நாயேனைவிற்பாப்சவாயி
வசனம்.

கேளுமெனது பிராணாட்சகரோ இப்போது நீர்படுகிறவாத
னையை நட்சத்திரத்தரகனைப்போல சுருங்கல்லுக்குச் சாதையான
மெஞ்சம்படைத்தவரீகள் பார்த்தலாமே யல்லது என்னைண்ணினுலே
பார்க்கத் தகுமா காணிப்பொன்னிருக்கக் கணவனையிழப்பார்களா
வெவளவுஞ் சஞ்சலப்படாமல் அடியாளாவிற்று தேவரீர்கடனைத்
தீர்த்துப்போடுஞ் சவாயி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

கண்ணினிம்மணியேயின்பக் கருப்பெனுமதுமனே
பெண்களின்மிகுத்ததாற்பிசு பெருந்தவப்பயனேகேளாய்
எண்ணுமென்கருத்துக்கேற்ற வெண்ணம்நீசொண்டாய்ப்பய
வண்ணமாயுண்ணவிறு வாழ்வேனோமனந்துணிந்தே யே
வசனம்.

கேளாய் பெண்ணே சந்திரமதி நான்சொன்னசத்தியந்தவரு
தபடியே நீயும் நினைத்தாய் அதுசரியே பிராணநாயகியான உன்
னைவிலையற விற்று அப்பாலிந்தப்பூயியிலிருந்து உயிருடனே வ
ழுவேனோ என்னைண்ணினாய்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாரளி

வாழ்வதுபொய்யேயாகும் வைபகந்தனிற்மிறந்தோர்
உள்தினைதொலைக்கவேணு முறுதியாய்மகனோடென்னைத்
தாழ்வறவிலையாய்விற்றுத் தாகற்குப்பொன்னைத்தந்து
கேள்வியிக்குத்தததய கீர்த்தியேயுருந்துவாழ்வீர்
வசனம்.

கேளுமெனது பிராணாட்சகரோ பூமியிலே பிறந்தவர்களெ
ல்லாம் வாழ்கிறதுபொய்யுஞ் சாகிறது மெய்யுமென்பது தெரிந்தி
ருக்குமே உள்தினைப்பயனையனுபவித்துத் திரவேணர் என்னை
யும்கனையும் விலையறவிற்று இந்தத்தரகருக்குக் கடனைத்தீர்த்துநே
வரீர் மந்திரியுடனே கூடச் சுகமாயிருந் சவாயி.

இராசன்-வசனம்.

சத்தியமே நித்தியம் கயமே யறித்தியம் அப்படியே செய்
குவேன் பெண்ணேசந்திரமதி.

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் சந்தாய் நேக்கு இரப்புவிட்டுப் போகிறது
சையை வலிக்கிறது சூழ்தை தோகிறது ஆகையால் ரொக்கத்தைக்
கொட்டறையா கொட்டறையா தாயா நெருக்கிறேன் இன்னம்
நெருக்கிறேன் குனி அசைய தே அசையாதே வைவை

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி

மூடிந்ததொசெய்யவேண்டு முறையெலாயின்னமுண்டோ
கடிந்ததால்வருவதுண்டோ கலங்கிறேன் சண்னாற்கண்மார்
படிந்தசொல்லுகோடெந்தன் பத்தினிதனையும் விற்று
விடிந்தசூரியன்டோமுன்னே மிகுங்கடல் தருவேன்சுவாமி

வசனம்.

ஆச்சதா சுவாமி நட்சத்திரந்தரகரோ படுத்தவேண்டிய உபத்
திரவங்கெல்லாம் படுத்தினீரா இன்னமிருக்கின்றதா

தரகன்-வசனம்.

ஒகாகோ இன்னம்வேண்டிய விசித்திரங்களெல்லா மிருக்கி
விறதே அறையெல்லா மெங்கே கண்டாய்.

இராசன்-வசனம்.

அப்படி யினிமெவென்னை யொன்றும் வருத்தப்படுத்தவே
ண்டாம் இந்தமட்டுக்கும் நான்ப்பட்ட அவஸ்தை அந்தவிகவராநா
றியாரா உர்ப்பிட மனகென்னகல்லா அரிகரி யிந்தபட்டோடே யெ
ன்னை விட்டுவிட்டீன் எப்பென்சாதி பிள்ளைகளை விலைகூறிவிற்று உ
ம்முடைய பொன்னைக் கொடுத்துவிடுகிறேன் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆஹ ஆஹ ஆஹ ஆஹ அடாய் அடாய் சந்தாய் நோக்கேதடா
வெட்டியில்லை ஆட்படையாளையும் பிள்ளையையும் விற்கப்போகிறா
ய் இவளையு மித்தப்பயலையுங் கண்டால் ஒருகாகங் கொடார்கள்.

இராசன்-வசனம்.

வந்ததெல்லா மென்னதீர்க்கும் உமக்கேனந்தவழக்கு உம்மு
டைய பொன்னைக்கொடுத்துவிடுகிறேன் சுவாமி.

தரகன்-வசனம்.

ஆனால் விற்றுக்கொடும் பிள்ளாய் சந்தாய்

சந்திரமதி-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி

சன்னல்விலைவென்னுமிந்தக் காணையுடனெயனையும்
இன்னம்விலைகூறு திருப்பதென்னவகையறியேன்
என்னவகைவேறே யிருக்குதிவர்கடன்கொடுக்க
சொன்னமொழிதவருமற் றுணிந்துவிலைகூறாதே

வசனம்.

கேளுனெது பிரணரட்சகரே தேவாரீசொன்னசத்தியத்து
க்குப்பழுதில்லாமல் என்னையும் இந்தப்பிள்ளையையும் விற்று வில்
வாமித்திரர் கடனைத்திரும் வேறென்ன விருக்கின்றது அவர் க
டனைத்தீர்க்கத் தடைசெய்யாமல் விலைகூறுஞ்சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேன் லீதோஇந்தத்தூரும்பைக்கீளியுங்
கள் தலையிலே வைக்கிறேன் நீங்கள் சத்தியபாய்விலைப்படவேணு
மென்று முன்னே நடவுங்கள் பெண்ணே சந்திரமதி அப்பாநேவ
தாசா.

சந்திரமதி-வசனம்.

அப்படியே நடக்கிறோம் சுவாமி

இராசன்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

காகிரிகரிவாழ்க்கனத்ததழுகளெயென்
காதலியைக்கொள்ளுங்கண்விலை கூறினென்-பட்ட
எடக் தீர்க்கவேனத் தேறினென்
எச்சுண்டொன்னெய்களை யென்பனைவிதன்னைநானே
இன்றுவித்தேக்கநிலை விதித்தனை-வந்த
இருக்காய்வித்யனல் கரித்தேனே
விசைப்புழிபிரம்மமூல வேதியாளுஞ்சரி
வேறெவரீசுவர்தொன்னைக் கொடுத்த லும்-விற்றேன்
விவிராரோதலைவிதி வித்தாலும்
யாழில்லாஊர்கிரியசூல மன்னராளுஞ்சரி
வந்துபொன்னைக்கொடுத்துக்கொள்ளத்தடையுண்டோயார்க்கூங்
வருந்விதிவெல்லதுமன்னன் மதிக்கொண்டோ
காணிகாணியாசத்தேடி கோடிக்கொடிசெவவழிக்குங்
சுருத்துள்ளவைசியசூல நிதியாரோ-எந்தன்
கடனுக்கதல்லால்வேறே கதியாரோ
நீணிலத்தையழுதுபயிர்நிலைக்கச்செய்துபிணக்காக்கும்
நினைமோழிச்செல்லமுள்ள குடியோபோ-இவனை
நிதிக்கொடுத்துக்கொள்விரிந்தப் படியோபோ
தேரோயும்விதிமற்றத் தெருவிதிடைவிதி
செப்பும்பலனிதிகளி லுள்ளோரோ-கடனை
தீர்க்கொள்விரிவார்பொறுத்துக் கொள்வாரோ
ஆகாபிந்தப்படிசெய்தேனோஅகிழந்துபென்புபிள்ளை
யடங்கொள்விற்புதுணிந்த பாவிதானே-இந்த
அவதிதீர்க்கொள்விவென்று கூவினேனே

五、通

காலகண்டகன் விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி

உசிகமாய்த்தெருவில்நின்றே யொப்பணியிட்டேகவிப்
பகவைவிற்பவர்கள்போலப் பரிந்திக்கேவிலைநான் கூறி
இசையுடன்முதலாரோ இவன்றோநீயே ஆரோ
கசியுங்கண்ணிரோதுந்தன் கருத்தேதோவுனாசெய்வாயே
வசனம்.

ஏதடா அடா இங்கேபகமாட்டை விலைகூறிவிற்கிறதுபோ
லே யிருந்தது நேக்கு ஆடா கூவியமுதலன் நீயாய் அடாய் நீ
யாய் அடாய் நீயேதுக்கடா அமுறாய் நீகூப்பிட்டகாரியந் தெரிய
ச்சொல்லும் பிள்ளாய்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

மறையகடு நீர்சேரும் மனைவியைமனைநாளே
நிறைமனதுடனேவிற்க மெடுத்தெருவெங்குஞ் சென்றேன்
பொறையுடன் கொள்வீரானால் புனிதமாங்கடனுந்திரும்
குறைவிலையிதுதான்சேதி குணமுடனுணாத்திடமே
வசனம்.

கேளும் சுவாமி பசுவும்ல்ல சுன்றுமல்ல என்பெண்சாதியை
யும் பிள்ளையையும் விலை கூறினேன் நீர்கொண்டால் மகா வுத்தம்
ம் என்கடனும் திரும் புனிதனாவேன் சொல்லுஞ் சுவாமி.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

பையலோடிவணக்கொண்டாற் பணத்துக்கொர்பாபமுண்டோ
கையிலையிருக்கும்பொன்னைக் கரைத்திடப்பார்க்கிறாயோ
மெய்யோதானிவளைநீயே விலைகூறிவிற்பின்பு
பொய்யாமோநேக்கேதேனும் புனசுருட்டுகளுண்டாமோ
வசனம்.

அடாய் அடாய் நீ சொல்லுகிறதைப்பார்த்தால் நேக்குப் ப
யமாயிருக்கிறது எக்கையிலே கொஞ்சந்திரவிலம் இருக்கிறதைக்
கரைக்கப்பார்க்கிறாயோ இவளையு மிற்ப்பயலையுங் கொண்டால்
பணத்துக்கேதாலும் லாபமுண்டோ அல்லது புனசுருட்டுகளே
தாவதுண்டோ மெய்யாக விற்கிறையா சொல்லும்பிள்ளாய்

இராசன்-வசனம்.

ஆம் சுவாமி நிச்சயமாய்க் கடனுக்காவே விற்கிறேன்

காலகண்டகன்-வசனம்.

அடாய் அடாய் நீ விற்ப்போன பிற்பாடு இன்னமொருவ
ன் என்பெண்சாதி பிள்ளையென்று வந்தால் நேக்கெப்படி

இராசன்-வசனம்.

அப்படி வித்தியாசம் வராதுதேவரீர் சந்தேகப்படாமற்கொ
ள்ளும் சந்தேகமுண்டானால் மடுத்தெருவிலே விலை கூறுவேனோ
சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்-ஆனால்விலைசொல்லும்பிள்ளாய்

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கோடி.

பலவானோரையின்மேற் பற்றிநின்றபுராதோக்கி
விலகாதுகவண்கல்விட்ட விசைநூலம்நிறைந்தபொன்னை
நூலமாகியவர்க்குத்தந்தால் நான்மீட்டகடன்தான்திருந்
குலமனையாளோடிந்தக் குழந்தைக்கும்விலையிதாமே
வசனம்.

விலை சொல்லுகிறேன் கேளுஞ் சுவாமி யானையின்பேரிப்ப
லசாவி நின்றெரிந்த கவண்கல் போகுந்தூரம் பொன்னையிவருக்
குக் கொடுக்க வேணும் அதுதான் இவனுக்கும் இந்தக் குழந்தைக்
கும் விலைகுவாமி.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.

இத்தந்தம்சிறுவனோடு மிகளையும்கவியாய்விற்க
வந்ததோர்க்குமென்ன வரலாதேதற்கிலேனே
வந்தவாருணாத்தால்வாங்க மனதுசும்மதிப்பென்பொன்னைத்
தந்துணைமகிழ்ச்செய்வேன் தரும்விலைக்கவர்களீடோ
வசனம்.

அடாய் அடாய் நீ சொல்லுகிற விலைக்கு இந்தப்பிள்ளையு
வருமா யிப்பொருது பொருது ஆனால் நீ படுகிறதைப் பார்த்
தால் நேக்கு விசனமாக விருக்கிறது உன்முத்தைப் பார்த்துப்
பொன்கொடுக்கவேனுமெயல்லது இவர்க ளைக்காசம் பெறா
ட்டார்கள் அதிருக்கட்டும் நோக்கில் விதிவந்தவிதமென்னதெரிய
ச்சொல்லும் பிள்ளாய்.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி

வரலாறுகெட்கவந்த மறையோளோசொல்லக்கேளும்
வாடுகுமையோத்திபாண்ட மன்னனாமிச்சந்திரன்மேற்
தரணியையிந்தேன்முன்னே தானமாய்க்கொடுத்தபொன்னைத்
தரச்சொன்னார்விஸ்வாமிதீரர் தவிக்கிறேனதினாலையா
வசனம்.

அயோத்தியையாண்ட அரிச்சந்திரன் என்பேர் என்னுடுகந்
மும் விஸ்வாமித்திரர்க்குக் கொடுத்தேன் அதற்குமுன்னே கொஞ்
சம்பொன்னைத்தானம்வாங்கியெண்ணிடத்திலேதானேவைத்தார்அந்

தப் பொண்ணைத் தாச்சொல்லி யிவணக்கூட்டினார் அந்தக்கடனாக்
காகத்தவிக்கிறேன் சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அப்படியா அப்படியா அந்தக்கடனை யிவருக்குக் கொடுக்கி
றோ மென்று நாமேற்றுக்கொண்டால் நேக்கிவர்களை விலையாய்வி
ற்றுப் போடுகிறையா இப்படிப்பட்ட இராஸ்திரி நட்டிடகிழப் பி
ராமணத்திக்கும் தமக்கும் உள்ளவேலை பெல்லாஞ்செய்வாளாசெ
ய்வாளா.

இராசன்-விருத்திர்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

வேதவேதியோநீர்சொல் வேலைகளெல்லாஞ்செய்வாள்
திதிலாச்சிறுவனாறும் தேவரிக்கேவல்செய்வன்
யாதொருருறையுஞ்செய்யா ரிவர்களை விலையாய்க்கொண்டே
வேதனைத்தீர்த்தெயென்னை விடுதலைபண் ணுவீரோ
வசனம்.

தேவரி ருத்தாரப்படியே யிவனும் இந்தப் பிள்ளையும் நீங்
கள் காவினாலே காட்டியவேலையைக் கையினும் செய்வார்களேயல்
வது வேறில்லை யாகையா லென்கடனைத்தீர்த்து என்னைப்புகிறதோ
க்கி யிவர்களைக் கைக்கொள்ளும் சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஓய் நட்சத்திரத்தாகோ நேக்குத்தந்தால் நோக்குத் தந்தாம்
போலே தானே பிடியுக்கையை யடுக்கிறேன்.

தரகன்-வசனம்.

ஆம் சுவாமி அப்படியே வந்தது வந்தது நேக்கு கொக்கம்
வந்தது வந்தது.

காலகண்டகன்-வசனம்-ஓய் உம்மிடபெண்ணு

இராசன் வசனம்-என்டேர் அரிச்சந்திரன்குவாமி

காலகண்டகன்-வசனம்-இவள் பேபெண்ணு

இராசன்-வசனம்-இவள் பேர்-சந்திரமதிசுவாமி

காலகண்டகன்-வசனம்-இந்தப்பிள்ளைபெண்ணு

இராசன்-வசனம்-இவன் டேர் தேவதாசன்குவாமி

காலகண்டகன்-வசனம்.

இவனும் இந்தப்பையனும் உமக்கென்னவேணும்

இராசன்-வசனம்.

இவளென்பெண்சாதி இவளெனக்குப் பிள்ளைசுவாமி

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஆனால் முறிச்சீட்டெழுதும் பிள்ளாய்

இராசன்-வசனம்.

இதோ எழுதினேன் இத்தாருஞ் சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

நேக்குச் சாலேசரம் நீதானே வாகியும் பிள்ளாய்

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி.

கதிர்குலத்தரசனையோத்தியையாண்டோன்

காதல்சேர்திரிச்சங்குமைந்தன்

சதிரிச்சந்திரன் நன்மகன்யானையா

டம்மைதன்னவசாநியித்தியம்

விதிவசவிஸ்வாமித்திரிதண்டனம்

விற்றனன்காகியில்வாமும்

அதிதருமறையோன் காலகண்டகர்க்கே

சூழிவர்காட்சியய்த்தானே

வசனம்.

இன்ன வருஷம் இன்னமாதம் இத்தனையாந்தேதி காகிப்ப
ட்டணத்தி விருக்கும் பிராமணரில் காலகண்டக ஐயருக்கு அயோ
த்தியாபுரியையாண்ட திரிச்சங்கு மகாராசன் புத்திரானை அரிச்ச
ந்திரன் எழுதிக்கொடுத்த விற்றிரயச்சீட்டுஎன்னவென்றால்என்பெ
ண்சாதி சந்திரமதியையும் என்பிள்ளை தேவதாசனையும் விஸ்வாமி
த்திரமகாரிஷிகயி டீல நான்ப்பட்டகடனுக்காக இந்தநான் நட்டிட
கையி விவர்களை விலையறவிற்பொன் யானையின்டபரிஸ்தின்றுக
வண்கல் செறித்தவயாங் கொட்டியபொன் இதம் கிவர்களைவிலைய
றவிற்பொருளறக் கொக்கொண்டேன் இந்தப்படிக்கு என்ம
னோராகியில் எழுதிக்கொடுத்த பெண்பிள்ளை விற்றிரயச்சீட்டு இ
தற்குச் சாட்சி நட்சத்திரத்தாகர் சத்திடகீர்த்தி யிவர்களறியஎழுதி
ன நன்மைக்கு சுகஸ்தவிகிதம்.

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஓய் இராசனே சீட்டைத்தாரும் பெண்சாதியையும் பிள்ளை
யையும் கூடக் கூட்டிம்.

இராசன்-வசனம்.

இத்தாரும் சுவாமி சீட்டு இத்தாரும் பெண்சாதி இத்தாரும்பி
ள்ளை சுகமாயமுத்துக்கொண்டுப்பாம் சுவாமி.

சந்திரமதி-தரு-சண்ணி

இ-ம்-எதுகுலகார்போதி-ஆதிதாளம்.

கொண்டகனைவந்தானேபெண்பிள்ளையையவிற்குக்

கொடுப்பைவந்தையோ

மன்னவனே

உசுகள் அரிச்சந்தரவிலாசம்.

பண்ணோக்கெய்தபழிபாவமோதமங்கிந்த
பாடுவினைத்தையோ மன்னவனே
காராம்பகவுகன்றுவகதம்கதற்பொல்லாக்
காதகர்க்குவிற்றோமெறாம் மன்னவனே
ஆரும்படாதகடன் அருங்கடன்பட்டோமோதாம்
ஐயோஇதென்னவிதி மன்னவனே
காடியென்றமழப்பாறோமனும்நானாயேங்க
வந்ததோலையையோ மன்னவனே
தேடிவந்துவாலைபிட்டுச்சீர்துவாழ்ந்நிருந்ததெல்லாம்
தித்ததோசொப்பனமாச்சீரா மன்னவனே
என்றும்பிரியெனென்றேயிருந்தேன்விதிவசத்தால்
இப்படியாக்கதோஜம்பா மன்னவனே
இன்றுண்டதிருமுகத்தையென்றுபாண்பெண்ணவழி
ளிதுதானோஐயோ மன்னவனே

சத்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி

பஞ்சணமீதிற்பாந் பட்டிடிவருந்துமென்றே
அஞ்சலெரத்தாலேந்தியருமையாய்மடிமெல்லைத்த
தஞ்சமுமறைத்தபிள்ளை தன்னையுமறந்துநீரும்
பஞ்சையானிசோதாக்கள் பாவத்தால்முறிபட்டோமோ

வசனம்.

ஆ என்பிராணாட்சகா பஞ்சணமெக்கையின்பேரி சென்பா
தன்வைத்தால் நோகுமென்று அணைக்கெடுத்த மடிமெல்லைத்
துக்கொள்ளினோ யப்பேர்ப்பட்ட பட்சமுமறந்து தகஞ்செய்து
பெற்றபிள்ளையயுந் துறந்து நிரொருபாத்தெயிலைப்போலேபோ
கவும்நாக்கள் விலைப்பட்டுமுறிபாகவுந் தலைபெழுத்துவந்ததாஅரி
கரி அரிகரி.

இதுவும்-சத்திரமதி-வசனம்

அப்பாமகனே தேவதாசா தமக்கிப்படியும் வந்ததா என்பு
த்திரகிகாமணிசய.

தேவதாசன்-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

ஐயையோஇந்தவிதி வரலாமோ-ஐயா
தெய்வஞ்செய்திட்டசதி சதுரோமோ
செய்யுட்கைகளேதும் அறிசயசனையா
திக்கக்கிறேனான்சின்னஞ் சிறியேனே

அரிச்சந்தரவிலாசம். உசுகள்

தாயும்பிள்ளையுமாகப்
சதிவருமென்றுமுன்னந்
முத்தமிட்டுஉச்சியைமோந்திடு
முகம்பார்க்கவதயத்திற்குப்
ஆனாநானையாவென்று
ஆர்முகம்பார்க்கினி
நாடிமுந்தோமென்றுசொல்லி
நானுனைப்பிரிபனினாய்
அப்பாமகனென்பென்று
ஆரவாயெங்களுக்
அடிமைப்படுத்திவைக்க
அறிவுர்ஊழ்வினையினால்
பிரிவேமோ-ஐயா
தெரிவோமோ
வாயே ஐயா
பிரிவாயே
நாடுவேல்-ஐயா
புலாவுவேன்
தளர்ந்தேனோ-ஐயா.
தளர்ந்தேனோ
அழைப்பாரா-ஐயா
குழைப்பாரா
வளர்த்தாயோ-ஐயா
இளைத்தாயோ

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முசாரி.

பிள்ளையெக்கெனனைப்பெற்று பிரிய வாய்வளர்த்தெடுத்து
கள்ளயாம்பிஸ்வாமிதாரி கடனுக்கேயெப்பித்தாயோ
உள்ளநாள்பட்டுத்தாங்கி யொழியாமலிருந்தபாரம்
மெள்ளவேதொலைத்திட்டாயே விட்டதோதுன்பமையா

வசனம்.

ஆ எனைப்பெற்ற ஐயாவே எனைப்பிள்ளையென்று பெத்
தெடுத்தது அருமையாய்வளர்த்து விஸ்வாமித்தாரி கடனுக்காக வித்
து ஒப்புவித்துப் போட்டி-ரா நானுமென்றுயும் உமக்குத் திராச்
சுமையா யிருந்ததா அச்சமையைத் தொலைத்திரா இனிச் சஞ்ஞா
யிருப்பிரா எனைப்பெற்ற ஐயனே.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

குலையந்தனிசேவிற்ற குதினைக்குப்புல்லெடுக்கத்
தவறினாதுனக்கேன்வினாப்த தலையெழுத்த்தான்மன்னு
இவருடனிற்தப்பைய வருவருமுறிப்பட்டோ
சிலனைதொந்தழுதிட்டாலுந் தாணப்பொழுதினிவிடேனே

வசனம்.

ஓய் ஓய் வெகுசாலாய்ப் பிழைத்துக்கெட்டவன் தான்மோ
சுயிர்லை விற்றுப்போட்ட குதினைக்குப்புல்லு கமக்கத்திரிகிராய்
இந்தப்பயலும் இவரும் எனக்கு முறிட்டாரீ-ளோ இல்லையோ
ஆகையா விவர்களைப்படி அழுதாலும் நிமிஷமாவதனி விடுகிறே
னா இனிவிடுகிறேனா வாருங்கள் வாருங்கள்.

[illegible]

இராசன்-விருத்தி-இய-எதுகலகாம்பொறி

காசிலாபுரி விலைவாசியைக் கட்டுவதென்பது உத்தமரின்
பாசமாய் வென்பது இன்னோ படைத்ததிற் பல வுக்காவதாயின
ஆகச் சீர்ப்பண்புள்ள நமது அருமைத் தாய்நீர்த் துமோ
மேகமொசுதியெய்தல முடியுமா என்பதை

வசனம்.

[illegible]

தெய்வந்தாளிப்படி சுகிசெய்ததோ அல்லது இதுதான் முடிந்து
போகிறகாலமோ எஸ்வரா எஸ்வரா.

சத்தியமீர்த்தி வருத்தம்-இம்-முகாரி.
பெறுவியிடுவென்றெண்ணிப் பேதைபோற்கலங்கலாமோ
அறிவினி லுயர்ந்தவெங்க ளோய் னெபொய்சொல்லாத
மெறிசுகாமறிசுய்ப்பு நிலைக்க வுழினைக்கவேணும்
செறிதருபெண்டுள்ளே ஸ்திரமாமாமாய்மெய்யோ
வசனம்.

இப்படியும் விசனப்படுவாருண்டோ மகாராசனே உம்முடைய சத்தியம் நிலைக்கவேண்டி யொருபொய்வொல்லையாட்டாமல் பெண்காதிபிள்ளையவற்றுக் கொடுத்திர் அதினாலே சத்தியமும் கீர்த்தியும் நிலையாக்கித் தாயம் நிலையாடா பெண்காதிபிள்ளை நிலையா மா மனதைத் திடப்படுத்திக்கொள்ளு மென்றான் டவனே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாளி
தரும்பொருளுக்காகல்ல சத்தியகீர்த்திதேவர்
புகழுக்கோர்குறையுமிலை புண்ணியந்தாழ்ந்திடாது
மகிழ்ச்சிறாமகியுமென்றன் பனைவியை மணியெந்த
புகந்தலிங்காஸ்பேன்பாரா புதுவெங் பேன்பாவிநானே
வசனம்.

கேளாயென தன்புக்குரிய அறிவுள்ளசத்தியமீத்தி பெப்ப
 டுபாவினுஞ் சத்தியமே பெரிது தருமமே நிலைஞ்ஞங் காயநிலையா
 டு பெய்யெய் யென் னன னுக்கிசைத்த குணவதியானசத்திரமதிபை
 யும் அருநையான சிவரத்தாம்பலம் னன்றித்த தேவதாசனையும் எந்
 தபுகத்திலே காணப்பெறுகிறேன் என்னிலும்பாவினொருவருண்டா
 மந்திரி

சத்தியமேவந்தி வசனம்.

கேளுங் மகாபாசனா யெல்லாத் தெய்வச் செயலையல்லாம்
வந்தமிழ் செயலொன்றுமில்லை சுவாமி.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.
முனிவர் தஞ்சை மாவட்டம் மூலம் சாஸ்திரமுதலாக அண்டை
உறையூர் கொடுக்கச் செய்தான். இவ்வூரில் உள்ள தனியார்
விசேஷ மாய்வித்த தாலே மிரண்டையோவினை கொண்டு
தனியிருந்த முகியே சம்பவான் தான் மெய்யே

உ'சுமெம்.

ஓப் ஓப் தேக்குக் தெரிந்தது காணும் தேக்குத் தெரிந்தது
காணும் நீ சீயதோ பாசாங்கு போட்டுக்கொண்டு பெண்சாதி பிள்
கோவை விற்றேமண்ணப்போல்தட்டிடறொக்கத்தை விட்டுவிடுவேனெ

ன்றுகேஷிம்போட்டால் தான் விடுவென இப்பொழுது மூக்கா
லேயழுது நெய் பெண்ணெய் போல வெள்ளை மூக்காய்வு நெய்
ம் பார்த்தால் உகைப்போக சந்தியவென நெய் மீட்டெழுந்த
தானே யில்லையென்று மூதுபொருளென மூத்த மூக்காய்வு
வருமா.

இராசன்-வசனம்.

அதற்காக அழவில்லை சுவாமி யிப்படியும் அந்த நாளை
யென்று விதிக்க முடியுமென்று சொல்லி யுள்ளீர் கடைநீர்த்
தா நட்சத்திரத்தாகா.

தாக்க-விருத்தர்-இம்-ஆனந்தபாவி
தவமுனிவீஸ்வரிதான் தானே உண்டானவர்க்க
வெளவுக்குறையில் கொண்டு பட்டாபிசாசனமில்லை
தவணைபட்டாபிசாசன சபையாற்றிநீர்க்கு
இவளவென்றி துறையோ இல்லையெனவெல்லையோ
வசனம்.

தங்கே தங் காணல் உடையவர்க்கு நெய் உடைய
க்கொடுத்தால் மொசுமில்லை அவர்விட்ட தாக்க நான் இத்தனை
ளாய் நீ வாச்சொன்ன விடமல்லாது வந்து நீ சொன்னபடியே
ல்லாக்கொண்டு உன் பிள்ளை திரிந்த கண்ணில் பார்த்து நேக்கு
ள்ளது கொடுப்பாயோ இல்லையோ சொல்லுமென்றான்.

இராசன்-வசனம்.

அரிசுரி அரிசுரி யிப்படியும் சுவாமி இதுகூட சந்திரவிலாசத்
தான் இவ்வளவு தரவேண்டுமென்று கட்டால் தருவீர் தட்ச
த்திரத்தாகோ.

தாக்க-வசனம்.

உன்முடைய சொத்து தேக்கிவெண்டாம் தேக்குப்பதி
னாயிம் பொன்னுண்டு.

இராசன்-வசனம்.

அப்படியே தருகிறேன் சுவாமி தட்சத்திரத்தாகோ

இராசன்-விருத்தர்-இம்-தேக்கி.

வருகிறகீழ்மெல்லாம் வழிவழி நின்பதுண்டோ
தாக்குவிவர்க்குக்கூடு சந்திரவிலாசத்தாகோ
உருகுமென்றேயில்வேற யுசையதிராததுண்டோ
முருப்தினுயிர்ப்பொன்னுதவனமென்றேயிற்ற
வசனம்.

சுவாமி சத்திரத்திற் கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
புதித்திற் கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு

ம் இத்தமட்சத்திரத் தாருக்குள்ளகவி பதினாயிரம்பொன்னொடு
க்கவேண்டு அத்தகு தம்மிடையி லென்னவிருக்கிறது ஆகையா
லென்ன விற்றக் கொடுத்துவிடும் அப்பாசத்தியகீர்த்தி

சத்தியகீர்த்தி-தரு-சண்ணி

இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

இத்தக்கோதானித்தாளம்மட்டும் உன்மைப்பிரியாமலே
இருந்ததுமாய் யானையோ மன்னவனே
இப்படியும்-னை பொப்புமோதெய்வம்
எப்படிமோயிது எவ்வகையாமோ
என்னதான்செய்வேனையோ மன்னவனே
ததிக்குறையுதவிப்போல சதிக்குள்ளாவெருந்து
தவிக்கப்பார்த்திடவோடியோ மன்னவனே
சத்தியகீர்த்தினை சித்தவிசித்திரம்
உத்தமமோதெய்வம் வத்தொழிலெமெய்
தயங்கச்செய்தாயோ ஐயோ மன்னவனே
உள்ளநாளுள்ளமட்டும் உன்னுடைமையுண்டிதானே
உடம்பெடுத்தேனையோ மன்னவனே
ஒட்டி-தீவினை நெட்டியிருத்திட
விட்டிடுமோசனி பட்டழிவோமினி
உன்மைத தீவினைகூறமோ மன்னவனே
உள்ளவருத்தையில்காமல் எக்னைவிற்றமனம்வாராமல்
இப்படியுஞ்செய்வாருண்டோ மன்னவனே
இச்சகமோயிது மெச்சுவதோசொல்லும்
அச்சுமில்லாமெல நெச்சுருவாய்வில்லும்
அட்டியொன்றுண்டோடியோ மன்னவனே
பாவிப்பால்நான்பார்த்திருக்கப் பாடுதெசிபோல்நீரித்தப்
பதியில்விடைப்படவோடியோ மன்னவனே
பாத்திரமோதான் தோத்திரஞ்சொல்லெம்
பாத்திரமிதற்கு-னை மாத்திரம்வில்லும்
பாங்காகமோடியோ மன்னவனே
கவினாவுன்மைவிடை கூறவாய்வருமோ
கொடுமைக்காளானையோ மன்னவனே
கொத்தடிமைத்தொழில் பெற்றவெனக்கினி
சித்திரிப்பிவிட டத்தகுமோதான்
கூறையாசன்னவிடை மன்னவனே

உருஉ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மயில்போல்பனைவியையும் மனைபும்விற்றுவெண்ணை
வழிமுனைபென்றுதம்பி மன்னவனே
வஞ்சகமோபிர பஞ்சவிதோச
தஞ்சபென்றுநினைபு மைஞ்சியநாயன்
மகிழுவெய்க்கினைவிற்பாய் மன்னவனே
உயிர்ப்பொருதுவெருத்துஉபயோகமுண்டேவெண்ணை
உறுதியாய்முண்டினவிற்பாய் மன்னவனே
உற்பணமோவிது விற்பணமன்னு
நிற்பயமாய்விவ் அப்புதயாகும்
உள்ளபடிநானையா மன்னவனே

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-எதுகுணகாப்போதி
நாராசன்சங்கியெய்த மயிச்செவியினில்விட்டாற்போல்
எராதவார்த்தைசொன்னு லெற்குமோசெய்வான்னு
பாராளு மன்னனிய படைத்திறிந்தாய்தானெண்ணை
நாராசனாவிறுத்த நாரணையெழுந்திடாயே

உசனம்.

கேளும் இராசசக்தான்வரா தேவகீர்வகீர்த்த தாக்குட்டியா
கிய வெண்ணைவிற்று இவருக்குத்தாரு கூலி கொட்டாமல் உர்மைவி
ந்செய்தொண்ணவார்த்தை என்னுந் நாராசன் காய்க்கியிட்டாற்போ
லிருக்கின்றது அப்படி சொன்னுல் பெய்வதற்குச் செற்குமா என்
னெய்விட்டது சத்தியமாதே சொல்லுகிறேன் சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌஸம்.

அவாவசெய்தகீர்த்தம் அவரவரனுபவித்துப்
பவவினையொழிக்கவேணும் பாரினித்பிறத்தோடொல்லாம்
நவையறாமுத்திரிகீதான் தாடியெயெண்ணைவிற்றே
இவர்கடனொழிந்தாலெண்ணை நகரதாய்தந்தினைதீர்ப்ப

உசனம்.

கேளாய் சத்தியகீர்த்தி புரியுந் பிறநீயகளைக்காரம் அவர்
வர்கள் செய்த கருமத்தை யவரவர்களே யனுபவிக்கவேணும் சி
தலால் நாய்க்பட்ட கெணங்கு வகினைவிற்றது நருமடக்க அந்
ற்கு தானொப்ப மாட்டேன் என்சொல்லுத்தற்குமோ கொணவித்
து இவர்களைத்தீர்த்தால் நீயெய்தாய் தப்பவ நவிரணப்பட
வேண்டா மந்திரி.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌஸம்.

பண்டைநாளுநவாய்வுத்து டரித்தமுந்நிகிரிதேன்
கண்டதார்சத்தயத்தாலே காண்டனொருவன்ருக்டேபட்சி

அரிச்சந்திரவிலாசம். உருஉ

பெண்டிடப்பிள்ளைநாடும் பெறச்செய்வெனக்குக்கூலி
உண்டென்றுவாங்கேனோர்டொய்யுணாசெய்தால் முழுக்கிப்போயோ
வசனம்.

ஓய்சத்தியகீர்த்தி கெருநாளாய் உறவென்று பரிந்து பரிந்த
முருகுநீய இராசனாகிய இத்தப் பழித்தியக்காரன் என்னமோட்ச
ந் காணப்போகிறான் இப்போது கொடுத்தபொண்ணையாவது என
க்குக்கொடுக்கவேண்டிய கூலியையாவது இல்லையென்று இராசிய
மாக வொருபொய்மாதிரிச் சொன்னால் முழுக்கிட்டாகின்றதா இ
ந்தக் கூலியையும் விட்டுவிடுகிறேன் பெண்ணாதி பிள்ளையார
கீரியம் யாவற்றும் வாங்கித்தருகிறேன் இதுசத்தியமானவார்த்தை
இத்துடனேசரி இதுசாயந்தப்பினால் வராது மோட்சத்தைக்கண்
டநார் சத்தியத்தைக்கண்டதாரிதுபயித்தியப் பரித்தியம் லீலை
ண்கண்டதேகாட்சி யுண்டதே யுறுதி சொன்னென் சொன்னேன்.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

என்னுண்டவன் வளர்த்த நாய்க்குட்டி நானிருக்க அவனாயெ
ப்படிவிற்றே பென்று அழுதேனே யல்லது அவர்சொன்னசத்தி
யத்துக் கொருகுறைவுண்டா அவனாயே விற்றுத்தருகிறேன் சுவா
மி தட்சத்திரத் தரகனோ.

தரகன்-வசனம்.

நேக்கென்ன கொட்டறது மகளை வல்லான்மை பென்பது
போல நேக்குள்ள கூலியைக்கொண்டும் கொடும் ஒரே குப்பலாகக்
கொட்டும்.

இராசன்-வசனம்.

கேளாயென்று மனதுக்கினைசத்த சத்தியகீர்த்தி அவருடனே
வன்னுண்டேசுப்ப பேசுகின்றாய் என்றலையில யொருதரும்பை
வைத்து விலைகூறும் மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்

அப்படியெயெய்கிறேன் விதிவசம் விடுபா என்னுண்டவனே

சத்தியகீர்த்தி-நரு-கண்ணி

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

உண்ணு டல்தின்னா டுல்தின்னா டுல்தின்னா டுல்தின்னா
ஆரினுள்ளுடேமோமோ லீலையினாக்கொள்ள வாரி
கண்மணிமோல்மகனையுடனவிதகினையும்விற்றார் முன்னே-அந்தக்
கடன்தீர்த்தகூலிகாரத்தன்னைவிற்றாரித்தாயின்னே
மாதவாயிசுல்லவாயித்திராமாமுனி மாயத் திர
வையுண்டோவிலைப்படவந்தாரிகொள்வீர் சவாயம்

௨௫௨ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மயில்போல்பனைவியையும் மகனையும்விற்றபென்னை
வழங்குணையென்றதம்பி மன்னவனே
வஞ்சகமோபிர பஞ்சவிதோத
தஞ்சபென்றுக்கிணையி மைஞ்சிடுநாயென்
மகிழுவெயெக் கிணவித்பாய் மன்னவனே
உயிர்போனுவலிருந்துஉபபோகமுண்டோவென்னை
உறுதியாய்முன்னேவித்பாய் மன்னவனே
உற்பனமோவிது விற்பனமன்னு
நிற்பயமாய்வில் அம்புநயாகும்
உள்ளபடிநானையா மன்னவனே
சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-எதுகுணகம்போதி
நாராசங்காய்ச்சியெந்த கெடுச்செவிதனில்விட்டாம்போல்
எராதவார்த்தைசொன்னு லேற்குமோசெய்வான்னு
பாராளுமன்னனியை படைத்திடும்நாய்தானெக் கிண
நாராசனாகவிற்றுத் தரகனையொழித்திடாயே

வசனம்.

கேளும் இராசசக்ரஸ்வரா தேவரீர்வந்திந்த நாய்க்குட்டியா
கிய பெண்ணைவிற்று இவருக்குத்தானு கூலி கொடாமல் உர்மைவி
நீக்கிசொன்னவார்த்தை எங்குகில் நாராசங் காய்ச்சியிட்டாம்போ
லிருக்கின்றது அப்படி சொன்னால் தெய்வத்துக் கேற்குமா என்
னோபவித்துஞ் சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் சுவாமி.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

அவரவர்செய்தகீர்பம் அவரவரனுபவித்துப்
பவவினையொழிக்கவேணும் பாரினித்பிறத்தோடொல்லாம்
தகையறுபத்திரிகீதான் தாடியெயென்னைவிற்றே
இவர்கடனொழித்தாலென்னை ஈன்றதாய்தந்தைகீர்ப

வசனம்.

கேளாய் சத்தியகீர்த்தி பூமியிற் பிறந்தவர்களுல்லாம் அவர்
வர்கள் செய்த கருமத்தை யவரவர்களே யனுபவிக்கவேணும் தீ
தலால் நான் பட்ட கெடுக்கு உக் கிணவிற்றது தருமமல்ல அந்
ற்கு நானொப்ப மாட்டேன் எக்சொல்லாததெக்காம கெணவித்
று இவர்கடனைத்தீர்த்தால் நீ பெய்தாய் தப்பன் நீவிசனப்பப
லெண்டா மந்திரி.

தரகன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதா.

பண்டைநாளுமாய்வந்து பரித்தமுந்நிரிதிடேன்
கண்டதார்த்தயத்தாலே கண்டனொழிவென்றுகொட்டசம்

பெண்டிடப்பிள்ளைநாடும் பெறச்செய்வெண்ணக்குக்கூலி
உண்டென்றுவாங்குகேனாற்பொய்யுணசெய்தால் முழுக்கிப்போயோ
வசனம்.

ஒப்சத்தியகீர்த்தி வெகுநாளாய் உறவென்று பரிந்து பரிந்த
முகிறுயே இராசனாகிய இந்தப் புழித்தியக்காரன் என்னமோட்ச
ந் காணப்போகிறான் இப்போது கொடுத்தபொன்னையாவது என
க்குக்கொடுக்கவேண்டிய கூலியையாவது இல்லையென்று இராசிய
மாக வொருபொய்யாத்திரஞ் சொன்னால் முழுக்கிப்போகின்றதா இ
ந்தக் கூலியையும் விட்டுவிடுகிறேன் பெண்காதி பிள்ளையிர
ச்சியம் யாவற்றும் வாங்கித்தருகிறேன் இதுசத்தியமானவார்த்தை
இத்துடனேசரி இதுசாயந்தப்பினால் வராது மோட்சத்தைக்கண்
டதாரீ சத்தியத்தைக்கண்டதாரீஇதுபயித்தியம்பயித்தியம் வீண்வி
ண்கண்டதேகாட்சி யுண்டதே யுறுநீ சொன்னேன் சொன்னேன்.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

என்னுண்டவன் வளர்த்த நாய்க்குட்டி நானிருக்க அவனாயெ
ப்படிவிம்பே வென்று அழுதேனே யல்லது அவர்சொன்னசத்தி
யத்துக் கொருகுறவெண்டா அவனாயே விற்றுத்தருகிறேன் சுவா
மி தட்சத்திரத் தரகனா.

தரகன்-வசனம்.

நேக்கென்ன கொட்டறது மகளை வல்லாண்மை பென்பது
போல நேக்குள்ள கூலியைக்கொடும் கொடும் ஒரே குப்பலாகக்
கொட்டும்.

இராசன்-வசனம்.

கேளாயென்று மனதுக்கிசைந்த சத்தியகீர்த்தி அவருடனே
வன்விண்டேச்சுப் பேசுகின்றாய் எந்தலையில யொருதுரும்பை
வைத்து விலைகூறும் மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்

அப்படியேசெய்கிறேன் விதிவசம் விடுபா என்னுண்டவனே

சத்தியகீர்த்தி-தரு-கண்ணி

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

உண்ணா உல்தின்னா வாழ்வினை உடனிது பாரீர்-இந்த
ஆரிலுள்ளபேரோமகா வீரனாவனாக்கொள்ள வாரீர்
கண்மணிபோல்மகனையுடனவிதக் கையுயர்விற்றார் முன்னே-அந்தக்
கடன்தீர்த்தகூலிக்காததன்னைவிற்றிரிபேதாபின்னே
மாதவமிகுவிஸ்வாமித்திரமாமுனி மாயந் திர
வையுண்டோவிலைப்படவந்தாரீகொள்வீர் சகாயம்

உருச அரிச்சந்தரவிலாசம்.

பாதகனாநிந்தமகராசன் தனைவிட
பண்ணு புண்ணியமெல்லாம்பலிபாமலே பொய்த் துப்டோச்ச
பொன்பதினாயிரம். நிதல்விவர்துரைக் கொள்ளுவிர்-ரல்ல
புண்பலனைக்கொண்டபாவத்துபாமெல்லாம் விள்ளுவிர்
என்போம்-வாயிருந்தபிவர்க்கொருகவிபுஞ் செய்தி உலகமான்
இந்தவதவிசெய்யவந்தேனறிவில்லாத இந்நிலை
மேல்விதிவடன்திழிவிதிதென்விதி இந்நிலை
விதிமுதல்மற்றவிதிகளையென நிதராச
நானுத்தெருவுமில்லையெனநிதேனந்த செதி
நாயன்மனைக்கொள்ளபாருயிர்வையெனநிதேனந்த

சத்திசுத்தி-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

முன்னநாசெய்தகம் முடிவினென்னையென
மன்னவிலையாவிற்க மனங்கொண்டென்கொளியோ
என்னையாரானு மென்கொளியுளையென்கொள
பொன்னந்தந்திவனாக கொளியுண்ணியவனக்கொளியோ
வசனம்.

கேளுங்கள் காசிப்பட்டணத்தில் வாசஞ்செய்யாநின்ற பிரம்
கத்திரிய வையப குதரபஞ்சம சர்வசனங்களை நிந்தமகராபா
வனா என்னுடைய அவசாநிதித்தமகா விசையற விதிக் துணிந்
தேன் தேவையானபேர் தடையிலாமற் கொள்ளலாம்பாருங்கள்

பொறு-கொச்சகம்-இ-ம்-புண்ணுகவாணி

மன்னவிரிச்சந்திரனை மந்திரிவிசையெனநித
நன்னகராங்காநி நாலுமெருவுத்திரிய
முன்னவின்மையான முடிந்தவின்வாமித்திரிநாஞ்
சொன்னமெறிப்படநானுத் தோட்டிவந்து தோன்றினனே
தோட்டிவருகிற-நரு-இ-ம்-பத்தியவாணி-ஆகிதாளம்
தோட்டிநானே சாமி தோட்டிநானே
உடர்புருர்சிக்காரிப்பாரிபிசைத்
தேர்புலக்குறியிச்சார்புலனாகிய

கேட்டிமொயொரு சந்தமுன்னுள்க்கிச்சனனாகியவிக் துணைந்த
இனிதிரிமபெலிதலைம் உள்க்கிட்ட
தலதட்டமைக்கொட்டிவானுய் இருகேட்டி (தோட்டி)
வழிபட்டொருபெண்ணைச்சந்திரிவளவிலென்கொண்டாநே அந்த
வழக்குத்தொடுத்தானுலென்னவந்ததுவென்கொண்டாநே

அதிஷ்டமொன்செய்தவன் குறப்பெண்ணுவானே வள்ளி
பாருடறியாரோவள்ளுவாவருடன்றிந்த வள்ளி
பகட்டாய்வேவர் கல்யாணமுடித்திட்ட
பவனியிலானமேற்பமைதானடித்திட்ட (தோட்டி)
அமுதங்கண்டத்திட்டார் உதவாங்கும்பமைதடித்தேன் தெய்வ
பானைக்கல்யாணத்திச்சாமி அங்கும்பமைதடித்தேன்
விவல்குத்தாடுகையிற் காளிகெட்டப்பமைதடித்தேன்
சுலவேதசாஸ்திரமுர் ஆண்டே விளங்கப்பமைதடித்தேன்
சமயத்துக்கெல்லார் நான்முதற்பாதம்
சாதிபெத்தன்னித்தானொருநாதம் (தோட்டி)
ஆண்டுகளையெந்தந்தல்ல-அருமைசன் தெரியாதோ - கட்டை
அஞ்சாறும்மைத்தாக்கடி அடுக்கா பெரியாதோ
மான்டவர்க்கொருவிர் ஆண்டே-மந்நாவ ரதிராரோ-நாக்கன்
மாயிள்கிற்றுவர் ஆண்டே-வங்கிஷ மறியாதோ
திட்டாப்பமைதடித்தானுண்டே திருமாலயனுஞ்சிவனாராண்டே

தோட்டிநானே சாமி தோட்டிநானே

தோட்டிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

ஆனாயாயான் டெயிங்கெ யாள்விலைகூறக் கட்டேன்
டெயிங்கெ யாள்விலைகூறக் கட்டேன்
பாரிவிந்பமைதடித்தானு பணத்தையுங்கொடுத்தாலிந்தத்
திருமாலையின்கிச்சித்தமுண்டாபொசொல்லுய்
வசனம்.

எ ஆண்டே எ ஆண்டே ஆனாய் இங்கெ யானே விலைக்குவி
ற்கிற நான் தோட்டி சாமி நான்பணத்தைக்கொடுத்தால் விற்கிற
த்துக்கு மானகண்டா அப்படியானால் எந்ததூர் பெண்ண வினை
யென்ன செல்லையா செல்லு

சத்தியசுத்தி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாணி

சித்தமாயினாரானே தெருவினில்விலையெகறி
விற்றிடவந்தேன்கொண்டே விலைநான் கொடுப்பாயானால்
சத்தியமாகவிற்பென் சாதிபுழுகுநர் பெருங்
குற்றமில்லாமற்கொல்லிக் கொண்டிடிமிக்கவதன்மே

வசனம்.

ஆர் அப்பா இவனாத்தான் விலைக்குவிற்கவந்தேன் நீகொள்
ளும்பொருத்தித் கொடுத்தாக் தாகிந் உன்னைப்பார்த்தால் எனக்
குச்சித்தந்தமாய் விருத்திமது உன்சாதி பூர்பேர் தெரியச்சொல்ல
வேறுநர் அப்பா

தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி
காதிபிப்பறையானே சடஞ்சிகடலைகாப்பேன்
திதிலாவிந்நக்காடிக் திருநகர் தோட்டிகடையா
விதிலில்விலைதாண்டி விற்பதால் தோட்டியா
திதியாயிருந்துவிற்றால் நிலவரமாகக் கொள்ளேன்
வசனம்.

என்னுடைய காதிபியா பறையாதி யென்பேரோ வீரவாகு
நானித்தக் கசிகாத்தி விருக்கிறது சுடலைக்கிற தோட்டி விதி
யிலே விலைகறி விற்படியினால் தோட்டியாதேன் உனக்குக்குத்
சம்மதிபட்டால் விலைக்குக்கொள்ளுகிறேன் கோபம் பண்ணாதே
ஆண்டே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்
காதிபிபுறையானே தனம்படைத்தவதால்
தீதியும்பெறியுமேன்மை நிலையுமுடையோர்கடைய
ஆதலாலேன் பொன்னிந்தா லி-காந்தாரகௌளம்
கோதிலாச்சந்தியதீத்தி குறைபொன்றுமென்னவெண்டாம்
வசனம்.

கோள யெனது புதித்கிடைத்த சந்தியதீத்தி யெந்தச்சாதி
பாராநிலும் பணமுள்ளவனே பெரியவ னுடையால் தானிவனுக்க
கூடியாகிறதற்குக் கொருதடையுமில்லை யென்றேவிற்று இவர்கட
னைக்கொடும் மலக்கெண்டாம் அப்பாமத்திரி
சந்தியதீத்தி-சரு

இ-ம்-சங்கராபாணம்-கிரிபுடைதாளம்
பாவிபிரமதேவன் பறையானுக்காளாப் படைத்தானே-நான்
பன்னாம்புண்ணியமெல்லாபாழாப்போவத துடைத்தானே
ஆனந்தியதீத்தியியாய்ப்பார்க்கவு மாணென்ன - என்ன
காண்டநாயகருக்கோணுமுதலாம் போயின
பெட்டாலு மென்றாக்கொண்டகாளாமத் தெரிவாரா - சங்கு
சுட்டாலுமேன்மைருமேயிற்படியாந் படுகாரோ
மாணிக்கமுடிசூழிமன்னவர்க்குத்தயர் வரலாபோ - சென்ம
காணிக்கைப்பறையர்க்கு அடிமையாய்க்கைக்கொள்ளத்தரலாமே
வீரவாகு-விருத்தம்-இ-ம்-தாட்டை

பலவந்தாரகவரமைப் பற்றியதிறுத்ததேனான
கலகெல்லாநிறைச்செய்திக் கடைத்தெருவெல் துக்கவி
விலகெல்லாநிறைச்செய்திக் கடைத்தெருவெல் துக்கவி
குலமுடையதிறுத்ததேனான விற்பாடியாய்விருத்தான்
குலமுடையதிறுத்ததேனான விற்பாடியாய்விருத்தான்

வசனம்.
அகாதே அகாதே ஆண்டே தானுபலவந்தம் பண்ணவந்தே
நா கடைத்தெருவிலேகவினபடியினால் தோட்டியாதேன் எக்குல
த்தையும் தோட்டியாக்கெட்டு அகாராயே யுன்குலத்தையும் பேனாயு
ஞ்செல்லு உனக்குச் சம்மதியானால் உள்ளகைக் கொடுத்த வா
ங்கிக் கொள்ளுகிறேன் ஆண்டே.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா
என்பெரோ அரிச்சந்திரன் விருந்தாராயோத்தியப்பா
பொன்பகினாயிரந்தான் போதையெயிர்க்குத்தந்தால்
உன்பணிவிடை நன்செய்வே னுனக்கோனடிமைமயாவென்
முன்பின் பார்த்திடாமற்பொன்னை முடிப்பாய் வைத்தெனக்கொள்
வசனம்.

காணெனெல்லுமேன் கோளப்பா என்பேர் அரிச்சந்திரன்
நானிருந்து அரசாட்சி செய்வார் அயோத்தியாபுரி யதிலேயென்
குலத்தைத் தெரிந்துகொள்ளப்பா தீரந்திரம்பகினாயிரம்பொன்
இவருக்குக் கொடுத்த விரலையேயானால் உனக்கு தானடிமைமா
கிறேன் தீசொன்ன வலுஞ் செய்கிறே னுப்பா.

வீரவாகு-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி.
எனக்குச்சம்மதியானால் மொனக்குள்ளதோட்டிச்சிறன்
மனக்குறைதீரவேலை வரிசையாய்ச்செய்யவேணும்
தனித்தாசாட்டிசெய்த சக்கோசாவுன்னே நான்ருன்
குனித்ததோரேவல்கொண்டார் கொள்ளுமோகோபமாமோ
வசனம்.

என்னந்திக் காண்டே பத்துப்பெச்சுளப்பெண்டாட்டியான
வென்ன உப்பெண்டாட்டியானவென்ன நீ திகாண்டஆள் உம்பெ
ண்டாட்டிக்கு வேலைசெய்யவாணா அப்படிதான் எனக்கு வேலை
செய்யவேணும் எம்பெண்டாட்டிக்கும் வேலைசெய்யவேணும் அ
துக்குச் சம்மதியா.

இராசன்-வசனம்
பத்துவிதத்துக்குள் எனக்குச் சம்மதிதானப்பா வீரவாகுவே
வீரவாகு-வசனம்.

உன்னெப்பார்க்கால் பெரும் பூதம்போ விருக்கிறும் மேலு
ம் இராசுவா யிருக்கிறும் எனக்கடிமைபட்டால் மாடுரிக்கவேணும்
வடக்கயிறு போடவேணும் பிணங்களைச் சுடவேணும் இதுவெல்
லாம் உனக்கு வளையுமா ஆண்டையென்னும் அடிமையென்னுந்
தெரிந்திச்சுநானால் தெரிந்திக்கவணும் அதுஉனக்குச் சம்மதியா
செல்லு.

உருஅ அரிச்சந்தரவிலாசம்:

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-பத்துவாணி

பழுதுவாரா துசொன் னன் படைத்தையான் டையானால்
தழுவாமல் லைசெய்வே னுந்தப்பிதடத்தே னுனால்
தொழுமாம்போடுதென்டி சுறக்கிடச்சொன் னுப்பின் னும்
அமுததாற்றிருமோதான் அடிமையிற் பிசகேனப்பா

வசனம்.

கேளப்பா வீரவாகுவே கொண்ட யசமான் தென் டிக்கவு
ஞ் செல்லும் திட்டவுஞ்செல்லும் சொன்னவெலைவசெய்வா வீ
ட்டால் தொழுவினே போடவுஞ்செல்லும் அடிமைப்பட்ட நான்
கோபம் பண்ணுவேனே நெறிதப்பாமல் தடப்பேன் கொள்ளும்
ய்பா கொள்ளும்.

வீரவாகு-வசனம்.

அப்படியானால் முறிச்சீட்டெழுது மையா

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

அரிசரி அரிசரி யிப்படியு விருத்ததா யத்தனம் நல்வா நல்வா

இராசன்-வசனம்.

விசனப்படவேண்டாம் எந்தையினே யிருக்கிற துருப்பை
யெடுத்து அவன் கையிலே கொடுத்து அச்சாத்தட்டிக்கொள்ளு
மப்பா மத்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

இந்தா அப்பா வீரவாகுவே.

வீரவாகு-வசனம்.

ஆண்டே ஆண்டே வுத்தப்பிணக்கள் ரொம்ப வந்திருக்குது
சுடுகாட்டுக்குதான் துருசாப்போடுவோம் சீட்டெழுதும் ஆண்
டே

சத்தியகீர்த்தி-அகவல்-இ-ம்-எதுவுகாம்போதி.

காளிவாழ்புலையன் கனநிதியுடைய
மாளிலாவீர வாகுவுக்கின்ற
வாசவன்போல காழ்த்துலகாண்ட
பூசித அயோத்திப் பாவலன் தன்னைக்
கொதிவாத்தாகன் கூலிக்காயமுமை
சாதனமெழுதும் சாரியாதென்றால்
இந்தராளிவனா யிசைத்தவிந்நிடவே
பற்றியபொன்னோர் பதினாபிரந்தான்

அரிச்சந்தரவிலாசம்.

உருஅ

சத்தியகீர்த்தி தான்பதற்கலானேன்
நித்தமாயிவனா நின்பாமளித்தேன்
சாட்சிதட்சத்திரித் தாகருயிவரும்
காட்சியாநானே வைபவமுத்துடனே
அடிமைசாதனத்தை யன்புடனெழுதி
கிடமுடனீந்த சீட்டிதுதானே

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

இந்தச் சீட்டைப் பறையாக்கையிற் மனதொப்பி யெப்படி
கொடுப்பன் சுவாமி.

இராசன்-வசனம்.

அரிசரி அரிசரி யிப்படியுஞ் சொல்லலாமா சத்தியபங்கமாமே
உடனே யவன் கையிற் கொடுத்துவிடும் மத்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

இந்த அப்பா வீரவாகு பொன்னைக்கொடுத்துச் சீட்டைவா
ங்கிக்கொள்ளப்பா

வீரவாகு-வசனம்.

பொன்னையார் கையில் கொடுக்கவேணும் ஆண்டே

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.

இந்தப் புண்ணியவான் கையிற் கொடுத்துவிடும்பா

வீரவாகு-வசனம்.

இந்தாசாமி பார்ப்பார ஆண்டே கொள்ளிக்காகுடக்காச வா
ய்க்கரிசி தோர்ப்பிச்சொறு துண்டம் விற்றகாகியெல்லா யிதிலேயி
ருக்குது என்னைத்தீண்டாதே னூப்போசாயி பார்ப்பார ஆண்டே

தரகன்-வசனம்.

அடாய் அறுகைத் தேவடியாபிள்ளாய் பொன்னுக்குத்திட்
டுண்டாநாய்விற்றகாச கொலைக்கிறதா தொடாமல்வையடா கடுத்
துக் கொள்ளுகிறேன்.

வீரவாகு-வசனம்.

ஓ ஆண்டே விலைப்பட்டாத ஆண்டே நீ இந்தக் கணக்குப்பார்
த்துக்கா நீயா விலைப்பட்ட ஆண்டே இந்தத் தோல்காவடியையெ
டுத்துக் கொண்டு பறைச்சேரிக்குமுன்னே நடபோ.

இராசன்-வசனம்.

காவடியு மெடுத்துக் கொள்ளுகிறேன் முன்னேயும் தடக்கி
மேன் இனிமேல் நீயெனக்கு ஆண்டே நானுனக்கடிமையப்பா

உகய

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

தாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

விருதுக்கு உட்கையாடும் விவேகமில்லாதமகனா
வருகிறபாக்கியமெல்லாம் வாயினுழிப்பாருண்டோ
ஒருபொய்யாத்திரித்தொன்னு வுனக்கொருகுறைநா னுண்டோ
பெருமையோபறையனுக்குப் பிணத்தொழிச்செய்வதொ

வசனம்.

ஐயப்போ மகாராசனே யொருபொய் சொன்னாத்திரத்தி
னே யுனக்குக்குறைவு வருமா வருகிறபாக்கியமெல்லாம் வாயினு
போச்சுடித்துக் கொள்ளுருண்டோ வெருபொய்சொல்வதற்க
ஞ்சிப் பறையனுக்கு அடியையாக்கொள பிணஞ்சுடவுந் மனதொ
ப்புலாக்கொள இப்போதாவது ஒருபொய் சொல்லும் பாசிப்போம்
சகலமும் உருமுடையதாப் பழன்னுமென் தெரிஞ்ஞெய்யப்பா
க்கியமென அக்கம் வாரதே அரிச்சி.

இராசன்-வசனம்.

தோதும் போதும் புண்ணியபுருஷா இக்கமூள்ள மகான
பாவா தும்முடைய உலிவந்து செந்ததன் சொல்லும் சுவாமி

தாசன்-வசனம்.

ஆம் ஆம் இனியுருடைய தலைப்பாடு எனக்குத் தாருக்க
லிவந்தது தேக்கு உத்தரவு கொடுக்கிறா எந்தாவி லகப்பட்டவர்
கொருநிலிஷத்தி லாயிரப்பொய்சொல்லிப் போயினார்களே
இப்போதுஞ் சத்தியவாண் இத்தகைய முபதனையுலோத்திரியில்
லை தேக்கு உத்தரவுகொடு மகாராசனே

இராசன்-வசனம்.

சுவாமி தட்சத்திரத் தராரே அடியெனெருவினைப்பம்பு
லையன்விட்டிலடிப்பட்டுச் சுடாதபிணங் கைச்செய்க்கி
வை தான்சைமத்துப் பொசித்தாலும் இன்னம் இவ்வாறாகானையி
டீக்கள்வந்துவாய்தாலும் பொய்சொல்லமாட்டேன் அதுவிஸ்வா
மித்திரருடைய அருளைக்கு தான்சொன்னதாலேதொகும் சுவா
மி தயவிற்குக்கடிகள் பேய்வரும்

தாசன்-வசனம்.

அப்படியே சொல்லுகிறேன் தாசன்போய்வருகிறேன்மகாராசனே
விரவாகு-வசனம்.

அடாபோடா இது எதோ பொதுக்குக்கொருங்குது இனிபா
த தாய்வாடாபோடாஎன் பிபிளெவினைப்படாத ஆண்டே நீ அக்கந்
னெதில் தோட்டிச்சிறுக்கி பத்தாக்கொடுக்கித் துவாயினைப்பட்ட

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உகய

ஆண்டே நீமுன்னேதட! அட் ஆடாயிவன் கால்க்கிதடக்கீப்பெ
ருகருக்காயிக்குது

இராசன்-வசனம்-தடக்கிறே னப்பா விரவாகுவே

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

இதற்கோதாஸ் கூடவந்தே நெக் கையாள்மன்னுநீனை
பதைக்கவெபறையன்சையிற் பற்றறவினையாப்பிற்றென்
கதித்தமாட்டினைச்சித்தாலும் காவடிதனிலேதாக்க
விதித்தத்தாவெனையுந் நீங்கும்விதஞ்சொல்லலாமொதெய்வம்
வசனம்.

ஐயப்போ இராசசகீ மாவரா நீயொருபறையனுக்கடியைமலா
கி மாட்டித்தொல்லாட்டினைச்சிகாவடியைச்சுமந்துகொண்டு பறை
ச்சேரியைச் சோவுந் வந்தநா என்னையுட்பிரித்துவிடலாக்கதா இத
ற்காகவா தான்காத்திருந்தேன் இப்படியுஞ் செய்யும் பாவிதெய்
வம் அரிச்சி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சக்கராபரணம்

மந்திரியிவ்வாமமுது தளர்ந்துகொளி
வளந் திரிந்ததெருவில்மருகிநிற்க
விந்தைபெலுத்தாட்டியெனுந் விரவாகு
விளங்குமரிச்சந்திரனை விலையாய்க்கொண்டு
தந்திரமாய்க்குடியிருக்குஞ்சேரிநோக்கிச்
சுடசுடெனத்த னடந்துபோவ வ்வகை
வந்தனங் ளையாத அந்தத்தோட்டி
யனைவியெனுந் தோட்டிச்சிலருகின்றாளே

வசனம்.

இந்தவிதமாக அடிமைப்பட்ட அரிச்சந்திரமகாராசனைத்தோ
ட்டியழைத்துக்கொண்டு பறைச்சேரிக்கு வருகிறபோது தோட்
டிச்சிலருகிற விதக்காண்க.

தோட்டிச்சி-வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னாசுவாஸி-ஆதிதானம்

நானேதோட்டிச்சி-ஆண்டையாரோ-நாசு தானேதோட்டிச்சி
வானோபுகழித்தக்காசிரிசெலகாணியாட்டி
மாறுகிருக்கிறசெந்தம் ஆறுப்பெருக்காமகிழ்த்த (நானே)
எருமைத்தோலாயிரம்பொன்-வருஷத்தில்
எருதுத்தோலாயிரம்பொன்
எருமைக்கொம்பாயிரம்பொன்-வருஷத்தில்
எலுப்புளாயிரம்பொன்

உக.உ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

ஞாற்பிணஞ்சட்டகட்டை-பீத்தது
வருஷத்திலாயிரப்பொன்
தரும்பணக்கை ஓண்டு பிணத்துக்கு
சாண்டியுமுண்டு

அருண்மயோபணங்காசைக்களத்தி
அவனுக்குப்பாதிபோச்சு
நிரம்பிச்சென்டெக்குத்தோட்டிக்கு
நினைவுண்டோகுறித்தங்கு
துருப்புப்பாணாறுவிட்டன்
தோட்டிவயவிட்டப்பேடர்

கரும்பொன்சொன்னதோட்டிவந்தாரோ
கண்டதுண்டோ ஆண்டையாரோ

(நானே)

தோட்டிச்சி-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபரவி.
பார்ப்பான்விட்டெருமைக்கண்ணுற்பட்டன்விட்டெருதும்செத்து
காப்பாடிவல்லாமலுரை தவிக்கிறான்மழைத்த
கப்பாடுகேக்கப்போன கவிதாசெங்கேக்கட்டால்
தோப்பாளமேண்டாதோட்டி துகழந்ததெந்தோசொல்வாயே
வசனம்.

தோட்டி தோட்டி யெப்பருசாடா எக்கட்டிக்காராடாசாரிஉ
ண்ணக்காணுமே ஐட்டிவிக்கிறப்போலே இக்கிற வாசலிலேயி
க்கிறப்போலேஇக்கிற சட்டிமட்டலே இக்கிற பாசைமேலேஇக்கி
தா பிள்ளைமேலே யிக்கிற என்னை

தோட்டி-வசனம்.

உ இவளே உதிவளே உதோட்டிச்சி இதறி இதறி பெப்பெ
ஞ்சாறி உயெப்பெஞ்சாறி

தோட்டிச்சி-வசனம்.

டா மல்லது இக்கட்டு பாப்பான்விட்டிலே செத்ததும்அத்த
ப்பட்டன்விட்டிலே செத்ததும் அதுக்குப்போனதும் அதையெறி
த்துப்போட்டிப்பி அவக்காப்பித்தானே கூப்பிட்டாக்கோ

தோட்டி வசனம்.

பாப்பான் விட்டிலேயும் பட்டன்விட்டிலேயும் ஒருத்தருஞ்
சாவ விட்டியெருகண்ணு ஒரு ஒருதாமக்கோ செத்தது

தோட்டிச்சி-வசனம்.

அடா இக்கட்டெடா உனக்குதோப்பாளம் வாக்காமராவாது
உண்ணப்பட்டா ஒருட்டியெயா பெயிற்றுட்டிச்சி அந்தக்கவிதெ
யென் அந்தத்தோலெய்க்கண்ணுக்குட்டிக்கென்கெ பெருதுவா

அரிச்சந்திரவிலாசம் உக.உ

லெக்கே இப்படிசாக்குவைச்சிக்கினு சென்னபறைச்சிசுட்டுக்குப்
போனாயோ.

தோட்டி-வசனம்.

உ தோட்டிச்சி யதுவெல்லாம் பொண்ணு மல்லடியுனக்கு
ம் எனக்கும் அடிமைவேலைசெய்ய இவனைவிடக்குவாங்கிக்கினு
த்தேண்டி.

தோட்டிச்சி-வசனம்.

கண்ணுக்குட்டித்தால் வித்தகாசைக்கொடுத்திட்டையா இ
வன் என்னவிலை.

தோட்டி-வசனம்.

உயே பதெல்லாமடி பத்தாயிரம் பொன்னாமடி ஆண்டையா
ரிசொன்னார்களே.

தோட்டிச்சி-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபரவி.

இவன்மமக்குதவுவானே இளைக்காமல்வேலைசெய்து
செவ்வகடுஞ்சுடலைகாத்துச் சத்தியாராயிருப்பானேதான்
இவையுங்கட்டெடாமெண்ணு மெண்ணு உல் வாங்கிப்போட்
கவையோவுனக்குக்காசு கருத்துண்டாகணக்கிதாமைய்ய

வசனம்.

இதுவும் மும்பட்டகட்டு பவிசுக்கட்டவனே இவனுக்குப்
பத்தாயிரப்பொன் கொடுத்தாயேதோலைவுரிப்பானுமாட்டையிசிப்
பாண பிணஞ்சுடிவாண தோட்டிவுடைமையைத்திருடாமலிருப்பா
ண இவனென்னவேலைசெய்ய நெண்ணு கொண்டபோடா பவிசு
கெட்டவனே.

இராசன்-விருத்தம்-இம்-காம்போதி

எள்ளளவாகிலும் நீ ரென்பீதோரையமாக
உள்ளத்திலெண்ணகெண்டா முறுதியாயேவல்செய்வேன்
எள்ளமுங்கபடுமெண்ணென் கருத்தையுள்ளணலாகும்
உள்ளவேலைகளேதேதோஉசைசெய்தாற்றையாற்செய்வேன்

வசனம்.

ஐயாவிராவாருவெயென்பேரி வெவ்வளவுஞ் சத்தேகப் நினைக்
கவேண்டியதில்லை உள்ளங்கபடு என்னிடத்தில்வாது என்னவேலை
யிடுகிறோ இந்ந நிலையாற்செய்கிறேன் உம்முடையமனதுக்கே
தெரியவரும்.

தோட்டிச்சி-வசனம்.

டாயெஞ்சாறி இவனைநீதானே வேலைவாங்கவேணும் இவனை
ப்பாத்தாக்கா எனக்குப் பயப்பிக்குது.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அரிச்சந்திரவிலாசம். ௨௯௫

தோட்டி-வசனம்.

உ. இ. னே தீவிரபிராடி யிறப்புதல் அகல்வையிலேவென
வந்திதேண்டி.

தோட்டி-வசனம்.

டாசாமி தோட்டிசாமி உடைய அகல்வையி

தோட்டி-வசனம்.

அதெல்லாம் தீவிரபிராடி உடையவென

இராசன்-வசனம்.

என்பேர் அரிச்சந்திரனப்பா வீரவாகு

வீரவாகு-வசனம்.

தல்லா இந்திசை அந்தப்பெனா வசிக்கினுதின நிதிரு
என்குலத்தைக் கொடுக்கப் பாகிடுயோ

இராசன்-வசனம்.

தீ இட்டபெனா தான்வைத்துக்கொள்ளுகிறே னப்பா

வீரவாகு-வசனம்.

இப்போதந்தவீரன் என்மேதோட்டிசெக்கும் சத்தோலிந்தி
வளே யினனுக்கென்னபே ரிடவாராடி

தோட்டி-வசனம்.

டாயிலனேடாதோட்டி எப்பவுந்தான்வைச்சுத்தானேயுனக்
குச்சரியாய்க்கிது

வீரவாகு-வசனம்.

அநாண்டி எப்பெஞ்சாதி யுனக்கும் எனக்கும் பண்ணின
ச்சப்பெனேதானேயிக்குந்

தோட்டி-வசனம்.

டாசாமி யினனுக்கு அரிச்சந்த தோட்டி பென்னு வைக்கலாண்டி

வீரவாகு-வசனம்.

எப்பெஞ்சாதிவைச்சுதேயெனக்குச் சரியாப்போச்சுது யுன
க்கு அரிச்சந்ததோட்டியென்னு பேருவைச்சன்

இராசன்-வசனம்.

ஆளுவெனக்குச்சத்தோஷ எப்பாநிதிநிற வேலையச் சொல்லும்

வீரவாகு-வசனம்.

விரிவினெனெச்சென்ன விறவிதென் நெருடியெல்லுச்
சுடையெனிருந்தாயங்கொ டவருந்நெருடிகளுக்கு
இருமுருகையுடையெனென டாயிலெனெனக்கொச்சு வசனம்
அநாண்டி தோட்டி வசனம்

வசனம்.

தீவிரபிராடி விறவிதென்னு தடந்துபோய் இந்தலுக்கு
காடு போய்ச்சேரு அங்கேயிரு அங்கேசுடவார பிணங்களுக்குனா
ய்க்கொளி தோம்பிச்சோறு முழச்சிலை கொள்ளிக்கொ கொடுப்பார்க
ள் அதைவாங்கி பெனக்கனுப்பிவிட்டு பிணங்களைச்சுட்டுநீறும்நெ
ருப்பு மாக்கிப்போட்டுநீற்தகட்டை முட்டையும் அனுப்பிவிடு
ய்ப்பெனாயும் என்னுடைய என்பவிசையும் என்னுடையதையும் கொடுத்
தாலுங் கொடுக்கிறு எந்தோட்டிசெ பவிசைமாத்திரக்கொடுக்காதே
இராசன்-வசனம்.

கயிறுகள் கொம்புநாறு காத்திடத்திசீமீந்தகட்டை
வயனமாய்ச்சேர்த்துக்கொசுலாய்க்கொள்ளுஞ்சிலை
நியமமாயனுப்பச்சொன்ன தெரிப்படிசெய்வேனென்றான்
வயிறுதான்வளர்க்கவேணும் வனையெனக்குனாசெய்வாயே

வசனம்.

கோயென் ஆண்டித்தோட்டியாயிப வீரவாகுவே நீசொ
ன்னபடியே சுடையிந்தாத்திருந்து அங்கேசுடவருகிற பிணங்க
ளுக்குக் கொள்ளிக்கொ வாய்க்கொளி முழச்சிலைபிண்டச்சோறுந்தா
ங்கியனுப்புவென் மீந்தகட்டை முட்டை பாடைக்கொம்பு முதுகா
னாயும் அனுப்புவிட்டென் பிணங்களையும் சுடுவென் என்வயிறு
ளர்க்கவேணும் அதற்கொரு வழிவொல்லப்பா

வீரவாகு-வசனம்.

தல்லதுதோம்பிச்சோறு தானுனக்களிப்போமென்றான்
தல்லதல்லாசொடுக்க நியாயமுமல்ல நீயும்
புல்லெபடையெடுத்தாற் புசிக்கவாகாரம்வேனுஞ்
சொல்லும்வாய்க்கொளியான சுதந்திரங்கக்கொள்வாயே

வசனம்.

டா அரிச்சந்தோட்டி அக்கே வேறெயென்னதிக்குது தோ
ம்பிச்சோறுதானிக்குது அனுபோதுயா உனக்கு.

தோட்டி-வசனம்.

டாசாமி தோட்டிப் பறையா குத்திரின்கொண்டிவந்து ப
றைச்சாதியிலே போட்டு எம்பவிசையுங்கொடுத்து குலத்தையுங்கொ
டுத்தாயே போதாதுகைக்கோ இது தோம்பிச்சோற்றையும் அசவி
லே கொடுப்பார்களா தற்பச்சாதியிலேகேட்டாக்கா உம்பவிசை எ
ம்பவிசைக் கொடுத்துப் போடாக்கா

ந. ச.

விரவாகு-வசனம்.

ம. பிவளே அப்பாணை சாமியாணை அத்தைக் கொடுப்பேனா
அரிச்சந்திரோட்டி அந்தவாய்க்கரிசியை நீ யெடுத்துக்கொமை
த்தெல்லாயிங்கே யனுப்பிவிடுமென்காரக்கொடுத்துவிட்டேன்
தட தட

இராசன்-வசனம்

அப்படியே செங்கிதேனப்பா விரவாகுலே

இராசன்-தரு-கண்ணி-இ-ம்-சக்ராபரணம் அடதாளம்
கிசுஞ்சூரியகுலத்திரிச்சங்குவயிற்றினில் பிறத்தேனே-தவ்ன-
செவ்வாயோத்திரையச்செங்கொச்செவித்தியே கிறத்தேனே
கொதியாஞ்சந்திரமதியைமனைவிபாடப் படைத்தேனே-சந்தன்
சுந்தித்தந்தாலேதேவதாசன்மகனாகக் கிடைத்தானே
சுதாங்கனோள்குழக்கொலுவிரந்து காழ்த்தேனே-அந்தப்
தவமுனிமாயத்தாழ்த்தவர்க்கெல்லாதாழ் தாழ்த்தேனே
பதியையிழந்துபின்புபத்தினிதலையு மிழத்தேனே-அந்தத்
பத்தினிதன்னுடன்பாடையுமிழந்து குழைத்தேனே
மறைபவர்க்கேவர்களைவிற்றுப்பாடுதெளிபோ காணேனே-என்ன
மாயன்தோட்டிவிரவாகுலக்கடிமையா பாணேனே
பறைபக்கடிமையாசப்படைத்தானோபிமாவெனும்பாவி-அந்தப்
பறைபக்கடிமையாசப்போ வென்றுகாத்தானே கணக்கவி
தருமோவுன்க்கிதுகிவகிவாகி விஸ்வதாதா-எங்கன்
தாயர்விசாகாட்சிமேவியனுதினம் காழ்சமேதா
இதுவோகாசிபுரிபூருக்கடுத்தோர் சுறாடு-எனக்
கெழுத்திதுவோபிணஞ்சுடவுமமைத்தது தலைப்பாடு

வசனம்.

கிவகிவா காசிபுரி விஸ்வதாதா அடியென்வாழ்வெல்லாம்போ
ப் பெண்சாதிபிள்ளையுந் துறந்து தானொரு பறைபணக்கடிமையா
கி இத்தச் சுறாட்டித் தாத்திருத்து பிணஞ்சுடவும் வித்தத்தா இத்
தமட்டுக்கும் தேவரீர்திருவுள்ளம் பூர்த்தியாச்சொகவாயி

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பாரியைமனைபந்தப் பாப்பாணக்கடிமையாக்கி
விரவாகுலக்குத்தானும் விடைப்பட்டுப்பாடைக்கொம்பால்
தூரவோர்பந்தலிட்டுச் சுறாடுகாத்திருக்குந்
தினைச்சந்திரயகீர்த்தி தேடியெகருகின்றனே

வசனம்.

சுறாட்டிலே யிராசனாவன் அங்குள்ளபாடைக்கொம்புந
ளாலே பாணைக்கட்டிக்கொண்டு அகிலமேலேறி அந்தச்சுடலைகாந்
திருக்கிறபோது முன்னே பரிந்துபோன சத்தியகீர்த்தியானவன்
அரிச்சந்திரமகராசனைத்தேடி யழுதுகொண்டு வருகிற விதங்கா
ண்.

சத்தியகீர்த்தி-தரு-கண்ணி.

இ-ம் கண்ட-ஆகிதாளம்

ஆனுவலோனைப்போலே	தெய்வமே-ஓ
அரும்பாவிதாணுண்டோ	
தானோதான்சொடும்பாவி	தெய்வமே-ஓ
தாட்டினிவின்னமுண்டோ	
தாயுத்தந்தையுமவர்	தெய்வமே-ஓ
தானென்றிருத்தேனையோ	
ஆயுஞ்சுத்தமுதலா	தெய்வமே-ஓ
யனைத்துமவொன்றிருத்தேன்	
தாடிமுந்துநாரிமுந்து	தெய்வமே-ஓ
தவ்வளமுந்தானிமுந்தார்	
பாடுபட்டுக்கிவந்து	தெய்வமே-ஓ
பத்தினிதனையும்விறுநர்	
அத்துடன்விட்டதோசனி	தெய்வமே-ஓ
அருமைமகனையுட்விறுநர்	
பித்தனைப்போலேதவித்து	தெய்வமே-ஓ
பேதைபோற்கண்கிணோ	
பாவம்பெரிதானும்	தெய்வமே-ஓ
பரையனுக்கடிமையானார்	
கவினானவனைவிறுநர்	தெய்வமே-ஓ
கொடும்பாவியானேனையோ	
ஊரைச்சுற்றிச்செரியெங்கு	தெய்வமே-ஓ
முழுந்துதேடினையையோ	
யானாக்கேட்டாலுங்கேனோ	தெய்வமே-ஓ
மென்றரிதென்னையையோ	

உசு அ அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-காப்போதி
ஐயையோ அயோத்தியாண்ட வரிச்சந்திராபாநீமுன்
செய்ததோர்வினையோநாங்கள் செய்திட்டபாவந்தானோ
தையலைமனைவிற்றஞ் சண்டாளர்க்கடிமையாதி
லெப்பதோர்க்கடலைகாக்க விதித்தானோபிரமணையா
வசனம், ஐயையோ அயோத்தியாபுரியை யாசாட்டு செய்து
காராசனே நீர்செய்தபாவமோ நான்செய்த தீவினையோஉம்மு
டைய இராச்சியபாக்கையு மிழந்துபென்சாதிபள்ளையையும் விற்
தாரும்பறையதுக்கடிமைப்பட்டுச்சொடுக்காத்திருக்கவும் வந்தநா
விதி ஐயா.

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தகபாவி
கலங்கிநிசுமமுலதென்ன காரணமறிவையோ
சலங்கெ ள்ளஞ்ஞம்விநியையிரால் தவிர்ந்திடலாவதுண்டோ
தலஞ்செய்தபாவமல்ல தந்தையாய்பாவமல்ல
குலஞ்செய்தபாவமல்ல கொடியனென்செய்தபாவம்
வசனம்.

இப்படியும் மனதுலங்கி யமுதாரிசனா மறிநி விநியைக்க
டக்க ஒருவரால் கூடமா அல்லதுதான் அசாட்டிசெய்த அடியாத்
தியாபுரிசெய்தபாவமா என்னுத்தோர்செய்தபாவமா என்னப்பெ
ற்ற தாய்தகப்பன்செய்தபாவமா அல்லவெல்லாமல்பொல்லாதனா
கிய நான்செய்தபாவமே யல்லது கேட்கிலை நின்னயவந்ததெல்லா
ம் அனுபவிக்கத்தானே வேணும் மந்திரி

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-சாசேரி
தலைவிதியெவ்வா லுத்தவர்க்கெவான் னுதுமெய்யே
தலமுனைக்கிருந்தபோது நான்குத்திருந்தேனல்லால்
பலனென்னகன்மென் னுந் பாவியா னுந் பாவியிடமி
தலவிசைதரிக்கமாட்டே னிரத்தாமெவல்செய்வென்
வசனம்.

என்னையாண்டாசைரோஸ்வரா நீர்சலபாக்கியமுந் படைத்
து அசாட்டி செய்யுற்போது உர்முடைய பாக்கியமெல்லா மெ
ன்னதாக அனுபவித்தேன் உக்கிப்படிப்பட்ட விதிவந்ததென்று
நீங்குவேனோ உர்முடைய பாத்தந்தன்மையினிருந்து உமக்குடைய
பணிவிடைகளைச்செய்துகொண்டிருக்கிறேன் அப்படியெய்யாவி
ட்டால் என்னிலும் பாவியுண்டோ ஐயா

இராசன்-விருத்தம்-இ-ம்-சாசேரி.
தினைவிளைத்தவர்களைல்லாத் தினைகொள்வாரைப்பாபா
வினைவிளைத்தவர்களைல்லாத் வினைகள்ளையனுபவிப்பார்

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உசு அ

எனையடுத்தானக்குமிந்த வெழுத்துண்டோசுமாதீயோப்
மனையிடுவாழ்த்திருப்பாய்மந்திரி வஞ்சனையல்லசொன்னீன.
வசனம்.

தினையவிளைத்தவர்கள் தினையக்கைக்கொள்ளுகிறது போ
ல அவாவர்கள்செய்த தீவினையை அவாவர்களே யனுபவிக்கவே
ணும் உனக்கேனிந்த எழுத்து நீசகமாயுன்னீடுசேர்த்துவாழ்த் தி
ருக்கலாம் இதுவஞ்சனையல்ல என்னைக்குறித்து விசனப்படவேண்
டாம் மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-விருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி.
நம்பியிருந்தவெண்ணையின்று தட்டாற்றிற்றைவிட்டுவிடச்
செம்பையுருக்கிக்காதில்விடுஞ் செய்கைபோலுமுனைப்பதென்ன
உம்பரியவுலகறியவுயிரு முடலும்போலிருந்தேன்
செம்புமுனைவிடுவதல்லால் வேறென்றறியென்விஸ்வேசா.
வசனம்.

அரஹரா வில்வதாதா இந்தமகாராசன் சொல்லுகிறதைக்கே
ட்டால் உருகுதென்பைக் காதிலேவிட்டாத்தோலிருக்கிறதேது
ப்படியும் தட்டாற்றிலே கைவிடுவாரா உடலிரண்டும் உயிரொன்று
மாயிருந்ததான் இவனாவிட்டுத்தனியே புயியிலேயிருப்பேனோ அ
தைப்பார்க்கிலும் பிராணனை விடுகிறதேநல்லது வேறென்னதிருக்
கிறது சுவாமியில்வதாதா.

இராசன் விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.
படுமெந்தன்ருபரபெல்லாம் பார்த்துநீமனத்தளர்ந்து
கடலைசயங்காத்திருக்கத் தொல்லைதானொழுத்தாவப்பா
விதிவிநியுயர்வேண்டாம் விதியென்சுஞ்ஞாபவிப்பாய்
அடுதொழிச்செய்தவிந்த அரிநியாலமுதனிப்பாய்.
வசனம்.

என்னுடனே கடநீயுங் கஷ்டப்படமாட்டாயென்று தடுத்த
ச்சொன்னேனையல்லது வேறில்லை என்விதி யுன்னையும்விடவிஸ்
லை அந்தக்கடையில் கைத்திருக்கிற அரிநியை பசுவிண்ணாயிலே
கொடுத்த அந்தச்சாணத்திலே விடுகிற அரிநியையெடுத்து சமை
த்துநீயுஞ்சாப்பிட்டு எனக்குக் கொண்குவந்துகொடு அப்பாய்மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி-வசனம்.
இவ்வளவு இருபைவந்ததே அதுப்பாதும் அந்தப்பிரகாரஞ்
செய்கின்றன் சுவாமி.

பொதுகொச்சகர்-இ-ம்-புன்னாசுவாளி.
சுடலைகார்திருக்குமென்னை சொற்படியெய்மந்திரியும்
தடையையாய்க்கிரிகொண்டு காலநாழித்திருக்க

உளய அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அடமுடைய ஸண்ட னவர்களைக்கொண்டேயுனைக்கு
மடமெடென்றுவந்தவன்முன்மனை விவந்துதோன்றினனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரி சூழலில் பண்ணிப்போட்டுச் சாபி
பிட்டுக்கொண்டு இராஜனாவர் சட்டை யாத்திருக்கச் சந்திரமதியை
புத்தேவதாசனையும் விலையாய்க்கொண்டகாலகண்டன் அவர்களை
பிட்டுக்கொண்டு போகும்போது அவல்பென்சாதிபர்
ன காலகண்டி வருகிறவிதங்காண்க.

காலகண்டி-வருகிற-தரு.

இம்-பந்தவாளி-ஆதிதாளம்.

எதுகாணும்பட்டிக்கிடப்பானொங்கே போனிரோ
என்னைவிட்டெவளாத்துக்குப்போவென்ன மானிரோ
சூழல்வாதுக்கற்றொண்டிரோபட்டுக் கிடந்திரோ-நான்
சோபனம்பாடப்போனதுகண்டுஎட்டி நடந்திரோ [தும்
அண்டையத்துக்கு மசைத்துக்குப்போலாதிரே நேக்கும்மோக்
மாகவொட்டாமற்பண்ணுவாள்வார்த்தைகயக்கெட்கொன்றோ
அண்டைவிட்டுச்செவியங்காணப்பகைத்துக்கொண்டிரேநேக்கு
அவராவ்வுருத்தம்போச்சென்னபகைக் கொண்டிரோ
மாட்டையுக்கண்ணும்பார்த்தாலதெக்கை மறந்துபோகாதோ இ
வாராவிட்டாக்கண்ணுவிட்டுப் பார்த்தாலாகாதோ [கடையன்
வாழாபெண்ணுக்குவரிசைவேணுதோக்கொண்ட போச்சுதிரோ
வகைசொல்வாரேயதனல் நானம்நேக்கல்லோ வாக்க
சிப்பிப்பிப்பெயர் நெல்லுக்குத்திழுட்டை தட்டியே-காட்டிக்
திரிந்தக்குள்ளவிலைன்பறித்துவிற்றான் கட்டியே
தப்பிவிடுகோமுட்டிக்கடையில்விற்றொக்க மாக்கியே-தோக்குத்
தனிகைசாதித்தாக்காப்பிட்டுத்திரிந்திரோகாம்போக்கியே
காலகண்டன்-வசனம்-அடிசெஷி-அடிசெஷி.

காலகண்டி-வசனம்.

உன்குடுமிப்பறந்தாயெ பட்டுக்கிடப்பன்.

காலகண்டன்-வசனம்.

எந்திசெஷிநேக்கு ஒருகூணப்போதாவினல் உன்னைவிட்டி
ருக்கிறதற்கு மனைசவாரிதில்லை என்னைக்காணாடுருந்தால் நேக்
குமப்படிதான் இருக்கிறது.

காலகண்டி-வசனம்.
ஆம் அதுதானே நினைத்துக்கொண்டு நேக்கு அடிவயித்தி
சே பக்குபக்கென்று இருந்தது அண்டைவிட்டி செஷியங்காரி
நந்தார் அவரை வைத்துக்கொண்டு சோபனம் பாடிக்கொண்டிரு
ந்தேன்.

காலகண்டன்-வசனம்.

நேக்கு மெத்தசந்தோஷம் அந்தசோபனஞ்சந்தேபாடடி
ப்படின்கேழ்க்கட்டும்.

காலகண்டி-வசனம்.

வேறேயாரோபுருஷிளிருக்கிறாளே நேக்குநாணமாயிருக்கிறதே.

காலகண்டன்-வசனம்.

நாணம் ஒதுக்கடி நீயறியாதபுருஷிளருண்டா

காலகண்டி-வசனம்.

உம்மையறியாமல் நேக்கு ஆரிருக்கிறார்கள்

காலகண்டன்-வசனம்.

ஒதடிசெஷி காலகண்டி குப்பணையங்காரோ

காலகண்டி-வசனம்-ஆம்-ஆம்-அவர்தான்வேறேயார்

காலகண்டன்-வசனம்-சுப்பாசாஸ்திரிம்பா

காலகண்டி-வசனம்-ஆம்-ஆம்-அவர்தான்ஒண்ணு

காலகண்டன்-வசனம்-அப்பணையங்காரோ

காலகண்டி-வசனம்.

ஆம்-ஆம்-அவரையல்லாமல் வேறேயாரிருக்கிறது இதையெ
ல்லாம்புருஷிள் சொல்லுவாளா.

காலகண்டன்-வசனம்.

இருக்கட்டிடடி செஷிகாலகண்டிசந்தே சோபனப்பாட்டி
பாடடி கேழ்ப்போம்.

காலகண்டி சோபன-தரு இம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

சோபனம்ஸ்திரிமகாலட்சுரியாகிய

தேவிக்கும்புமாதேவிக்குதித்த

(சோப)

அந்தநகரத்தம்பியனைவோரும்

வாழ்க

அந்தத்துலட்சுணையங்காரி

வாழ்க

எத்தேசகாலமுநேக்குள்ளபேரொல்லாம்

எந்தாளுமென்னுடன்பிரியாமல்

கொண்டபுருஷிளிருந்தால்பய

வாழ்க (சோ)

குடும்பத்த மொல்லாபிருந்தால்பய

மென்ன

அண்டைவிட்டிருப்பாசாஸ்திரி

மென்ன

மறியாதிருந்தால்நேக்குச்சுத்

மாதிர

தோஷம் (சோப)

திரு. ச. ச.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பத்தமாப்பதிக்கைந்தான் பற்றைக்குத்தவெணும்
சந்திராப்பிழந்துக்கொழு வரர்க்கெழுண்டிருக்கவெணும்.

வசனம்.

கேளடிசந்தி வீட்டுவெணுநீர்தவடனே மந்தைமாட்டின் பி
ய்னுலெபொய்ச் சாணமெல்லாம் வாரிக்கொண்டிவந்து முட்டைத
ட்டவெணும் (சா-ன்) வசனம்-ஒன்று (சா-தி) வசனம்-தினம்பதின்
கலந்தெல் அவித்துக்கொட்டி உளர்த்தி அய்னுடக் குத்தவெணு
ம் (சா-ன்) வசனம்-ஒன்று (சா-தி-வசனம்) நோக்குத் தள்ளாதவே
லைகொல்லாம் நீசெய்யவேணும் நேக்குச்சந்திரே காப்பிகுக்கெ
ணும் நோக்குச்சட்டமாய் கூழ்சாதிக்கிதென்நீடுகோனெனபாய்சாப்
பிட்டுக்கொண்டுதம்பிடி ஆத்துவெணியில் சாக்கிரதையாயிடிசந்தி.

சந்திரமதி-வசனம்.

அம்மா கிருபைபண்ணிக்காலாலெகாட்டினை வேலைகொல்லா
ந் கையாலெசெய்யவே வாத்துக்கொண்டிருக்கிறேனம்மா.

காலகண்டி-வசனம்.

ஏதோ நோக்குக் கைபழகியிருக்கிறது தெரியட்டும் இந்தத்
தெருமுத்தத்துக்குச் சாணந்தெனியடி பார்ப்போம்.

சந்திரமதி-சாணந்தெனிக்கிற-தரு-கண்ணி.

இம்-கெண்டா-ஆதிதாளம்.

வண்ணப்பொங்கின்னந்தன்னித் சந்தனக்குழைத்தணிந்த கைக
ளாலெஇந்த, மாட்டுச்சாணமெடுத்தவாரிக்கொக்கலாச்செ தெய்வ
மே, எண்ணெவெண்ணாதிமாரிகளெவெய்யென்றிருந்த கைகளா
லே-நான், எடுத்துச்சாணஞ்சட்டியிலின்றுகொக்கலாச்செ தெய்வ
செவ்வாதெடுத்தாத்தாற்றினெவெக்குமெந்தன் கைகளாலே-நாறு
ஞ், சாணக்கொக்கலெத்தன் மலைவிதிவாசாச்செ தெய்வமே
இவ்வாறுவருமென்மெய்வளவுமநாநறியென் விதிபிணுலே-என்னை
இப்படியடிமையாக்கி பேசுவெத்தாயோ ஐயோ தெய்வமே

சந்திரமதி-வசனம்.

சாணங்கொத்துத்தெனித்தாச்சதம்மா.

காலகண்டி-வசனம்.

அடிசந்திவதடிக்கடியுங்கிட்டியுமாயிருக்கிறது இருக்கட்டும்
இந்தக்கட்டைத் துடைப்பத்தானே முத்தம்பெருக்கடிபார்ப்போம்.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உளகு

முத்தம்பெருக்கிற-தரு-கண்ணி.

இராகம்-புன்னகவராளி-ரூபக-ராளம்.

பாவிதெய்வமே ஐயோவுனக்கு கண்ணிலையோ-எந்தன்
பரிதாபந்திர வந்தொரு வார்த்தைகொல்லாபோ

ஈவிதக்கமோ கொள்ளவாவித தெய்வத்துக்கிராதோ-ஐயோ
வேழையர்நொந்தால் தெய்வமேயுனக் கிரக்கல்லாதோ

விட்டருமைபோ ஐயோதெய்வமே வில்வாமித்திரமாய் ஒரு
வினையுமறியா பெணக்கித்த விதிவருவதொருபயம்

அஷ்டிதிகையும புசமுந்ராஜஸ்திரீ யாகியகொலம்-இன்று
கட்டைத்துடைப்பம் பிடித்துப்பிறருக்க காச்சுதேகாலம்

சந்திரமதி-வசனம். முத்தம்பெருக்கிறபாச்சதம்மா.

காலகண்டி-வசனம்.

அடிசந்தி ஏதடிக்கட்டைத் துடைப்பத்தைமுத்தமெல்லாரிறை
த்துவிட்டாய் இருக்கட்டும் இந்தச்சாணத்தைபெயல்லைங்கட்டியிதி
த்து முட்டைதட்டடி பார்ப்போம்.

முட்டைதட்டிதிற-தரு-கண்ணி-இராகம்.

எதுருகலாய்போதி-ஆதிதாளம்.

வேணப்பணிவிடைகள் வெள்ளாட்டிமார்க்கச்செய்ய
என்றிருத்தெனேஐயோ தெய்வமே

சாணிப்புழுக்கள்காலிற் படவுமிதிக்கலாச்செ தெய்வமே
தலைவிதிதானேஐயோ தெய்வமே

காணலெணுமென்றுவந்தால் தெய்வலோகஸ்திரீகளுக்கும்
காணவரிதானமேனி தெய்வமே

சாணப்பிக்கவந்து தெருவினெல்லோருங்காண
தயங்கச்செய்தாயேஐயோ தெய்வமே

காணிக்கையாகராஜ ஸ்திரீகள்மல்லிகைச்சென்றி
கட்டிக்கொண்டுவந்துகாண்பாச் தெய்வமே

சாணியுருண்டைகளைச் செண்டுபோதுகுட்டத்
தலைவிதிவந்ததையோ தெய்வமே

மாணிக்கப்பந்துட்டி மாதருடய்வினியாடி
யகிழ்ந்திருந்தெனேஐயோ தெய்வமே

சுந்திராபதி-வசனம்.

காணொம்ஸாமிதித்து உருட்டித்,ட்டியாய்ச் சுதம்மா

கே. ச. கண்ணப்பன்-உதவி.

அரசுத்தி தங்குனமுடையெல்லாம் திபிண்டுவிழுந்தாற்போ
 ஸப் பிண்டிவிழுந்துபோறது ஏதடி இருக்கட்டும் இந்தபயலலைக்கு
 த்தடிப்பார்ப்போம்.

நெல்லுக்குத் துறை-தரு-கன் னாள்.

இராகம்-சாருகங்கோபாதி ஆதிதாளம்.

சித்திரப்பதுமைக்கு விசித்திரவுடமைபூட்டிச்
சிக்காரஞ்செய்திருந்த
சித்தநொந்துருகிமெல்லிக் குத்தவுமாதந்தேஜையா தெய்வமே
மொத்தமலச்செண்டுமனைப்பந்தியெரியச்செவ்குந் கைகளாலே-இ
டுப்பிற்றுவிழாபூட்டிக்க இத்தனைதெற்குந் துவடென தெய்வம்
கைச்செவ் துவாப்பள்ளித் தூக் காய்ப்பேறியுதிர்ங்கள்
கையெதற்குத் தடுக்க

மேதகாளாலே-இஃது

கசியவெற்றிக்குத் துவையேனா தெ.உ.ய.சி.ம
மையெறித்துக்கண்ணாக்கிட்டால் அகையுக்குமென்றிருந்தேன்
மனமுண்டாதுதுவையோ
கதம்பப்பொருளிரிந்தேன் தெ.உ.ய.சி.ம

பெரிய சிவ

மனமுங் றத் துதையோ
கதம்பப்பொருதியிற் தாம் னோக்குமென துதேகம்
எப்படுத்தவிடலோ

பெயர்: **பெயர்**

பெயர்: விதம் விதமாப்பன் வீரபூசம் மேனியாகவே பெயர்: விதம்
 பித்தாயோ விதிபுத்தாயோ

தெய்வமே

வித்தாயோ விதிவையா
சந்திராட்சி-வசனம்.
தெய்வமே

தெய்வமே

தென்னைக்குத்தி அரிசினேறு உமினேறு தவிடுவேறு பரிசுது
வைத்தேனம்மா.

சுந்திராதி-வசனம்.

சுமங்கலம் டி. வி. சுவாமி.

அடிசந்தி யேதடி அரிதியெல்லாம் தொய்யாக்கிப் போட்டா
ப் கொட்டளைப்பா தங்குழ்சா திக்குமேன்சா திக்குக் கொள்ளடிசந்தி.

சத்திராபதி-வசனம்.

அனாதைகளும் தேவாரித் தமர்ப்பு புகிக்குமனம்மா.

காலகண்டகம் - அச்சம்.

அடுத்து அடி காலகண்டி நீதான் இவளுக்கு உலையட்டமா
புணமத்துக்கொண்டாயே இந்தப்பயனுக்கு மனோஉலையடுக்கிறது

காலகண்டி-வசனம்.

நீர் பட்டுக்கிடந்தீரோ குடுமையறுப்பன் கீர்தானே இத்தப்ப
பலுக்குவேலைபுடும் நேக்குச் சந்திக்காதும்.

காலகண்டகன் - வீரத்தம் இ-ம்-தொடி.

வினா 10. கீழ்க்கண்டவற்றை விடயமாக எந்தெந்த அமைப்புகள் செயல்படுகின்றன?

இதையுடன்தவிரகுமற்று மெச்சியசமிகைகொண்டி

நிலைப்பாய்வாவும் வேண்டும் தேக்குள்ளிவட்டத்தின்

இலகவேதோய்த்துக் முண் டிருந் துகால்பிடிப்பாய்தித்தல்

(வசனம்) அடாபிள்ளாய் தம்பிடதாஸாய் தோக்கு வெண்பிடி

இதேமன்கோவடாய்.

தேவதாஸன் - வசனம்.

தேவரீர் அன்புபணிவிடைகளைக் கட்டளையிட்டாலும் அவை
யாசைசெய்யக் காத்திருக்கின்ற கட்டளையிடும் சுவாமி.

காலகண்டன்-விசனம்.

ஆனால் கேளடாய் அடாய் அடாய் தம்பிடதாஸாய் வெகுய்ச்
சாமத்தித் கெழுந்திருந்து காட்டுக்குப்போய் விறகு இரண்டிசுகை
இலை மூன்றுசுகை தருப்பை ஆறுசுகை: சூரியனுதயமாகுமுன்ன
மே கொண்டுவரவேணும் இதல்லாமல் நமக்கு ஏதுவேண்டியுந் சந்
நதோம் ஒண்ணைச்சாமமட்டும் காஸ்பிடிக்கவேணும் அடாய் அ
டாய் தம்பிட தாஸாய் நமக்கிருக்கிறது மூணுவேஷ்டி. ஏழுஉத்தரி
கம் ஆறுதுண்டு கௌபினம் விஸுகருகாய் முழமதிசமாய் வீரங்கி
னது அதுகளை மூணுவேண்டியுந் தோய்ச்சுவேணும் நோக்குச் சட்
டவட்டமாய் கூழ்சாதிப்பாரிகள் கொட்டைப்பாக்கவ்வளவு தம்பி
ட ஆம்பிடையாள் நீ நன்றாய் நித்தம் ஒருவேளையாய்ச்சாப்பிட்டுப்
போட்டு ஜாக்கிரதையா யிரும்பிள்ளாய்.

தேவதாசன் - வசனம்.

தேவரீர் வார்த்தை கூழச்சாப்பிட்டு நிரிட்டகேஜையைச் செய்
வேன் கவாமி.

காலகண்டன்- வசனம்.

அடாய் அடாய் தம்பிடதாசாய் நீ இந்த மூன்று கன்றுக்குட்
 டிசனையுஞ் சற்றுநேரம் மேய்த்துக்கொண்டிரா இத்தற்குள் அசலா
 த்து பிள்ளைகள் கூட்டுக்குப்போகவருவார்கள் உடனே கூடப்போ
 ய்வா. தேவதாசன்-வசனம்.

தேவதா சார்-வசனம்.

அப்படியே மெய்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் சுவாமி.

பொது விருத்தம்-இம்-தொழி.

விதிவசக் தூலேயர் த ஹேதீபர் வீட்டிற் சந்நிதா

மதுரை மகனாமிக்க வாறுள்ளவேலைச்சப்து

உதா அரிச்சந்திரவிலாசம்.

மதிமருண்டிருக்கக்கூடு வாழ்மறையோர் தம்மைத் தீ
செருடன்காட்டிக்கேகச் சட்டமாய்வருகின்றோர்,
வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகச் சந்திரவதியம்மனத் தேவதாசனும் கால
கண்டகவெயர் வீட்டில் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்க அ
ந்தக் காசிப்பட்டனத்திலுள்ள அசலாத்துப்பிள்ளைகள் காட்டுக்கு
ப்போக வருகிறவிறங்கேள்க.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்- வருகிற-தரு.

இ-ம்-தோடி-ஆகிதாளம்.

பிரம்மசாரிகள் வந்தா-ரிதோ- பிரம்மசாரிகள் வந்தார்.

பிரம்மருவத்திலுதித்தவெதப் பிரமணானமகவந்திர (பிரம்ம)
தருதூர்த்தமோட்ச சதுர்விதமுறுஞ்சுவகடாட்ச (பிரம்ம)
யின்னும்பட்டஞ்சுவெழிசுட்டமா யுதித்தி-வியாகாணத்தின்
விரிவெல்ல ந்தங்கள் மனதினில்வசப்படுத்தி

நன்னயமாக முப்புரிதூலை

நன்றாய்த்திருத்தி மாப்பிஸ் பெருத்தி (பிரம்ம)

பின்னருமிகள் தட்டிமுடித்துத் தலங்க-பஞ்சாட்சத்தின்
பிரணவப்பெருமைநாவினுச்சரித்திலக்க

அன்புடனிட மோதுக்கவிபம்

அக்கைபெருத்துச் சங்கையவிடுத்து (பிரம்ம)

அசலாத்துப்பெருவென்ற துதித்து-சயிதைகொப்ப

அடவிக்குறம்போகோமெக்துதித்து

திருவெண்ணிற துதிக்கிவிளங்கத்

தீர்க்கமாக அதிவிவே.

(பிரம்ம)

சப்பாசாஸ்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வானையோசெஷாபந்தான் வாமாட்டேனோக்காளோதான்

வானையோசாதாபந்தான் வழிவெறிய்தோமேக்கு

வானையோகுப்பாபந்தான் வருவாந்தோக்குள்ளபேர்கள்

வானையோநாணாபந்தான் வருவாந்தோக்குள்ளபேர்கள்.

சப்பாசாஸ்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வழிவெறிய்தோமேக்கு வார்டோழிபிள்ளைப்போக்கு

பழகினவழியேயின்னும் பார்க்கிறேனெவாநும்பியும்

முழைநரிப்பாலக்காட்டில் முழைந்தலைத்திடப்போதிகள்

மழமழென்றிலையிருக்கும் மரங்களைக்காட்டிவெனோ.

வசனம்.

அந்நடாப் அடாப் செஷிப் இவானெல்லாங்கூட வாராட்
டோ பென்னுறாளை இவானோடேகூட தீயும்வாராட்டோமென்

அரிச்சந்திரவிலாசம். உதா

துறையே தோக்கித்தக்கோடு பழக்கமோ வழிநாருவதிகையோ வ
ழமழென்ற யளபணப்பாபிஷாவிருக்கிறதே அந்தமங்களைக்காட்
டுவெனோ தோக்குக் காட்டியாட்டேன்.

செஷிப்-வசனம்.

அடாருப்பாய் வாதாய் சப்பாபிதானாய் நம்முடைய வாக
ண்டன் ஆத்திலே கலையிதுக்காப்பிடுவ வாதாண்டோ.

சப்பாசாஸ்திரி-வசனம்.

ஆம் ஆம் அந்தமுறட்டுத்தேவடியாள் பிள்ளைஆம்படைபாவி
ருக்கிறாளே காலகண்டகி அவள்தான் காட்டுக்குவாழது.

செஷிப்-வசனம்.

ஆனழைத்துப் பாப்போமே ஒப்பிள்ளையும் ஆத்திலே
ட்டுக்கு தீவாரோ உம்பிட ஆம்பிடையான எக்களோடேகூட்டி
விடுகிறோ.

காலகண்டகன்-வசனம்.

எதா முாட்டுத்தேவடியாள் பிள்ளைளா நம்பிட ஆம்பிட
பானுக்கு வேலைவைத்துப் போட்டிருக்காளா அடாபிள்ளைகளா நம்
மிட அடிமைப்பயலை அனுப்புகிறேன் கூட அழைத்துக்கொண்டி
போங்கள்.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

அவனார்சாணம் அவனார்சாணம் அவனெவனோ பார்க்கட்டும்
அனுப்பும்.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

அந்நுடிசந்திரந்த அசலாத்துச்சிறுமோடே

கன்றுள்ளமேய்க்கப்போன கட்டையாம்பயலைக்கூட்டி,

பன்னுமெல்லெரிசூர்பு பரிவுள்ளஇலைகள் தீப்பை

இத்துபோய்காட்டிற் கொய்தேயெறித்துவந்திடச்செய்வாயே

வசனம்.

அடிசத்தி நம்பிடகன்றுள்ளமேய்க்கப்பட்ட அடிமைப்பய
லை இந்த அசலாத்துப்பிள்ளைஞாடனே கூட்டி காட்டுக்குப்போ
ய் கொஞ்சமாய்க்காட்டின ஆளையிப்பதற் கிரட்டிப்பான சமைபா
ய் ஒருகடைவிறகும் தருப்பை யிலை கூனா முன்ன முகட்டை நக
சரித்துகனும் மூன்று கனாயிலை இதுகனெல்லாம் பறித்தெறித்து
க்கொண்டி குடுகுடென்றவாச்சொல்லடி.

சந்திராதி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

வாயினில்முலைப்பாலின்னம் மூறவுயில்லைபயா

பெய்தரிமுதலியானி பெருப்புலிநிறத்தாட்டி

உருபு அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பேரவையினைவந்திப்பவ புனிதமாய்க்கொடுவாவென்ற
நினைசத்தினைப்பார்த்தாக்தெஞ்சிக் கொடுக்கவாயி.
வசனம்.

ஐயவயோ இன்னம் தாயினே முனைப்பாத்தாற்ற மாறவிடில்
வெகலாடி புன் றிச்செய்யானியேப் புதம் இவ்வன் நினைந்த காட்டு
க்கணப்பி இது தருப்பை விதகு கொண்டு வரச் சொல்லுகிறீர் இ
வனுக்குத்தகுமானவென யிடலாகாதா இவனை நீர் கணும்போதும்
உய்யிடமனதுக்குச் சற்றும் இரக்கமிடவொகவாயி.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ந-ட்டை.

தோக்கென்னபொன்னக்கொட்டிதோயாளிபடயலக்கொண்
தேக்கத்தோறத்தியுன்னிதிபார்கொல்லக்கொன்னார் டாங்
பாக்கவாளிமென்னொருதும் படைத்தவர்க்கடிபடபத்தோ
சாக்கிசெய்வதற்குத் தடைபுண்டோ அனுப்புவாயே.

வசனம்.

அந்நாடி சத்தி அடிசத்தி அந்தப்பயல் தின்றதையும் தின்
னுப்போட்டு இப்படி தோய்கொண்டவனைப்போ விருத்தால் பொ
க்கிட்டுக்கொட்டி வினைக்குவாக்கின தேக்கத்தோறத்தியு தோக்கெண்
னடி தியவந்துகொல்லவந்தாப் குபேனுடைப பிள்ளையானுதும்
அடிமைப்படைத்தவர்களுக்கு பிர்மான்டமே அசைத்துப்பின்
னைகளுடனே அனுப்படி அனுப்பு.

சத்திரமதி-வசனம்.

தேவநி கித்தத்திக் கொய்மெண்டாம் வந்த விடுபெல்லாம்
அனுபவிக்க காத்திருக்கிறோம் உன்னபடியாகிவந்த அனுப்புதி
மேன்கவாயி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நாடி சத்தி இத்தப்பட்டுக்கிடப்பன் தாள்முட்டைதட்டி
விறமாசெல்லாம் கொட்டிக்கொடுத்து உன்னைக்கொண்டது வ
ந்து புனைபண்ணவோ அனுப்படி அனுப்பு.

சத்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தவாவி.

புதுமான்ட உந்தப் புரவலன் நவத்தால்வந்த
காதல்கொண்டனெயெந்தன் கண்ணிதியெவாடா
பாதசெய்திருந்தெவன் பரித்தன்மெயெழுதிவிட்ட
சாதகப்படியெட்டை சமித்தினைக்கொண்டின்போடா.

வசனம்.

அப்பாமகனே தேவநாச என்னென்ன கண்ணிபொனியப
ந்தப்பாவினான பிள்ளைதெவன் எழுதிய எழுத்தின் பாகாரம் இத்தப்
பிள்ளை நடனெகடகாட்டும் குப்போய் உன்னுனைசெய்வமுத்

அரிச்சந்திரவிலாசம். உருபு.

மட்டுஞ் சயிதைவிதகு தருப்பை இவ்வுதான் சேகரம்பண்ணிக்
கொண்டோடா அப்பா.

தேவநாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வாழ்வினில்மிருத்திருந்த மகிழ்ச்சியெயினிக்கலாமோ
சூழ்வினையொழிவதுண்டோ துயரத்தைவிடுவாய்தாயே
சேழ்விசெய்ப்புண்யமாகும் வேதியர்க்கெனமெய்தால்
தாழ்வல்லவீரர்கள் பின்னே கதிரியமாயனுப்புவாயே.

வசனம்.

கேளும் என்னப்பெற்றதாயே விதி யொருவகையும் விடா
து பிராமணன்க்கென்ன ஆழியஞ்செய்தாலும் யாஞ்செய்தபுண்
ணியஞ்சித்திக்கும் ஆகையால் நீ வினைப்படாமல்கதிரியமாகச்சில
வுகொடுமம்மா தாயே.

சத்திரமதி-தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிநாளம்.

கேளடாமகனே-தான்சொல்லும்புத்தி-கேளடாமகனே
நாளடாமகனினி தனித்துவாடவும் பொல்லா
தடுக்கக்கொண்டதெய்வம்

கெடுக்கவும் பென்னசெய்வோம் (கேளடா)

தடக்கும்வழியிலிந்த அசல்விட்டுப்பிள்ளைகள்

தடக்கும்வழியைவிட்டு தடவாதே-அப்பா

தடக்குடவழியிலொரு வேலையிலர்களிடால்

தான்செய்யாட்டெனென்று கடவாதே-மகனே

தடுக்குக்கிளவழிகள் குறுக்கெனெகம்வருத்

தப்பிப்போய்பின்னேவழி தடவாதே-அப்பா

சமீத்தம்பெகவார்த்தியுன் கூடப்பேசினாலுந்தன்

சாமர்த்திய மங்கையொன்றும் தடவாதே-மகனே

தொடுத்ததடத்தாட்டிற் கமைகளவீட்டும்போது

சுறுக்காய்தீகமைகட்டித்தொடர்வாய்தாமசெய்வதேது

அமித்துச்செய்யுமோ அந்தப் பீரமுந்தெய்வமுஞ்சுது

ஐயர்கொல்லக்கடக்கலாமோ விதிபொல்லாது (கேளடா)

பழக்கினிருக்குத்த மாத்நினிலென்றுசொல்லிப்

பறிக்கப்பதைத்துமிஞ்சி யேருதே-அப்பா

பறிப்பாயோநீயென்று பத்தயம்பெகவார்கள்

பதட்டமாய்ப் பந்தயங்கள் கூறுதே-மகனே

முழங்குமோசையிதென்ன பார்ப்போமென்று துழைவார்

முத்திபுதருக்குள்ளே துசையாதே-அப்பா

தரு

தாங்கள் கொண்டு வந்த ஊழல்களையி சொப்புவிக்கிறோம்தே

உ.அ.ச அரிச்சந்திரவிலாசம்.

கருள்விறகில் பாதிதருகிறேன் ஆம் ஆம் தேக்குள்ளயிலையித்பா
திருகிறேன் தேக்குமப்படியே.

சந்திரமதி-வசனம்.

போய்வருகிறேன் உன்னப்பா கண்மணியே

தேவதாசன்-வசனம்.

ஆம்மா நீ விசனப்படவேண்டாம் தான்போய் வருகிறேன்தாயே
காலகண்டி-வசனம்.

அடிசந்தி நோக்குகேடடி அசலாத்துப் பிள்ளைகளுடனே
வந்ததை இந்தச்சுணந்ததைபெடுத்து முத்தத்திற் கொட்டடி.

சந்திரமதி-வசனம்-இதே தாவந்தேனம்மா

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் - விருத்தம்-இ-ம்-மோனம்.

எதலாகுணப்பார்க்கி லாஜாஜக்போற்றோகம
சொதியும்துருக்காட்டித் துலக்கி முயுகுணப்பெற்ற
மாதாமோனன்னைன் மகன்போலுமிருக்கின்றபே
ஓதுமுன்னாரும்பேரும் உபதர்மத்ததுஞ்சொகவாயே
வசனம்.

அடாப் சிறபிள்ளாய் உகணப்பார்த்தால் இராஜகுமாரனைப்
போதும் உன்றாயைப்பார்த்தால் இராஜகுமாரத்தியைப்போலு மி
ருக்கிக் கிளிகளே உகண்பேரும்பேரும் உகண்குருவத்தவிபுத்துந்
தெரியக்கொல்லிக்கொண்டு நடவுப்பிள்ளாய் தமக்குவழியுந் துல
யவேனுமே.

தேவதாசன்-தரு-கண்ணி இ-ம்-முதாரி-ஆதிதாளம்.

என்னென்றசொல்லுவே நென்கின்றவிதியை ஐயமாரோ என்ன
நன்றவனரிச்சந்திர மாராஜனென்பார்கள் ஐயமாரோ

தன்மையானென்பெற்றகாப்சந்திரமதியென்பார் ஐயமாரோ-நாக்

சந்திரமதியானே தாணியையாண்டிருந்தோம் ஐயமாரோ [க]

எஞ்சையாய்விஸ்வா பித்திரமுலிவீரவந்தா ஐயமாரோ - அக

மகதவபாகபொன்று செய்யநடைக்கேட்டார் ஐயமாரோ

மகிழ்த்துகொடுத்தாராதவாங்கியைத்துவந்தார் ஐயமாரோ [க]

மீயமிருக்களால் வனத்திவிழுத்துவிட்டார் ஐயமாரோ - பொ

கொடியத்திசெப்பெண்களைகூடிப்புணர்ச்சொக குறையமாரோ-அது

கூடாருணையோத்திராபெடல்வாங்கிக்கொண்டாயமாரோ

காங்கிக்கொண்டுமுன்னே வைத்தபொருளைக்கேட்டாயமாரோ

காசிமறையோர்க்கெங்கோ வித்துடா முனிகடந்தித்தாயமாரோ

அரிச்சந்திரவிலாசம். உ.அ.இ

மந்திரியுமவருமாய் மறதேசம்போனார் ஐயமாரோ-எத்தன்
மாதாவுதானுமாய் மறையோர்க்கெனையானே ஐயமாரோ

சத்திரியர்க்குந் தாட்சன்யமில்லாம ஐயமாரோ-எத்தன்
தாய்க்குக்கொடியவேலை சமைத்தார்க்கென்பின்று ஐயமாரோ

குழந்தையெக்தெந்தனைக்குறியாமலுண்டின் ஐயமாரோ-காட்டி
கூடப்போய்விருகைள் கொண்டிவரச்சென்னு ஐயமாரோ [ந]

தாயுந்நீங்களைத்தன் தந்தையுந்நீங்களைன் ஐயமாரோ-பிரம்மா
தலையிலெழிதினது தப்புமோபெவருக்கும் ஐயமாரோ

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் - விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாரவி.

விறுவிமென்றிந்தகாட்டில் விடாமலேயனேகதாரம்

நெறநெறென்றோடியுந்தோம் நில்லுங்கனிக்குண்டான

விறகுகள்சாமித்தநல்ல விஸ்தாரமிலைஞ்ஞாண்டு

பறியுங்கள்மமக்குமித்தப் பயலுக்குங்கூடத்தானே

வசனம்.

அடாப் சேஷாய் சுப்பாய் குப்பாய்நாண்ப்நாமானால் வெகுதூர
ங்காட்டுக்குள்ளே எத்துவிட்டோம் இக்கே நன்றாய் விறகுகளிரு
க்கின்றது சயிதைகளிருக்கின்றது சட்டவட்டமா யறுத்துச் சுமை
கட்டிங்கள் இந்தப்பிள்ளையைப் பார்த்தால் நேக்குப் பரிதாபமாயி
ருக்கின்றது இவனுக்கு அவளவாள் கொஞ்சக்கொஞ்சக் கொடு
ப்போம்.

பிராமணப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

ஆம்-ஆம்-அப்படியேயெய்வோம் தேக்குஞ்சந்தோஷம் தே
க்குஞ் சந்தோஷிந்தான்.

தேவதாசன் - விருத்தம் - இ - ம் - ஆனந்தபாரவி.

நீனமாதையாளமுள்ள செழுமறையோகீங்கள்

தானமாய்விருகட்டுந் தலைச்சுமையிலையுந்தந்தீர்

ஞானவேதியற்குத்தர்ப்பை நான்கொய்வேனிதுபோதாது

வானுயர்புறநிசீது வளர்ந்திட்டசெழிப்பைப்பாரீர்.

வசனம்.

கேளுஞ்சகாயிகளே நீங்கள்கொடுத்த இலையும் விறகும் எ
தேவிடமாச்சுது என்னையருக்கு தருப்பைப்போதாது அதோபுந்
நின்மேலே செழிப்பாய்த் தருப்பைவளர்ந்திருக்கின்றதே அதை
ஒருநாளைப்போதிலே அறுத்துக்கொண்டிவருகிறேன் சந்தேநிசு
லுங்கள் சுவாயிகளே.

உ.அ.சு அரிச்சத்திவிவரம்.

பிரமணப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

அடாய் பிள்ளாய் இதுபோதுமென்றாலுக் கேட்கமாட்டோ
மென்றாய் என்னைக்கானால் போதுபோது இனி இக்கேயிருக்
கென்றாய் அபத்திவமுண்டு ஓக்கிமாப்பவாடா.

தேவதாசன்-வசனம்.

இதேநாளைத்திலே வருகிறேன் சவாமி.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

இத்தலைமறையோர்மறந்த ரியம்படிமெறிதேறித்தும்
புற்றின்மேலேறிதர்ப்பைப் புல்லக்கொத்தேவதாசன்
செத்துவெயிலிவாமிதாச் செவ்வையால்வினாநச்சர்ப்பம்
வெத்தியெடிக்கக்கவித் குலத்திழைநிழ்த்தானன்றே.
வசனம்.

இத்தப்பிரமணமாகக் காட்டுக்குவந்த தேவதாசன் வீட்டுக்கு
வருகிறதருணத்தில் தருப்படைவ அறக்கப்போனாயி அக்கேவி
வ்வாமித்திரி மாய்க்கையினுலே வந்திருத்த சர்ப்பக்கடித்திடதேவ
தாசன் பிரமணப்பிள்ளைகளுக்கவி அழுவிவந்தக்கண்ணை.

தேவதாசன்-வசனம்.

அரிசரி அரிசரி ஐயையோ என்னுடன் கூடவந்த பிரமணப்
பிள்ளைகளே ஓடிவருங்கள்.

அசனாத்துப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

எதாவது அத்தப்பிள்ளை அழகுன் அடாய் சப்பாய் கு
ப்பாய் சேலாய் நானாய் ஏதென்ற பார்ப்போம் வாகுங்கள்.

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-முளரி.

என்னுள்வெய்வம்போலு மென்னுடன்கூடவந்த
பொன்புரிதுவ்விளக்குர் புறிதவந்தனோனோளி
என்னிதிமுடித்ததில்கே யிருத்ததோர்களைசர்ப்பம்
என்னுயிரிவாக்கத்தின்டி பேறத்தெவிஷ்டமென்செய்கேன்.
வசனம்.

கேளுக்களெனக்குத் துணையாப்பந்தபிரமணப்பிள்ளைகளே
எனக்கு இக்கேதானே விதிமுடித்தது இத்தத்தருப்பை கொப்பவ
த்தவிடத்திலே ஒருளாளசர்ப்பமிருத்து திண்டி விஷ்டமெறுது என்
னசெய்வென் என்னசெய்வென் சவாமினே.

அசனாத்துப்பிள்ளைகள்-வசனம்.

ஐயையோ பசுவைத்தாக்கி விடப்போய் வினத்திலே தள்ளி
குற்போனாச்சே இத்தக்கென்னசெய்கேன் அரகார அரகார.

அரிச்சத்திவிவரம். உ.அ.சு

தேவதாசன்-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

சுத்தவாங்கடித்துள்ளபிற் கதுமெனஅடைத்துக்கொல்
சுத்தத்துமேலேசேர்த்தே னுயிர்திலகலங்குறையோ
வடித்தண்ணிரானெந்தன்மாதாவுக்கெதப்போய்ச்சொகவி
படித்தேனாவிசன்பாதம் பிறவிதோய்தெய்துதையா
வசனம்.

அரிசரி சுத்தவாபிலே சுத்தது விஷ்டம் சாசனோது பேறிமா
நிலே அடைக்கிறது கைகால் சோருகின்றது விராணன் கைக்கு
இன்றதுஎன்னைப் பிறப்பித்த ஈல்காரருடைய யாதாவித்தம்போ
ய்ச் சேருகிறேன் இத்தச்சேதியை என்னைப்பெற்ற நாயாருக்குப்
பெய்ச் சொல்லுங்கள் சவாமினே.

பிரமணப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனத்தனபாவி.

என்னைத்துணையாப்பப்பந்தி இத்தக்காட்டுக்குள்வந்தாய்
வங்வேயோபாம்புக்குள்மேல் மலையன்விதியோவப்பா
கக்கியவிஷித்துக்கேற்ற வகைமருந்தியேயம்நாங்கள்
எக்கெயென்மகென்னதக்கா அலென்சொல்வோமுனதுதாய்க்
வசனம். [கே

அப்பா தேவதாசா இத்தப்பாம்புக்குள்மேல் ஏதாகிலும் வங்
கையுண்டோ அல்லது பிர்மதேவனுடைய விதிதானே இத்தக்கா
வா எங்னைத்துணையாகக்கொண்டு காட்டுக்குவந்தாய் இத்தவிஷித்
துக்கேற்ற மருந்துஎன மதியோமே என்மகன் எக்கெயென்றுகே
ட்டால் உன்தாய்க்கு என்னசொல்லுவோ மப்பா.

சேஷபர்-வசனம்.

அடாய் அப்பா பேதலா இத்தோமட்டுக்கும் சவாமியை நி
னைத்தழானே இப்போ சவாசியுக்கிறதே அடா என்னடா அ
தையுக்கானோமே அரகார அரகார.

அசனாத்துப்பிள்ளைகள்-தரு-இ-ம்-கெண்டா-தாளம்-ஆதி.

பார்த்திருக்குப்போதேபிராணன்பறந்துபோச்சுதேஅப்பா (தேவ)
தூர்த்தயெய்மேலேபாம்புக் காத்திருத்ததோ அப்பா (தேவ)
பேயுயிராக்குமேதேயெய்வார்த்தைக்கட்டாலப்பா (தேவ)
மாயையெய்வார்த்தைக்கட்டாலப்பா (தேவ)
முத்துமுத்தாய்வார்த்தைக்கட்டாலப்பா (தேவ)
சற்றுமகையில்லாமல் சீராமுமாத்நுதையோ (தேவ)
உயிர்த்தொழுவென்றுவசல்வி உடன்கூட்டிவந்தோமப்பா (தேவ)
வயிற்றெரியவந்தாய்க்கிறத வார்த்தையெய்யெய்வார்த்தைக்கட்டாலப்பா (தேவ)

உகய அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

ஆ என் கண்மணியான மக்களா பொறதுபோ மிருட்டகிறம
ட்டெம் ஒருவருக்கொருவர் சணை செய்கிறா அல்லது வினையாட்
டோ என்மகனென்று உங்களை நர்ஸகாரஞ்செய்துரை அனுப்பின
தை மறந்துகாட்டிலேயெவங்க தவிக்கவிட்டிருக்கொல்லுங்கள் பிள்
னாகளே.

சேனையர்-வசனம்.

அடாய் சுப்பாய் நீசொல்லும்பிள்ளாய்.

சுப்பாசாஸ்திரி-வசனம்.

அடாய் சேஷாய் நேக்குவயிறறைப் பத்திரெறிதது நீதான் சொ
ல்லும்பிள்ளாய்.

குப்பையர்-வசனம்.

அடாய் காணாய் நேக்கு கோஷ.மில்லை நீயாகிலுந்தொல்லாய்.

காணையர்-வசனம்.

அடாய் குப்பாய் அதுதலைத்தெவடியாள் பிள்ளாய் தேக்கானுள்ளை
யுக்காணும் உடுக்கிறது காணெல்லோரும் ஒரே பரகாத்ததிடில் சொல்
வதும் இடறதுமாயிருக்கவேணும் - ஆம்-ஆம்-அதுவசரி.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

தேம்பிரியமுதலென்ன செய்துவேமம்மாயுந்தன்
பூம்பகமேனியான புதல்வனையழைத்துப்போன
காம்பிரியவிறகுதர்ப்பை கட்டியோகவையுந்தர்ப்பை
பரம்பிணக்கியையாய்மாண்டான் பார்த்துமுத்தகவிக்ந்தோம்.

வசனம்.

நாங்க ளென்னசெய்குவோம்மமா உன்மனைக் காட்டுக்குக்கூட
வே அழைத்துப்போனோம் எங்களைப்பந்தமாய்ச் சமையுக்கட்டித்
கொடுத்தோம் தருப்பைகொய்ய அவன் சுதானந்தபாய் பாம்புகடித்த
இறந்துபோனோம்மமா.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கொண்டா.

இறந்தையோமகனேபாம்பா லென்னை புந்தருவிலிட்டு
மறந்தையோவெனக்குச் சொல்லு மனகிடவுதெயல்லாம்
பறந்தையோவெனப்பூமிக்கே பாராநாயிருக்கவதது
அறந்தையோதாய்மேலன்பு அடித்தருக்கவிட்டாயோ.

வசனம்.

ஐயையோமகனே என்னை இந்தப்பூமிக்குப்பாம்பாகவைத்துப்பா
தேசிப்பாலத் தெருவி லெய்விட்டம் எனக்குச்சொன்ன தைரியத்தை
யும் மறந்து நீமாத்திரம் இறந்தையா அப்பா தேவதாரா.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

கால்வாரோடொத்தபாடாய் நாங்களுமழைத்துப்போனோம்
வேல்விறியாயுள் பிள்ளை விதியிற்றச்செத்தான்மண்ணின்
மேல்விழுந்தழைத்தாலே மீண்டினவருகுவானே.

வசனம்.

கேளுமம்மா உன்பிள்ளைவியியினாலே அதுபாம்பாய்ச் செத்துப்
போனான் அவனை நீ நினைத்து மண்ணின்மேல்விழுத் தழுவினாலேவ
ருவானு நாங்கள் பிராமணன் தலையின்மேல் சமையின்கிடத்து கழுத்து
கள் வலிக்கிறது போதுபோறது.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

காடியேக்கொளந்தன் குழந்தையைத்தனியேவிட்டு
காடியேவிவிட்டம்போனான் நலிந்தவன் தனித்ததெங்கே
தேடியேபாம்புலந்து திண்டிவிட்டதெனங்கே
வர்டியேநான்போய்க்காண வழியதுவாப்பிரப்பா.

வசனம்.

ஐயையோ என்மகன் உங்களுடனேகூட வந்தவனைத் தனிக்கும்
படியாகவிட்டு நீங்களுக்கேபோனீர்கள் அவனைப் பாம்புகடித்தஇட
மெங்கே அந்த நுலிவெப்படி சற்றேதெரியச் சொல்லுங்களப்பா.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

பறப்பறப்பொழுதில்தர்ப்பை போதாதென்றோடிப்புறநில்
நிறைப்பநிசர்ப்பைகொய்ய நினைத்துப்போய்மடிந்தானம்மா
மறுப்பபாவிசால ஆன மாரொன்றில்வழியிலுண்டு
குறிப்புடன தின்வடக்குக் குறுகினுல்தெற்கேகாண்பாய்.

வசனம்.

ஆனந்தபாவி-இ-ம்-கேளுமம்மா இந்தவழியேகடந்தால் அ
ங்கேகொக்காட்டிலே ஒரு ஆலமாம் வழிக்கு இடறுயிருக்கப்பட்ட அ
ந்தமாததுக்குநீர் செற்கே ஒரு புறறுதெறிகிறது அதிலிருந்தருப்
பையைத் தாண்டொய்யப்போய் பாம்புகடித் திறந்துபோனான் அங்
கேதேடிப்பார்த்தாவிருப்பான் உன்பிள்ளை.

சேனையர்-வசனம்.

அடாய் குப்பாய் நேக்குத்தெறிகிறது அந்த அடையாசம் அந்தம்
மாணக்குத் தெரியவேண்டாமா.

௨-௨௨ அரிச்சந்தரவிலாசம்.

குப்பையர்-வசனம்.

கோக்குத் தெரிந்ததைத்தான் சொல்லிக்கொளுத்தேண்டாபோது போறது.

சந்திரமதி-வசனம்.

ஆராகிலுந் தெரிந்தவர்கள் சந்தே விவரமாய்த் தெரியச்சொல்லுங் னப்பா.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆஸ்தபாரவி.

வழியிதானோரால் மரபுபலிவெடக்கேபார்த்தால்

நழுவாமலதற்குத்தெற்கே நாடினுல்புற்றொன்றுண்டு

செழுமையாய்தர்ப்பைநிற்குஞ் சிறுகிடஞ்சுற்றிப்பார்த்தால்

எழுதியவிதியாற்பால விறந்ததைக்காண்பாயம்மா.

வசனம்.

அம்மா நீ விசனப்படவேண்டாம் இந்தவழியேபோனால் அதோ அங்கே ஒரு ஆஸ்திரந்தமிருக்கிறது அதற்குவுடக்கே கொஞ்சந்தூய் போய் இதோ இப்படிப்பார்த்தால் தெற்கே ஒருபுற்றிருக்கிறது அதைச் சந்தித்தார்ப்பையிருக்கிறது அவடத்தில்தான் செத்துக் கிடக்கிற னம்மா.

கப்பாசாஸ்திரி-வசனம்.

அடாய் சேஷாய் அடாய் காணாய் அடாய் அடாய்-கேட்கும்போது போறது நடவுங்கள்-ஆம்-ஆம்.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி-இ-ம்-பாரவி-தாளம்-ஆதி.

மாறாமற் றவஞ்செய்து

மகிழ்ச்சியாய்ப்பெற்றேனடா

ஆறாதே இந்தத்துயரம்

ஐயோநானென்னசெய்யவேன்

தேற்றுவாரில்லையையோ

தெய்வஞ்சுகிசெய்ததே

தேற்றிக் கொண்டாலுமனன்

தெய்வத்துக்கென்னசெய்தேன்

வயிறுதளவுண்டால்

வளர்த்தேனிதற்கோ அப்பா

பவனல்லென்காண்பாரித்தப்

பாம்புக்கொகொடுத்தேன்

தனையெழுதியுண்டு

தண்ணி யார்த்து ன்.பென் போல்

வயிற்றிலிடக்கொடுத்து

மகனே-மகனே-மகனே

ஆராவணிமேற்றீரும்

மகனே-மகனே-மகனே

ஆற்றவாரில்லையினி

மகனே-மகனே-மகனே

தேறுமோபடுபாரி

மகனே-மகனே-மகனே

வளரானே மகனென்று

மகனே-மகனே-மகனே

பாரினிற்றினைப்பெற்றோர்-கான்

மகனே-மகனே-மகனே

தவஞ்செய்து பெற்றபாலன்

மகனே-மகனே-மகனே

அரிச்சந்தரவிலாசம்.

௨-௨௩

குறையென்னசெய்தேனாயோ
கோவிந்தியொணுதோ

கொடும்பாவிபிரமதேவன்

மகனே-மகனே-மகனே

வயிறுதடிக்குதெந்தன்

மணிக் குட ல்பதறுதே

மகனே-மகனே-மகனே

மதியுமயங்குதையோ

பாவிசெய்நெண்ணுமெல்லாம்

மகனே-மகனே-மகனே

பயமில்லையென் றிருந்த

நீ மணிமுடி குட

மகனே-மகனே-மகனே

பாழாச்சேவிதியாலே

நீ மணிமுடி குட

மகனே-மகனே-மகனே

நீண்டவுலகையாள

மகனே-மகனே-மகனே

நிலைக்குமென் றிருந்தேனே

மகனே-மகனே-மகனே

மாண்டாயென் றுன்பேர்சொல்லிமறைமோர்க்குள்வநுரைக்கும்

மகனே-மகனே-மகனே

வார்த்தைநான்கேட்டேனப்பா

மகனே-மகனே-மகனே

கவியழுதாலையர்

கோபஞ்செய்வாரேஜயோ

மகனே-மகனே-மகனே

குலைவதென்னெஞ்சமப்பா

மகனே-மகனே-மகனே

பாவியவர்மனையாள

மகனே-மகனே-மகனே

பதைத்துப்புழுங்கிறேனே

மகனே-மகனே-மகனே

உன்னுயிர்போனசேதி

மகனே-மகனே-மகனே

உயிர்ப்பிட்டாலல்லோநான்றாய்

மகனே-மகனே-மகனே

என்னுயிர்பெரிதல்ல

மகனே-மகனே-மகனே

இதோநான்வருவேனடா

மகனே-மகனே-மகனே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-பாரவி.

இவ்விதிவருமென்றெண்ண மெள்ளளவறிந்தாலுன்னை ஒவ்விநாள்னுப்புவேனோ வறுதியாய்வனத்துக்கப்பா கவ்வியேவிஷவாய்ப்பாமபு கடித்தநீமாண்டாயென்னுந் கவ்வையாஞ்சேதிக்கேட்கக் காத்திருந்தேனேஜயா.

வசனம்.

ஐயையோ மகனே இந்தவிதியுனக்குவருமென்று எள்ளளவுமறி யேன் அறிந்தா லுன்னைக் காட்டுக்கனுப்புவேனோ இந்தத் துன்பமான சேதிக்கேட்கவா தெருவிலேதானே காத்திருந்தேன் பாம்புகடித்தா இறந்தாய் மகனே.

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நாடிசந்தி அடிசந்தி ஏதடி தெருவிலேதானே நிற்கிறாய் ஏதா கிலும் அசைவுண்டோ.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

தெருவினில்நிற்கத்தானே தெய்வமும்விதித்ததையா பெருகபெய்துச்சோகம பெண்ணென்மெய்த்தபாரி தாரகிறவனத்திலெந்தன் தனையஞாபாம்பின்னாய்க்கே இனாயென மாண்டானென்று சொன்னேயெனென்செய்வேனே

உரை அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

தேவரீரகோபப்பண்ணுநிதிர் என் வடிற்றெரிச்சலக்கேளுர் உம்முடைய அடிமையாகிய என்னநு நமக்கண்மணிபானமகன் தேவதாசன் காட்டிலே சரப்பந்திண்டி இறந்தானென்று அசலாததுப்பிள்ளைகள் சொன்னார்கள் ஒண்ண செய்வன் என்ன செய்வென் சுவாமி.

காலகண்டகன்-வசனம்.

செத்தவன் வீட்டிலே கொட்ட வனாடி நீசந்தோஷமாய்ச்சொல்லி கிராய் நெக்குட்டிப்பறப்புத்திப்பெயரிடத்து நோக்கேதுக்கடி துக்கத்துறுத்துக்கொண்டு வராது.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

துக்கம்வாராதோஜியா சுமந்தனெபத்துமாதம்
அக்கிரப்பாம்பால்மாள் அவனைநானனுப்பினேனே
மிக்கவெனான் போய்பாலன் மெல்லிழந்தழுகிடாமம்
பக்கென்றேயெரியுங்கும்பி பதைப்பதுதாயை.

வசனம்.

துக்கம் வாராமவிருத்தமா சுவாமி பத்துமாதஞ் சுமந்துபெற்றேனே பெற்றகும்பி பத்தியெரிநிறந்தே நாளை அரிபாபாய்க் காட்டுக் கனுப்பிசாகக்கொடுத்தேனே செத்தமேனையின்மேல் விழந்தழாமல்என் துக்கத்திருமா சுவாமி.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

எத்துமுன் மொழியைப்பார்த்தா லென்னையெமாததிப்போட்டு
சித்துசெய்தொடிப்போகத் திருட்டடியெடுக்கின்றாரோ
மெத்தவும்பணத்தைக்கொட்டி விழலப்பனுனேனெக்கு
சித்தினாவருமோவுன்னே நிமிஷம்நான்விடுவதுண்டோ.

வசனம்.

அந்நடி சந்தி அடிசந்தி கீளக்காய்ப்பேககிற சொல்லையும் கீழ்ப்புத்த திருட்டடிபையுந் கீ பண்ணுகிற சித்தையும் பார்த்தால் கீ யோடிப்போக நினைக்கும் எத்தனம்போலக் காணுகிறது விருதானிலே என் கையிலிருந்த காசைக்கொட்டி கொடுத்து நான் விழலப்பனுனேன் அதுதான் கண்டது அந்நதினாந்நுந் கொண்டால் நெக்கு நித்தினாவருமா பயலை அனுப்புகொண்டோனே இனி உன்னையும் விடுவேனோ.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனி.

பணத்தினாலடிமையாக படைத்தகீதுவுமெய்தான்
கணத்தினிற் பொயெய்தக காட்டி மெல்லாந்தெழிக்

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

உரை

குணத்தவனாகுமென் செய் கொடியவெவ்வாவால்மாண்ட
பிணத்தைக்கண்டடக்கஞ்செய்து பிசகாமல்வருவேன் சுவாமி.

வசனம்.

தேவரீர் பணத்தைக்கொடுத்து அடிமையாகி படைத்தாலும்பெற்றபிள்ளை செத்தானென்று கெட்டால் பெற்றவயிறு பத்தியெரிந்து கொதிக்காதா காட்டிலே திக்குல்லாமற் கிடக்கிற திசைக்கைதாண்டி அடக்கஞ்செய்து உடனெவந்து விடுகிறேன் சந்தியந்தப்புவெனசுவாமி.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆகந்தபரணி.

செத்தவன் குத்தைகீபோய் திருப்பிப்பார்த்தென்னைசெய்வாய்
சத்யமாவருவேனென்றாய்த் தவறினாலென்ன செய்வென்
சித்திருப்பிதுவோபையல் செத்தனுபாய்யோமெய்யோ
மெத்தவுமலட்டவேண்டாம் விடிந்தபின்பார்ப்போம்போடி.

வசனம்.

அந்நடி சந்தி செத்தவன்குத்து கிழக்கிலிருந்தாலென்ன மேற்கிலிருந்தாலென்ன கீபோய்த்திருப்பிப்பார்த்தென்னசெய்கிறது சத்யமாய்நிலைவென்று சொல்லுறும் வரானிட்டாலாவென்ன செய்கிறது இதைச்சித்திரிப்புதிரிபாகாமெல்லாம் காணிலென் நெக்குநித்தினாவாறுமலட்டினோர் கொபமவரும் எல்லாம்போதுவிடிந்தால் பார்ப்போம்போடிபோ.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

தெய்வத்துக்கடுத்தோது திருவுளம்பொறுத்தோது
வெடியிலேவெழுந்தோடு பிசகாதுகொடுக்குதையா
மெய்யுனாபிசகமாட்டேன் வடியுமுன்வருவேனென்முன்
செய்தவப்பாவன்மாண்டசெத்தேக்கட்டிருக்கின்றேனே.

வசனம்.

ஐயையோ நீர்சொல்லுகிறவார்த்தை தெய்வத்துக்கடுக்குமாகிருந்
ளந்தான் பொறுக்குமா ஐயக்காலஞ் சத்தியந்தப்பமாட்டேன் பொழுதுவிடியுமுன்னே வந்துசேருகிறென் பெற்றவயிறுகொதிக்கின்றது தடைசொல்லாமல் உத்தரவுகொடும் சுவாமி.

காலகண்டகன்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

பூனையுந்விங்கல்தொட்டார் போய்விட்டுப்பிரான் செத்தான்
ஆனியாமபாவமென்பா அப்பாலவாதுவோதாய
நல்லசாரத்திப்போபோ நெக்குள்ளவேலையெல்லாம்
கூனலல்லாமற்செய்து கொப்பெனவிடிமுன்வாராய்.

செகக அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

ஆவணமுந் நேர்த்தியாயிருக்கின்ற நூல்கொன்னவார்த்தை ஒருவிக்
கப்பூனையானது தொட்டாலும் போய்விடும் செத்தாலுந்தோஷம் அது
போலவேக்குநேரிட்டாய் இருக்கட்டும் சட்டமாய் ஆத்திலுள்ளவேலை
பெல்லாது செய்துபோட்டு போதுவிடியுமுன்னமே ஆத்துக்கு வா
வேணும் அடிசந்தி விதிமுத்தமெல்லாம் பெருக்கியெடுத்தையா.

சந்திரமதி-கண்-இ-ம்-பைவி-தானம்-ஆதி.

பெற்றவயிறெரியப் புதர்சோபத்தாலே
முத்தம்பெருக்கிவைத்தேன் மறையோனே
செத்தமகனைப்போய்க்காணத் தத்தனித்துத்தொழி
முத்தம்பெருக்கிவைத்தேன் மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஆமடிசந்தி விசித்திரம் விசித்திரமாய்ப் பேசுகிறாய் கோலமிட்
டையாடி.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி.

பாலன்செத்தசெதிக்கேட்டுக் காலயர்ந் துமனம்வாடி
கோலமிட்டுவைத்தேனையா மறையோனே
ஒலமிட்டமுதாலுமக்குச் சாலவுக்கோபமாமென்று
கோலமிட்டுவைத்தேனையா மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நாடிசந்தி நீ முத்தம்பெருக்கினதிலேயுங் கோலமிட்டதிலேயு
ம்பார்த்தால் திருவிளக்கு ஏத்திவைக்க மறந்தாற்போலக்காணுறது.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி.

திருவிளக்கையேற்றாவிட்டால் தீவினையொழியாதென்றே
திருவிளக்கையேற்றிவைத்தேன் மறையோனே
ஒருவிளக்கோகோடிவிளக் கொத்தமகன்மாண்டானென்றே
திருவிளக்கையேற்றிவைத்தேன் மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நாடிசந்தி சேக்கு கம்மிட ஆம்பிடைபாளுக்கும் பஞ்சனைபெ
த்தையெல்லாம் உதறி சபாமஞ்சம் அலங்காரம் பண்ணிவைத்தாயா.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

ஆவதாவதா நேரத்தியாயிருக்கின்றது சொன்னவார்த்தை ஒருவின்
கப்பலையானது தொட்டாலும்போய்விடும் செத்தாலுந்தோஷம்அது
போலவேக்குநேரிட்டாய் இருக்கட்டும் சட்டமாய் ஆத்திலுள்ளவெலை
யெல்லாது செய்துபோட்டு போதுவிடியுமுன்னமே ஆத்துக்கு வா
வேணும்அடிசந்தி வீதிமுத்தமெல்லாம் பெருக்கியெடுத்தைபா.

சந்திரமதி-கண்ணி-இம்-பைவி-தாளம்-ஆதி.

பெற்றவயிரெரியப் புத்சோபத்தாலே

முத்தம்பெருக்கிவைத்தேன்

மறையோனே

செத்தமகின்போய்க்காணத் தத்தனிந்துத்தொழி

முத்தம்பெருக்கிவைத்தேன்

மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

ஆமடிசந்தி விசித்திரம் விசித்திரமாய்ப் பேசுகிறாய் கோலமிட்
டையாடி.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி.

பாலன்செத்தசெதிக்கேட்டுக் காலயர் துமனம்வாடி.

கோலமிட்டுவைத்தேனையா

மறையோனே

கூலமிட்டருதாலுமக்குச் சாலவுக்கோபமாமென்று

கோலமிட்டுவைத்தேனையா

மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நடிசந்தி நீ முத்தம்பெருக்கினதிலேயுந் கோலமிட்டதிலேயு
ம்பார்த்தால் திருவிளக்கு ஏத்திவைக்க மறந்தாற்போலக்காணுதே.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணி.

திருவிளக்கையெற்றாவிட்டால் தீவினையொழியாதென்றே

திருவிளக்கையெற்றிவைத்தேன்

மறையோனே

ஒருவிளக்கோகோடிவிளக்கொத்தமகன்மாண்டானென்றே

திருவிளக்கையெற்றிவைத்தேன்

மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நடிசந்தி நேக்கு நம்மிட ஆம்பிடைவாளுக்கும் பஞ்சணமே
த்தையெல்லாம் உதறி சப்ரமஞ்சம் அலங்காரம் பண்ணிவைத்தாயா.

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

10.

மஞ்சுருபு அறிவழிப நினைபுத்தேவமுதமுது

மஞ்சுணையலக்கரித்தேன்

மறையோனே

பஞ்சணையப்போலிறந்தவமந்தன்பாசத்தாலேபாதவித்து

பஞ்சணையலக்கரித்தேன்

மறையோனே

காலகண்டகன்-வசனம்.

அந்நடிசந்திரோக்குவேலையிடவேணுமானால் நேக்குமனது
வாசமலிருக்கின்றது நோக்குத்துக்கந் துறத்துக்கொண்டு வாரது
பொதுவிடியுமுன்னே நீவந்துசோலேணும் போடிப்போ.

சந்திரமதி-வசனம்.

இம்மாதிரிமுத்தாவு கொடுத்தீரோ அதுபோதும்சுவாமி.

பொது விருத்தம் இம்-தோடி.

விடியுமுன்னாபோனென்ற வேதியன்சொல்லக்கேட்டு

கடுகினைநடந்துகாங்கி கடிநகர்முழுதுந்தாண்டி.

அடிதெரியாமலெங்கி யலையிருப்பொழுதிந்காட்டிந் (ளே

கொடியெனத்துவண்டுசென்று குலைந்துநெற் துருகின்ற

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்திரமதியம்ம னானவள் காலகண்டக
வேதியரிடத்தில் உத்தாவு பெற்றுக்கொண்டு காசிப்பட்டண மெ
ல்லாந்நாண்டி காட்டிலேவந்து இருட்டிலே வழிதெரியாமல்பாதவி
க்கிறவிதங்காண்க.

சந்திரமதி பிலம்பல்-தரு-இம்-அசாவேரி-தாளம்-ஆதி.

ஐயையோபழிகாரதெய்வமேயெனயிந்த

அவதிப்படச்செய்தாயோ

தெய்வமே

வையகம்புகழும்னர்

மன்னரிச்சந்திரன்பெற்ற

மகின்போம்புகடிக்க

வயிமெரிந்துதான்றுடிக்க

வருமோவருமோ

கொடுமைசெய்தேனோ

தருமம்பொதுவோ

நெறியிதுதானோ (ஐய)

கொடுமைசெய்தகரிகளில்நான்றுனோ

முதற்பாதம்

குருடோதெய்வத்துக்கணக்கண்ணிலையோஎன்ன பேதம்

தொடுவழக்கிட்டவிலேவாமித்திரர்

செய்விகாதம்

தொலைந்துநென்றிருந்தேவீதென்ன

வினோதம்

12

உரை அரிச்சந்திரவிலாசம்.

கரிவாப்புவிசைகளினி
கறுவிறிதாபோரிவாழ்ந்துதென்
கொசேநிலைபொன்றதிபே
முனாசொர்வதுவுமுன்னருளோவாகா
கொள்ளிவாழ்ப்பேயலைத்துறகோவென்று
கூலைநெடுங்கலேசெறுத்தெய்திர்
அள்ளிமணலுத்துவியட்டுதோர்பேயை
அடிமெரிபூதெயுழியறினோதாள்
மெள்ளதடப்போமென்றமுதுவிடிந்துபோமே
விடித்தாவிமந்துகனிருப்பிடங்கா
விறியோபழவினையிதுவோ
சதிபோவையிறுசெய்வமே
செங்குக்குக்கறகறத்திருக்குதேபித்தம்
இதுவோஆலமர மிதுவோபுற்றின்
தங்குமாலமரத்தைக் கிணுமற்றம்
தமியேசுற்றவிப்பதித தானெண்ணக்தி
இக்கேதானேயிவாசகதே
இடத்தைக்காணுமட்டேமிருக்குமோபிராண
இடத்தான்ருகைவது நிசமோ நிசமோ
இடமாய்மனநிலைப்படவு மென்வசமோ

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா-

எங்களுக்கென்றோகாலமிசைத்ததோர்விதிவசத்தால்
இக்கொருமாமுண்டென்றொருபுத்தண்டென்றார்
அங்கவாசொர்விப்போன வடையாளமொன்றுக்கானேன்
சங்கடந்திரிக்கொனாதோ தபாபாவிவதாதா

வசனம்.

ஐயையோ காலிவிஸ்வதாதா அடியாள்படுமெ சங்கடவேதனை
பைத் தீர்க்கலாகாதா தபாபாமுத்தி அத்தப்பிராய்ணப்பிள்ளைகள்
சொன்ன ஆலமரத்தைபுக்காணும் புற்றையுக்காணும் ஓரகடையா
ளமுக்காணப்படவில்லையே பெண்ணசெய்வெண்ணசெய்வென்

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-நவரோஸ்-தாளம்-இரிபுடை

என்னப்போல்பெண்ணெம் மெடுத்தவர்களுண்டோ
நெடுநகரணந் தெய்வமே

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

இன்னமுனென்னபாணையிக்குடோ
வழியுக்காணாமென்மனமுத்தயங்குதே
பழிபாவஞ்செய்தித்தப் பாரித்திறத்தேனோ
காலுமயர்ந்தென்னைஞஞ்சோருதே
கால்வைக்குமிடமெல்லாம் கணமுன்னாயித்தகுதேதெய்வமே
தடவிவழிநடக்கத் தடமொன்றுக்காணேமே
அடருமிருட்டிம்பொல்லா அடவிக்குளானேனே தெய்வமே
பாழுநறிகெண்ணெய்ப் பற்றிப்பிடுக்காதோ
குழம்புவிளெனைத் துடுக்காய்க் கொன்றபோடாதோதெய்வமே
காணாசூறாமுள்ளின் காடாயிருக்குதே
தூரப்பார்த்தால்நல்ல வழிபோதுங்காணுதே
கிட்டதடந்தால்வழி தட்டிப்போவதென்ன தெய்வமே
கட்டிப்பிடிப்பதுதோற்பெய்சன்பயங்காட்டிதே தெய்வமே
ஆகசக்கரும்பாமென்னப்பனைக்கானோமே
பாசமாவளர்த்தவென்பாலனைக்கானோமே

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

வழிபிணுக்கருகேயாவ மாமுண்டிவடக்கேயென்றுஞ்
செழுநயயாய்ப்புற்றென்றங்கேதெற்கினிலிருக்குமென்றார்
வழியதுபிசகினேனோ மாயமோநான்முன்செய்த
பழியிதுதானோவென்ன பாவமோவதனைக்கானேன்

வசனம்.

ஐயையோ தெய்வமே இது என்னபாவம் அத்தப்பிராமணப்
பிள்ளைகள் சொன்னது இந்த வழியேபோனால் வடக்கேயொரு ஆ
லமாமுண்டென்றும் அகற்குத்ததற்கே புற்றிருக்குதென்றும் அந்
கேமனைக்காண்பாயென்றும் சொன்னோர்களே அத்தவழிதான் தப்
பிப்போச்சுதோ அவைகளைக்காணால் தவிக்கிறேனீஸ்வராஸ்வரா

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-கண்ணிகள்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பெருத்தாலாளாக விருக்கிறீர்களேநான்
பெற்றமனைக்கண்ணாந்

காணீர்களா

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வருத்தமறியிடுகளோடுகொடும்பாவிபுலிகளா
மகன்காட்டிநீங்கள் காணீர்களா
அருமையாய்நான்பெற்ற மகனிறத்தானேபிற்த
அடவிறிநாள்நீங்கள் காணீர்களா

ஒருமையாய்ப்பிள்ளைகுட்டியுடன்வாழ மாண்களே
புற்றமகன்க்கண்ணாற் காணீர்களா

ஆடுமயில்களிற்ற அடவிறனிலிறந்த
ஆசைமகன்க்கண்ணாற் காணீர்களா

ஒடுக்காடிகளே புக்கொக்குப்பிடுகிறென்
ஒடுகஎன்மகன்க்கண்ணாற் காணீர்களா

கவங்குயிலினங்காளன்வாள்நீங்களெந்தன்
குழந்தையிறந்திடத்தைக் காணீர்களா

பாவிநாசமந்தபெற்ற பாலன்றன்னுடல்நனைப்
புறவகாள்நீங்க்கண்ணாற் காணீர்களா

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தொடி.

சந்திரமதியிலவாறு தள்ளாடிக்கலங்கியெங்கி
அந்தவல்லிருளின்காட்டி லலைந்தலைந்துளம்பெறும்பி
இந்தைநொந்தலையுட்போது சிறுவன்மன்னாஹிற்றட்ட
மைந்தனென்றறிந்துமேலே மறவியிற்றழிகின்றாளே
வசனம்.

இந்தப் பிரகாரம் சந்திரமதி பழ்மஞ்ஞவள் அந்தஇருட்டிலே
காடெல்லாத் தேடி நானாவித சங்கடப்பட்டுக் காலினாலே வழிதட
விரும்போது காலிலே தட்டுப்பட்ட மகனுடைய வுடலைக்கண்டி
தன்மகனென் றறிந்து மேல்விழுந்து அழுதிறவிறக்கண்.

சந்திரவதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-கெண்டா-ஆதிதாளம்

மகனே-மகனே-மகனே-மகனே-மகனே

ககசிரமாச்சொஅப்பா துணையெய்தன் துணையெ-பென்னாச்
சுழலவிட்டேபிற்தப்புழுதியில்விழப்பட்டாப் தினே

பாம்புக்கோபால்கொடுத்து வளர்த்தேனே-இந்தப்
பழிபாவக்காணவோவுடம்பெடுத்தேன்

விம்புக்காரவிலவாமித்திரன் வினையக்செய்திட்டமாயம்-விடுமோ
விடுமோ அடடாநான்பெற்ற மகனே

அரிச்சந்திரவிலாசம்.

தந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா-ஆதிதாளம்
பலித்ததே ஐயோநான்செய்துக்கலத்த பாவம்
செத்தபிணைமுக்கல் காணவும்கவத்ததே தீமை
நீமைபிதுவோநான்பெற்ற (மகனே)

உன்னைக்கடித்த வதற்குன்மேனென்ன விடபு
உன்னைப்போலென்னையுக்கடியாதோ அந்தப் பாம்பு
என்னமாய்த்துணிந்திருப்பே நெப்படியுதிநிப்பேன்
இதுவோஇதுவோகடனோ நான்பெற்ற (மகனே)

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா-ஆதிதாளம்

கபித்திடமாகவுன்னை கவத்தொருபத்தமாதம்
பயத்தெய்வமென் தெண்ணிப்பரிவுடன்பெற்றுப்பிணை
இயப்புடன்வளர்த்துப் போற்றியியெரும்புறாமந்ததேன்
கயதரிபுலிகின்றூடுக் காட்டிக் கவாழ்பாம்புக்கோதான்.

வசனம்.

ஆ என்மகனே ஆ என் கண்ணின்மணியே பத்தமாதஞ்சுமந்
துபெற்றேனே அந்தப்பாவமாநாளொருமேனியும் பொழுதொரு
விதமாய்வளர்த்தேனே அந்ததொஷிமாஉன்னைஇந்தக்காட்டிலேபா
ம்பக்கிணையாகக்கொடுத்தேன் அப்பாமகனே.

சந்திரமதி-தரு-கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னகவராளி-ஆதிதாளம்.

பாம்புக்கோவுன்னை இறைகொடுத்திடவளர்த்தேன்-யலி
பாவினைப்பொலாரினி இந்தப்பாரினில் மகனே
தேம்பித்தேம்பியழுதுபதைத்துத் திகைத்திட்டாயோ-மனத்
திடுக்கிட்டலரிபோடி விழுந்துசெத்தாயோ மகனே

படம்பிரித்தந்தப்பாவிபாம்புபசறிக்கடித்துதோ-மார்பிற்
படுக்கென்றேவிஷமடைத்துப்பிராணன்பறந்துதோ மகனே
தொடர்த்துவந்தத்தோழருண்ணப் புட்டிப்பார்த்தாரோ-ஆவி
சேர்த்துபிதோதமாச்ச தென்றுஒன்னாரோ மகனே

பஞ்சண விகசமலர்கள் துவிப் பள்ளிகொள்வாயெ-வெய்ய
பருக்காக்கல்லுள் மீதுவிற்குபுத்தாயோ மகனே

மஞ்சத்திலுநித்திகாவாராதென்று பொன்னஞ்சலாடுவாய்-இப்ப
மஞ்சம்புல்விளப் புழிதியிற்றித்திகையந்ததோ மகனே

உரவு அரிச்சந்தரவிலாசம்.

குத்துவிளக்கொளிந்தாலும் கண்ணைக் கதென்பாயே-இக்கே
கொள்ளிவாப்பேய் என்றெனச் சத்திமக்கள் குளிர்ந்ததோ
(மகனே)

சத்தியாயிந்தா ன்குமுந்தாலும் போதாதென்பாயே-இந்தத்
துஷ்டமிருக்கின்றது அவுந் துணிந்தாயோ மகனே
சத்திரமதி-விருத்தம்-தி-ம்-முகாரி.

அம்மாவென்றழைக்குவார்தை அசுரதுறந்திட்டியோ
விம்மியே பால்சுந்து வேதனைசெய்யுதப்பா
தம்மைமீட்டிடவேன்என் தாழ்வத்துணைக்கேட்டால்
வெம்மைசேர்பாம்பால்மாண்ட விதஞ்சொன்னுலுபிக்கவப்பாரோ
அசனம்.

ஆ என்னுடைக்கும்பான் என்மகனே இனிபாபொகின் அம்
மாவென்றழைப்பார்தான் முலைப்பால்சுந்து வேதனைசெய்யுதப்பா
விண்ணவாழ்வும் எழுந்திரடா அப்பா உன் தகப்பனார் ஒருவேளை
மீட்டிக்கொள்ளும்படியாவதென்று என்மகன் எக்கெவென்று கேட்டால்
பாம்புகடித்து இறந்தானென்று சொல்லவா அப்பா சொன்னால்
பிராணனைவந்துக்கொண்டு இருப்பாரா என்னகெய்வேன் என்ன
செய்கென் மகனே.

சத்திரமதி-தரு-கண்ணி-ள்-தி-ம்-நாததாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

நானொப்பிளரி-சந்தக்-நாயகமெயென்ன-மாயமிதாச்செய்
யுபாபென்னுவிதமாயவினோதம்
எனோதுதெராம்-நானெண்ணியவென்னமும்பண்ணிய புன்பழ
மண்ணிகழந்தியிவ்வண்ணமதாமோ
விதியெதலவிகையே-இந்தமெதினிமெய்கு மாதரென்போலொரு
பாதகரர்வினை குசறியேனின
சதியோவெவ்வுசெய்தியோ-தெய்வந்தானிலையா உன்மதா நிலை
தானிலைய தர்மந்தானிலையோகர்மம் (யோவன்மை
எமக்கென்றெனிராச்சே-பூமி-இழந்தேனெப்பியழந்தேனெதிதி
இழந்தேனெயுனை பிழந்தேனெயெனைத்
தனித்தேவழவைத்தாய்-பொல்லா-சம்பளையோபெவ்வந்தப்பனசெய்
உன்பனமே-இதுசொந்தனமானது (தவிர
மகனெயெந்தன்மகனே-என்னவாறிதரோவா-லுயிர்போனது
கூறவும்வெறிலைகாரணமோவிது

சுருதிவிதந்தருமோ-பரி-நப்பெய்க்குமோ பாவி பிரமாவென
செய்யமிருந்தழகோபுமிமக்கைத்ததோலும்என்சதோலும்

சத்திரமதி-விருத்தம்-தி-ம்-நாததாமக்கிரியை

விதிவசமெனவோவிலவாமித்திரசெய்யுதப்பெய்யென
மதிமோசமெனவெய்யென என்னுதையெனவென
மதிமுகமகனைப்பார்த்தேன் கயமெனத்தே ததாரோ
இதெனொருபயன்ருண்குடையெனமுட்டியெனசெய்யவேனெ
வசனம்.

ஆகொடுமைசெய்தாயா தெய்வமே இந்ததுறையே விதிவச
மா அந்த விஸ்வாமித்திரருடைய குதா தெய்வகருணை அருண்
து மதிமோசமா அப்பாமகனே இனிதானுமையப்பார்த்துக்கொண்
டமுதத்தினுலே திருமா இருக்கேயிடு கடலைக்காயினே யாகிலும்
கொய்க்கிபோய் பெந்தகடன்திரை நகிந்துசெய்கிறேன் வாடா என்
கண்மணியே.

சத்திரமதி-தரு-கண்ணி-ள்-தி-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

என்னருகாமகனே-மகனே-அப்பா என்னருக்கண்மணியே
உண்ணியு மிழந்தேனே-மகனே-மகனே-நான்
உள்ளி நொந்து குழைக்கேனே

பெற்றவயிறெறிந்து குழையாதோ-மகனே-மகனே-நான்
பேசுவதுன்காதிஸ் னுழையாதோ

சற்றமலையுங்காடு முறவாச்சோ-மகனே-மகனே புன்னிக்
குழறாய்நரிகளும் வரவாச்சோ

நானுமத்தபுவிதா னுனெனே-மகனே-மகனே-ஒரு
ஆகாதுணைக்கும்பழியில்லாமற்போனெனே

திருமோதாச்செய்தபாவம் உன்னுலே மகனே-மகனே-புன்பம்
சித்திக்குமென்பார்க்கோ பிசுனுவே

என்னுத்தண்ணிருமெனக் கிழைப்பாயே-மகனே-மகனே-எங்க
ளிருதயமகிழவே நிகழப்பாய்

கொள்ளியெனக்கிடாமல் தடந்தாயே-மகனே-மகனே-நான்
கொள்ளியுனக்குவைக்க தெட்டந்தாயே

அள்ளிவாய்க்கிரிதி யிறவாயே-மகனே-மகனே-என்னை
அம்மாவென்றமுதுகைப் பிடுவாயே

தந்திராவிந்திரஜால சமர்த்தினில்கெட்டிக்காரி
இத்தமண் னுலகமெல்லா மீண்டுடோவுனக்குப்போபோ
வாந்தனைச்சடவுங்காச வழியில்லைவென்றாயுந்தன்
வந்தனையு றிவெந்தா வி மின்னுதேவித்தொன்தோ.

பாதி அரிச்சந்திரவிலாசம்.

வசனம்.

ஆமாவா ஸ்ரீசாதிகளிலே உண்ணப்போலிப்படிப்பட்டதில்
நிஜமாக மகேந்திரசாலை தந்திரசாமர்த்தியம் சற்றைக்கொண்டான்
புதிதில் பின்னையிற்று போனானென்றும் அழுதிராய் அதற்குக்
காகொடுக்க வழியில்லையென்றும் அழுதிராய் இது தல்வித்தை
தான் உண்மையுத்திரைக்கிற தாலியைப்பார்த்தால் விலையிடக்கூடு
மா அதிலே கொஞ்சம்விறகுக் கொடுக்கலாகாதா போபோமோச
களரி.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

பாழானதெய்வமே பறந்துபோயொளித்திட்டாயே
தாழானமணிதீர்தம்மைத் தாழவும்வித்திட்டாயே
சூழாதவினாருந்தாலுந் தோட்டிக்குமெளிதானேனோ
விழாததெருப்பில்லிழந்து வெந்தாலுந்தீர்த்திடாதே.

வசனம்.

ஐயப்போபாழானதெய்வமே தீக்கே பறந்தெளித்தாய்தா
ழாதருத்திலேபிறத்தம் அடிமைப்படவைத்தாயே அதுபோதா
தா இந்தக்கடலுக்காத்திருக்கிற தோட்டிக்கு மெளிதானைத்தா
யே என்னுடையதேக்கை தெருப்பிலேபோட்டாலும் இந்தத்த
க்கத்திரும்மா ஆகுக்கும்வராதவிதி பெண்குத்தானாவந்தது தெய்வ
மே தெய்வமே.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-சங்கராபாணம்-ஆதிதானம்.

கண்ணிகள்.

சூரியகுலத்தில்தவந்து தோன்றியிவ்வுலகையாண்ட
துகையரிச்சந்திரன் கண்ட தாலி-இந்த
கடலுக்கையிற்குடி இருக்கும்புலையன்னைத் தாலி
துலங்கலச்சந்திரவென்றன் தாலி
சூரியம்மறைபாடொல்லா மாடுக்காதக்கண்ணெய்த
அருமைபெருமையுள்ள தாலி-இந்த
அடவிபிற்சுரிகாட்டி உமைந்தபுலையன்னை தாலி
வாச்சுதோவெளிப்பட்டெந்தன் தாலி
ஆதிபாமளினாறுகிராஞ்செய்துவைந்த தாலி இந்த
அழகுமிகுந்தவென்றன் தாலி இந்த

தந்திரப்புகழ்க்கண்டிராணையிருந்ததெந்த
துகையன்புமிகுந்த தாலி

தந்திரப்புகழ்க்கண்டிராணையிருந்ததெந்த
நித்யமாயிருக்குமென்றன் தாலி-இந்த

நீச்சப்புலையன்காண வாச்சுதோகற்புலைய
நீதிமகாபாகாசத் தாலி

மன்னன்பிரிந்துபோனான் மகனுமிதந்தான்யானா
மாளவோதெரிந்ததென்றன் தாலி-இந்த

மாடுதிண்ணம்புலையன் காணவந்ததோதானும்
மகிமையாய்மறைந்திருந்த தாலி

என்னசென்னம்நா நெடுத்தென்காவிவிலைசா
இதுவோவுக்கெத்துக நையா-இந்த

வழைதலைவிதி இதுவோநாளினி
இருந்துகாழ்வதெல்லா மெய்யா

தாயேவிசாலாட்டி தனமேயுமையவளே
தையதானிதுவோஅம்மாபடு பாவி-இந்த

சண்டாளப்புலையன்கண்ணிற் றுலியைத்தெரியவைத்துச்
சதிசெய்யலாருயே மாதேவி

மதிதயன் தவத்து மகிபன்ரிச்சங்குமைந்தன்
யனைவியாய் வேதியர்க்கடிமையா நேனே-இந்த

மகனைப்பார்புகழ்க்க மங்கல்யம்பறையன்காண
உந்ததோவிதியின்வசந் தானே

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சந்திரமதிதான்சொல்லித் தயங்கியேயமுததெல்லாஞ்
சந்திரவரிச்சந்திரன் றுலங்கலேமுழுதுக்கேயிடு
மைந்தன்னுனிந்தானென்று மனைவியினமுக்கேட்டி
வந்திடும்கிவிபென்னென்று மண்ணில்லிழந்தழுகின்றானே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சந்திரமதி பம்மனானான் அழுதிரை
ந்தையைக்கேட்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனாவன் இறந்ததுதன்பின்

காமம் அரிச்சந்திரவிலாசம்.

பெரும் அழகியைத் தன்பென்சாதிபென்றும் தெரிந்துபிரிய
கிற விதங்காண்ட.

அரிச்சந்திரோட்டி-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-சொகு-ஆதிதானம்.

கன்னேயுன்கிற்றத்தலைவிதிபுந்தநாஸில்

அருமென்றறிபெனடா

மகனே-மகனே

செவ்வெல்லாம் தீ பாள்வாயென்றிருந்தவெண்ணத்

தப்பிப்போச்சுதோ அப்பா

மகனே-மகனே

மகிமைசெந்திரிச்சங்கு மகனாகான்பிறந்தேன்

மகனென்றேபிறந்தாய்

மகனே-மகனே

தலைபெறுஞ்சுயகுலத் தலைக்குமென்றிருந்தேனே

தமமாறிவிட்டாயோ அப்பா

மகனே-மகனே

கன்னியிற்றித்தீபிற்று என்னபலனைக்கண்டாய்

இத்தப்பலன்காணனைத்தேன்

மகனே-மகனே

கன்னியுமென்குறையு மியர்க்குவிற்றுகடந்திரு

மேல்விதனமென்றாத்தாய்

மகனே-மகனே

முகமென்குப்பாற்றித்தீபோ பெண்ணைக்கொசெப்பெனென்ற

மெய்யிபுமந்தாயடா

மகனே-மகனே

முன்னமொருபுறமுந்தாய் முந்திராவிதப்பெனீக்கள்

முந்திரத்தேருமென்குய்

மகனே-மகனே

பேடிபோல்நாகப்பெண்டுவிற்றப் பிள்ளைவிற்றுமென்றிருந்தேன்

பேதஞ்செய்தாயோ அப்பா

மகனே-மகனே

கோடிகாசமானென்ன குறைவருமோவென்றிருந்தேன்

குழந்தைபேறானென்றாய்

மகனே-மகனே

சாட்டுக்குறிவருவாயென்று கடிப்போமென்றெண்ணிப்பாய்பு

காத்திருத்தமாயமென்ன

மகனே-மகனே

மேட்டுப்புற்றித்தப்பாய்பு காத்திருந்துகத்தபோது

விதியைநினைத்தமுதாயடா

மகனே-மகனே

பாம்புக்கிவையாவளர்த்த பாயிபென்றெனெனநினைத்து

பதைபதைத்தயிரிவிட்டாயோ

மகனே-மகனே

அரிச்சந்திரவிலாசம். நடனம்

தேம்பித்தேம்பியமுதுதாது திக்கையுந்தோக்கிப்பார்த்து

சிவசிவாவென்றுயிரிவிட்டாயோ

மகனே-மகனே

செத்தபிணஞ்சட்டகட்டை சிதறினத்தெச்சேத்ததன்மேல்

நியமமுட்டிவைக்கலாச்சோ

மகனே-மகனே

சற்றுமிதையாடென்றெண்ணி யுற்றுப்பார்த்தறிந்திடாமல்

மறாபிழ்விழவுதைத்தேனப்பா

மகனே-மகனே

அரிச்சந்திரோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி

மாணிக்கக்கிரீடம்பூண்டு வையகமாவாயென்று

காணிக்கைகொடுத்தேதெய்வ கடைச்சுத்திலுண்டெயற்றேன்

விணுக்கோவளர்த்துப்பாய்பின் விஷத்துக்கோதானாவார்த்தேன்

காணக்கிட்டாதசெவ்வக் கண்டிமுந்தவிர்போலானேன்

வசனம்.

ஐயையோமகனேஅனெகதெய்வஸ்தலங்களுக் கெய்லாம்பிரா

ரித்தனைசெய்து தெய்வகடாட்சத்தினாலே உண்ணப்பெற்று வளர்

த்துப் பாம்புக்கிவா கொடுத்தன் அது எப்படியாச்சுதென்றால் கி

டையாத பாக்கியங்கிடத்து உடனே பறிகொடுத்தவிர்போலாச்சு

து நானென்ன செய்கேனடா மகனே

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

காத்தினாலுதித்தமைத்தன் மாண்டானென்றறிந்துமன்னன்

சுருத்தழக்கண்டுகொண்ட கணவனென்றறிந்துகொண்டு

சொத்தினால்வணங்கிப்புண்பஞ் சிறையுமோறியையோகாயம்

வருத்தமெனென்றுசந்தா பதிதொழுதுசெய்காளே

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் பாப்பினாலே இறந்தபிள்ளையைத் தன்பின்

னையென்றறிந்து துக்கப்படுகிற அரிச்சந்திரமகாராசனைச் சந்திர

மதியம்மனானவன் தன்புருஷனைன்றற்றுந் துணங்கித் தைரியஞ்

சொல்லுகிற விதங்காண்ட.

உரையு அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

சங்கனவிறம்பின்ன ரிந்தவாறுபக் குவந்த
சங்கடபென்னமன்னு தலைவிநிக் குவாருண்டோ
தங்குமொகாய்வாழ்வதவிரு ம்மொழையவெண்ணம்
பங்கமர்சதீபத்துக்கே பழுதுவாராமற்காரும்

வசனம்.

அரிசரி யிதவென்னகாரணம் சந்தியத்துக்குப்பழுதுவாராம
ற்காப்பாற்றவேண்டும் சந்தியமே பெரிது காயமுர்வாழ்வந்த
மல்ல நீரிப்படி யழுவிது தருமமல்ல மனதுதேறிக்கொள்ளும்
ந்கைப்பிராமணரிடந்திங் விறம்பின்பு உமக்கிற விதிவந்த விதம்
என்ன தெரிவச் சொல்லும் முகாராசனே.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்

மகையுமுனயுர்விற மகாநிதிமுகலுக்கென்றார்
தகைபெறதாகுக்கவி தாச்சொல்லித் தடுத்துக்கொண்டார்
புகைபடுகடலைக்கப் புலையனுக்கடிமையானேன்
மகிழுடன்முகுக்கவி வந்ததென்றவரும்போனார்

வசனம்.

கொப்பெண்ணெ பெண்டிலவிதிபா னுன்னையும் மகையு
ம் பிராமணனுக்கு விறங்கொடுத்த பொண்ணுபெல்லாம் கடனு
க்காச்ச சென்றார் அதற்குமேல் தாகுக்கவி கொடுக்கச் சொல்லி
மறித்துக்கொண்டார் தானொரு பறையனுக்கடிமையாகி அரைது
ரகுக்கவி கொடுத்தேன் அந்தப்பறையன் இட்டவேலை கடலைகாந்
திருக்கிறேன் இதுதான் பெண்ணெ பெண்ணிடகாவாறு.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

துறாமக்கள் நவாந்நமுடிபட்டிபணிந்த பாதி-இந்தச்
கடலைவெலும்புள்ளபட்டிடவந்தென்னவி னோதம்
சிகைப்பட்டயஞ்சமுதாபிசெங்கோல்கொண்ட பாணி-இந்தச்
கடலைக்கையிற்றிணஞ்சுடவந்தோமனம் தாணி

அரிச்சந்திரவிலாசம். உரையு

அரிச்சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

இரத்தபுதுருதி பெற்றிலையராச
செத்தப்பிணங்களிலை யுற்றிருப்பாயோ
பூச்சுக்காக்குடையின்கீழ் பூமியையாண்டவுல்
புகைகுழிணைந்தம் பொறுத்திருப்பாயோமகா

நீசதயவானென்று நெஞ்சமிக்ங்காதோ
நீசச்சுடலைக்க வாச்சுவினியென்

பத்தியெரியுதெந்தன் பாழ்நெஞ்சருகிப்புண்ணு
பாடுதொலையுமென்று நம்பமக்குச்சுதய

பாதேசிபொலகீர் பாதவித்தழுவதைக்
பாழும்பிராணன்விடாமலிருப்பேனோவெதைநம்பிக் கொண்டு

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

பாவியென்பவர்களுக்குட் பாவிதானெனைப்போலுண்டோ
தேவியென்றறிந்திரிள்ளை செத்ததுங்கண்டாஜயா
சீவன்போலுஞ்சதயஞ் சிதறவொண்ணாதுதேறித்
தாவியமகனைவைத்துத் தகனஞ்செய்திடுகுவீரோ.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே என்னைத் தேவீருடையபெண்ணாதிபென்
றும்கெத்துக்கிடப்பவன் உமதுபிள்ளையென்றறிந்திரி இனிசெத்தபி
ள்ளையை வைத்துக்கொண்டமுத்தினாலேசாரமென்ன பிராணன்போ
லுஞ் சந்தியத்துக்குத்தாழ்வாராமல் பிள்ளையைத்தகனஞ்செய்யும்
படியானவிதந்தேடி மனதைத்தேற்றிக்கொள்ளும் மகாராஜனே.

அரிச்சந்தோட்டி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

செய்வேனோதகனநான்தான் தெய்வத்தின்செயலினாலே
பொய்சொல்லாதிருக்கவெண்ணிப் புலையனுக்கடிமையானேன்
தையலேகாசுந்நுண்டு தாச்சொல்லிமறையோன்கையில்
பையப்போய்வாங்கிலந்தால் பாலனைத்தகனஞ்செய்வேன்.

உளயச அநிச்சத்திரவிவாசம்.

வசனம்.

ஆனால் நானென்று செல்லுகிறேன் கேளுந் பெண்ணே நீ பின்
நாயைத் தகனஞ்செய்யச் சொன்னதினாலே நான்செய்யவேண்டு ஒரு
பொய்செல்ல மாட்டாமற்றானே பறையனுக்கடிமையானேன் உள்
நையடிமைகொண்ட பிராமணனிடத்துக்குப்போய் காற்பணமும் முழ
ச்சிலையும் வாங்கிவந்தால் தகனஞ்செய்வேன் பெண்ணே.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மைந்தன்போய்மாண்டானென்றால் மனமிகாதபாவி
இந்தசொற்கேட்டிரங்கி யிவானேனாகக்காகம்
மைந்தனைக்காத் திருப்பிர்வழியோட்டமாகான்போய்
நொந்துரைத்தவர்கொடுத்தால் நொடிக்குள்ளேவருகவேண்டு

வசனம்.

விஷத்தின்று பின்னை காட்டிலிறந்தானென்று சொன்னால் சற்றாதி
லும் மனதிகங்காமற்போனானே அந்தப்பாவிப்பிராமணன் அவனே
கொடுத்தது காணே தவங்கிறது ஆனாலும் நான் போய் என்னுலா
மட்டுக்கும் இதஞ்சொல்லிக்கேட்கிறேன் கொடுத்தால்வாங்கிவருகிறே
ன் நீரிந்தப்பின்னையைப் பத்திரமாய்க் காத்திருமகாரானே.

சந்திரமதி-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

ஒவிதிவசமே-யெனக்கிவி-யொப்பா-விதிவசமே.

பூவையரிசென் போலெருபாடி
பூமியிலிருப்பாரோ நாமமுத்தரிப்பாரோ
பொருதுமுளயினி யுறுதியதுசொல்
அருகிலொருதுனை யறிவேனகிரி

(ஒவிதி)

பார்ப்பானுக்குணவானே-சற்றும்பழிப்பாவத்துக்கந்தானே
காற்பணத்துக்காகக் கணக்காயோர்முழந்தாகம்
ஏற்கவேகொடுப்பானே யெரிந்துகொடுப்பானே

இரவும் விடியுது இறையமடியுது
அரவுக்கொடியது அதர்மமுடியுது

(ஒவிதி)

அந்தராத் திரிவாசம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்
கத்தத்துரோகஞ்செய்தேனே கணக்கிலொனாவதேனே
வித்தகப்பெரியோரோக் வெறுத்தேனேநாழ்வாக.

வினையின்செயவிது வினையின்செயவிது
முனிவ னினைவது முடியின்வினையது (ஒவிதி)

மகனுக்கழுவினே-சுடலைகாக்கு-மன்னர்க்காருவெனே
தகனஞ்செய்யக்கூடாத தடைவந்ததேயடாத
பணைச்செய்யப்படுத்த பழிவந்ததேவிடாத
படருமடருது இடஞ்சுத்தொடருது
அடியுமிடருது மிகுயும்படருது (ஒவிதி)

பொது-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

கலங்கியந்தசந்திரமதி காசிரெவிதிவராத்
துலங்குமந்தகரானுத் துனாமகனைக்கள்ளர்கொன்றே
இலங்கவெறித்ததைக்கண்டே யிவன் மகனோவெனப்பார்க்க
பலன்கொள்பாரையக்காரர் பதிவிதிவந்தனரோ

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சுடலையிலே மகனைவைத்துக் காசுநுண்டுப்
வாங்கிவரப் பிராமணனிடத்துக்கு வருகிறவழியிலே காசிராசன் பின்னை
யைக் கள்ளர்கொன்றுஎறிந்து போனதைக்கண்டமகனோவென்றுசுந்
திரமதியம்மன் குணிந்துபார்க்க அந்தத்தருணத்திலே காசிப்பட்டணத்
துப்பினையக்காரர்கள் நகரிசோதனைக்குவருகிற விதங்காண்டே

பானையக்காரர்-வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-அடநாளம்.

நகரிக்காவல்பானையக்காரர்நாங்களை-இரு
நாலெட்டுத்திசைக்குமேலெட்டிப்பார்க்கும் (நகரி)

ஜகதலமெல்லாம்புகழுங்காசித்
தலத்திலேமிகும்பலத்திலேகெட்டி! (நகரி)

தண்ணீரினிலடிகள்கண்டு
சர்ப்பம்போலக்கள்ளராவியைத்

பிடிப்போம்-காள
குடிப்போம்

புதுயுக அரிச்சந்திராவிலாசம்.

புண்ணியப்புழுத்தப்போனாலுஞ்சாம் லடிப்போம்-களவு
போனதைக்கண்டாலெமனைப்போல் அடி அடிப்போம்
மண்ணிலிரத்தின் கல்லின்மேலே
வைத்தஅடிக ளளவினாலே
எண்ணியெடுத்து வைத்தாற்போலே
இருக்குமிடத்தைக் கண்டொருக்காலே
எடுக்கோம் பதுங்கிப்பிடிப்போம்
சித்திரைவிடுப்போம் அசந்தொடுப்போம்-கெட்டி (நகரி)

கன்னம்வைக்குஞ் சாடைகளெல்லாம் பார்ப்போம்-அவர்கள்
கன்னக்கோலின்முறைகளெல்லாஞ் சேர்ப்போம்
சொரணப்புறையவிருப்பதைக்கண்டு பேர்ப்போம்-கொடிய
அடுக்கரைப்பிடித்துமுக்கிங்காரீர் வார்ப்போம்

என்னென்னவிதங்கள் களவுக்காக
இருப்பதுண்டோ அதற்குமேலாக
சன்னசாடை சோரங்கள்போகச்
சர்ப்பினசெய்வதை அறிவிவேகத்
தகையால்வெரு வசையால்கருமம்
புகைபோல்துழை புகழால்வரு (நகரி)

சக்கரஞ்ஞலம்விரிதடி வேலம்பு-தொடுக்கு

சவுரியக்கண்டால்நிற்குமோகன்னர் கும்பு

உக்ரமாகச்சிறிது வுதம்பும்-புலியும்

உள்ளம்நடுக்கியோடாதென்பது வம்பு

மிக்கவெங்கனையாளுஞ் சேன்

வெருளாதவம்புரிந்த பாலன்

சொக்குப்பொடியோ அல்லதுகாலன்

சுழுவோவெந்தத்தந்தா சாலன்

அடுக்காய்மறைந்து முடுக்காய்கொன்ற

தடுக்காதுநடுக்காடல்ல (நகரிக்காவல்பாணையக்காரர்க்கு)

உற்பாதமிண்டகண்டபேரண்டன்-விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

மெள்ளப்புகைக்களகாற்று வீடியசாடைபார்த்தால்
கள்ளச்சஞ்சரிப்புப்போலக் காண்பதுமல்லற்பின்னும்

புதுயுக அரிச்சந்திராவிலாசம்.

கொள்ளியிடெடுத்தலுத்தகொட்டிவைத் தடைமையெல்லாம்
விண்ணப்பங்கிட்டுக்கொள்ளும் பேரண்பால்நினைக்கின்றேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் அண்ணமார்களை மறுவாக்காற்று வீசுகிற சாடையை
ப்பார்த்தால் கள்ளச்சஞ்சரிக்கிற துபோலக் காணப்படுகின்றது அல்லா
மலும் ஊரிலே கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு வந்தவுடைமையெல்லாம்பங்
கிட்டுக்கொள்ளுகிற ஜாடையோலும் காணுகிற துகுட்டாயப்பாருங்கள்

சண்டப்பிரசண்ட திண்டுமிண்டன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

ஜாடையஞ்சரிதான்சொல்லுஞ் சரியமுமெய்தானிந்த
வாடையில்தருசிழங்கீழ் மறைந்துசுற்றொதுங்கிசின்றால்
ஆடையாபாணமெல்லா மவரவீரர்காந்துகொண்டே
ஒட்டவேவழிபார்ப்பார்க ளுடனேபோய்ப்பிடித்துக்கொள்வோம்

வசனம்.

தம்பி உற்பாதமிண்ட கண்டபேரண்டா நீசொல்லுகிறதெல்லாஞ்
சரியே நீங்களெல்லோரும் இந்தமரத்தின் கீழ்வில் மறைந்துநிலங்கள்
அந்தக்கள்ளர்கள் கொள்ளையிட்டதைப் பங்கிட்டுக்கொண்டு ஒருவன்
போனவழி யொருவன் போகாமல் ஓடநினைப்பார்கள் அந்தத்தருணத்தி
ற்போய் நாம்பிடித்துக்கொள்ளுவோம் சாகாதையாயிருங்கள்.

கார்த்தண்டகார்க்கோடநாய்க்கன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

இறைச்சுலேவிடுகிறீர்க ளெனக்கேர்க்கப்பார்த்தாலங்கே
நிராச்சலுக்கருகேமாடு நிற்பதாய்தோற்றுதல்லால்
நரைச்சதா லென்னசாரம் நான் சொல்வேனவ்விடத்திற்
சுரைச்செடியிருப்பதாலே சோரனங்கிருக்கவேண்டும்

வசனம்.

அண்ணை சண்டப்பிரசண்ட திண்டுமிண்டநாய்க்கா இதெல்லாம்
வீணாலோசனை எனக்கேற்குபார்த்தால் அங்கேவெள்ளையாயிருக்கப்ப

உரையு அரிச்சத்திவிலாசம்.

ட்டது நெய்நாச்சல்போல் காண்டிதது அதற்கடுத்தாற்போல் நிற்கின்
ததுமாட்டைப்போலுமிருக்கின்றது அல்லாமலும் அங்கேசைச்செடி
யிருப்பதால் அகத்தியர் இருடனிருக்கலாம் உங்களுக்கு நரைச்சதுமாந்
நிமேயல்லது நிலைவார்த்தெரியாது.

கண்டாரகண்டசண்டப்பநாயக்கன்-விருத்தம்.

இம்-காம்போதி.

சிரிச்சாலுந்தீராதிகள் திறமைநானென்ன சொல்வேன்
பெரிச்சானிதன்னைப்பூனை புரட்டியெகடிக்கின்றும்போல்
கிரிச்சானசத்தங்கேட்டேன் கிழவியைப்பாட்டியென்றே
உரைச்சாலுந்தெரிந்துகொள்ளு ருதுதியென்வசனந்தானே.

வசனம்.

கேண்டா அண்ணை தூர்த்தண்டகார்க்கோடநாயக்கா இம்மாத்
மச்சாடைதெரியாத வுக்கள்பேச்சைக்கேட்டா லெனக்குச் சிரிப்புவுரு
கிறது ஆறாவா கிரிச்சென் தூர்த்தங்கேட்டிதது அதனாலே பெரிச
கானியைப்பூனைகடிக்கிறதென்று நினைக்கவண்டும் அதற்கொருந்தே
கழுமில்லை கிழவியைப் பாட்டியென்று உங்களுக்குளத்தனைதாமுரைத்
தாலும் தெரிந்துகொள்ளப் புத்தியில்லாதவர்களிருக்கின்றீர்கள்.

பாண்டியக்காரர்-விருத்தம்-இம்-மோகனம்.

கீத்கள்சொன்ன திலையொன்றும் நிலைவார்த்தோற்றமில்லை
சுக்கிவன் சொல்லுப்பார்த்தா லென்றாகித்துதான்மெய்யாம்
ஒங்கியேகீத்களெல்லா மொதுங்கியேவாறுதிக்ரும்
பாற்குடனேங்கத்திட்டிப் பறவியென் னுடன் குழுக்கன்

வசனம்.

அடாதம் கண்டாரகண்ட சண்டப்பநாயக்கா கீத்கள்சொல்லுதி
ததெல்லா நிலைவார்ப்படவிலை நம்முடைய உற்பாதமிண்ட கண்டபேர
ண்டன் சொன்னதே சரியாய்க்காணுகின்றது ஆகையால் கீத்கள் காலு
திக்திலையும் பதுக்கி யொடுக்கி றெருக்கி அடிமேலடிவைத்து என்னு
டங்குடவேவந்து வொரோடப்பாய் கவித்துகொள்ளுங்கள்.

பாண்டியக்காரர்-விருத்தம்-மோகனம்.

பாண்டியக்காரர்-விருத்தம்-மோகனம்.
சிக்கிக்கொண்டதே-கனவுநாள்-சிக்கிக்கொண்டதே.

சிக்கிக்கொண்டது கனவுக்குட்பட்டிகள்
திக்குழுக்கிட்டே தினைக்கிறப்போல் (சிக்கிக்)

பங்குள்பிரியாமற்கள்ளர்கள் தி
பதர்காளியென்றேயெதிர்
இக்கொம்புருஞ்சாடையைக்
யேக்கம்பிடித்துக்கலங்கி
தகிப்பிடிப்பாரக
காலோட்டிக்கொண்டார்கள்

முன்னேபார்த்துச்சொன்னவளின்
முடிக்கிப்பின்னேவரவுமேயயர்
குன்னமோவுனக்குப்பங்கு
கொள்ளிக்குப்போலுங்குட்டிற
அன்னியாராமுமியவும்
அனாப்பங்கென்னுதுனக்கதுவுர்

பூநமோபெரும்பெயோவிதென்ன
பூச்சிகளைத்தின் னுமராகுகுதியோவென்ன
பேதாளங்களுந்நடுங்குமில்
பிகரமாய்வின்றுபார்க்குதே
பாதாளம்போலும்கிடுமோ
பட்டதுபடுவோமுருவடா

உற்பாதமிண்டகண்டபேரண்டநாயக்கன்-வசனம்.
அண்ணை கண்டாரகண்ட சண்டப்பநாயக்கா கிணறுவெட்டப்
போனவிடத்திற் பூகம் புறப்பட்டாற்போ லாச்சே.

கண்டாரகண்டசண்டப்பநாயக்கன்-வசனம்.
தம்பி உற்பாதமிண்ட கண்டபேரண்ட பூதமுமல்ல பேயுரால்
ராட்சியடாராட்சி.

தூர்த்தண்டகார்க்கோடநாயக்கன்-வசனம்.
எனக்குக் காலோடே சலபாதக்குவருகிறது.

கூடிய அரிச்சந்திரவிலாசம்.

சண்டப்ராசண்ட திண்டுமின் டிராய்க்கன்-வசனம்.
அன்னே எனக்கு வேறொரு பயமுமில்லை சேவன்போய்விடுமே
யென்கிற பயந்தானென்று.

தளிபதி-வசனம்.

அடாதம்பி சண்டப்ராசண்ட திண்டுமின் டிராய்க்கா இந்தப்பயித்தி
யுக்காரகளைப்பேசில நான் பயப்படுவதே ஆனா லொருதாமாதிரும்
பெரியசலபானையாச்சுது இருக்கட்டும் எல்லாருமாகக்கூடி மேலேவி
ழுந்து பிடிப்போம் வாருங்கள்.

தளபதி-விருத்தம்-இ-ம்-ருகாரி.

கொள்ளையோகொள்ளைதெய்வக் குறையுண்டோமமையானா
வள்ளலாமன்னன் பெற்ற மகனையோகொன்றானிந்த
களானிதன்னையிற் பிள்ளைகண்டோமவேறென்ன சாட்சி
அள்ளடாசதையைக்கட்டி யடியடாவுதிரங்கக்க.

வசனம்.

அடாதம்பி தூர்த்தண்ட கார்க்கோடகாய்க்கா இந்த காலில்தலத்
துக்கிராசலாகிய நம்முடைய அரசன் பிள்ளையைத்தானா கொல்லவே
ண்டும் இந்தப்பயி பிள்ளைவந்தின்றுவளைப்போலக் கையிலவைத்
திருக்கிறாளே இதற்கொருசாட்சியும் வேணுமா இவளைப்பிண்கட்டாக
இறுக்கிக்கட்டா அடா சண்டப்ராசண்ட திண்டுமின் டிராய்க்கா இந்
தப்பிள்ளையை இவளமடியிறக்கட்டா அடாதம்பி இவளைச்சதையச்ச
தைய அடிமேலடி-இடிமேலடியாய் இடியடா குண்டுகுயிலென்று ரத்
சங்கக்கட்டும்.

தூர்த்தண்டகார்க்கோடகாய்க்கன்-விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

மடலொடுமடலைச்சேர்த்து மளமளென் றிறுக்கிக்கட்டிக்
குடகுடென்றுதிரங்கக்கக் குத்தியேபிடித்தடித்தோம்
திடமுடன்கொன்றுஇந்தச் சிறுவனைமடியிறக்கட்டி
நடநடென்றிவளைக்கொண்டு நாதன் முன்னிடுவாம்வாரீர்.

வசனம்.

சேளுங்கள் அண்ணமார்களை இவளை மடலொடுமடலொடிய இ
றுக்கிக்கட்டி ரத்தங்குந்தத்தக்கதாத இடிமேலடியிடித்தோம் இந்தப்பி
ள்ளையையும் இவள் மடியிலேதானே கட்டினோம் இவியவளை நடந்தி
க் கொண்டுபோய் நம்முடைய ஆண்டவன் முன்னேவிடுவாம் வா
ருங்கள்.

தளபதி-விருத்தம்-இ-ம்-ருகாரி.
இந்தமட்டோடேதக்க விளைந்திடுவென்டாய்ச்சுருல்
பித்திரிந் தடித்துவார்பால் பேசினுவாங்கக்கக்
சந்தாசந்தெலும்புதின்-சந்தையெவதத் துண்டி
யத்துகட்டாவித்தப் பாவியைதடத்தினாடு
வசனம்.

மகாபாவிபரன் இவளை இந்தமட்டிடனே விட்டு இளைக்கவே
ண்டாம் இன்னமும் தன்றாயிறுக்கிக்கட்டி. அதுமயிற்சுத்துகள் கீக்
கெளலாம் தொறுக்க அடிமேலடியாய்க் கோடைகாலத்திடுபா
ல இடிக்கெத்திசே பிரத்தம் குடங்குடமாய் ரூபிக் குயிலென்று
க்கவேணும் இந்தப்பிரகாரமாகச்செய்யுங்கள் தம்பியார்களே.

தூர்த்தண்டகார்க்கோடகாய்க்கன்-வசனம்
அதற்கொரு தடையா நீதுளியென்றால் தாங்கள் நிர்ந்தானி
செய்வோமே சலமுஞ் செய்கிறோம் பாருங்க நடவடி நட.

சந்திரமதி-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.
என்னைவிடத்தெடுத்ததாயே மெய்யைப்பெய்தெய்யம்மா
சென்மதானெடுத்ததுக்கம் செகத்தினிலொருவர்க்குண்டோ
என்னமாய்ப்பொறுப்பென்சேவ என்னனைவிட்டொழிந்திட
தன்மைதானில்லாதெய்வ சற்பனையிதுவோவையோ (தோ
வசனம்.

அம்மா அம்மா அடிபாவி யென்னையென்பெற்றயடியம்மா
என்னைப்போல்பெண் சென்னமெடுத்தவர்களில் யாராகிலு மிப்
படிப்பட்டதுன்பத்தை யனுபவிப்பார்களா இந்த அடியுக் கட்டு
ம்இடியும் பொறுக்க வென்றால் முடியுமா பாழானதெய்வத்தின்
சர்ப்பனையோ அப்பா என்னையாரோவெட்டாய் வெட்டியாலும்
பிரானை வாக்கிப் போடுங்கள் எச்செவனும்பொகலில்லையே ஐ
யையோ ஐயையோ.

தளபதி-வசனம்-அடி யழுதது போதுமடி நீவி நடவடி நட
சந்திரமதி தரு-இ-ம்-கெண்டா-அடதாளம்

கண்ணிகள்.
தெய்வமேஐயோபாழந்தெய்வமேபரிபாவி தெய்வமே
தெய்வமேபெண்கித்தத் திக்குவாலாமோ தெய்வமே
செய்வினைபின்னமென்ன திவினையால்வந்த தெய்வமே
திவினைபெண்ணுப்பவந்து சென்மமெடுத்தேனே தெய்வமே
திக்குண்டோவெனக்கொரு திக்குண்டோமனுஷிகள் தெய்வமே
திக்குண்டோவெனக்கித்தத் திவினைத்தோ தெய்வமே
சக

இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்திரமதியம்மனைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வசனம்.

மகாராச சக்ரேஸ்வரா ஐயையா தாக்களப்படி பொய்சொல்
துவையா பண்பாவம் பொய்யாதே பெயர்களுக்குத் தெரிவாதா
புதவீருடைய குழந்தையைக்கொன்று யுகிதுவிடத்திக்கொண்டு
வாயினுலே சதைபைக்கிட்டுக் கொயினுலே இரத்தத்தை வாரிக்கு
டிக்குப்போது ஸ்ரீகணாக் கண்டோம் முதல்தாங்கள் பார்த்தபொ
து பெரியாட்சினைப்பொல விருந்தான் பிராணனுக்கு வொட்டி
ப்பவந்து போய்ப் பிடித்தோ மாராசனே.

காரிசன்-விருத்தம்-இம்-பதினாறாவாம்.

ஆம்மாவுக்பென்ன ஆதிபாமுன்னு பக்கே
தீராளிதிரிந்தத் தெருவினிவந்ததென்ன
கோமாய்ச்சிறுகன்மனைக் கொன்றதாசெய்ததைக்கீழ்வை
சாரமையெனக்கிழைவாரஞ் சந்தேமதச்சொல்வாயே

வசனம்.

ஆம்மாநீ உன் பையனை தீவாசமாயிருக்கிற ஓய்க்கேந்தி
நீதிசெய்யவே தனித்து விதியிலே வாசெய்யுபவன் இந்
தப் பிள்ளையைக்கொன்றதாசு அதைக்கீழ்வைத்து நீயறிந்தவாயி
வ் நீ விவரமாகச் சொல்லு மம்மா.

சந்திராதி-விருத்தம்-இம்-நாதராமகிரியை

சொல்லுகமென்னாநித் துயரையதாக்காட்செப்பென்
கண்டிப்பிணக்கன் தின்றே பென்சைக்கழித்திருத்தேன்
புன்னியாதுமாமுன் புத்திரத்தினைப்பவன்
கவ்விருந்தன்விதென்றை வந்திவர்பிடித்துக்கொண்டான்

வசனம்.

ஐயா தானென்னென்று சொல்லுவேன் கிருஷ்ண ராட்சசை
குலத்தான் தானும் ராட்சசனான் எப்போதுஞ் சிறையின்கொண்ட
கொன்றதான் வயிறு வளர்த்துக் கொள்ளுமது அந்நேயம் இர
ச குமாரசனான உனது மகனுடைய மாய்சம் தங்கருகிவர்ப் பிடித்து
மென்றதான் இருட்டினே பொய்த்துக்கொண்டுபோய்க் கொண்டு
ய் இவர்கள் கண்டிப்பிடித்துக் கொண்டார்கள் இதுதான் உடந்தையி
யகாராசனே.

காரிசன்-விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபாவி.

கவென்னமத்திரிமாசு சந்தேமதாபித்ததுகம்
போதவெருத்திபித்தப் புலகைப்பொழிகய்க்கெட்டாய்
பாதகமேவோசெய்த பழிபக்காவினைக்கொண்ட
நீதியோருறிவிட்டோடு தீவாமதிக்கேனே

அரிச்சந்தரவிலாசம். ஸ்ரீமத்

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரி: எங்கள் புத்திரானிமத்துபோது நென்கிற
ததுக்கப் பெரிதாயிருக்கின்றது இந்தியா வாங்குமாயிருக்கே
டால் பிள்ளையைக் கவனம்வளாகத் தோற்றவிலை இவர்கொன்ற
யுநிஜியாயினால் சிவனது பண்ணினகர்-ஆடையுட்கக்குறிசண்
குறிவசனக்குறி இவையெல்லாம் இவளிடத்தி விருத்தவேணும் அ
துவொன்று மிகளிடத்திற்சாட்டவிலை மனிதருபமாவே யிரு
ந்து சாட்சியென்று சொல்லுகிறார்களெனவென்பதன் சொல்செ
ய்தெனென்று சொல்லமாட்டாள் இதுயெப்படி அறிந்துகொள்வ
த்கள் மந்திரிகளே.

முதல்மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

அலைகடலாழமோலு மதிக்கணமணங்கள்எனினி
திலைபெறுமின்எள்தம்மை தேர்ந்தவுந்தெண்ணினாலும்
மலர்நிறைமுத்தாரான மாதர்களமணதயாரும் (ன்
திலைகண்டுசொல்லொனது திசம்பொப்பெவ்வாறுசொல்வே
வசனம்.

கேளும் மகாராஜசக்கோஸ்வர சமுத்திரத்தைஆழங்கண்ட ஆ
ம் அதன்கணா மணியென்கினாலும் ஆசைகளிலுள்ள தட்சத்
திரங்களைக்கணக்கிட்டாலும் வகிரிகளுடைய மணதை இன்னவித
பொன்று கணக்கிடக்கூடாது ஆனாலுயிர்த்தக்காரியத்தை இவர்கெப்
தாளுள்ளருஞ் செய்பவிலையென்றுப் பப்படிச் சொல்லுவேன் ம
காராஜன்.

இரண்டாவது-மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

பத்துபெர்சொல்லின்முன்சுனார் பாலசொற்பலிப்பதுண்
கற்றியெய்க்கொண்டித் தொகையக்கொண்டுவந்தார் (டோ
கைத்தலந்தண்ணிநிப்பினை கண்டனமென்றுசொன்னார்
வித்தாயிவள்செய்திகின் வினைவழியறிவிலேனே
வசனம்.

கேளும் மகாராஜசக்கோஸ்வரபத்துபெர் ஆமென்றுசொல்லு
ருங்கிரிஅல்லவென்று சொன்னதினாலே திருமா அப்படியும்ல்லஅ
னெகம்பேட்டி ஒரு வகிரியெப்பிடித்து அவள்கையிலே பிள்ளை
புடனே சேர்த்துக்கூட்டி இவள்தாக்கொன்றவென்று சொன்ன
பித்துவிட்டிருக்க ஆகப்பன்றும் அல்லவென்றும் தாக்கெளப்படி
கொல்லுவேன் விடுகசெய்யப்படியிருக்குமோ மகாராஜனே.

மகாராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-நாததாமக்கிரியை.

அமக்கிரானென்றாய்ப்பா அடிபட்டவருத்தமேந்தான்
வாத்தினும்பெற்றெந்தெய்வகணையக்கொன்றேனென்றாய்
யிருக்குமென்முத்திரை வினியொருபயமுயிலை
வசனம்.